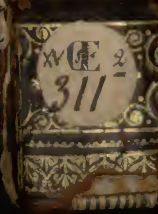
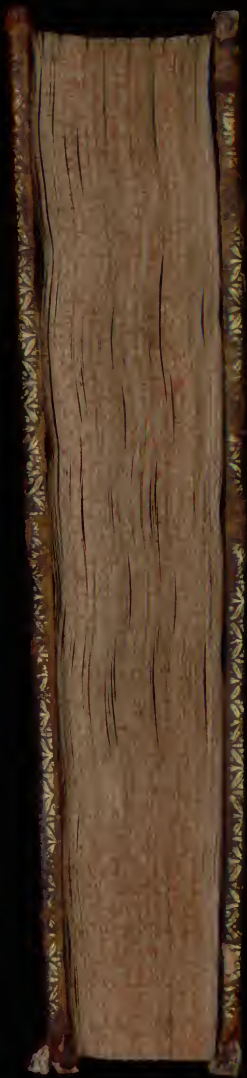
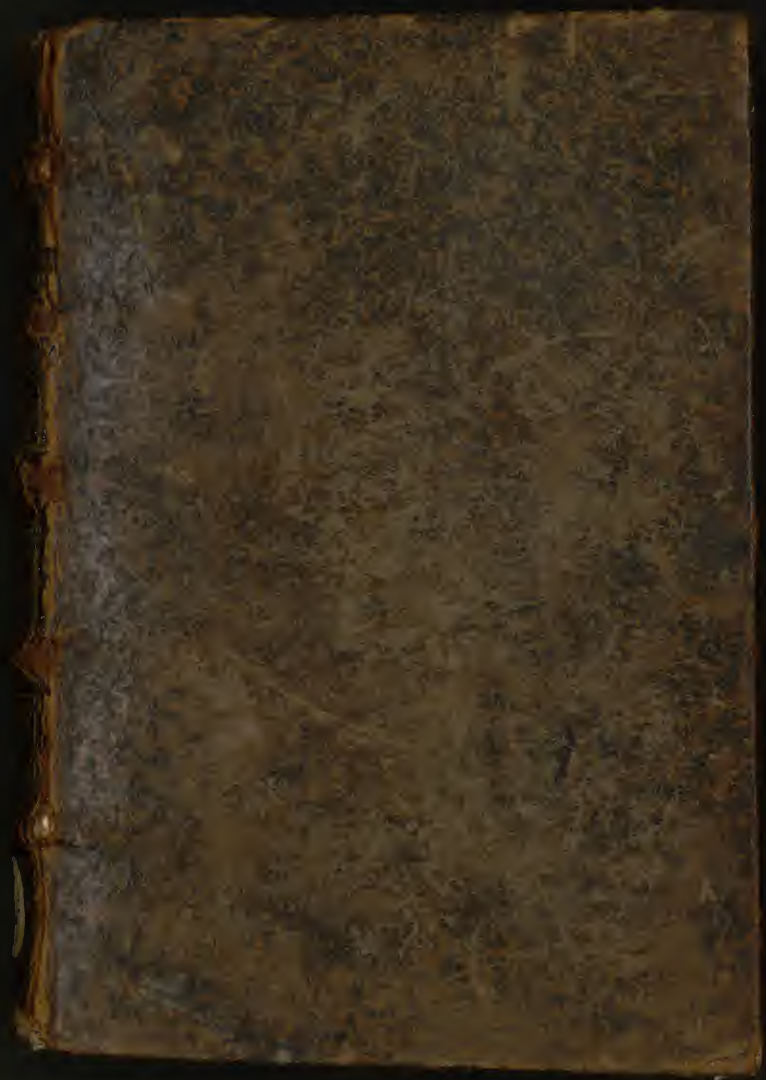

DE
PLURALIT
BENEFICII

V

~~E 441~~

E. 311²

J. B. N. Res E 2118

~~D~~
75

O

I

V

S

P

8

M. Weston

General Lockman

8

THE HISTORY OF THE

Tractatus de pluralitate beneficiorum ecclesiasticorum editus per dominum Iohannem de Ligniano iuris utriusque doctorem in urbe tunc excellentissimum iussu sanctissimi in christo patris et domini domini urbani diuina prouidentia pape quinti postea canonisati feliciter incipit.

Primo querit an pluralis quis possit esse in beneficiis de iure communi et certe questionem incidentes circa illud dubium. **S**ecundo an clerici sint usufructuarii in fructibus beneficiorum suorum an vero usufructuarii ita quod donare in uita et in morte de illis ualeant. **T**ertio an ecclesia possit uendicare quæ sita de bonis prelati seu beneficiati an uero legatarii et heredes licite retineant eadem eis relicta a rectoribus beneficiorum salua conscientia. Et hic multa alia tangunt ut uidere poteris clare in infradicendis secundum quod patet.

Euocat in dubium quotidianum an de iure communi possit quis habere duo beneficia ecclesiastica curata et dignitates de quibus decusum est per decreta de multa de prebenda et extraua domini 10. xxii. quod incipit execrabilis. Et ut uideantur motiua et motus fuit opinio 10. lxx. di. secundum quod de iure communi

non pōt q̄s habere plures ecclesias uel p̄bendas i
eo dem ep̄atu uel diuersis nisi i casibus a iure ex
pressis q̄ no. xxi. q. i. in sūma. et hoc no. 10. in d. ca.
sanctorū. et xxi. q. i. in sūma. casus sp̄ales ibi enu
merat. et sunt sex. ¶ **P**rimus ubi eccl̄ie sunt tenu
es. x. q. iii. vñ. ¶ **S**cd̄s si vñ depēdet ab altera. de
et̄. et q̄l. eā te. ¶ **T**ertius ubi vñā habet intitulatā et
aliā cōmendatā. xi. q. i. si plures. et ibi no. de elec.
dudū. ii. et c. nemo deinceps. de elec. li. vi. ¶ **Q**uart̄
si ep̄s disp̄set. ut in d. c. sanctorū. ¶ **Q**uintus ubi
paucitas hominū ē extra ciuitatē. xxi. q. i. c. i. Idē
etiā si intra. nā ex hac causa vñ bono clerico p̄nt
offerri oīa b̄nficia ciuitatis. ut no. host. de preben.
graue. qd̄ intelligo nisi reperiant̄ extranei qui ibi
intitulent̄. ¶ **S**extus si annectat̄ una alteri. de p̄bē.
extirpande. ¶ **Q**uia uero huic opinioni uidet̄ assen
sisse ber. de cōc̄l. p̄ben. l. iteras. de preben. q̄a intan
tum. et c. cū non ignores et c. p̄terea. Et itelligit io.
pluralitatē b̄nficiorū cuꝝ titulo. in stipēdiū autē
habere potest. ¶ **I**n no. in c. dudum. ii. de elec. et c. cū
iam dudum de preben. tenet q̄ citra curatā et dig
nitates potest quis hr̄e plura b̄nficia in diuersis ec
clesiis. dūmō non sit nimia m̄tudo. et h̄o de iure
cōi. eandē op̄ionē tenet io. an. i. c. gratia de rescrip.

li. vi. et hoc si nō requat residentiā de statuto uel
de cōsuetudine. Et dicit inno. nō esse peccatū talia
plura tenere. goff. in. c. iiii. de cle. nō resi. tenet q̄ q̄s
pōt habere plura beneficia quorū alterū nō suffici
at. alle. c. conq̄rentes. de pben. Spe. in ti. de legato
q̄ nūc restat. uer. illud uero. recitat opinionē inno.
et hosti. et more suo stat i terminis q̄stionis. Vin
cen. in. c. extirpāde. et. c. graue. et. ca. sup inordinata
dicit q̄ de rigore iuris nō pōt quis habere duo be
nificia ecclesiastica dūmodo alterū sufficiat. alias
pōt. de eta. et quali. eam te. Si tū ncārius sit q̄s in
diuersis ecclesiis. pōt duo sibi oferrī. et illa retine
re pōt. quia benemeritus est. de eta. et q̄li. eam te.
et. c. queris. Hanc opinionē recitat et sequit̄ hosti.
in summa de pben. q̄. illud uero. sed hoc breuiter
dicas. ideo hosti. sup inordinata de pben. tenet q̄
sine dispēlatione pape nō pōt quis esse in duobus
collegiis ecclesiasticis. etsi de facto sit ibi. nō ē utro
biq̄ canonicus. sed onerarius tantū. ad instar tuto
ris onerarii. de quo. ff. de adminis. tuto. l. si plures
Et isto mō est rex francie canonicus ecclesie sancti
blasii p̄staue. et i pluribus aliis ecclesiis. Hoc etiā
recitat guill. de mon. lau. in clemē. grē de rescrip
et recitat inno. nihil decidens. Io. an. et archidia.

gratia. de rescrip. l. i. vi. sequunt inno. Goffre. in l. bellis suis t. i. de prebē. in rubrica an alicui possint plures cōferri p̄bende. Idem tenet dicens vna cū p̄nominatis doctoribus. et hoc approbat cōsuetudo generalis quā papa scit et tolerat. Pau. de. l. i. a i clemē. gratie. de rescrip. Idē gen. et stepha. recitāt. et nihil decidunt. **V**idenda sunt igit motiua harū opinionū que habent q̄ de iure cōmuni p̄nt simul haberi plura beneficia/nō dignitates/non curata q̄ non requirūt residentiā de statuto uel cōsuetudine. ut utar uerbis inno. **P**rimo inducūt tex. de procu. ex insinuatione. de rescrip. eam te. de etate et quali. eam te. de excep. ecclesiastice. de rescrip. gratia. l. i. vi. in fine. et clemen. gratie. e. t. i. Et multa alia in quibus reperit̄ quē fore pluralem. Curiosus q̄rat quoniā in talibus nō est uis. et q̄a. c. de multa de p̄ben. loquit̄ de duplicibus inhibēdo. g^o in simplicibus uidet̄ pmissio. xxv. d. i. q̄lis. de p̄sump. nōne cum materia sua brocardica. et h^o ubi talis habens nō habet p̄prie cōcupiscentiam respectu p̄prij cōmodi. sed solum tendit ad honorem dei et utilitatē ecclesiarū. nec attendat honorem sed onus appetit et laborem administratiōis. talis enī ut dicit inno. plures habere p̄t sine dispēlatōe.

dum tñ residentia non requirant. viii. q. i. in scri-
pturis. et. c. qui ep̄atum. dum mō persona sit bona
industriosa et litterata q̄ melius reget ecclesias
plures q̄ alius vnā. nam tūc magis p̄uideat ecclie
q̄ persone. hec enī publica utilitas preferat priuate.
vii. q. i. scias. de postula. p̄la. c. bone. nec pōt p̄ eius
promotione dubitari. an p̄ laboribus multis. pro
moribus castis. p̄ actibus strennuis. celsioris loci
premiū debet. lxi. dis. miramur. p̄ ista pte facit. l.
quoties. ff. de acti. et obli. l. vna in princi. C. de rei
uxorie acti. ¶ Item hoc sp̄cialiter inhibitu est reli-
giosis. de reli. do. c. fi. de p̄ben. cū singula. l. vi. de
elec. consuetudinē. ergo aliis uideat p̄missum. facit. c.
litteras. de cōcel. preben. ubi in vna ecclesia p̄hibet
ergo in pluribus p̄mitti uideat. Item facit. c. i. de
con. ue. l. vi. a cōtrario. ¶ Item faciunt oīa iura q̄
dicunt impetrantē debere facere mentionē de pri-
mo. ut. c. ad aures. si pponente. cū adeo. de rescrip.
si motu proprio. de preben. l. vi. Nec obstat scdm
istos qd̄ obiici possit de perplexitate. ut q̄a una ec-
clesia mādaret vnū alia aliud. et impossibile erit
q̄a nullus pōt duobus dominis seruire cōtrariis
xxvi. di. c. ii. Hoc enī nō obstat. cū in secunda rece-
ptione tacite intelligit saluū ius prime q̄ preferat.

de confirma. uti. c. si. de iureiurā. tua nos. de reli.
do. c. ii. in fi. nisi secunda multū egeret/et sine in-
cōmodo prime/ uel cū paruo incōmodo illud pfr-
cere posset. de iure patro. nullus. uel si periculum
esset in mora/ tunc audāte iuris possit mandatum
scdm explere. ff. ad fil. le. si quis in graui. §. si tñ
omnes. nō enim est maliciis hominū indulgēdū.
ff. de rei uen. l. in fundo. Ad. c. sanctorū respondet
q̄ intelligit q̄ dicit tantū in vna ecclesia intitula-
ri et nominari i principio. sed ex post facto potest
habere plura que tñ non erunt tituli. quia cum sit
factus clericus vnius episcopi/ et intitulus uni
ecclesie/ non poterit postea alligari alteri. et sic
debet ad prime ecclesie titulum tantum ordinari
uel etiā ad scdm potest scdm eum per utrūq̄ ep̄m
et ad utrumq̄ titulum ordinari. Nec obest qd dicitur
in. c. sanctorū q̄ ad dispensationē ep̄i nō potest
quis fieri prebendarius in diuersis ecclesiis. quia/
ibi uoluit uetare auaros et ambiciosos clericos
qui prebendas et beneficia appetunt/ non propter
deum uel utilitatem ecclesiarū. ut. s. dictum est.
Item dicit q̄ ille rationes sunt debiles et posse
respondi ad ipsas/ remittens ad notata p ipsum
de preben. sup. inordinata. et. c. lras. de scel. pben.

Et tenebat ut dixi q̄ in titulum nō potest q̄ ha-
bere plures prebendas. al. capitul. acutius. xxvii.
distinctio. C. de pac. dota. l. si mulier. ff. ad muni-
cipa. lege immunitas. Apparet ergo disceptatio an-
tiquorum et modernorum. nec apparet clare in ea
sed ut dicat̄ tolerātia scita et tolerata a papa. sequē-
do opinionē inno. que fuit etiā tan. et sequaciū in
hoc dubio nunquā potui concipe q̄ unus de iure
cōmuni possit duos titulos habere extra casus a
iure expressos. et intelligo titulos beneficiales ec-
clesiasticos. Et ut colligā casus a iure clare decisos
nam in dignitatibus supremis sc̄q̄ episcopali-
bus/ et superioribus claret. nisi sit specialis licētia pape.
de exce. prela. sicut unire. de transla. prela. p̄ totū.
vii. q. i. mutationes. De dignitatibus inferiorib⁹
personatibus/ et curatis ecclesiis claret p̄ decre. de
multa. de prebē. et extrauagantē 10. xxii. q̄ incipit
execrabilis. De regularibus claret. de prebē. cum
singula l. vi. et clemē. i. de supplen. negli. prela.)
De secularibus simplicibus sc̄q̄ in una ecclia etiā
claret. quia nō potest quis in ipsa habere duos ti-
tulos uniformes. nec duos canonicatos et p̄bēdas
ut in. c. lras. de oces. prebē. et clemē. si iuxta. de p̄-
bē. scdm̄ qd̄ aliq̄ intelligūt. c. lras̄ i diuersis ecclis

de titulis vniformibus et difformibus pendet du
biū. et in hoc nō possum concipere quomō destru
ctio iuris rigore possit q̄s habere duos titulos vni
formes uel difformes. Moueor primo. q̄a institu
tio beneficiorū ecclesiasticorū que conferunt in ti
tulum fundamentū finaliter suscepit ppter cultū
diuinū. implicat ergo ministeriū diuinorū deser
uientiā in diuinis ubi ipsa instituunt. licet enim
omnes ecclesie sint vna ecclesia generalis. xxiii. q.
.i. loquit. de his que fi. a prela. sine cō. ca. cum ap̄li
ca. tñ distinde sunt singulares ecclie et earū admī
stratiōes. ut infra distictos limites sit distictus
administrans et celebrās. xvi. q. iii. c. licet. et c. in
memoratos. de parrochi. c. super eo. et ibi p inno.
super rubrica. Ex quo insurgit q̄ quilibet titulus
requirit residentiā et deseruientiā. probat de cele.
mi. sc. penult. et xii. di. quasi per totū. de rescrip. c.
fi. li. vi. de cle. nō resi. relatum. et quasi p totū titu
lum. Sed impossibile est quem residere et residē
ter deseruire in diuersis locis. Est enim hoc contra
naturale principiū. iiii. phisicorū. et demonstrat ad
sensum. hoc aperte demonstrant tex. cañ. lxx. dist.
sanctorū. xx. q. i. c. i. et quasi p illam totā q̄stionē.
Probatur de preben. quia intantū. et ibi loquitur

generaliter. et ad hoc. e. ti. c. cum nō ignores. et ca-
p. pretereā. que omnia fundant super illo primæuo
fundamēto q̄si nā. alī. Et probat. nā sicut seruiens
certo altari de illo uiuere debet. de pben. cū secūdū
sic et uiuens de altari. seruire debet illi. p. locum a
cōuersis. et uix sufficit vnus vni deseruire natura
diuinorū articulate. ut in. c. quia nōnulli. de cleri-
cō. nō resi. Probat hoc ad instar carnalis m̄monii
a quo ad spirituale licq̄ arguere. de trālla. inter cor-
p. alia. et ibi cōcor. in quo vnus vnus est et nō plu-
rium. de diuor. gaudemus. xxvi. dis. acutius. Et si
nō haberet lex diuina et canonica. demonstraret
ex principiis moralibus. ut plene demonstrauī in
tractatu de pice ad arborē super titulo yconomice
et politice. ergo in spūalibus vnus vnus ē. et ma-
tofortius. uel astrictus uni habet sollicitudinem
pluriū. uel principaliter ut ī curatis. de peni. et re-
omnis. de parrochi. pro tunc. de ecclē. edifi. ad au-
dientia. et quasi per totū. uel participatiue. ut ī col-
legiis ubi m̄strat participatiue. et ubi maius pe-
riculum. ubi cautius est agendū. de elec. ubi peri-
culum. li. vi. **I**tem confirmat. singulis titulis
iure cōmuni assignantur singuli. et debet nume-
rus de iure cōmuni esse plenus. ubi est distinctio

numeralis prebendarū et iurium canonicalium
debet esse numerus plenus iuxta institutionē de
preben. dilecto. et c. p. illorū de consti. cum m. Et
ubi nō est distinctio numeralis debet esse nume-
rus iuxta facultatē et diuinorū expedientiam. ut
d. c. cum m. et c. i. et. ii. de insti. et de concess. prebē.
ex parte. et ibi no. ergo impossibile est de iure cir-
ca idem suppositū indiuiduale multiplicare titu-
los ecclesiasticos. ¶ Confirmat iure ciuili in ti-
tulis temporalibus multiplicant tituli multiplica-
tione ministorū. nec cōcurrunt multiplicatio circa
eundē. et debet numerus esse plenus adeo q̄ i de-
fectum admittunt spurii ut illis plenificet. pba-
tur hoc. ff. de decur. l. i. generalit. §. spurios. nec pōt
intitulatus a loco recedere. ff. de decur. l. i. Si hoc
uendicat sibi locū in titulis tpalibus. nō possum
concipe qualiter hoc de iure cōi non pcedit in spi-
ritualibus ubi maius periculum. nec iura canonū
minora recitant a disposito. ¶ Confirmat ex eo-
dem fundamēto. nam nō potest quis de iure cōi
in duabus ciuitatibus fungi duobus honoribus
secularibus. ff. de le. l. libertus. §. prescriptio. nō con-
cipio q̄re de iure posset hoc in spūalibus. Et ppter
ea dicunt tex. q̄ unus titulus unius ē. vii. q. i. sicut

et singuli singulis. xlii. q. iiii. ecclesias. et lxxx. di.
episcopi. et pbat rex. in. cum singula. de preben.
li. vi. attento principio cū cor. ibi notatis. Cō.
firma. iure ciuili nō potest quis aggregari pluri
bus collegiis nō subordinatis/et se mutuo impe
dientibus. ff. de colle. ilici. l. ii. §. nō plures. Dixi
notanter nō subordinatis. potest enī quis esse de
pluribus subordinatis. nam quis est de corpore
vnius ecclesie collegiate. quia hec corpa se impli
cant/ sicut totū implicat partem/ et sic se cōpatiunt
immo necessario se implicant. de prescrip. cum nō
deceat. ff. de excep. rei iudi. l. si quis cum totū. e. l.
que de toto. de reg. iur. Dixi et se mutuo impedi
entibus in finibus. nam in duobus collegiis sin
gularibus se inuicem cōpassilibus potest quis
collocari. ut puta poterit qs esse de corpe cerdonū/
et de corpore ba. tucatorū qui se percutiūt certis fe
stiuitatibus. seruitia enī ipsorum se compatiunt/
q. quis singulis diebus opere. artem suā/ et certis
festiuitatibus se uerberet. Sed de corpe cerdonū/
pelipariorū. ut quanq. simul idem opere. utrūq.
hoc nō congruit. sed si hoc de iure ciuili inhabitū
est/ quāto magis de iure canonico repugnat quem
aggregari diuersis collegiis quorū utrunq. propi

deseruiētiam diuinorum est institutum. cum im-
possibile sit q̄ quis in duobus locis deseruiat re-
sidendo. quod requirit ius cōmune. de cle. nō resi-
relatum. et quasi per totum. ¶ Confirmat. nam
nō ualet impetratio beneficii nisi impetrans mē-
tionem faciat de primo obtento quantuncūq; mi-
nimo. de rescrip. si proponēte. et ca. ad aures et ca.
cum adeo. de preben. quīs. et ca. si motu proprio. e-
titulo libro vi. Et hoc cōtingit. quia non est uerisi-
mile q̄ papa uelit beneficia re beneficiatum. ut in
iuribus p̄allegatis et hec uerisimilitudo insurgit
a iure cōmuni cum multitudo sit inimica iuris
canonici. de preben. quia intantū de cle. non resi.
quia nōnulli. lxx. di. sanctorū. xxi. q. i. c. i. et quasi
p̄ totam questionem. ¶ Confirmatur ratione. di-
cunt tex. beneficiatum inhabilem ad beneficia. de
preben. sup̄ inordinata. de insti. ca. ii. de rescrip. cū
adeo. hec autem habilitas nō surgit nisi quia ius
cōmune inhibet. ergo impossibile est de iure cōi-
quem habere plura beneficia. ¶ Confirmat. cleri-
cus non debet habere ultra uidūm cum dicit̄ usu-
arius et non usufructuarius. licq; glo. in ca. p̄sentī
de offi. or. l. i. vi. sequendo gaspar distinguat inter
prelatum et simplicem beneficiatum. et an uiuat

an moriatur. In ego credo opinionē archi.uerissi-
mam quā ponit in.ca.statutū. §.assessore. de re
scrip li.vi.que habet q̄ clericus nō est usufructua-
rius.et uidef hoc idem sentire inno.de eta.et q̄li.
indecorū.et probaf hoc idem per tex.apertos.nam
dicit tex.sacerdos itaq; ex altari uiuere.nō luxuri-
ari p̄mittit̄.et ibi no.archi.p̄ illum tex.q̄ clericus
tenef restituere q̄ consumpsit de bonis ecclesie in-
honeste/uel ultra necessitatē.pro quo facit.c.hanc
consuetudinē.x.q.i.hoc etiā probaf aperte.xii.q.i.c.
episcopi.de re.eccle.nō alie.et in. §.si ergo.e.c.et.q.
Nam usus et nō pprietas tam mobiliū q̄ immo-
bilibum clericis concedit̄.xii.q.i.c.fi.e.cau.q.ii.ca.
sine exceptione.et.c.clerici.debent enim necessaria
sibi retinere/et superflua paupibus erogare.et si
contra fiat/hec est iniquitas. probaf.xxxii.q.ii.si
nō sunt in fi.vnde dici consuevit q̄ q̄sita de bonis
ecclesie/ecclesia ut domina potest uēdicare. xii.q.
.iiii.sacerdotes.et.q.fi.c.fixū.e.cau.et.q.ii.ap̄licos
et ibi no.de peculio cleri.inquirendū.et loquif de
quolibet simplici clerico.Sic intelligit eum ber-
brixien.ut ponit.in e.cau.q.iiii capi.i. Similiter
colligitur et notaf.xii.q.i.c.fi. debet ergo que sup-
sunt erogare paupibus. uel in utilitatē ecclesie cō.

uertere. xvi. q. vi. c. fi. Et de hoc esset utilis declaratio
principis. **H**oc premisso q. clerici sunt tantum
usuarii. statim inferitur. Nam ecclesia cū fundatē
non debet de iure cōmuni dedicari nisi sit suffi-
ciens dotata pro ministris. et in hoc uariant cano-
nes. quia aliqui disponūt q. pro duobus ad mino-
ri. q. ii. placuit. et de cōse. di. i. nemo. et concor. ca. ut
q. q. de uita et honestate. cle. et debet habere p̄sbite-
rum et diaconū. xxiii. dis. p̄sbiteri. Alibi dicitur
q. deberet habere duos p̄sbiteros. vii. i. q. u. illud.
ad minus ergo debet dos sufficere pro duobus. ad
plus autem ad libitum fundatoris et diocesani
secūdum exigētiā populī cui ministrat. et semper
statutur regule q. iuxta facultatē ecclīe instituuntur
ministri ca. i. et. ii. de insti. ca. cum M. de cōstitu.
debet ergo titulus ad uictū necessarium ministri
sufficere et illud sibi sufficiat nec querat multipli-
cationem titulorum. quia tunc quereretur uictum
aliorū ministrorum et minutionem cultus diui-
ni. hec omnia abhorret ius cōmune. Cōclude 3°
impossibile de iuris cōis rigore quem intitulari
in pluribus titulis ecclesiasticis. **A**d iura in cō-
trarium allegata nō est respondendū. quia nullū
ius inuenio quod hoc dicat dispositiue. sed bene

inuenio iura narrata plurales sed hoc euenire po-
test quia tota die dispensat et expedit dispensare
propter utilitatem uel necessitate ecclesiarum. Ad c.
gratia de rescrip. di. vi. quod aliquantulum uidetur face-
re ubi dicitur que de iure communi teneri non possunt quia
si inueniat aliqua de iure communi teneri posse. Dic quod il-
lud non obstat quia aliqua sunt beneficia in quibus
ius commune resistit aperte priuando primo beneficio
per ademptionem secundum de preben. de multa. Sunt
et alia in quibus ius commune non resistit. ut no. xxi. q.
i. in summa. Alia sunt quibus ius commune resistit re-
probando multitudinem et talia tenet donec plura-
lis priuetur. Ius enim non priuat licet iniuste et illi-
cite detineat non dispensatus. igitur gratia intelligi-
tur in illis in quibus ius commune expresse resistit pri-
uando. fateor tamen quod quia omnia bona temporalia
ecclesiastica mera titulis spiritualibus sunt deputata
administrationi diuinorum et sic ad ius publicum di-
uinum cuius est gubernator uicarius dei per totum
orbem. ix. q. iii. cuncta per mundum. et c. per principa-
lem. Ille enim idem ut generalis dispensator et da-
tor omnium horum potest relaxare rigorem iuris com-
munis ut uni plura conferri possunt. contemplato
bono publico et ratione suadente. l. q. vii. et si illa.

et c. exigunt. et in .s. utilitatis. et hoc ad instar pa-
trissimilias distribuentis. In spiritualibus et an-
nexis debet et potest dispensare cōtemplato bono
publico spirituali licet consideretur cōditioēs per-
sonarū. de pben. de multa in fi. totum tamē debz
referri ad bonum publicū. alias nō foret dispēsa-
tio. sed dissipatio. de fidelī enī dispensatore loqui-
tur tex. luce. xii. ibi. quisputas est fidelis dispēsa-
tor et prudens quem cōstituit dñs super familiā
suam 1c. Infidelis autē dispensator qui nō habet
intuitū ratōnis et boni publici. Item imprudēs
est non cōsiderans causas motiuas in bonum pu-
blicum directiuas. Exquo sequit̃ q̃ quo ad deū nō
est tutus is cum quo sic dispensat̃ uel uerius dis-
sipat̃. Deuoto. c. nō est. et ibi no. in glo. ii. facit tex.
x. q. iii. si is q̃ preest. facit xxiii. q. i. manet. Pōt
ergo dispensare papa generalit̃ ut unus plura ha-
beat etiā curata et dignitates quasiq̃ cōtempla-
to bono publico. sit ergo anima in manica sua et
solus est ipse papa in dispēlationibus et in digni-
tatibus et curatis moderator. no. de pben. de multa.
et in cañ. sanctorū. lxx. di. In simplicibus autem
locorū dyocesani dispēlare possunt. et utrobiz nō.
licet sint opiniones. Nam fuit una opinio q̃ in

curatus dyocelani propter utilitatem ecclesiarum?
non aut propter prerogatiuā personarū dispensare
possunt. Fuit opi. hostiē. et sequaciū in. d. c. de mul
ta. Fuit opinio. pe. et abba. fuit etiam opio io. lxx.
di. sanctorum. Et dicit io. q. sola uaga dispensatio
episcoporū est prohibita. non autem si fiat discretā
propter utilitatē ecclesie. hosti. dicit q. si cōstitutio
inhiberet dispensationē ep̄orum ppter utilitatē
ecclesie. esset onerosa cōstitutio et abiicienda. de cō
sue. c. i. et fortius est vinculum dei q̄ hoīs et tamē
iuramētum (cuius deus est auctor) hoc respectu ser
uandū non est. de his que fiunt a pre. c. i. et multo
minus seruanda esset humana. de elec. in causis. i.
fi. de eta. et qua. eam te in fi. de concel. preben. cum
nostris. Et intelligit. d. ca. de multa. solum ubi sit
dispensatio propter irrogatiuam personarum. Ego
non possum concipere hanc opi. immo credo q. so
lus papa in talibus dispensat. ut tenet ber. in. c. du
dum. ii. de elec. et in. c. de multa. et per inno. in. d.
c. de multa. et tan. in. d. c. dudum. et ber. brix. in. d.
c. sanctorum. lxx. di. Et pono mihi p̄ indubitato q.
nulla dispensatio fit. nisi habeatur respectus ad bo
num publicū et ex cā rōnabili ut s. demonstrauit.
Distinguerē 3° an fiat ppter prerogatiuā p̄sone/ati

propter utilitatem ecclesie. ego non intelligo. fateor tamen
quod prerogativa persone est circumstantia inducens prin-
cipem ad dispensandum referendo ad bonum publi-
cum. et hoc dicitur c. de multa. de preben. ad fr. ibi cir-
ca litteratas personas etc. Nam plus prodest unus
bonus et litteratus decem ecclesiis quam decem mini-
stri illitterati uni ecclesie / et aliqui nobilis et potes-
tarius constitutus de ap. nec credo uocari dispensati-
onem / sed dissipationem que in talibus surgit acce-
pta sola carnalitate. ut in c. graue. de preben. Pre-
ferre enim carnalitatem iuri diuino publico / est preferre
carnem spiritui. corruptibile perpetuo. priuatum
publico. quod abhorrent principia naturalia et mora-
lia / circumscripta lege positiva. Quod autem dicant ho-
sti. pe. et abbas quod si constitutio inhiberet episcopo
dispensare / hoc casu foret constitutio onerosa et abii-
cienda etc. Miror de isto motiuo. nam ex hoc seque-
retur quod omnia que potest papa / posset quilibet dyoce-
sanus ubi suaderent circumstantie dispensationem /
quod absit. de offi. lega. quod translationem. ubi singu-
laria pape reservata vocantur. licet enim ius commune
ac ius publicum prelato suo debeant relaxare iuris
rigorem / non tamen ex hoc debet inferri. ergo ex
causa quilibet hoc potest. Nam princeps quedam

sibi referuat specialiter. et hoc facere debet propter
grauitatem et altitudinē rerum. nō enim dispen-
sator domus totalem yconomica dispensationem
cuiuslibet ministro cōmittit/ immo singula singu-
lis limitat/ retētis sibi singularibus ad yconomi-
cam singulariter tendentibus. sic et creator altissi-
mus nō omnia transulit. Concludo ergo hic ex-
pediendo vnam cōstitutionem declaratoriam/ q̄
de iure cōmuni nullus possit esse pluralis citra
dispensationē. In curatis et duplicibus solus pa-
pa dispensare potest. In simplicibus uero benefr-
ciis diocesani episcopi/ et primaturam definētes.
moderatione adhibita/ summe prouentuū/ et di-
stinctis gradibus personarū. Et declaratoriam q̄
singuli ministri ecclesiastici in titulis et prouen-
tibus ipsorum/ tam rectores/ q̄ simplices censean-
tur nudi usufruarii ministri tam in uita q̄ in mor-
te. et q̄ ecclesia habeat ius uendicādi omnia que-
sita de bonis ecclesie.

¶ Ex premissis igit̄ surgunt dubia alia/ uidelicet
an supposito pro uero q̄ q̄sita de bonis ecclesie sint
restituēda ecclesie/ dubitā/ si hoc constet/ an eccle-
sia possit ut domia illa a quocūq̄ uendicare. Sur-
git alia dubitatio. qd in dubio an p̄sumant ipsa

bona quesita a ministro ecclesie de bonis ecclesie!
an de bonis patrimonialibus. ¶ Circa primum
dubium mouet dubiū q̄ ecclesia nō uendicit. q̄a
per rei uendicationē introducitur dominiū ex parte
agentis. et possessio siue detentatio ex pte cōuenti.
C. de alie. mu. iudi. cau. l. fac. l. i. et. l. in rem. et. l.
officiū. ff. de rei uendi. Sed licet ematur de bonis/
siue de pecunia ecclesie. nō propterea ecclesia effi-
ciatur domina. C. de rei uendica. l. si ex ea. C. de do-
na. inter vi. et uxo. l. effi. de tuz. C. cōmunia utri-
iudi. l. si patruus tuus. Glo. canonū notat ecclesi-
am posse uendicare. licq̄ nō sit domina. no. ber. in
.c. inquirendū de peculio cleri. Dicit tñ ibi hosti.
hoc tex. ibi nō p̄bare. et uerū dicit. q̄a ita dicit tex.
si cōparuerit. debere inq̄rī. et hoc probat ad instar
sacrilegii et furti iude. nō tñ dicit ecclesiā uēdicare
posse. Io. idē tenet. xii. q. ii. ap̄licos in fi. et utilis
foret constitutio disponēs ut ecclesia habeat facul-
tatem uendicādī de manibus cuiuscūq̄ detinen-
tis. et dicit hosti. longam consuetudinē uiuentiū
.c. inquirendū de pecu. cle. ad hunc intellectum. et
ista cōsuetudo interpres legis vim habet legis. ff.
de legi. l. minime. de consue. cū dilectus. et iuuat
cōsuetudo sic interpretata parū rōe casuū similiū.

nam dicit. l. q. empti de pecunia militis pñt ven-
dicari a milite. ff. de rei uedica. l. si ut pponis. Sic
empti de bonis pupillaribus datis ab uxore. ff. de
dona. inter vi. et ux. l. uxor marito. sic in re epta a
liberto de pecunia sibi data que reuocat ex soluti
one obsequii nō prestiti. C. de re. dona. l. i. Addūt
aliqui casum in re empti de pecunia feneratoris
de usuris cū tu. si bene ponderent singuli casus.
nō esset minor ratio specialitatis in ecclesia. imo
uideē maior si bene discutiant singuli casus. uti-
le foret sic decidere. multa enī sunt quēsitā de bo-
nis ecclesiarū que transeunt p manus laicorū/fili-
orum/nepotū/et aliorum coniunctorū. iuxta vul-
gare qd dicit dñs noster. cum eram in ipsius pñen-
tia apud montē flaconem vni magno clerico ui-
delicet q. de redditibus ecclesie pñtuxerat castra ne-
potibus suis quos dederat sibi diabolus. ¶ Circa
scdām quēstionē uariant gñ. in. ca. sint manifeste.
xii. q. i. et in. c. inquirendū. de pe. de. Et ponit ino.
in. c. cum in officiis de testa. et uoluerunt aliqui
dicere q. in dubio semp presumit p ecclesia. Alii
q. pro heredibus. per. l. si defunctus. C. arbi. tute.
Alii q. si pmixtim platus utebat rebus ecclie et p
priis. psumit p ecclesia. si diuissim. tūc p heredibus

Alii q̄ si constabat prelatū aliquid habere'presu-
mitur p heredibus' alias p ecclesia. Alii uolue-
runt dicere q̄ debet presumi pro illo qui reperit i
possessione. In no. in. c. cum in officiis. de testa. in-
beret in partē illam q̄ in dubio presumit p eccle-
sia. dicit tñ difficiles fore p̄bationes/et difficilior
indagatio ueritatis circa singula. utputa si habue-
rit aliquid antea prelatu/et quantū de puentib⁹
ecclesie/et quid opatus fuerit ipse prelatu. Hosti-
uoluit distinguere hoc modo. aut prelatu hēbat
antea aut nō. si habebat/aut permixtim utebatur
illis/aut diuissim. et si diuissim/aut fecit inuenta-
rium/aut nō. et in hoc stat contentio glo. Ego cre-
derem semper presumi p ecclesia/ et omnia q̄sita
post p̄motionē fore quesita de bonis ecclesie ubi
prouentus ecclesie hoc uerisimiliter inferunt. ut-
puta quia sunt puentus sufficientes ad talē que-
stum. alias si forent prouentus exiles qui suffice-
rent ad nudum uictum/secus. Tñ moueor primo
quia constante mrimonio quicquid querit uxor
presumitur de bonis mariti q̄siuisse. C. de dona.
inter vi. et ux. l. etiā. ff. e. ti. l. quintus. 3° a simili
quicqd querit p̄latu/ presumit de bonis ecclesie.
arguendo a corporali ad spirituale. vii. q. i. sicut.

de transla. prela. inter corpalia. Et si dicatur hoc
probat contrariū. quia presumit pro ecclesia que
est uxor querere de bonis prelatorū. non econtra.
Solutio quia hic prelati equiparant uxori. sicut
enī uxor uiuit de bonis mariti. ita prelati de bo-
nis ecclesie. et sicut non decet uxorem se immiscere
negociationibus. sic nec prelatū nisi ratione ec-
clesie. ne clerici. uel monachi. per totum. lxxxviii. dis.
per totum. et hec iura induco ad hanc cōclusionē
inhibet enī lex ministris ecclesie se immiscere ne-
gociationibus lucrosis. ut in iuribus prealle. sed
nomine ecclesie cōtractibus occurrentibus utilita-
tem ecclesie. xii. q. ii. sine exceptione. et de fidei ius.
q. quibuscūq. Item minister solum usum habere
debet de puentibus ecclesie. xliiii. dis. in prin. cū
decor. ibi positus. Residuū uero uel pauperibus. uel
ī utilitatē ecclesie erogari debet. et prima facie sic
presumi debet. ff. pro socio. l. merita. de presump-
tione. et. c. unico. de scrutinio i. or. fa. Item sum-
ma ē ratio q. p. religione facit. ff. de reli. et sump-
tu. l. sunt persone. **E**t si dicatur potest bñficia-
tus uiuere de bonis ecclesie et suum patrimoniu
parcimōnizare. ut no. in. ca. tuis. de preben. et. ca. i. nā
no. xii. q. iiii. capitu. i. et hanc notam innocentii

allegauit dominus noster cum eram in monte H
scone ubi tunc erat curia contra me cū dixi q̄ nol
lem esse prelatus/ quia nollem bibere sanguinē
deputatū pauperibus/ sed potius sudorem manū
mearum. ex quo deus concesserat gratiā ut uiuere
de labore meo. Nam fateor q̄ possit parcimonisa
re bona patrimonialia/ et heredibus conseruare/
potest etiā cum querit ex mercimoniis hoc facere
sed faciat distincte et discrete ut appareat quid de
rebus patrimonialibus ut dicit tex. in ca. sint ma
nifeste. xii. q. i. alias semper presumitur q̄ querit
ecclesie. et hoc habet locum in quesitis ex cōtracti
bus. alias in legatis/ uel inter uiuos donatis/ sta
tur. c. requisisti de testa ;

Enit tractatus magistrī ac domini dñi Iohā
nis de Ligniano utriusq; iuris doctoris littera
tissimi de p̄sialitate beneficiorū ecclesiasticorū.

Responſio ac decifio q̄ſtionis quodlibeticeſſa-
matiffimo magiſtro ac domino dño Guilhelmo
bont in ſcholis artiſtarū florentiffime vniuerſita-
tis Louaniensis ſub hac uerborū forma propoſite
Incipit feliciter. ¶ **U**trū emere redditus uitales
aut ppetuos ſit cōtractus illicitus et uſurarius.

Quodlibetū mihi Guilhelmo
bont utriusq; iuris doctōri ppo-
ſitū in hoc ſtudio Louaniēſi in
ſcholis artiſtarū Anno dñi M^o
cccc^o. l^o. fuit tale. ¶ **U**trū eme-
re redditus uitales aut ppetuos ſit cōtractus illi-
citus et uſurarius. Et uidet̃ q̃ ſic quia ubi dat̃ mi-
nus ſub ſpe recipiendī plus ibi eſt uſura ſed ſic ē
in ppoſito. tenens enī redditus perpetuos ſcit ſe
plus recepturū per ſe aut p ſuos heredes. ergo ꝛc.
Minor iā pt̃ maior pbatur p henricū de ganda-
uo in primo quodlibeto dicentē ſic q̃ de q̃buſdā
qui dant pecuniā ut ab ea recipiant certas penſio-
nes temporū uite ſue credo q̃ illicitus ſit contra-
ctus. eo q̃ diu homines uiuere ſperāt ſed ſola ſpe
contrahitur uitium. ergo ꝛc. ¶ **I**n contrariū ſcil;
q̃ ſit licitū emere redditus patet quia omnis con-
tractus uitiaſt̃ aut ex parte perſonarū inter q̃s eſt/

aut ex parte rei circa quā est contractus. aut ex parte
superioris. sed nullum istorū impedit. q̄a suppo-
nit q̄ sint p̄sone que p̄nt facere contractū. Nec su-
prior hoc phibuit. cū nullo iure hoc reperiāt cautū
nec res ipsa est phibita alienari ut uidet̄. et p̄ cō-
sequens uidet̄ q̄ iste redditus siue pensiones sint
licite emi. nec emere eas sit cōtractus usurarius.
et hoc maxime uidet̄ ex cōi usu. quia hodie cōiter
et a magnis et a paruis. litteratis et nō litteratis
emunt. qd̄ uerisimiliter nō fieret (saltē a br̄atis) si
talis emptio esset illicita et usuraria. ¶ In hac
q̄stione reperiunt̄ diuerse op̄iones doctorū multū
differētes. Aliqui enī larga conscia saltant illas
emptiones et p̄siones illorū reddituū simp̄r ap-
probando. Alii nimis stricta conscia trepidāt. eas
indifferenter reprobando. hinc vnus esuriēs. alter
ebrius. ¶ Alii et tertii approbant talē contractū
dum mō fiat scdm̄ naturalem estimationē contra-
hentiū respiciendo ad necessitatē personarū. et ad
conditionē earum. utrū sc̄q̄ sint tales q̄bus expe-
dit habere redditus p̄ utilitate reipublice. cuius-
modi sunt p̄sone ecclesiastice. aut fautores repu-
blice. sicut sunt cōsules et secreta-
rii. q̄ b̄ reipublica eget. et expedit q̄ ab ōni ope

manuali et aliis mercantiis uel cōtractibus abstrineant' ut sic liberius ecclesie et reipublice seruire possint. et talibus uidef oīno licitū. immo multū cōueniēs hēre huiusmōi redditus siue pēsiōēs. Et idē uidef de miserabilibz et debilibus psonis' q̄ aliunde nō possunt sibi uenienter subuenire de necessariis p̄ statu competētī. ¶ Secus autē scdm istos de fortibus et cōibus homibus aptis ad questum et ad illum deputatis. q̄ illi non uidentur uenire redditus nisi causa uani ocii/uel lasciuie uel auaricie/uel causa dītandi se ultra statum cōgruentē/ et ut labores et sollicitudines euadant. ppter quod agri/uinee/et huiusmodi nō colunt' sed fiunt puri uagantes et ociosi. et sic perit utilitas et probitas reipublice. ppter quod non uidef laudabile talibus ut huiusmodi redditibus/ seu pensionibus insistant. et hoc modo posset intelli gi. c. in ciuitate de usu. ¶ Alii et quarti et melius ut patz ex infra dicendis dicunt. q̄ isti contractus emptionum et pensionum sunt de se liciti et permissi quibuscunqz personis' dum mō fiant secundum rationalem et cōmunem estimationē iuxta morem regionis. uerū est tñ q̄ possunt esse illiciti ex multis circūstantiis de qbus habet i illo uerbu

Quis quid ubi cum quo quotiens quando. **A**l-
quando enim expedit q̄ huiusmodi pensiones nō
fiant/ quia dant causam ocii/ et retrahunt homi-
nes ab aliis utilioribus mercātiis. Et emptio ali-
quando posset deficere in circūstantia personarū.
uel alias q̄ cōtractus iste posset esse illicitus/ nō
tñ sequit̄ ex hoc q̄ ex natura sui et scdm se sit illi-
citus/ prout infra clarius uidebit̄. **Q**z aut cō-
tractus talis emptionū uitalium uel perpetuarū
pensionū non sint liciti/ sed sint usurarii et sim-
pliciter reprobandi arguit̄ quibusdam motiuis.
et fuerunt originaliter motiua siue argumēta hē-
rici de gandaui. Primum motiuū est q̄ in tra-
dibus/ et cōmutationibus debz esse equalitas rei
ad preciū/ alias contractus nō esset iustus/ sed in-
iustus et illicitus. ideoq; potest ex hac causa ine-
qualitatis retractari cōtractus. ut p̄t̄ ex. c. cū causa.
de emp. et uen. et ex. l. ii. **C.** de rescin. uen. cū simi-
libus. Sed in istis emptionibus pensionum nō
est equalitas. quia pensio emptā cōmuniter plus
ualet q̄ precium. **S**ecundum motiuū est. quic-
quid accidit sorti/ siue quicqd recipit̄ ultra sortem
usura est. ut etiā dicit̄/ licet nō alleget in. c. pleniq;
xiii. q. iii. Sed ementes uitales uel perpetuas pē-

siones recipiunt ultra sortem/nedum spe/sed et
am re-et illa est intentio eementis.immo et ita cō
muniter res ip̄a contingit. et maxime in emptio
nibus pensionū perpetuarū.ergo sequitur q̄ em
ptio talium pensionū maxime perpetuarū sit illi
cita.immo et omnino usuraria.¶ Tertium quia
pecunia siue nūmisma est inuenta/ non ut sit ter
minus/sed ut sit medium cōmutationū/hoc ē di
cere in emptionibus et uenditionibus pecunia de
bet esse mediū non extremū.ut etiam dicit tex.li
cet eum nō alleget in.l.i. ff. de contrahan. emptio.
ibi ponit exordium pecunie siue quare fuit inuē
ta. Et dicit ibi q̄ ideo/ut sit medium emptionū /
et uenditionū et aliarum cōmutationū. non ergo
debet esse extremū/hoc est res emptā. quia ubi pe
cunia est res emptā/ ibi est thikos uel thokos.hoc
est perturiens scđm philosophū primo politicoū
siue usura.ex quo pecunia pecuniā p̄ducit. et sic
uidetur q̄ nō liceat emere redditus p̄ pecunia. q̄a
hoc est in effectu emere pecuniā pro pecunia. decē
sc̄q̄ rīderos annuatim p̄ centū uel ducentis rīderis
semel. Et ideo idem henricus de gandauo postea
in.viii.uel.xii.quodlibet.aliq̄ntulū resolutius et
melius/Atq̄ nō p̄fecte loq̄ns dicit. q̄ in huiusmōi

contradiabus si liciti erunt/oportet esse duos cōtra-
dius. scz contractū emptionis fundi/et emptionis
fundi ad certus redditus. et tunc accipit census si-
ue pensio de re sua. quia de terra emptā tradita et
exposita pro annuo censu/ siue pro annua pensio-
ne. alias nō est licita pensio scdm eum. ex quo pe-
cunia nō potest parturire pecuniā nec recipi lucrū
ex re aliena. Secus scdm eum si pecunia lucraret
alicui ad ostentationē ipsi seruata pprietate. quia
tunc usus distinguit a substantia quod nō sit in
emptione. quia tunc transit dominiū pecunie in
uenientem. similiter et in mutuo. quia usus pro-
prius ipsius pecunie est ipsius cōsumptio. Nec ob-
stat dicit ipse. solutio aliquorum dicentū qd emē-
do pensiones uel redditus/ non emit pecunia sed
ius recipiendi pecuniā. quia licq uerum sit aliud
esse ius recipiendi pensionē uel redditus. et aliud
ipsam pensionē et redditū. et ppter ea etiā uerū sit
illud ius recipiendi pecuniam posse emi. quia est
estimabile. et sic cadens in cōmertio nostro. tamē
scdm eum uidet qd illud ius non posset emi imē-
diate mediante nuda pecunia/ sed oportet qd ema-
tur mediante aliquo alio/ puta mediante fun do/
uel mediante donatione. puta quia tale ius esset

donatum a rege alicui qui illud ulterius uedere
uel mediante seruitio quia alicui ratione alicuius
seruitii reipublice facti deferret ius recipiendi cen-
tum annue alias dicit ipse non uidetur iustus titu-
lus acquirendi ius recipiendi pecuniā. et ita dicit
in suo. xii. quodlibet. ¶ **Q**uartum motiuū suū
est quia uendens pensionē nihil transfert ī emē-
tem sed remanet dominus rei. et p consequens se-
quitur quod emens recipit lucrum. uel saltem uerisise
ex re aliena p sola tempis dilatione. ergo sequitur
quod ē usura p. c. i. et. ii. de usu. et. c. in ciuitate. et. ca. fi.
e. fi. li. vi. ¶ **Q**uintū motiuū quia emptio huius
modi pensionū innititur soli fortune/ sicut ludus
taxillorū. ergo sequitur quod est iniusta. secus si cōmit-
teretur soli industrie ementis. ppter qd dicimus ne-
gociatōs mercatorū licitas esse. Itē et ppter qd dicitur
ludum scacorum licitū esse/ et nō ludum ad ha-
sardos. ut saltem si nō in toto/ in aliqua tñ parte
inniteretur industrie ementis/ et in aliqua pte for-
tune. quo casu dicimus scdm aliquos ludū tabel-
lorum esse licitū. ut nō. in aut. interdiciamus. C. de
epi. et cle. et plene dixi in. c. clerici officia. de vi. et
ho. cle. Sed contrarius non habet secum admixtā
aliquam industriā/ sed omnino dependet a mera

fortuna. maxime cōtractus pēsonū uitaliū 9° 10.

Sextum motiuum quia dicit ipse henricus de gaudauo in suo decimoquinto qdlibeto q sibi dictum fuit a quodā q uidit duas literas papales datas contra emētes redditus ad uitam. ad effectum restituēdi recepta ultra sortem. **S**eptimū motiuum. quia nō potest negari quin in ista materia sint diuerse opiniones doctorum. et per cōsequens uidet q res dubia sit. et sic uidet q potius eligenda sit uia henrici de gaudauo tanq securior iuxta illud augustini. tene certum et dimitte incertum et habet in ca. illud de cleri. excō. minis. alias uidetur q quis in tanta uarietate doctorum exponeret se discrimini et periculo peccati. quod nō licet.

Octauū motiuū pro hac parte q emptio pensionum seu reddituū nō sit licita. de aucto. gaufredi dicentis q usuram committunt qui pecuniam dant abbacie ut ab ea recipiant certas possessiones toto tempore uite sue tenēdas. uel saltē donec restituat eis pecunia. **I**stis tamē motiuis et rationibus que prima facie uidentur difficiles non obstantibus. dicam cōtrarium uidelicet q emptio et uenditio pensionum uitalium uel perpetuarū est omni iure licita et nullo modo usuraria Quia tamē pro expe-

ditione huius cōditionis oportet intrare medullitus et fundamentaliter materiā usurarum / q̄ est materia cōmunis theologorū et iuristarū. Idcirco utile uisum est facere p̄testationem fieri solitam in materia fidem tangente. qualis est ista. ut pat̄ per cle. vnica. §. sane. de usu. Parcant tñ mibi reuerentie theologorū / ista materia est magis canonica q̄ theologica. quia theologi solum habent maiorem / uidelicet usuram nō esse faciendā. Sed iuriste habent discernere minorē. utrum scq̄ talis contractus sit usurarius uel nō. quia hoc ē relictū interpretationi legis humane. Sicut uidemus in simili q̄ theologi habent istam maiore p̄positionem q̄ legitimus consensus mariti et femine facit matrimoniū. sed decisio minoris istius uidelicet an iste cōsensus particularis sit legitimus uel illegitimus / hoc spectat ad canonistas. quia istius dubium interpretatio ē relictā ecclesie et hec optime probant in. c. non debet. de consan. et affini. olim enī existentes in sexto gradu uel in septio gradu consanguinitatis / nō potuerūt contrahere. q̄a nō erat eorū consensus legitimus / sed a iure canonico prohibitus. d. c. nō debet. Similiter theologi hñt istā generalem p̄positionē siue maiore q̄ nullus

debet locupletari cum aliena iactura/ siue alteri.
us damno. sed utrū in tali uel tali utputa usucap-
tione uel prescriptione dicatur quis locupletari
cum aliena iactura. huiusmodi minoris determi-
natio relicta ē dispositioni iuris scripti maxime
canonici. **I**tem in lege diuina scriptū est. in ore
duorum uel triū stat omne uerbum. et tamē lex
positiua statuit in testamētis debere interuenire
septem testes. l. iubemus. C. de testa. et no. in. c. cū
esses. et in. c. relatum. de testa. Et sic patz q licz ista
materia sit cōmunis. magis tñ est canonistarum
qui habent determinare minorē in qua solet ia-
cere tota uis syllogismi ut dicunt logici. et sic p de-
cisione istius materie uidet magis credendū opi-
nionibus canonistarū/ et potius eis standum q̄
theologorum. **E**t quia hic tractaturi sumus
de usura. expedit ante omnia ut sciamus quid sit
usura. alias facile deciperemur et incassum labo-
raremus. cum dicat phūs primo elen. q ignoran-
tes uirtutes uocabulorū de facili paralogizantur/
id est decipiunt. et sic deueniendū esset ad diffini-
tionē usure. Sed quia qñ aliquod diffinibile est
multiplex. diuisio debet precedere diffinitionem
similiter et quid noīs sicut dicunt logici. Idcirco

antequam ueniā ad diffinitionē usure! dico pri-
mo q' usura scđm doctores cōmuniter dicit' ab usu
rei! id est pecunie. uel usu eris et pecunie qđ in idē
redit. Ego autē cogitans in ista materia usq' hodie
mane fui in opinione q' simpliciter dicit' ab usu!
nō quidem rei uel pecunie specificate! sed ab usu
potius temp'is. ut declarabo in vna diffinitione
usure in ultima pticula huius diffinitionis. Po-
stea autē cogitauī q' usura dicit' quasi usus rationa-
lis p' figuram q' dicitur anthrōp'alis. quia ualde ir-
rōnalis. similiter motus dicit' a mouere eo q' mō-
me mouet. Et solet distingui duplex usura scđm
ray. gos. et hostien. in summa. ti. de usura. §. quot
sunt species eius. Vna enī est usura spiritalis et
equa. de qua habet' in euan. mathei. xxv. Oportu-
it ergo te pecuniam meam mittere nūmulariis.
ubi dicit augus. Miser homo cur feneraris homi-
ni? fenerare deo et centuplum accipies/et uitā eter-
nam possidebis. Alia est usura corpalis et iniqua
que solet subdiuidi a legistis. quia quedā est for-
tis/et quedam usure. et hec ultima usura. hec est
usura appellata scđm legistas fenus. et eā exercēs
fit infamis ipso iure. iii. q. vii. §. tria. et scđm iura
canonica in utraq' usura peccatū mortale cōmittit'

et infamia irrogatur. vi. q. i. infames. Secundum
ray. gos. et fratrem 10. in summa cōfessorū. et in c.
in ciuitate. de usu. **D**iffinit aut usura diuersi-
mode a summistis. dicit enī ray. in summa. e. ti.
circa principū. et diffinit sic. Usura est mutui lu-
crum. pacto debitū uel exactum. nō enī dicit ipse
usuram cōmitti si gratis accipiat. ar. xliii. q. iiii. si
feneraueris. et. xviii. di. de eulogiis. Gos. aut diffi-
nit sic. Usura ē q̄quid sorti accidit. intentōe p̄nti
uel pacto. Et in hoc scōr. hosti. in summa. e. ti. §. i.
dicens. Usura est quodcūq; solutū rei mutuate
accidit. ipsius rei usus gratia. pactiōe interposi-
ta. uel intentione habita in cōtractu uel ex actiōe
habita ex post facto. Ego aut aliter et melius iudi-
cio meo usq; in hunc diem sua seram usuram de-
bere diffiniri hoc modo. Usura est lucrū nō iure
gratuitū. certum uel uerisimile ex re aliena p̄ so-
la tempis dilatione pueniens. Dico in diffinitio-
ne lucrū. quia secus esset si nō esset lucrū. sed
esset perditio. ut dicit specu. in ti. de usu. §. i. ver.
Sed pone aliqua cōmunitas. ubi dicit q; si aliqua
cōitas recipiat mutuo mille a quodā habitatore
illius loci. hoc pacto ut donec ei satisfiret nihil
solueret p̄ collectis. et sic diu seruātū est. demum

comunitas soluit debitum et repetit ab eo colle-
ctas non solutas tanquam usuras nunquid possit? Et
uideat quod sic quia si non fuisset mutuū soluiſſet col-
lectam. ergo sequitur quod collecta est lucratus ex isto
mutuo. Ad collectam enim omnes tenent patrimo-
niū habentes. ff. de mune. et hono. l. rescriptum. in
fi. unde absolutus ab ea tantū recepisse uidetur. im-
mo quantū soluiſſet non existente pacto. tantū ui-
detur de alieno precepisse. Item et qui compensat ui-
detur soluere. l. si debitor. ff. qui po. in pig. ha. et scri-
ptum est luce vi. et in. ca. consuluit. de usu. mutuū
dantes/nihil inde sperantes. et quicquid sorti acci-
dit/usura est. xiiii. q. iii. c. plerique. Ipse tamen spe-
determinat contrariū dicens quod multū interest lu-
crum accipere/et non amittere siue penā euadere
et aliquid lucrātū recipere. l. imperator. §. si centū.
ff. de usu. Nec est idem damnū sufferre/et lucrū
non capere. ff. de fruc. l. si commodata. §. si. Et puto
specu. bene dicere presumendo quod collecta fuerit in-
debita/siue minus iuste imposita/uel ratione p-
sone quia clericus/uel ratione defectus imponentis
uel aliqua alia de causa. Sed si in ipso collecta fu-
it iusta/tunc non uideo iuste posse saluari quin sit
usura. Similiter dico quod si aliquis esset p vim/aut

metum inducitur ad promittendum alicui decem
et iste debitor mutuaret isti creditori centum cum pa-
cto expresse quod esset liber de istis decem. certe hoc
casu non dicerem esse usuram. ex quo tunc mutuans
non consequeretur aliquid lucri ultra sortem. sed con-
sequitur non damnum. et quodammodo liberaret se a
uexationibus illicitis. quod est licitum. ut habetur in
c. dilectus filius. infra de simo. Dico in diffinitio-
ne non iure gratuitum. quia lucrum iure gratuitum
non est prohibitum. quia si nullo pacto ab initio in-
ueniente. nec exactione exposte facto habita. debi-
tor aliquid gratis offerret. recipi posset. dum non
creditor mala intentione ab initio caruisset. ar. i.
q. ii. si episcopum. Porro si hac intentione prin-
cipaliter ductus ut aliquid mihi dares tibi mutual-
iter pecuniam. alias non mutuaturus. cum licet in fo-
ro iudicali possim censi usurarius. ut dicunt do-
ctores in c. in ciuitate de usu. tamen in foro penitenti-
ali secus. et inducendus sum ut pecuniam sic receptam
restituam. quia per dominum dictum est. mutuum da-
tes nihil inde sperantes. ut. s. alle. Hoc etiam patet ex
audacibus fautorum Augustini. ambrosii. et hiero-
nimi. q. iii. si feneraueris. et duobus c. sequentibus
Secundum glossam et hostien. et alios in d. c. in ciuitate. et

duobus. c. sequētibz. scdm gos. et hosti. et alios in
.d. c. in ciuitate. et eundē hosti. i. summa. e. ti. §. an
aliquo casu. ver. taceo. et 10. an. de regu. iu. peccatū
in nouella. §. est ergo sciendū. l. vi. ibi plene p. eū
de ista materia et. §. sequētibz. Patet etiā de utro
nomi. xxiii. fratri tuo absq. usura si indiget com
modabis. Qd. intelligunt uerū. cum cā mutuādī
principālī consistat in spe uel expectatione lucri.
alias si nō principaliter ppter hoc moueāt mutua
tor ad mutuandū. sed principalī mouet ob carita
tem et dilectionē. secundario aut sperat de aliqua
retributione uel remuneratiōe. in nullo uel i mo
dico peccat. ar. lxi. dī. quid pderit. lix. dī. si officia.
lxxvii. dī. si i singulis. de testa. cū in officiis. ff. de
peti. he. l. sed et si. §. consuluit. scdm gos. et hostiē.
Et in hoc cōcordant alanus. bern. et inno. in. c. con
sultuit. Et beatus tho. in summa. q. lxxvii. et frater
10. in summa confesso. e. ti. §. i. Vel si dicat simp̄r
et distincte sola spe usuram cōmitti. tūc dicit gos.
q. quo ad purgationē delicti nō est opus restituti
one eius quod accidit fortī. sed sufficit penitētia so
la. sicut sola penitētia purgatur symonia. animo
tantum cōmissa. c. uult. de symo. quod non placet
hostien. et merito quia huic intellectui manifeste

contradicitur. cōsuluit de usu. vnde quo ad hoc se-
cus ē in symonia. tñ de symo. §. qd sit symonia. et
alii in. c. ult. de symo. et hoc etiam per archi. xlii
q. iiii. c. i. in glo. et sic nota qd sola spe 1c. ubi dicit qd
nō est simile de symonia mentali et de usura mē-
tali. qā in simonia mētali. et qd dat turpiter dat. et
qd recipit. turpi recipit. et ideo ei qui dat nō est fa-
cienda restitutio. sed in usura mentali. recipiēs tur-
piter operat sed nō dans. et ideo est facienda ei re-
stitutio. Mibi aut magis placet illa opinio qd ali-
quid sperare secundo nō inducit usurā. ut clare
ostendā in alia breui diffinitione usure ad quam
finaliter me resoluā. Et nisi sic diceremus. uix ali-
quis vnq̄ esset mutuās qui nō esset usurarius. qā
enī est ille tam pfectus qui mutuando saltem nō
speret quin ille cui mutuatur alia uice sibi indigēt
iterum mutuabit. uel qd erit sibi gravior qd fuisset.
mutuo sibi nō facto. et tñ hoc esset usura scdm il-
los qui tenent simpliciter qd omnis spes lucri faci-
at usuram. Vnde melius est intelligere secūdm
quod cōmuniter intelligunt canoniste qd spes lu-
cri nō demum facit usuram quando spes illa nō
est principaliter mouens mutuātem. et quia
nisi esset illa spes nullo modo mutuaret. Sed si

caritas uel amicitia principaliter moueat mutuante
licet secundario speret iterum sibi debere mutuari/
uel illi cui mutuat gratiorē sibi fieri. ex hoc non
pōt argui usura. qd etiā pbatur sic. quia expressio
eorū q tacite insunt nihil operat. l. iiii. ff. de lega. i.
et. c. dudū. de psump. sed q ille cui mutuo sit mihi
gratior q si nō mutuassem. hoc tacite inest et ob-
ligat ad hoc obligatione quadā naturali q uocat
antidota. l. sed et si. §. consuluit. ff. de peti. here. hoc
enī naturale est ut beneficiētibus beneficiatus
ut ibi. ergo sequit q istud nō solum pōt cogitari/
seu sperari. immo potest etiā per mutuante ex-
primi siue in pactū expssum deduci dicēdo. Ego
mutuo uobis centū cū pacto expresso q alia uice-
cū indigero etiā seruietis mihi. nō descenden-
do ad aliqd particulare seruitiū. et cauēdo q illa
spes nō sit principale mouens mutuante. licet ac-
cessoriū. sed principale sit ipsa caritas uel dilectio
christi. Istud etiā ostendit ex tex. ca. ad aplice. de
symo. argu. a simili de symonia ad usuram. quia
uidemus quotidie q rector parochialis ecclesie
solet sepelire homines. uel benedicere nubentes
sub spe q habebit tantum. uel tantum. immo et
illa spes deducitur realiter ad actum. quia tātum

20. S. G.

et sic recipit temporale/ſcꝫ pecuniam p ſpiritali
et tñ non cōmittit ſymoniam. ut etiam dicit ille
tex. Cuius ratio eſt. quia licet pro ſpūali et etiam
pro amministratione ſacramentorū non debeat dari
uel recipi aliquod tempale. tamē poſt q̃ ſacramēta
ſunt amministrata licitū eſt ſacramenta recipien
tem cogi facere ad obſervantiā laudabilis conſue
tudinis habentis ut aliquid ſoluaf pro labore ami
niſtrantis ut dicit ille tex. Et ſic in caſu iſto rector
ſperat et realiter conſequi ſi lucrum tempale. et tñ
non cōmittit ſymoniā. immo plus dico q̃ poſſet
rector eccleſie hoc deducere in expreſſum pactum
anteq̃ amministrat ſacramentū. q̃ ſacramentū re
cipiens ſeruaret laudabilem conſuetudinē. ex quo
hoc tacite ineſt ratione cōſuetudinis/ſcꝫ nō poſſz
facere expreſſum pactum de tantū uel de tantum
ſoluendo. q̃a tūc licet exprimeret illud qđ ineſſet.
tñ aliter exprimeret q̃ q̃ ineſſet. quia ſpecialiter
ibi nō ineſſet niſi generaliter. et hoc nō lic. ut p̃t̃
ex nota. in. d. l. iiii. ff. de lega. i. ubi dicunt docto. q̃
illud quod dicit illa lex q̃ expreſſio eorū q̃ tacite
inſunt. nihil operatur. intelligi ſi eodem modo
exprimūtur quo inſunt. ſecus ſi aliter exprimeren
tur. faciunt no. in capi. ii. de conceſſi. preben. li. vi.

Nec deberet rector propter hoc solum sacramēto-
rum amministrationē dimittere seu denegare. sed
amministrare et postea agere ad obseruantia con-
suetudinis. uel ex conditione/ ex lege/ siue ex tali
consuetudine. l. i. C. de cōdi. ex. l. uel ex stipulatōe
si interuenerit. uel de obseruando consuetudinem
Et hec omnia probāt in. d. ca. ad apostolice qd est
ca. multum aureū et menti tenendū. propter quod
pnt releuare multe consciētie/ et tolli scrupuli ab
oculis habentiū cōscientiā artā. Si hoc ē in symo-
niā q spēs lucri cōsuetudinarii nō faciat symoniā
g^o etiā si istud lucrū uel spēs lucri esset deducta ī
pactū eo mō quo inest scz generalit/ scz q eritis mi-
hi alia uice gratus. secus si specialiter. ut si dicerē
dabitis mihi decem p gratitudine. sicut solent di-
cere lombardi. spēs lucri causati ex iure naturali
faciet usuram. nec obstat illud luce. vi. mutuū dā-
tes nihil inde sperantes. quia uerum est q nihil
debent sperare principaliter/ et aliter q de iure cui
mutuo tenet retribuere. Sed secundario et eo mo-
do quo ē licitum. bene possum sperare lucrū siue
gratuitatem. hoc est in genere ut supra declaratū
est. Et ad istud faciunt etiam notata. in capitulo
significatum de preben. ubi tractat illa questio.

Utrum sacerdos posset exigere uel recipere pecuniā
uel sperare lucrū annue sarii / uel quotidianarū
distributionū. In qua questione multi solent du
bitare / et facere multos scrupulos. et distinguere
diuersimode. sed in effectu uideť fuisse resolutio
10. an. ista scđ qđ sperare uel recipere pecuniā p di
uinis uel interessentia diuinorū principaliter / ita
qđ diuinis interessens hoc alias nullo modo factu
rus esset. ille uideť cōmittere symoniā. sed si prin
cipalis intētio seu pncipale motiuū sit celebratio
uel interessentia diuinorū. licet secundo spereť
uel recipiat pecuniā. nō est propterea symonia. et
si sic / oportet. et omnes fere clericos totius mundi
facere actus symoniacos. Dico tñ subtilius cōside
rādo attemptari posse. qđ siqđ pecuniā moueat intē
essentē diuinis taliter qđ sine pecuniis nō iuisset.
qđ tñ ppterea non dicit symoniacus. ¶ Pro quo
considerandū est qđ intentio principalis cuiuslibet
christiani est duplex. specialis et generalis. Prin
cipalis intentio generalis ē qua quis generālī se
dirigit et omēs actus suos in deū tanqđ in ultimū
finem / et sic in primū principiu. qđ teste aristotele
finis ē principiu in intētionē / et ultimū in execu
tiōe. qđ 8°. deus et fruitio eius siue summū bonū

est finis cuiuslibet hominis christiani. Et principalis intentio euntis romā in anno iubileo ē habere indulgentias et remissionem peccatorū: licet nō semper de illa p totam uiam cogitet. et licq aliquando bibat/aliquō dormiat/aliquō comedat/aliquando plus comedat uel bibat q̄ bibiturus esset uel comesturus si uiam illam nō faceret: p̄pterea tamē non dicit̄ deuiare ab intentione sua. ¶ **H**ic etiā in pposito dico q̄ licet cras sit bonū anniuersarium in ecclesia sancti petri/et p̄pter illud moueor ad eundum ad ecclesiam ut illud lucrari possim: p̄pterea tamē non dicor ego cōmittere symoniam quia licet hoc moueat me de presenti et faciat me ire ad anniuersariū alias non iturū. quia nō habeo alium respectum particularem de quo p nunc specialiter cogitem. respectus tñ vniuersalis siue intentio mea vniuersalis et principalis siue finalis est seruitiū dei/et ideo istud lucrū minus principale est respectu illius principalis intētionis specialit̄ nō cogitate seu rememorate/et nō inducit symoniam. Et dico de usura idem.

¶ **N**ec obstat premissis si aliquis dicat/si ista resolutio esset uera/sequeret̄ q̄ nunquā committeret̄ symonia uel usura. quia illud lucrū siue illa res

temporalis semper iudicaret esse minus principalis
respectu generalis intentionis: mutuū dantis/uel
sacramēta administrantis: capiēdo hoc mō princi-
palem intentionē ita generaliter et sic istud lucrū
siue ista res tpalis tanq̃ minus principalis et secū-
daria nunq̃ induceret symoniā uel usuram. quia
respondet q̃ in spe. lucri uel rei temporalis: oportet
stare scientie cuiuslibet. quia de illa nō iudicat
nisi deus. ca. tue de spon. Sed in foro contentioso:
iudicat ex his q̃ uident/uel cū sensu corpeo concipi-
unt seu allegant et probantur. Et ideo si ex for-
ma contractus appareat eum esse usurariū uel sy-
moniacū/ iudicabit talis ab ecclesia nostra mili-
tante/ licet fortassis iudicabit nō usurarius ab ec-
clesia triumphante. Et qm̃ in pactū non deducitur
aliud nisi qd̃ tacite uel iure uel cōsuetudine inest
et deducit in pactum eo mō quo inest/et nō alias
tunc etiā ecclesia nostra militans nō iudicat cōtra-
ctum usurariū uel symoniacū. d. l. iii. ff. de lega. i.
licz possibile sit q̃ quo ad ecclesiam sit ibi uera sy-
monia uel usura. quia fortassis etiā specialiter co-
gitando de obligatōe sua ad deū et generali intē-
tione et bene deliberatus nullo mō esset intētōis
mutuū faciēdi uel sacramētū administrādi. sed ad

hoc monet solummodo ex hac spe lucri uel rei tē-
poralis non tū est tutum habere nimis scrupulo-
sam conscientiā/immo si quis talem habet/debet
scrupulum (qui apud medicos dicit mēsurā ual-
de parua) oīno tollere. et se ad manipulum q̄ est
mensura magis grossa simplr̄ reducere. put consu-
lit papa in. c. tuas. et in. c. si questiones de symo.

Dico aut̄ iū diffinitione certū uel uerisimile
quia dubiū excusat ab usura. ut p̄t̄ ex tex. c. nau-
ganti de usu. in duobus ultimis responsionibus.
nec obstat principiū illius tex. quia pōt multip̄r
respōderi. vno mō quia nō erat alias mutuaturus
nisi p̄pter illud lucrū. et sic lucrū illud fuit prin-
cipale mouens eum ad mutuū. nō aut̄ caritas uel
amicitia. et sic lucrū recipit effectualiter p̄ mutuo
non aut̄ pro piculo uel opera mutuantis. et ibi in
dubitanter ē usura. Vel scdo. illud dubiū nō erat
uerisimile forte quia fuit modica distantia. et per
mare ualde securū et serenū. Et q̄ ita debet intelli-
gi suadet ex hoc. quia sequētia dedarant p̄ceden-
tia. l. si seruus pluriū. §. si. ff. de le. i. Et sic ex quo ī
duobus ultimis respōsionibus loquit̄ de empti-
one et uenditione facta in casu dubii probabilis
uidetur etiam q̄ principium ita debeat intelligi

Vel forte periculum illud non fuit mensuratum
iusto pretio/ sed nimis magno. uel fuit illud pe-
riculum expressum i fraudem usurarū. alias nō
uidef. posse assignari aliqua ratio quare magis
dubiū excusaret in vno q̄ in alio. Et ideo dicendū
q̄ quando cūq; in emptione uel uēditione/ uel et
am ex mutuo interuenit p̄babile dubium lucrī.
q̄ tunc nō est cōtractus usurarius. uerbigratia al-
quis uellet habere mille modios frumētī in an-
glia/ et uenit ad me ut mutuem sibi. et mutuo/ cū
pacto tñ q̄ ego meo periculo deliberabo sibi eos
in anglia. sed uolo retrahere mille/ducentos/ uel
tracentos. certe hoc casu istud lucrum ducentorū/
uel tracentorū non est certū uel uerisimile p̄pter
periculum maris/ sed incertū. et ideo istud lucrū
nō potest dici usura. quia cōmensurat illi p̄culo
Idem si ego mutuo uobis centū sub conditiōe ta-
li. q̄ si eueniat conditio/ eritis liber a mutuo. si aut
non/ soluetis pecuniā mutuātam et aliqd ultra.
quia illud lucrū non est certū/ sed probabiliter du-
bium. Et istud quod plus soluiſ uidef. prouenire
p̄ modum cuiusdam sponſionis q̄ de iure est lici-
ta. ut p̄t in l. si gratuitam. alias incipit pertinea-
nus scripsit. §. si quis sponſionem. ff. de pre scrip.

uer. ¶ Dico in diffinitione ex re aliena. quia ex
re ppria licitū est plus recipere. ut ex possessione p
me empta. quicqd uenit ex ipsa possessione. hoc to
tum meum est. licet multū excederet preciū p ea
datū. ut de se pt. Et eodem modo dico q quicquid
recipit ex iure recipiendī pensionē annuam. hoc
licite recipit. licet plus recipiatur q̄ pro illo iure
fuit solutū. quia licq̄ illud lucrum sit certū in per
petuis pensionibus. et uerisimile in uitalibus.
tamē quia hoc lucrum nō uenit ex re aliena. sed
ex re ppria. hoc est ex iure recipiendī pensionē
p precio competentī tento. idcirco illud lucrū nō
potest dici usura. Si autē reciperet lucrum certum
uel uerisimile ex re aliena. tunc esset usura. Et hic
uenit q̄ creditor tenet fructus perceptos cōputare
in sortem. c. l. et. ii. et. c. conquestus de usu. quia res
nō est creditoris. Si autem res mea ab alio iniu
ste possessa. esset mihi creditori data pro pignore
cum pacto q̄ nō teneret fructus pceptos cōputare
in sortem. tunc illud pactum ualeret. nec diceret
usurarium. ex quo tunc istos fructus siue illud lu
crum nō pertipio ex re aliena. sed ex ppria. et hoc
modo intelligit. d. c. l. et. c. conquestus in fi. ut infra
latius declarabit. ¶ Dico in diffinitione ex sola

temporis dilatione proueniens. quia si lucrū eue-
niret ex dependentia conditionis apposite ī mutuo
uel ex re p̄pria/uel ex mora/uel ex interesse. ut in
c. salubriter de usu. uel ex pena nō fraudulenter
apposita. c. fraternitas. xii. q. ii. uel ex patientia. ut
in concessione pecunie ad pompā. ut dicit glo. in
d. c. cōquestus. uel ex sponcione. d. §. si quis pensi
onē. uel quia suscepit in se probabile periculum.
uel pro industria uel custodia mutuantis. uel his
similibus de quibus in illis uersibus. Feuda fi-
deiussor pro dote stipendia cleri. Venditio fructus
cui uelles iure nocere. Vendens sub dubio. preciū
post tempa soluens. Pena nec in fraudem lex cō-
missoria gratis. Dans socii pompa. plus sorte mo-
dis datur istis. Tunc quia lucrū non uenit ex sola
tempis dilatione. sed ex aliquo predictorū. idcir-
co nō dicit usura. Et quia ista diffinitio seu descri-
ptio sit bona ex hoc. quia cuicunq; cōuenit diffini-
tio. et diffinitū. et econtra. ita q̄ diffinitio est cōuer-
tibilis cū suo diffinito. et econuerso. put esse debz
et habet in. l. quintus mucius. ii. §. si cui currū. ff.
de auro et ar. lega. et no. in. l. i. ff. de dolo. et in. l. i.
ff. de testamē. ¶ Ego postmodum hoc mane dū
in lecto iacerē. cogitauī breuius et melius etiam

magis appropriate diffiniri posse hoc mō. Usura
est quicquid forti accidit. Ita diffinit eam ambro-
sius in c. plenq. xliii. q. iii. Et ista diffinitio erit
clarissima si sciamus que bestia sit fors. Et quia
hoc nō fuit ab henrico de gandauo et suis sequati-
bus scitū uel intellectum. idcirco errarunt et inde
omnis error in hac materia usurarum processit.
Cogitauī q. fors capiē diuersis modis. vno modo
in bonū. vnde scriptum est. et cecidit fors sup ma-
thiam. Alio modo in malum. vnde scriptum est.
super uestem meā miserunt sortem. inde ueniūt
fortilegia. Sed nec vno modo. nec alio modo ui-
debat mibi posse capi in ista diffinitione quid p.
hoc uerbum forti significet. cum in diffinitione
dicit. usura est quicqd forti accidit. quo nō intel-
lecto. impossibile est fundamentaliter intellige-
re quid sit usura. Tandem reduxi me ad ca. cum
scdm ap̄m de preben. ibi satis tex. declarat quid
sit fors. etiā quo ad materiā nostram dum mō de-
clarat quid sit. siue vnde dicatur clericus. Dicitur
enī q. clericus dicit a clerōs grece qd est fors. siue
hereditas latine. quia clericus dicit sortiri siue cō-
sequi sortem siue hereditatē dei. Et sic per illum
tex. patet q. illud dicit fors aliquis qd qd ex natā

alicuius actus debet sortiri/consequi uel habere.
vnde fors uirtutis dicitur regnum eternū. q̄a hoc de-
bet uirtuti siue uirtuosis p̄ uirtute. vnde si illud
sortiantur/ assequunt sortem suam/hoc ē illud qd
debent sortiri siue consequi ex actu uirtutis. Fors
uero uitii siue peccati dicitur ignis eternus. quia ex
actu peccati debet quis sortiri ignem eternū. et sic
ignis eternus est fors uitiosi siue peccatoris. Et hō
modo pōt intelligi forte illud euangelii dum di-
citur/ fors cecidit super mathiam. fors enī sua siue
illud quod debebat sortiri siue assequi ex uirtute
sua fuit apostolatus. et sic fors/ id est apostolatus
cecidit (intelligo uere non fortialis siue fortunate
electionis) super mathiā. Et sic non est uerū dicere
ut aliqui somniant q̄ mathias fuerat electus per
his siue fortunate electionis) sup mathiam. Et sic
nō est uerum dicere q̄ mathias fuerat electus per
sortem/ siue fortunā/ siue q̄ fors illo modo capta
cecidit super eum. Quicquid ergo aliquis debeat
sortiri ex natura actus uel contractus quem facit/
illud quo ad eum est fors. quia hoc sortiri cōsequi
uel habere debet ex illo actu uel contractu.

¶ Quid ergo in mutuo esse sortem? Certe quo
ad eum cui fit mutuū nō est aliqua fors. quia ni-

nihil ipse debet consequi seu sortiri. sed quo ad mu-
uantem. fors est pecunia mutuata. Et aduerte q
dico q non solū pecunia mutuata est fors. sed etiā
illa obligatio antidotalis. quia beneficiētibus te-
nemur benefacere. de qua in. 1. sed et si. 6. cōsult
ff. de pe. here. ita q si mutuo alicui centū. et ille re-
stituit mihi in tunc cōuento centum. et cū hoc dat
mihi decem pure et liberaliter. et illa recipio. cer-
te non cōmitto usuram. Ratio quia nihil sortior
uel consequor ultra q debeo. et sic nihil sorti acci-
dit. quia ego ex mutuo meo pure et liberalit illa
facto debeo sortiri siue cōsequi nō solum pecuniā
mutuatā. sed etiā obligationē illam naturālē. de
qua. s. et si illam naturalem obligationē genera-
lem ad beneficiēdum. ille sua mera liberalitate
estimet ad decē et illa mihi det nihil accipio ultra
fortē. immo accipio fortē siue illud quod sortiri
seu assequi debeo ex isto mutuo p me liberaliter
facto. Et cum dicit de. c. cōsult de usu. et de dicto
euangelii luce. vi. Mutuū dantes nihil inde spe-
rantes. Respondet uerum esse q nihil debet spera-
ri principaliter. ita q illa spes sit principalit mo-
uens ad mutuandū. sed si quis ex mera caritate et
amicitia mutuatur. bene potest sperare retributionē

secundario et minus principaliter/ uidelicet qd ali-
as sibi indigenti iterū mutuabit uel seruiet. uel qd
erit sibi gratus. quia ex natura contractus mutui
mutuans debet sortiri siue cōsequi hec duo. Pri-
mū qd restituantur sibi denarii mutuati. Scdm qd
ille cui mutuatur sit sibi gratus et naturaliter obli-
gatus ad antidoram. non descendendo in animo
suo ad speciem aliquā gratuitatis magis qd aliā.
Et hīsi ita diceremus uix credo in centum annis
fuisse aut hodie esse aliquē etiam theologum qui
vnquā mutualet quin esset usurarius. qd uix ali-
quis aut nullus est tam sanctus quin mutuando
saltem nō speret qd ille cui mutuet ex hoc erit sibi
gratior/ et aliquē iterum cōplacebit. etsi quilibet
conscientiā suam nō blandiendo uel mentiendo
sibi ipsi/ mecū facile iudicabit. et hoc nō est sperare
illud prohibitū. de quo luce. vi. immo ē istud spe-
rare permissum. ut etiā satis dixi circa illam diffi-
nitionē in uerbo nō iure gratuitū. non ē aliquid
sperare ultra sortē/ quia hoc totū est fors ut. s. dixi.
immo dico plus et qd mirabilius sonabit in au-
ribus nō intelligentiū/ uidelicet qd nedum licet se-
cundario sperare illud lucrū antidorale/ sed etiam
potest in pactum expressum deduci. dicendo hoc

modo mutuo uobis centū cum hoc pacto exp̃sso
q̃ eritis mihi ex hoc grator/ uel q̃ alia uice iterū
beneficiatis mihi. probo sic. quia exp̃ressio eorū
que tacite insunt nihil operat̃. l. iiii. ff. de le. i. et. c.
dudum de presump. sed hoc tacite inest cōtractui
mutui/ ut ille cui fit mutuū sit ipsi mutuanti ex
hoc grator. uel iterū sibi alias indigenti benefa-
ciat. d. g. cōsultuit. ut. s. declaratū est. ergo exp̃ressio
nihil uitiauit uel faciet cōtractum usurariū. quia
hic nō fit pactum de recipiendo aliquid ultra for-
tem. quia hoc etiā est fors ex quo mutuans ex suo
mutuo hoc etiā sortiri siue consequi debet. ut ille
cui mutuat sit gratus. et alia uice etiā beneficiat
sibi. Et q̃ ita necessario oporteat intelligere/ p̃bo
sic. Si enī dicamus sortem soluēdo illud qd̃ quis
dat sicut aliqui somniant/ tunc sequeret̃ hoc incō-
ueniens q̃ omnis homo mundi habens bona hē-
reditaria erit usurarius/ nedum mētalis/ sed etiā
realis et actūalis. p̃batur consequētia. quia recipē-
uel sperare recipere ultra sortē est usura. sed emens
bona hereditaria sperat plus recipere per se uel p̃
suos heredes q̃ pro possessione uel domo uel alia
rē hereditaria dedit/ immo et cōiter plus realiter
recipit/ saltem p̃ suos heredes. ergo sequit̃ q̃ illud

quod plus recipit q̄ dedit sic usura/et p̄ consequens
ipse usurarius-quod tñ nullus theologorum / nec
etiā henricus de gādauo diceret. immo ex p̄lis
terminis tenet henricus nec aliquis vnquā in hoc
tenuit contra/ q̄ emere possessionem uel domum
et sperare plus ex illa recipere q̄ pro ea dedit/ uel
etiā plus realiter recipere nō sit usura. et tñ non
potest negari quin recipiat aliquid ultra sortem.
capiendo sortē pro precio dato pro possessione uel
domo: et sic ē laqueatus ipse et omēs sequētes eū.

¶ Quare necesse est ut aperiāmus oculos et itel-
ligamus quid significet nobis hoc uerbum forti-
positum ī illa auctoritate dum dicit/ quicquit for-
ti accidit usura est. Et dicamus q̄ fors aliquando
non est illud quod datur ut supra satis declarātū
est circa mutuum. Sed etiam aliquādo nullo mō
est illud quod datur sed aliquid aliud. et de hoc
potest esse exemplum in emptōnibus et uenditō-
nibus siue in exemplo pposito. Pono emō vnā
domum pro tricentis. et uenit aliqua bona fortuā
ppter quam loco illam domū quolibet anno pro
quīquaginta. et possideo eā octo annis. sic in effec-
tu receperim centū ultra per me data. nūquid illa
centū sunt usura et teneat ea restituere! Certe oportet.

tet dicere si dicamus q̄ preciiu trcentorum p̄ ipsa
domo datum sit fors q̄ sit usura. Quod sic pbat̄.
quia quicquid sorti accidit usura est. sed ista centū
accidunt sorti/ergo sequiū q̄ sit usura /et sic ut su-
pra dixi nullus erit emens rem hereditariā quin
ipse emens sit mentalis usurarius/ immo realis/
uel saltem heres suus qđ est absurdū dicere. Vn-
de dico q̄ ad me ementē domum uel aliquā aliā
possessionē/ nullo modo ē fors. sed debet dici fors
quo ad uendentē. quia ut. s. dixi fors est illud qđ
quis debet sorti ex natura contractus. ¶ **V**ide-
amus ergo quid ego emens debeo sorti siue con-
sequi ex cōtractu emptionis. Certe debeo sorti si
ue consequi rem emptam cū omnibus cōmodita-
tibus et utilitatibus suis/ soluēdo preciiu iustum/
et sic res emptā cum omnibus commoditatibus
et utilitatibus suis est fors mea que debetur ex
isto contractu. Et sic recipiēdo ex locatione domus
etiam centies plus q̄ solui/ pro illa non dicor ali-
quid recipere ultra sortem. quia hoc totū est fors.
Quo aut̄ ad uendentem fors est iustum precium.
quia illud debet ipse sorti siue cōsequi. Si ergo
uēditor sorti aliquid siue cōsequiū ultra iustum
preciiu/ tūc consequiū aliquid ultra sortē/ et p̄ cōsequēs

committit usuram. cum generaliter loquendo di-
cat canon q̄ quicquid recipit ultra sortem/ usura
est. et sic posset exemplificari in omnibus cōtracti-
bus. Et de deposito capite exemplum optimū in
curia romana in qua sunt aliqui qui deponūt pe-
cunias suas apud bancū sub spe alicuius lucrī qđ
uocant gratuitatē. et nisi sperarent inde lucrum/
nullo modo pecunias suas ibidem deponerēt. In
signū cuius si non fiat eis in prima die anni/ uel
alio vna bona gratuitas/ ipsi reuocant pecuniam
depositā/ et ponunt in alio banco. Certe hoc ē usu-
ra/ isto contractu depositi. ex quo aliter nō erant ibi
deposituri pecuniā suam. quia hoc modo recipiūt
aliquid plus q̄ recipere deberent. et sic ultra sortē
quia ex natura cōtractus nō debent sortiri uel cō-
sequi aliud q̄ restitutionem rei depōsite. et modo
fortiunt et consequuntur plus/ et sic ultra sortem.
quare sequit̄ q̄ est usura. Nō est uera opinio illa
quā aliqui tenent q̄ usura sit in solo mutuo/ et nō
in aliis cōtractibus. quia hec opinio reprobat p
cōstitutionē ecclesie/ uidelicet p. c. in ciuitate. et ca.
fi. de usu. et. d. c. pleriq̄. xlii. q. iii. ubi dicit exp̄sse
tex. q̄ etiā in emptionibus et uenditionibus com-
mittit̄ usura. imo subdit tex. in c. pleriq̄. q̄ q̄qd

forti accidit siue quicquid ultra recipitur usura ē.
Nec etiam est uera opinio illorum qui dicunt q
usura non consistit proprie nisi in mutuo solo. in
aliis autem contractibus potest consistere solum.
modo improprie. quia ista opinio est capitanea et
non reperit aliquo iure diuino uel humano pro-
bata. immo predicti textus simpliciter dicunt q
in aliis contractibus consistit usura et in commo-
dato. ut habetur deutronomii. xxiii. ubi dicit fra-
tri tuo absq; usura si indiget cōmodabis. et in ali-
is contractibus ut habet leuitici. xxv. ysaie. xxxiii
et in ezechiele. Et bene fateor q in mutuo facilius
deprehenditur usura q̄ in aliis contractibus. pro-
ut etiam sentit textus i sepe dicto capitulo. in ciui-
tate. Vnde est aduertendum q contractus aliquā
do sunt illiciti ex forma sui. et tamen in rei uerita-
te non sunt usurarii sed liciti. Exemplum potest
poni in mutuo. Primo secundum qd posui supra
in aliquibus deponentibus in curia romana pe-
cunias suas apud bancum. quia ibi ex forma con-
tractus non deprehenditur usura. et tamen in rei
ueritate est usura. Et conuerso ponamus. Ali-
quis deponit apud bancum mille. cum pacto
expresso q uelit sibi restitui mille ducentos.

certe iste contractus ex forma sui est usurarius.
et tamen potest esse q̄ in ueritate nō sit usura. for-
te quia illa mille erant deposita ad pompā bani
sicut solet fieri florentie in crastino iohannis ba-
ptiste. et sic in effectū dico q̄ bene est licitum sicut
est licitum locare quācūq; aliam rem dummodo
fraudes cessent. ut dicit etiam glo. in. c. conquestus
de usu. Vel forte deponēs uel mutuans erat mer-
cator solitus licite mercari. mallens dare ducentos
de suis q̄ mutuare et carere denariis tanto tempe
et tamē pro amicitia mutuauit. Certe isto casu li-
cet ex forma sui sit usurarius. nō tamen in rei ue-
ritate est usurarius. ex quo ille mutuans est soli-
tus mercari. et sic lucrari ducētos uel plus ad mil-
lenarium. et sic nō ueniunt illa ducenta ut usura
sed ut interesse. ¶ In emptionibus et uenditioni-
bus potest poni exemplum. Donamus uos emere
centū modios frumenti. et si haberetis promptas
pecunias. in ueritate darem uobis quemlibet mo-
dium pro. xx. stupheris. sed quia nō habetis. sed
uultis dilationem. uendo quemlibet modium p
uiginti qnq; stupheris. Certe iste cōtractus ex for-
ma sui est licitus. et nullo modo usurarius. Sed
in ueritate est usurarius. quia i ueritate recipio et

fortior aliquid plus q̄ recipere uel fortiori debere.
quia non deberem consequi in ueritate nisi .xx. si
haberetis promptas pecunias. et sic nūc propter di
lationem recipiendo .xxv. ego recipio quinque ultra
sortem siue ultra iustum precium. Et si aliquis
dicat immo istud est iustum precium ex quo nō
transgreditur modum iusti precii. Respondeo q̄
est iustum precium ex forma contractus sed in
ueritate et ex circumstantia contractus est illicitus
tus. Idem si euo a uobis centum modios aue
ne pro .xii. stupheris deliberandos mihi in festo
iohannis proximo. iste contractus non est aliquo
modo usurarius ex forma sui sed in ueritate et ex
circumstantia poterit esse usurarius. quia licet nō
sit certum quantū ualebit modius in festo iohan
nis. quia tamē est uerisimile q̄ tunc plus ualebit
iudicabitur usurarius. quia uerisimiliter fortior
plus q̄ debeo. et si aliquid recipio ultra sortē. et hoc
mō potest intelligi tex. in duobus ultimis respō
sionibus. capi. nauiganti. de usu. Principiū etiam
potest intelligi ut supra dixi.

Circa primam meam definitionem uidelicet
cum mutuo tibi centum cum pacto q̄ illa delibe
rabo rome. sed uolo mihi restitui centū et decem.

Certe iste contractus ex natura sui non est usura-
rius. quia uideoz nihil recipere ultra sortem si il-
la decē debeo sortiri pro labore et diligentia mea
et pro periculo in me suscepto. ex circumstantia ta-
men et in ueritate potest esse usurarius. quando sci-
licet ego aliter non essem mutuaturus. nisi esset
istud periculum suscipiendum. et sic lucrum ha-
bendum. quia tunc in ueritate ista decem non sol-
uuntur mihi p periculo et labore. sed pro ipso mu-
tuo. ex quo sine illo nō fuisset mutuaturus. et sic
fortior plus q̄ sortiri deberem. quia nō debuisset
sortiri nisi centum mutuata. nō autem illa decem
pro labore. ex quo in ueritate labor nō fuit causa
istius lucri de decem. sed in ueritate fuit ip̄m mu-
tuum. Sed quia ecclesia non iudicat de occultis.
ideo sepius est multum difficile in istis contracti-
bus scire an sit usura uel non. ex quo ex forma sui
non sunt usurarii. Et hoc est quod uoluit dicere
tex. in capi. in ciuitate in fi. de usu. q̄ securius est
abstinere. quia uerum est q̄ propter multas circun-
stantias et fraudes multiplices que solent in his
accidere. multa alia possunt poni exempla in loca-
tione et aliis contractibus. sed hec sufficiant. Et
patet iam diffinitionem usure esse sufficientem

etiam absq; aliqua suppletionē scilicet q; usura est
quicquid forte accidit.

Istis sic positis. ad principalem questionē sic
dicit q; emere redditus uitaes uel perpetuos non
sit contractus usurarius. quia emens nihil conse-
quitur ultra sortem. quia fors est ius recipiēdi em-
ptum. et sic quicquid ex illo iure uenit est fors. si-
cut quicquid ex domo et possessione emptā uenit
est fors. Non enim est fors precii pro ipso reddi-
tu solutum. ideo plus q; precium datum p; aliqua
domo uel possessione est fors. Sed quia nō est sa-
tis bene dicere. nisi et male dictis siue motiuis in-
contrariū respondeat. **A**dcirco ad motiua hen-
rici de gandauo sigillatim respondebo. Et primo
ad primū respondet uerum esse q; in cōmutatio-
nibus requirit iustum precium. alias cōmutatio
est illicita et inhonesta. debet enim precium esse
iustum et equale rei. ut patet ex iuribus p; contra-
riis allegatis. **S**ed est aduertendū q; ista iusti-
tia siue equalitas nō consistit in indiuisibili pro-
ut aliqui imaginantur. sed habet vnā certā la-
titudinē. ut dicit scotus doctor subtilis q;to snia-
rū. et ideo dicit phīl in scdo ethicorū. non solum
bene sagittat qui signum tangit. sed ille qui prope

sagittat. Vnde dico q duplex est equalitas precii.
vna naturalis uel mathematica. alia uero legalis.
Et ista legalis est duplex scdm quod precii alicu-
ius rei est duplex. Vnum est intrinsecu. et de illo
in. l. precia reru. ff. ad. l. fal. q. precia rerum ex cois
regionis estimatione sumunt. Aliud extrinsecu
et de illo loquitur tex. in. l. i. §. si beres. ff. ad. trebell.
dum dicit q tantu res ualet quantu uendi potest
sed quia illud solum dicimur posse quod de iure
possumus. l. nepos proculo. ff. de uer. signi. Idcirco
istud posse est estimatu usq ad mediu iusti precii
Vnde statuit lex tam canonica q ciuilis q licitu
est contrahentibus seinuicem decipere usq ad me-
dium iusti precii. ut dicit tex. in. l. ii. §. in precio. ff.
de mino. et in. l. rem maioris precii. C. de rescin.
uen. et in. cum causa. de emp. et uen. cu similibus
quod est intelligendum de deceptione reipsa sine
fraude. non aut de fraude uel deceptione concilii.
Duplex est eni finis concilii. scq et reipsa. ut habet
insti. de his qui sui uel alie. iu. sunt. §. in fraudem
hoc est dicere. licitu est uenditori absq dolo/frau-
de/et mendacio rem emptam pro decem. uel rein
comuni estimatione decem numos ualentem ue-
dere pro quindecim. quia hic hic no sit equalitas

precii naturalis uel mathematica. est tamen equalitas precii legalis ex quo emens non reperit deceptus deceptione uel fraude concilii. nec etiam deceptione seu fraude re ipsa ultra medium iusti precii. Iustum enim precium secundum communem estimationem regionis supponit esse decem. ergo sequitur quod medium iusti precii sunt quinque. et per consequens sequitur quod emens pro .xv. non est deceptus ultra medium iusti precii. Sed si res ualens decem uideretur pro .xv. tunc enim non esset equalitas precii. immo esset emens deceptus ultra medium iusti precii. et ideo rescindere contractus per iura superius allegata. Et quod dictum est de uenditore respectu emptoris. dicendum est et de emptore respectu uenditoris. hoc est si res ualens decem emeretur pro quinque. ualere emptio. quia uenditor non est deceptus ultra medium iusti precii. quia iustum precium supponunt esse decem. ergo medium iusti precii sunt quinque. sed quatuor sunt ultra medium iusti precii. et ideo talis contractus per quem res ualens decem communi estimatione emitur pro quatuor. non ualet sed erit rescindendus per d. l. rem maioris. C. de rescin. pen. et ca. cum causa. de emptioni. et uenditio. que iura. cum suis similibus.

hoc modo redduntur plana et plene intellecta.

Ad propositum ergo dico q^d in emptionibus istarū pensionū uitalium uel perpetuarū ē oīno equalitas precii ad ipsam rem emptā. qā cōmuni estimatione hominū regionis tantum estimatur ualere ius recipiendi. x. rīderos in anno ad uitam alicuius. sicut centū rīderi semel in p̄mptis denariis. Item et ius recipiendi. x. rīderos in anno perpetuo. quātum ducentos semel in p̄mptis. Quid ergo si ius percipiendi decem rīderos in anno uēderet pro cētum et. xx. uel. xxv. semel. sicut aliquē ciuitates quādoq^{ue} uendere solent. Certe dico q^d cessantibus fraudibus et malis circumstantiis posset ista emptio et uenditio optimo iure ualere. ex quo nō esset deceptio ultra medium iusti precii. imō circumstantiis bonis attentis posset illud premium esse bonum et adequatū premium. forte quia ppter hoc ius soluendi et percipiendi. x. singulis annis su per tali ciuitate cōmuni estimatione hominum bene ualet centū et. xxv. Similiter dicērem q^d pnt emi. x. rīderi annuatim ad uitā p. l. rīderis semel dum mō alias cessarent fraudes. siue dum mō hec emptio nō fieret in fraudem usurarū ppter quas fraudes uitandas cōmuniter per uiam statuti est

ordinatum precium istarum pensionum uitalium in
fra quod emi non possunt. et multum bene et sancte
propter multiplices fraudes hominum et inclinatio-
nem nature ad malum. ut dicit gregorius in problemio
decre. Cessante tamen statuto/et supposito quod nihil fie-
ret in fraudem usurarum absque dubio ex forma con-
tractus emptio. x. riderorum pro. l. rideris in promptu
ualeret. quia hoc est iustum precium et equale ipsi rei
non equalitate naturali uel mathematicali ut superius
dixi. sed ex equalitate legali ex quo non transcenderet
medium iusti precii. Si autem dico quod potest ualere emptio
pensionum. x. pro centum ad uitam unam. Item et ad ui-
tas duas uel ad tres. quia communi estimatione hominum
tantum ualent centum rideri semel in promptis sicut pen-
sio ad decem/ ad duas uel tres uitas. Vel etiam si cen-
tum rideri communi estimatione non tantum ualeant sicut
decem ad duas uel tres uitas/ sed sicut decem ad unam
uitam tantum. quia licet hic sit inequalitas mathe-
matica/ non tamen est inequalitas legalis. hoc est ultra
medium iusti precii. et ideo ualet contractus ut. s. di-
ctum est. hoc tamen semper debet intelligi nisi statu-
tum uel consuetudo obuiaret. ut quia diceret quod p-
centum rideris in promptis denariis non posset
emi pensio de decem/ nisi ad unam uitam tantum.

Item debet hoc intelligi dūmodo cessent fraudes
ut sepius s. dixi. ita ea que dixi pcedunt ex natu-
ra contractus ut ipse contractus ualeat. nec uitiet
propter huiusmodi inequalitatē naturalē. ex quo
adeest equalitas legalis precii. Sed certe ex circum-
stantiis de quibus se informare iudex posset talis
contractus potest uitari. Et est uerū q̄ in istis em-
ptionibus pensionū maior deprehenditur fraus
usurarū q̄ in aliis contractibus. Et hoc ideo. quia
preciū istarū nō est ita facile. uel non ita cōter
solet uariari sicut uariantur precia aliarum rerū. uel
ex tēpore. uel ex multitudine. uel ex aliis multis
Et sic apparet clarissime solutū primum contrariū /
siue primum motiuū henrici de ganda. quia im-
mo in emptionibus istarū pensionū uitaliū. uel
perpetuarū interuenit iustum preciū. nec excedit
illud ualorem rei empte. imo ē sibi equale scdm
cōmunem estimationē regionis. licet fortasse nō
sit sibi equale equalitate indiuiduali naturali uel
mathematica. nec hoc oportet ut. s. satis ostensum
est. Posset etiā deduci p deductionem ad inconue-
niens. quia si hoc requireret sequeretur primo q̄
omnes mercatores mundi quātūcūq; iusti essent
damnandi. quia nullus est eorū qui non uendat

rem pluri q̄ ualeat/et sic ultra equalitatem precii
loquendo de equalitate naturali sine indiuiduali
Item sequeret̃ q̄ si emo vnam possessionē/uel do
mū ualentem cōter om̃ibus deductis.x. singulis
annis p̄ ducentis(prout cōter emi solet) et uen
iat casus(prout est possibile) p̄pter caritatem blado
rum uel aliam quācūq̄ rem q̄ recipiam de tali
domo uel possessione sic emptā infra.x.uel.xx.an
nos tricenta q̄ ista emptio et ista perceptio ultra
preciū ducentorū per me solum erit iniusta.q̄a
si requir̃ equalitas precii indiuidualis seu ma
thematica! clarum esset q̄ non esset iusta emptio
immo q̄ ego tenerer recipere ultra prout cōmuni
ter homines intelligūt sortem.et quicqd̄ sorti ac
cidit usura est.de cuius tamē auctate et descriptio
nis intellectu latius.s.dic̄tum ē.sed istud ē incō
ueniens/ergo et illud ex quo sequit̃. et p̄ consequē
s remanet clarum q̄ recipere ex re emptā plus q̄ sit
empta nō faciat inequalitatem precii ipsius rei! s̄
estimatio cōmunis regionis ē illa que facit equa
litatem uel inequalitātē precii. semper tñ habet
illa estimatio cōis! latitudinē suā legalē.ut.s.di
c̄tum est.Et sic quia decem rideri annui ad uitam
cōmuni estimatione estimant̃ tantū sicut centum

rideri semel in promptis et .x. rideri singulis annis perpetuo / quantū ducenti rideri semel in promptis et econtra. Idcirco sequit̃ q̃ hic in istis empti onibus interuenit iustum preciū et equale preciū. Nec plus ualet res emptā hoc ē ius recipiēdi decem singulis annis ad uitam annuatim q̃ ualerēt centum semel in promptis denariis. uel .x. perpetuo q̃ ducenta in promptis. Et in isto fuit vnus p̃cipalis defectus opinionis henrici de gandauo.

Ad scđm motiū henrici de gandauo quo dixit q̃ quicqd sorti accidit usura ē. Dico q̃ in istis empti onibus pensionū uitalium uel perpetuarū nihil accidit sorti. nec aliqd recipit emēs ultra sortē quia totum est fors. ut satis declaratū ē in ultima diffinitione seu descriptione usure.

Ad terciū motiū henrici de ganda. quo dicit q̃ nūmisma siue pecunia inuenta est nō ut sit terminus / sed medium cōutationū. hoc est ut nō esset merx siue res emptā / sed esset medium empti onis et uenditionis. Respondet q̃ in istis empti onibus uitalibus uel perpetuis nō emitur pecunia. quia hoc nō licet ut pbat henricus / sed emitur ius recipiēdi singulis annis tantā pecuniam quod ius recipiēdi pōt cadere sub estimatione

nūmismatis' et debito et iusto precio mensurari.
quia licet istud ius sit res incorporalis. institu. de
re. cor. uel incor. in princi. nō tñ est ius spūale/uel
spirituali annexum. et ideo pōt uendi ita bene si-
cut ius eundi p fundum meum pōt uendi. uel ius
hauriendi aquā ex puteo meo/uel aliquid simile
Et sicut istud ius eundi et aquā hauriendi potest
deberi/nō solum a re res/ sed etiam potest pro tali
iure obligari persona/ uel perpetuo/ uel ad uitam
alicuius/ ita etiā potest pro isto iure esse obligata
nō solum res/ sed etiā sola psona. quia etiā psona
pōt dari ī obfidem/ ut habet in. ca. ex rescripto de
iureiurā. Et in omnibus istis casibus pecunia est
mediū emptionis. et in casu nostro ius recipiēda.
x. singulis annis est merx siue res emptā. qđ idē
est. d. l. i. ff. de contraben. emp. **N**on autē est merx
siue res emptā ipsa pecunia siue ipsa decē que per-
cipiunt singulis annis. immo ista sunt omnino
diuersa ius eundi per fundum tuū et ipse fundus
uel ius hauriēdi aquā ex puteo tuo. et ipse puteus
quod facile probat insti. de re. cor. et incor. in prin-
et per totum ti. ff. et. C. de seruitu. et ff. de seruitu.
uen. cum multis aliis. **I**tem et ratione illa. qđ
vnū potest subsistere sine alio. possum enī habere

ius recipiendi. x. singulis annis. q. tamē in rei ue-
ritate nihil percipiam. Item possum habere decē
et nō ius percipiēdi decem. Et sic quia possunt se-
parari et separatim conseruari. clarum est q. disse-
runt realiter. Et sic quia nō pecunia. sed ius recipi-
endi singulis annis pecuniā est res empta. idcirco
ut etiam dicit quidam Bardus doctor theologie
multū subtilis. licet recipiam multo plus q. ego
solui p. tali iure nō dicor cōmittere usuram. quia
quicquid recipio ex re mea propria. recipio hoc ex
iure recipiendi p. me empto. sicut nō dicor cōmit-
tere usuram si ex possessione uel domo empta p.
lapsū annorū multo plus q. pro illa solui recipi-
am. ¶ Quid enī si emam vnā domum que cōi-
estimatione nō ualet nisi tricentos equites. et em-
ptione facta ego loco eam pro. xl. uel. l. quolibz an-
no. et sic infra octo uel decem annos recipiā plus
q. ego solui pro ea. nūqd. illud quod plus recipio
erit usura. uidet q. sic. quia aliquid uidet recipi
ultra sortem. Sed credo q. nullus erit theologus q.
hoc dicat. quia non recipio hoc ex re aliena. sed ex
re propria. quare ergo si emā ius percipiēdi. x. sin-
gulis annis ad uitam meā pro centū. uel ppetuo
p. ducentis. et recipiā illa decem. xxx. uel. xl. uel. l.

annis. et sic multo plus q̄ centum uel ducenta per
me tradita recipiā. Aliq̄s theologus dicit me hoc
casu magis usurariū uel istud lucrum esse magis
usurarium q̄ in casu precedenti. certe nulla subest
ratio. quia sicut ibi. ita et hic recipio istud lucrum
ex re mea p̄pria et per me emptā. hoc est ex iure p̄
cipiendi ista. ¶ Nec ego dicor in vno uel in alio
casu aliquid recipere ultra sortem. immo sicut pos
sessio emptā. et quicqd ex eadem percipit est totū
fors. ita hoc ius recipiendi decem singulis annis
et qcqd ex illo iure percipit. hoc totū est fors quo
ad me. sicq̄ illa centū uel ducēta que ego do p̄ illo
iure quo ad ipsum uenditorem illius possessionis
uel etiā illius iuris singulis annis percipiendi. x.
sit totū fors. ut satis. s. declarauī in ultima diffini
tione usure. ¶ Et ad illud quod dicit dato q̄ posset
emi istud ius percipiendi. nō tñ debet per se emi
immediate. sed aliquo alio mediante. ut sic uidea
tur recipere ex re sua. hoc nihil est dicere. si enī pōt
aliq̄ re mediante uel aliquo seruitio. q̄re nō potu
it immediate. Certe non est ratio diuersitatis. imo
ut bene fatef̄ henricus. oportet tunc dicere q̄ sit iu
sto pretio estimabile. et si sic. quare nō poterit ita
bene uendi immediate sicut mediante. certe nihil ē

dicere ut etiā dicunt scotus et robertus anglicus.

Item si pro seruitio mihi impenso possim me obligare alicui ad certos redditus scdm henricū quia seruitiū istud est nūmismate siue pecunia mēsurabile siue estimabile apparet qd p ipsa pecunia quam ualet illud seruitiū me possum simili obligare. Item nūquid ille redditus ad quē me pro seruitio mihi a te impenso obligauī potest per te alteri uendi? certe sic scdm eum. Cur ergo nō potuit uendi a principio? certe nulla poterit assignari ratio quia si est uendibilis a te ergo et a me eadem ratione. et nō est ratio diuersitatis.

Ad quartū motiū henrici de gandauo quo dicit qd uendens uel transfert in euentem. satis dictum est. quia nō est uerum. immo trāssert rem etiā realiter distinctam a pecunia que quolibz anno percipit. quia ipse transfert ius percipiēdi istā pecuniā siue pensionem. quod est quedā res incorporealis. omnino etiā realiter distincta ab ista pecunia que quolibet anno percipit que ē res corporalis. **E**t dum ulterius dicit qd uendens manet dominus rei. Respondet negando. quia licqz uēdēs mihi ius eundi p fundum suum remanet dominus rei hoc ē ipsius fundi. quia illū non uēdidit

sed seruitutem in fundo suo et illius seruitutis formalis mihi uendite a modo non manet dominus licet causalem retineat. imo illam seruitutē/siue illud ius eundi per fundum suū transfert in me. ita etiā dico in pposito nostro q uēdens mihi seruitutem uel ius percipiēdi decem ab eo singulis annis nō retinet rem uenditam. immo illam in me transfert. Res enī uendita est ius percipiēdi illa decem ut superius dictum est. et illud ius uēditor transfert in me. Sicut si aliquis uenderet mihi qd iu uiuerem ius eundi p fundum suū ut pro illo obligaret tantūmodo personam suam uel daret fideiussores. non autē obligaret aliquam rem. et sic si plus recipiam ex illo iure percipiēdi quā ego dedi. ergo nihil recipio ex re aliena. immo recipio ex re mea propria. ita uere sicut quando ego plus recipio ex possessione uel domo empta q solui pro illa. etiam nō dico aliquid recipere ultra sortem. ut supra tactum est.

¶ Ad quintū motiū quo dicit q emptio istarū pensionū innitit soli fortune sicut ludus taxillorum. Respondeo q nō innitit soli fortune. immo innitit respectui iuris in cōmutationibus ordinatis. hoc est rōnabili estimationi scdm cōsuetudinē

et cursum regionis. ita q̄ secundum illam nullus
damnificetur sed equalitas seruet̄. quia ut plūres
dictum est. tantū ualet ius percipiendi decem sin-
gulis annis ad uitam. sicut ualent centū ī promp-
tis. et ius percipiendi decem singulis annis perpe-
tuo. q̄tum ducenta semel in promptis. In signū
cuius cum ducentis equitibus in promptis potest
emi fundus terre qui redderet decem perpetuo. et
si ultimum est licitum secundum omnes. cur non
eadem ratione erit licitum emere ius percipiendi
x. singulis annis perpetuo pro ducentis ī promp-
tis. De ludis autē qui sunt liciti et qui illiciti dixi
in. c. ex litteris de vi. et hōnes. clerico.

Ad sextū. ea facilitate qua hoc dicit henricus. ea
facilitate posset negari q̄ aliquis hoc sibi dixerit.
et si aliquis sibi dixit possibile est ymmo uerisi-
mile est q̄ ille uerum non dixit. uel si dixit uerū.
tunc credendū est q̄ loquebat̄ nō in uniuersali sed
in aliquo particulari casu. ibi forte fuit aliqua cir-
cūstantia illicita. uel fuerit simulata emptio in
fraudē usurarum.

Ad septimū motiū beneficii quo dicit q̄ prop-
ter diuersitatē opinionū. opinionē suam tanq̄ seu-
riore esse tenēdam. Respondeo primo q̄ sua opio

non est securior immo est damnatiua infinitarū
animarū. Iste enim emptiones pensionū sunt ita
cōmunes per totū mundum q̄ uix est aliquis qui
nō habeat pensiones/uel perpetuas/uel ad uitam
et omniū illorū anime essent damnate secundū
opinionē henrici. quare sequit̄ q̄ non est sua opi-
nio securior/imo perniciosior et p̄iculosior. Scdo
dico q̄ ubi est dubium probabile uel tale qd̄ in-
ducat discrimen. ibi uerum est q̄ quis debet sequi
securiorem opinionē/ nec exponere se discrimini.
Sed ut dicit pe. de pau. patriarcha iherosolimita-
nus dī. xxxvii. secundi sniarum. ad hoc q̄ homo dī-
catur se exponere discrimini/ oportet incertitudinē
esse. nō tantū scrupulosam et leuem/ sed ualde p-
babilem. alias nō potest argui quis de discrimie
uel peccato mortali qui se illo dubio stante peri-
culo cōmittit. et sic debet intelligi dictum ecclesi-
astici. iii. Qui amat periculum peribit in illo. hoc
est qui exponit se discrimini peribit in illo. Pro-
babilis enim certitudo sufficit in moralibus. et p-
pterea est consiliū scdm eundem q̄ in materia mo-
rali nō ita faciliter et ita cito iudicet̄ peccatū mor-
tale. maxime quādo alii doctores dicunt talē rem
bene fieri posse. Consiliū est etiā tales scrupulosi

tates nō uerisimiles' non ostendī consuetudinē sim-
pliciu' quia nihil inde uenit nisi inquietudo con-
scientie. Et scdm ista debet intelligi dictū augusti-
dum dicit: tene certū et pbabile et dimitte incertū
alioquin si omne dubiū induceret discrimen uel
peccatū mortale' sequeret qd nunq̄ aliqs mercator
ascenderet mare' quia posset submergi. uel aliquis
doct̄or iret ad scholas per gradus' quia posset fran-
gere tibiā. illud ergo quod quis debet tenere cer-
tū et uitare incertū' debet intelligi quando illud
incertū est incertum uel improbabile. sed in casu
nostro nō est certius illo qd tenet henricus de gā.
ut. s. ostensum est. Item quia eius opinio nullo
ē uerisimilis' nec inducit dubiū uerisimile. imo
contraria opinio est absq̄ scrupulo tenenda. quod
pbatur. quia ut solet notari p glo. et doct. in. l. qd
cū filium. §. si. ff. ad trebel. et uoluit etiā idem hen-
ricus in suo q̄rto quodlibeto. q. xxxiii. Quādo sūt
diuersitates opinionū doctorum ita qd dubitatur
q̄ opinio sit seruanda' tunc solet haberi respectus
ad tria. **P**rimū que opinio innitit̄ fortioribus
melioribus et uerisimilioribus rōnibus. et si ille
sunt equales' tūc solet uideri et scdo p qua opinio
ne sunt plures doctores. et si sunt eque multi' tūc

et tertio solet uideri qui sunt maioris auctoritatis.
Sed in casu nostro meliores/efficaciores/et ueris-
simiores sunt rationes p opinione contraria opini-
oni henrici de gandaui/ immo ipsemet uidet uac-
illasse in opinione sua. dicit enim in .xv. q. secūdi
quodlibeti q opinio sua uidetur sibi uera teste dō
sed forte inquit decipior et res aliter se habet q̄ mi-
hi apparet. et cum aliud apparuerit quocūq̄ docen-
te/uel etiā contrariū determinante/ab/ q̄ omni con-
fessione et rebellionē paratus ero obedire. et sic q̄
ipsemet uacillat/ pauca fides est sibi adhibenda.

¶ Secundo sunt p ista opinione plures doctores
et p opinione hen. sunt ualde pauci. Sed p opione
p sibi cōtraria. et q̄ ista emptio et uenditio pensio-
nū sit licita/ tenent plures doctores/ et etiā henrico
et suis sequacibus multo fortiores/ et maioris au-
toritatis. **¶** In primis enī pro ista opinione con-
tra henricū de gandaui est bernardus quidam do-
ctor theologie qui est malleus suus in pluribus di-
ctis/ et specialiter in isto. et respondet ad ratios su-
as principales. ut. s. ostensum est. Pro ista etiā ē
scotus doctor ille subtilis in quarto sniarū. Itē io-
bertus anglicus. Item henricus oyta. alias de oya

Item gossfredus de fontibus quinto suo quodlibeto. q. xliii. Item vlticus. Item monardus de ordine minorū in summa sua. Item astensis etiam de ordine minorū in summa sua de casibus libri. iiii. tit. xi. et allegat hostien. Item ricardus de media uilla etiam decretorum doctor de ordine minorū in quadam questione de quodlibet. dum tamē seruetur equalitas scdm estimationem communē non q̄ illa equalitas precii et rei empte sit in indiuiduali ut s. dixi. Et tenent etiam alii et specialiter scotus. Item magister iohānes gerson Cancellarius parisiensis. Item magister alexander lombardus minister generalis ordinis minorum in quodam suo quodlibeto in ciuitate ianuensi per eum dicto. qui recitat omnes magistros parisiēses quos audiuerat preter vnū idem sensisse ipso astense audiente ut dicit. Item dominus guillermus Cardinalis sancti Marci utriusq; iuris doctor idem determinauit tempore pape martini.

¶ Vltimo pro ista opinione contra henricum uidetur esse papa. quia ipse scit et tolerat emptiones istarum pensionū. et fuit hoc a papa scitum et toleratum legitimo tempore. quare uidetur ipse esse pro ista opinione. immo uidet de hoc introducta

sufficiens et legitima consuetudo prout apparet ex
aliis p me dictis in quodam alio quodlibeto. Ibi
expediui sub quodam compendio materiã consue
tudinum prescriptionũ ac acquisitionis et amissi
onis possessionũ tam naturalis q̃ civilis. immo di
cũ q̃ se recordationis. Martinus papa quintus il
lam opinionẽ expresse per bullam suam approba
uit et confirmauit a clero uratis lauiẽsis ecclesie spe
cialiter consultus. Itẽ pro ista opinione sunt plu
res alii doctores theologi. et iuriste comuniter om
nes. Quare sequit̃ q̃ ista opinio est uera et tenẽda.
et illa henrici de gandauo omĩno reiicienda. tum
primo quia non innititur alicui bone rationi. ut
patet ex solutione argumẽtorum per eum factorũ.
tum scdo. quia contra opinionem suã sunt mul
ti plures doctores q̃ pro ea. tamẽ tertio quia docto
res qui sunt contra eum sunt multo maioris auc
toritatis. et sic istud septimũ motiuum suũ nihil
ualet ymmo remanet omnino confiscatum.

Ad octauũ motiuum henrici quo mouet aucto
ritate gos. dicentis q̃ usuram comittunt qui pecu
niam dant abbacie ut ab ea recipiant certas posses
siones. alii dicunt pensiones tenendas toto tem
pore sue uel saltem donec eis restituatur pecunia.

Respondeo q̄ istud dictum gos. intelligi quando
aliqui tradunt pecuniā abbacie et recipiunt prediū
abbacie quod sine compatione ualet plus ad uitā
hominis q̄ ualeat pecunia tradita. uel loquit̄ in ca
su mutui quādo aliqui p̄ mutuo pecunie sue reci
piunt fructus abbacie uel alicuius predii abbacie
absq̄ aliqua emptione/uel predii/uel iuris p̄cipiē
di talem redditū singulis annis. Et ubi emerent
adhuc cauendum est ne emptio fiat in fraudē usu
rarum. quia licet hoc posset stare in foro cōtentioso
ex forma contractus. deus tamen scit cogitationes
hominū. ut dicit tex. in fi. c. in ciuitate de usu. Vel
loquit̄ gos. quando ecclesie nō possunt alienare si
ne consensu superiorū. quia tunc huiusmodi uendi
tiones intelligunt̄ potius impigneratiōes. et ideo
fructus debent computari in sortem. et quicqd̄ reci
piē ultra usura est. c. i. et. ii. et. c. conquestus. de usu.
Et q̄ hoc casu loquat̄ s̄q̄ quando predium abbacie
impignerať suadet̄ ex hoc. quia loquitur quādo
creditor debet recipere fructus. donec pecunia resti
tuatur. et sic uidetur q̄ loquatur in inutuo. Si ue
ro gos. loquereť de uera nō simulata emptione. tūc
eius auctoritati nō esset credendum. ex quo nullo
modo probat. et multi alii et eo multo maioris

authoritatis tenent contrariū. ut. s. dictum est. Ex quibus omnibus satis apparet responsum ad quoddam principale mihi propositū. Et per maiori declaratione inferri vna conclusio ex qua inferunt multa correlaria.

Usura est lucrū nō iure gratuitū/ certū/ uel uerū simile ex re aliena per sola temporis dilatione pueniens.

Nullus potest dari casus per ius diuinū uel humanū/ canonicū uel ciuile/ in quo usura dicatur licita siue contractus usurarius licitus.

Non est contractus usurarius si ego mutuo alteri centum ad unū uel duos annos/ cum pacto expresso quod me liberet a quodam debito per eum a me extorta siue iniusto.

Inter spiritualia potest esse quod contractus non sit usurarius si mutū ciuitati mille cum pacto quod ero liber de non soluendo collectas/ tallias/ uel assisas/ donec illa mille mihi restituant.

Mutuans lucrum non sperans/ sed gratis oblātum recipiens non est censendus usurarius.

Mutuans ex mera liberalitate et dilectione principaliter/ licet secundario speret de aliqua retributione/ siue remuneratione/ non est propterea dicendus usurarius.

Non est cōtractus usurarius si tibi uolenti du-
cere blada ad angliam mutuo mille saccos frumē
tū cū pacto expresse q̄ illa tibi deliberabo in angliā
sed pro illis mille modiis debes mibi restituere
mille ducentos uel quingentos.

Non est usurarius cōtractus si nunc emam
centū modios auene deliberandos in festo iohannis
pro p̄ precio tali sicut tūc comuniter ualebunt secus
si precio illo quo nunc ualent.

Non semp facit usuram lucū ex re impignera-
ta proueniens sed illud semper tencor computare
in sortem etiam secundum casum decretalis siue
c. salubriter de usu.

Non est cōtractus usurarius si mutuo uobis
centū cum pacto expresse q̄ si dominus legatus
alamanie debite reformet terras legationis sue q̄
lucrabitur illa centū et si nō dabitur mibi centū xxv.

Non semp facit usuram lucrum etiā certum et
pactum expresse ratione pecunie etiam ueraci-
ter mutuate proueniens.

Mercator solitus mercari legitiē mutuas ami-
co multū instanti et indigenti centū mallens in ue-
ritate de suis soluere decem q̄ mutuare nisi mutu-
aret ex amicitia faciendo pactum ut sibi in fine

anni restituantur centum et decem. nō peccat/nec
est cōtractus usurarius/imo laudandus nō uitu-
perādus. et bene laudandus esset si gratis faceret.

Campfor huius oppidi lombardus aliqs uel
alius mercator mutuās mibi in louanio centum
quibus indigeo in curia. potest absq; piculo usu-
re facere pactum de eisdem centū in curia delibe-
randis. et sibi suo tempore cū aliquo etiam cer-
to et determinato lucro restituendo.

Pensiones annue uitales et perpetue/et maxi-
me perpetue licq; nō excusarentur ratione dubii siue
non certī uel uersimilis lucrī. ipsę tñ sunt licite
nedum de iure humano/ciuili/uel canonico/ sed
etiam iure diuino.

Pensiones uitales et perpetue sunt licite et nō
usurarie. nō solum si emanēt sup aliqua re uel fun-
do/ sed etiā si emanēt sup aliqua uilla uel ciuitate
uel etiā aliq̃ priuata psona. p̃cipali uel fideiuſso-
ria. et nō solū ad vnā uitā/ sed ad duas/ tres plures
ue. Et nō solum si emanēt ad rōnem denarii pro. x.
sed etiam pro. viii. uel. vii. dummodo hoc habeat
generalis ipsius consuetudo. nec reddit talem con-
tractum illicitū/ pactum redemptori communiter
apposui solitum.

Licet predicta omnia sint simpliciter vera ipsa
sunt intelligenda cum debitis circumstantiis et quod
nihil fiat in fraudem usurarum. Et ideo quia sepe
committuntur fraudes et quia etiam tales contractus
disconveniunt reipublice idcirco tutum est ab illis
potius abstinere nec se periculo alicui submitte-
re cum cogitationes hominum omnipotenti deo ne
queant occultari ut dicitur textus ad litteram in causa in
ciuitate de usu. Si tamen contractus tales fiunt cir-
cumstantiis malis exclusis de seipsis bene valent
omni iure nedum civili et canonico sed et diuino.

Finit feliciter.

Tractatus de permutatione beneficiorū ecclesiasticorū egregii domini domini Egidii de Bellamere utriusq; iuris doctoris eximii/necnō episcopi haviuonensis Incipit feliciter.

Scire debes q̄ collectarius qui fuit cōtemporaneus meus et socius in cācellaria domini frederici de senis et qui uidit tractatū quē edidit idem fredericus super materia de permutatione beneficiorū ecclesiasticorū/ex illo tractatu et aliis q̄ in diebus suis in curia specialiter cōtigerunt/ sparsum recolligit multas questioēs de materia supradicta et illas per singula capitula huius tituli satis impertinaciter collocauit. Et ideo ut omnes predictæ et aliæ occurrentes questiones simul et faciliter reperiant/et memorie cōmendentur/ordinauī super his vnū tractatum quem uolo diuidi in .xii. ptes. et in qualibet parte seu capō collocabo q̄stiones. Sequuntur autē dicte partes.

Prima pars p̄ quas personas p̄nt et debent permutationes expediri. Secda inter q̄s personas. Tertia de quibus bñficiis. Quarta qbus uocandis. Quinta per quē modū. Sexta ex qua causa

Septima de impedimentis. Octava de procuratoribus. Nona de renūtiationibus. Decima de effectibus. Undecima de recursibus. Duodecima de aliarum rerū permutationibus.

Prima pars. per quas personas possunt et debent permutationes expediri.

O Vniā nō ante iuris ratio q̄ persona querenda est. de iure codicil. l. quidā referūt post prin. ideo incipiamus a personis.

Verū quia nō a personis p mutationem hinc inde mutandis. sed potius a superioribus illas pmutantibus. permutationē noscūt principaliter dependere. ut patet hic et s. de pben. c. maioribus. Idcirco primo uideamus de personis p quas debent et possunt permutationes expediri. Pro cuius articuli expeditione formo et ple. quor questiones que sequūtur.

Primo ergo querit. Vtrū alius q̄ episcopus possit permutationē expedire seu auctorizare. Et certe de iure cōmuni dicendū q̄ nō p istam litteram. Nam phibita est pmutatio prebendarū ut hic in prin. et in. d. c. maioribus. Et dispēsatue

solis episcopis ē permilla. ut hic dicit. i. uer. si aut
Et ideo sic uidet istud episcopale q̄ nō possit per
aliū q̄ per episcopum expediri. quia inferiores
nō dispensant nisi in casibus in iure expressis. Et
sic uidetur hic in fine notari p̄ hosti. in summa. e.
ti. §. qualiter. uer. sed nunqd. et per archid. infra. e.
licet. li. vi. Fallit tamen scdm̄ colle. in exemptis. q̄.
tum ad ecclesias pleno iure subiectas. inducit col.
lec. de re. ec. nō alie. c. i. et dicit q̄ hec sententia est
frederici. Sed salua pace non placet mihi ista ex.
emptio. quia reperio prohibitionē generalem. et nō
reperio in illis. sed solum in episcopis p̄missione
sp̄alem. et tñ permissio sp̄alis nō debet transcē.
dere casum. ff. de legi. l. ius singulare. infra de re.
iū. que a iure. li. vi. Si igit̄ ecclesia fuit exempta.
recurrant ad papam qui est ep̄s exemptorū. sicut
haberent ad ipsum diocesanū (si ei subessent) recur.
rere. Et facit quia cū in hoc ep̄s romanus in locū
diocesani surroget. de eo idem quod de diocesano
quo ad hoc est censendū. quia res surrogata loco al.
terius 1c. C. de rei ux. ac. l. vna. insti. de acti. §. fue.
rat. et in hoc multi sunt decepti. error enī iuris hu.
iusmodi dedit multis occasionē usurpandi et p̄scri.
bendi hoc ius. p̄mutatiōes faciēdi seu auctoritadi.

Secundo querit. Vtrum ius istud per mutationes beneficiorum expediendi seu auctoritandi per prelatum inferiorem episcopo/ut puta per abbatem uel archidiaconum de iure sit prescriptibile. Et uidetur quod sic secundum fre. quia iste actus non pertinet ad ordinem episcopalem sed potius ad dignitatem/ uel iurisdictionem. et talia bene prescribuntur per inferiores. s. de prescrip. auditis. et c. olim. infra de excessu prelati. c. accedentibus. Nam et eodem modo prescribitur ius uiuendi. ut no. io. an. in de. i. de sta. mona. s. ad hec. Et idem dicendum est secundum eum de illis qui habent in loco iurisdictionem episcopalem uel quasi. ut est de quibusdam abbatibus qui non dicuntur esse in aliquo episcopatu. ut de fulcan. et fulascen. ut dicit papa benedictus. xiiij. in c. i. de monachis nigris. et facit de priuilegiis abbatibus. l. vi. et quod no. in clem. i. de re. et. non alie. in glo. in nuntio secundum eum. Sed illa modicum faciunt uel nihil. unde credit alexander de lancia. quod fre. uelit alle. de. si una. e. ti. in. v. glo. Placet tamen alexandro solutio frederici. et facit quod no. in clem. quauis. de fo. compe. in glo. per dyocesanos. que dicit quod dyocesanus dicitur qui habet iurisdictionem episcopalem uel quasi in loco. Dum igitur dyocesani permutare possunt. ut in ca. isto.

ergo et illi qui diocesani sunt uel uice funguntur.
et hoc est uerū scdm fre. si inferior iurisdictionem
epalem uel quasi in loco sic prescripsit / q̄ episco-
pus illa uti uel illam exercere nō possit. Secus est
scdm eum si ep̄s nibilominus eam retinuisse.
Sed nō placet alexandro. quia tunc prescriptio ni-
hil operaret. Sed certe hoc mihi uidetur uerum
quia immo prescriptio operaret. uidelicet iuriditi-
onis acquisitionē in concursu cū iure presentati-
onū. sicut apparet in pluribus consulibus. ff. de
offi. p̄ consuli. l. i. §. i. ut in remen. bituricen. ande-
gaueñ. archidi. qui cum episcopis in iurisdictione
ep̄ali concurrunt. et cum eis ius presentationū ha-
bent. Subdit etiā alexander q̄ id quod dicit fre.
ius uniendi p̄ inferiores prescribi posse / nō ē ita
clarum in glo. p̄ eum allegata q̄ hoc uideat̄ uelle
nam statim tenet contrariū. prout plix̄e nō. per eū
in clemē. i. de re. ec. non alie. Et est ratio. q̄a unio
est dispensatio q̄ solis episcopis est p̄missa. de ex-
ces. prela. sicut. Nam quelibet ecclesia debet habe-
re rectorem. de preben. cum nō ignores. nisi p̄pter
paupertatem / uel alias necessario unianē. Ita ergo
dispensatio episcopis p̄missa nō potest fieri per
inferiores contra iura. Et pro hoc facit optime qd̄

no. per hostien. de offi. archi. cum satis ubi dicit q
in facto auctorisabili per inferiorem prescribi nō
potest. nam si hec opinio uera est. idem uidet dicē
dum in permutatione cū sita iure inhibita. ut hic
et in dicto. c. maioribus. et no. archi. de cōsue. c. fi.
li. vi. et nouel. post eum super uerbo alios. nisi epi
scopus uident ex causa permutationem esse utilē
de loco ad locū. ut hic in fi. et sic soli episcopo ui
datur esse pmissum hoc facere contra illa iura. hoc
nō posset inferior. et hoc finaliter alexandro placuit

Sed collect. tenet simpliciter q audās permu
tandi p inferiores prescribi potest. et inducit alle
gata per fre. Et refert se scire q ita seruatur cōter
et q plus seruat uidelicet q inferiores faciūt p mu
tationes in ecclesiis spectantibus ad eos pleno iure.
Quid dicēdum? Certe credo distinguēdum. quia
aut loquimur (p scriptiōe cessante) de ecclesiis spectā
tibus ad inferiores pleno iure. et de illis dico infe
riores hoc nō posse. perea que scripsi in questione
supra proxi. ver. sed salua pace. Aut querimus (ces
sante prescriptiōe) de ecclesiis in qbus inferiores p
lati habent iurisdictionē epālem uel quasi. sed nō
p exclusionē episcopi. Et hic nullum dubiū. quia
tales inferiores hoc non possunt etiam secundum

fre. et alex. aut querimus (etiā prescriptione cessan-
te) de ecclesiis in quibus inferiores habent iuridi-
tionē temporalem uel quasi p. exductionē episcopi
et tunc licet iste casus sit magis dubius/ nihilomi-
nus stare cū stephā. uidelicet q. tales inferiores
hoc nō possunt p. ea que scripsi i. predicto uer. sed
salua pace. et p. motiua hostien. et alex. **E**t p. bo
hoc etiā ratione. nā aut talis habet huiusmodi iu-
riditionē ex priuilegio/ aut ex prescriptiōe. Si ex
priuilegio. dico q. priuilegiū nō debet extendi ad
casum istum. quia priuilegiū istud cū sit iniurio-
sum episcopo strictam interpretationē recipit. s. de
consue. cū dilectus. infra de priuilegiis papa. li. vi. cū
similibus. Et sic nō debet extēdi ad casum ita iu-
ri contrariū/ sed debet interpretari scdm ius. de p.
scrip. c. causam que inter. de inoffi. testa. si qñ. C. de
preci. impa. of. l. nec damnosa. et quia talia nō sūt
ppria iuridictōis epālis/ sed potius cuiusdā concessio-
nis seu permissionis spēalis. et sic in cōcessione iu-
riditionis epālis uenire nō debent. quia concessio
non facit illum cui concedit episcopum et sic non
dat que sunt episcopo dūtāt specialiter reseruata
ar. ff. de offi. eius cui mā. est iuridictio. l. i. in prin. et
de peni. et remis. c. ii. li. vi. Si uero inferior iuridi-

tionem episcopalem acquisiuit p prescriptionem
adhuc nō potest extendi ad casum istum. qā talis
prescriptio q̄ contra ius est. nō est extēibilis de ca
su ad casum. sed solum quantū possessum tantum
prescriptū. ut infra de deci. cū contingat. et nota. per
inno. de of. archi. dilecto. ¶ Aut q̄rimus de p̄scri
ptione. et tūc forte adhuc pcederet opinio stephani.
canonica consuetudine circūscripta. p ea q̄ legūtur
et nō. infra de re. iur. li. vi. que contra ius fiunt. et c.
qui contra ius mercat. iuncto. c. possessor malefidei
e. ti. et iunctis nō. hosti. in. c. cum satis de off. archi.
¶ Aut querimus de consuetudine tanto tempore
obseruata q̄ sufficiat ad prescriptionē. et tunc certe
credo q̄ p illam possit acquiri hoc ius inferiori. nā
hoc concedi alicui nō est irrationabile. quando cau
sa subest ut hic pbatur. Et sicut ex causa canonica
hoc concessit episcopo. ita potuisset inferiori conce
dere si uoluisset. et p cōsequens hoc pōt concedere
consuetudo rationalis et prescripta. ff. de legi. l. de
quibus. et. s. de cōsue. cū tanto in fi. et in hoc cōster
seruat opi. fre. et collec. Et eodem mō de vnione ui
denē dicenda ex idē. mptitate rōnis.

¶ Tertio querit. Nunquid officialis uel uicari
us ep̄i possit pmutationē expedire. Et de.

uero magis querebat i specie an officialis ut uica-
rius episcopi qui alios potest istituere et cōfirma-
re ut no. cōiter de offi. uica. c. si. licz nō conferat. pos-
set permutare duos prelatos quorū electiones si de
nouo fierent. possent confirmare Ad quā respon-
det fre. q. nō. duplici ratione. Prima scdm rationē
inno. de renū. qd in dubiis. q. placet pau. et io. an.
nō improbat in de. vnica de renū. uidelicet q. ille
qui potest inuitū quem destituere. c. uicarius enī
nō potest quem destituere. de offi. uica. c. si. li. vi. et
go nec renūtiationem recipere. sed in permutatione
necesse sunt renūtiatio et collatio. ut infra. e. licet.
Seda ratio est. quia uicarius non potest pferre bñ
ficia uacantia spectantia ad collationē epī. ca. si. de
offi. uica. li. vi. et tñ in pmutatione necessaria ē col-
latio. La. tamē dicit q. c. ii. de of. uica. li. vi. non lo-
quitur de uicario. sed de officiali. et q. uicarius po-
test destituere. ut no. io. an. in clemē. vnica. de offi.
uica. Dicit tñ la. q. op. io. an. sibi nō placet. qa ille
actus destitutionū requirit speciale mandatum. et
posito q. haberet generale mandatum destituendi
adhuc obstat ratio. scz q. non pōt. Et subdit q. opor-
tet q. habeat licentiā pmutationes expediendi. etiā
de beneficiis spectantibus ad collationē episcopi.

cum inhabilitas sit generalis. in. d. ca. si. ppter quod
tenet la. q. talis uicarius nō potest pmutare. **A**lexā
dro uero nō placet prima ratio fre. quia per. c. ii. de
offi. uica. l. i. vi. solum loquit de destitutōe q̄ fieret
pppter crimen. ut ibi no. nouel. super uerbo benefi
ciis. ponens questionē disputatam bononie de ui
cario qui ad petitionē patroni absentis cum uacaret
ecclesia uult remouere institutū iniuste per ep̄m.
an hoc possit. et sic patet q̄ pōt destituere. dum mō
non ppter crimen. et sic nō obstat illud quin possit
renūtiatiōē admittere. ad quod facit quod ibi di
cit io. an. scilq̄ vicarius cognoscat de matrimonio
carnali. ergo multo magis de spiritali in quo in f
uenit arbiter. nō in primo. de resti. in integ. c. pñt.
Item nec secunda ratio fre. placet alexandro. quia
licet nō possit conferre. nō est ista causa sufficiens
permutationē impediendi. Nam ep̄s non potest
conferre beneficia spectantia ad collationē inferio
ris. illa tamē permutat. ¶ **I**tem supposito q̄ ad
officialem spectaret collatio. non sequeretur ex hoc q̄
posset permutare. quia inferiores qui pñt conferre.
non permutant. ut no. p. glo. in clemen. vnica. in fi
infra. e. et per archi. et nouel. infra. e. sup. glo. quid
si. Et est ratio. quia pmutatio est pprie ep̄iscoporu.

ita q̄ nullius inferiorum. in predicta de vnica.

Item quia maius est pmutare q̄ conferre quod spectat ad inferiores. et sic collatio nō transeat in generali mandato. ut. c. fi. de offi. uicari. l. i. vi. multo minus pmutatio. ar. de. non pōt. de pec. et. c. ii. de peni. et. re. l. vi. et. c. in generali. de re. iudi. c. l. Et hoc firmās la. dicit q̄ iste actus requirit spēale mā. datū. Collectarius refert guil. i. de. i. de re. permut. tenere q̄ uicarius non pōt facere permutationē. et placet sibi hoc. nō per rōnes fre. ut q̄a permutatio requirit dispensationē. et quia nō possit conferre. c.

Ego aut puto q̄ uicarius hoc non possit. et minus officialis. quia hoc nō est simp̄r iurisdictionis ep̄alis. sed cuiusdā iuris permissione. episcopo cuius industria seu auctās hic uidet̄ considerari specialit̄ referuat̄. et ideo generali cōmissione nō transit. ut. ff. de offi. eius cui mandata est iuris. l. i. in princ. et. s. de offi. dele. ca. fi.

Quarto querit̄. an cap̄m sede uacante possit facere permutationes. Bre. uero querit aliter uidelicet an etiā cap̄o sede uacante possit etiā fieri resignatio beneficiorū ad collationē solius episcopi ex causa permutationū. Et dicit q̄ uidetur q̄ non. quia cap̄m non pōt talia beneficia conferre. g. nec

permutare. ut nō ē. de mē. vñica Sed contra uidet̃.
nam caplm tanq̃ uices gerens ep̃i potest beneficia
fos priuare. nō. in de. i. de renū. Et sic ep̃iscopus suc
cessor pficiet permutationē quam uicegerens licite
inchoauit. scilicet. quod nō p̃ inno. de rescrip. eam te. Et
si ep̃iscopus hoc noluerit. tunc aut isti redibunt ad
sua priora beneficia. aut recurrent ad superiorē ep̃i
Sed dices q̃ licet capitulum possit corrigere/puni
re/et priuare. quia hoc pertinet ad meram iustitiā.
in mō et super correctiōe statutū possit facere. ut di
sp̃tauit alexan. perusii. de qua questione facit mē
tionem nouel. in c. vñico. de ma. et obe. li. vi. nō tñ
renuntiationē recipere. cum hoc potius sit gratie q̃
iustitie. et potius ptinet ad uoluntariam q̃ conten
tiosam iurisdictionē. Sed certe hoc ratio non urget.
quia plura pōt facere capitulum que sunt uolunta
rie iurisdictionis. ut nō. in glosis ad quas remittit io
an. de ma. et obe. c. vñico li. vi. Vnde ep̃us ex causa
permutationis pōt recipere renūtiaciones benefici
orum q̃ ipse conferre non pōt. puta reſeruatorum
nec nocet temporis interuallum ut dicit̃ infra. Ca
ueant tñ sibi ne ante collationē amministrent. ne
penam incurrant. de elec. auaritia li. vi. de pben. eū
qui li. vi. La. aut̃ fatetur q̃ licet ep̃us non possit

beneficia reſeruata conferre poteſt tamē eorum reſignationem recipere ſi ad ſuam collationem pertineant. quia licet prohibitus ſit conferre non eſt prohibitus reſignationem recipere. **D**einde dicit q̄ ſic uidetur eſſe dicendum/uidelicet q̄ reſignationem gratioſe factam nō poteſt recipere capitulum ſede uacante. ad quod facit de renūtia. c. admon. f. Sed ſi fiat in penam reſignantis tunc poteſt. e. tica. quidam. et in extraua. iohan. xxii. que incipit execrabilis. §. qui uero. et. §. ceterum. **A**lexander autē diſtinguit. quia aut epiſcopus ſucceſſor inueniens iſta beneficia etiam cauſa permutationis coram capitulo reſignata. admiſſionem et renūtiationem huiusmodi per capitulum factam habet ratam. et tunc ualet admiſſio. et ipſe permutationē perficere poteſt. Nam eſſi tota permutatio per capitulum facta fuiſſet. ipſe eam ratificare potuiſſet cum capitulo non prohibeat permutare. niſi beneficia ſpectantia ad collationem epiſcopi. ut dicit nouel. in clemē. i. e. ti. ergo eo cōſentiente ceſſat inhibitiō. et ſufficit talem conſenſum interuenire expoſt facto. ut dicitur infra. **A**ut epiſcopus illam non uult ratificare. et tunc ſiue pmutatio completa ſit ſiue non. epiſcopus ambo illa beneficia alijs

conferre potest tanquā uacantia. Nec obstat clemē.
i. e. ti. que uult q̄ conferri nō possunt nisi permu-
tātibus. quia illud uerum est quando renūtiatio
legitime facta est in manibus illius ad quem spe-
ctat. unde dicit ibi littera concessione iuris utenti-
bus. Isti autē ea non utebantur sed abutebatur. cum
ius hoc sibi non concedatur. et facit quod ibi no. in
glo. **N**ec ē uerum q̄ isti possunt regredi ad be-
neficia ubi episcopus nō ratificat renuntiando in
manibus capituli. et ideo debz ei imputari. Nam
ex quo in renūtiatione nō interuenit consensus illi-
us ad quem spectat collatio. nō habet permutans
recursum ad beneficium propter suam culpam. li-
cet permutatio nō sortiatur effectum. ut no. per io-
an. in c. licet. in glo. quid si. et hunc credit fuisse in-
tellectum sapi. dum distinguit inter renūtiatio-
nem gratiosam et factam in penam. **N**ec obstat
quod dicit hic fre. q̄ episcopus potest recipere renū-
tiationem beneficiorū reseruatorū ut patebit infra
Collec. uero in capitulo exhibita in. v. q. recitat
dicta frede. et ad illud quod dicit frede. q̄ capitu-
lum multa gratiosa facere potest. etiam amplifi-
cat dicens q̄ beneficia spectantia ad collatio nē pa-
pe commendare potest. ut notat per iohan. andree.

de elec. nemo in hi. magne glo. quod etiam dicitur
fuisse allegatio fre. Sed ista allegatio est falsa scdm
alexan. et credit fuisse uitiū scriptoris. nam contra-
rium eius no. ne se. ua. c. ii. post vincē. et in. c. vnico.
eti. li. vi. ubi notat q. capitulum sede uacante non
potest cōmendare beneficia spectātia ad collationē
episcopi. Subdit etiā collec. q. id quod dicit fre. q.
epūs potest recipere renuntiationē beneficiorū que
ipse conferre nō potest puta reseruatorū. ipse credit
uerum si imminet necessitas. alias secus. ut appa-
ret in his que colligunt de ma. et obe. cum olim.
nisi plena dispositio beneficiorum spectaret ad epi-
scopum. et sic seruat consuetudo. licet de iure secus
secundū eum. plus dicit se nō credere sententiā fre.
uidelicet q. caplm se. ua. posset recipere resignatōes
ex causa pmutationis. ex quo scdm eum permutati-
onem facere nō potest. cum totū per vnū debeat ex-
pediri. ut hic. et quia alias multa aperta incōueni-
nientia sequerent. maxime quia cum sit possibile
sedem uacare longo tpe et p consequēs et illa bñfi-
cia nō debemus dare causam tā diuturne uacatiōi
sine magna cā. de elec. q̄sit. li. vi. ¶ Preterea scire
debes q. ipse collec. infra ad q̄stiones in. iii. q. refert
q. pau. in cle. i. de hereti. dicit q. caplm potest facere

cōmendam de beneficiis spectantibus ad collatio-
nem episcopi/uel cōter ad collationē suam et epi
ar. ne se. ua. c. i. li. vi. Quid dicendū? Certe hic sunt
tres difficultates. Prima difficultas est. an caplm
se. ua. possit permutatiōes facere. Et certe puto q nō
siue ad suā solum/ siue ad episcopi solum/ siue ad
suam et episcopi cōter. siue ad cuiuscunq; alterius
siue ad quorūcunq; aliorum collationē/ talia bene
ficia ptineant. quia hoc nullo iure reperit̃ ocessum.
capitulo. et tñ solis episcopis specialiter est permis-
sum. ut pat̃ ex his que satis diffuse scripsi in tribus
q̃stionibus precedentibus. p que apparet q nō est
bonum argumentum si capitulum in epali iuri-
dictione succedat/ q succedat propter hoc iure. et hoc
uerum nisi hoc haberet de cōsuetudine. per ea que
scripsi ad si. proxi. prece. q. ¶ Et hoc uidetur satis
placere alexandro ne uideatur contrariari frede. ut
pat̃ ex dictis. Secunda difficultas est utrum possit
admittere renuntiationes ex causa permutatiōis
Et certe si alio iure ad capitulum renuntiatio non
pertinet/ tunc nec hoc de iure ad eum pertinebit.
quia si non ualet principale/ nec ex eius consequē-
tia accessorium ualere potest. C. de legibus. non
dubium. ff. de vul. et pupil. lege ex pupillari.

Si uero alio iure ad capitulum admissio renūti-
tionis ptinet/ tunc reduciē hec difficultas ad illud
dubium an quando permutatio ualere nō potest.
tunc aut nihilominus renūtiations. de quo infra
dicam. Tertia difficultas. an epūs debeat admissio-
nem renuntiationū factam p capitulum ratificare.
Et certe si illa admissio ad episcopum nō spectet/ ra-
tificationi huiusmodi nō est locus. Ratio quia ex
causa pmutationis ualere nō poterat/ per predicta.
nec etiā ex causa simplicis renūtiations per ipsum
admitti poterat. et sic nomine episcopi fieri nequi-
bat. Et si ad episcopum alias pertinebat/ et capitu-
lum suo nomine fecit/ epūs nō potest ratū habere.
ut infra de re. iur. ratum li. vi. Si aut hoc facit tanq̃
iurisdictione epālī utens/ potest epūs ratificare/ar-
eorū que le. et no. p inno. de rescrip. c. eā te alle.

QVinto querit̃. Coram quo pmutare habeāt
duo habentes bñficia i diuersis diocesis.
Predicit q̃ expedita esset questio si vnus commit-
teret alteri/ uel si ambo cōmitterent vni et eodem
momento. Sed quid si his omissis/ seuatus fuerit
talis modus. Tu et ego habentes beneficia in di-
uersis diocesis illa permutare uolentes/ iuimus
primo ad episcopum meum eidem exponentes.

nos intendentes beneficia nostra pmutare. et ego
paratus sum renūtiare beneficio meo in manibus
uestris causa pmutatiōis fiende cum isto/ ut illud
eidem conferatis. factaq; per me/ et admissa p epi-
scopum meum renūtiatiōe beneficii mei. secutaq;
collatiōe episcopi facta tibi. et te in possessionem
inducto cū diceres te paratum idem facere cū epō
tuo. Postea iuimus ad episcopum tuū. et ille renū-
tiatiōe tua precedente/ idem facit mibi de benefi-
cio tuo. nūquid talis modus cū tali interuallo de
iure pcedit? Dicit fre. q. card. et io. an. in. c. liq. sua-
dent q. omnia fiant in instanti. et si ambo sint pre-
sentes/ reputabuntur tunc pro vno. ar. infra de sen-
excōi. per illorum. in fr. et. ff. de condi. et de l. cum
fundus. alias possent multe difficultates insurge-
re. Et si beneficia huiusmodi curata erant. et pri-
mo optinuisti renūtiatiōem et collatiōē tibi de
meo fieri/ et te in eius possessionem induci. tūc per
huiusmodi affectiōē beneficii mei uacat bñficiū
tuū p. c. de multa. s. de preben. et. c. licet. et. ti. li. vi. et
sic nō poteris renūtiare beneficio tuo qd tu iam per-
didisti. et sic nō poterit sequi permutatiō. Sepe eni
ultra id qd agit/ aliud nascit. infra de spō. c. is q. et
de despon. impu. c. vnico. li. vi. Sed in strariū facit

quia recepisti possessionem/nō simpliciter/ sed ob
causam. quia patet idem facere de tuo. et ideo non
debemus inducere aliam speciem uacationis de qua
nō fuerat uerisimiliter cogitātū. Preterea possessio
secundi beneficii nō inducit uacationē primi/ nisi
episcopus tacite uel expresse consenserit. iuxta no. p.
10. vii. q. i. si quis uero. xxii. q. ii. si quis iam trāslatus
Et alia exempla ex quibus insurgit intricatio. ui-
de p. nouel. in. c. licet. **A**lex. dicit q. omēs intrica-
tiones cessare possunt p. hunc modum. uidelicet q.
renūtiationes per quemlibet in manibus sui epi-
scopi fiāt hinc inde. et secutis postea collationibus
cessat intricatio. fre. nam affectio vnus tunc non
potest inducere uacationē alterius/ cum iam p. pre-
cedentem renūtiationē inducā sit. Procedant er-
go ambe renūtiationes antequā ad collationem al-
terius procedat/ nec nocet tēporis interuallum ma-
xime si recipiant resignationes qui eas ex causa p.
dicti recipere possant. licet tutius sit q. omia simul
fiant secundū eū. Collec. refert archi. notauisse i. c.
licet q. cū beneficia pmutāda sunt in diuersis dioce-
sibus nō pōt pmuta^o fieri. sed contrariū seruat de fa-
cto/ et bene scdm eū. Tum q. uidet eadē equitas et
eadē ratio. tū quia uidet probari in de. i. infra. e. ti.

Et ita nō. per nouel. in. c. liq. Sed in contrariū facit
in pmutatione debeo de meo facere tuū/et econtra.
quod non pōt tunc fieri. quia epūs tuus nō potest
me trāſſerre inuito epīſcopo meo/nec econtra. et ſic
uideſ opī. archi. uerior de rigore iuris. quia actus p
mutationis uideſ indiuiſibilis ſcdm cum. ¶ Ego
aut puto ſiquidem eſſe communem opinionem q̄
habet permutationē ſic poſſe fieri. et hoc cum conſi
liis ſupradictis. maxime quia curia romana et cau
tellaria ita ſeruant.

Sexto querit. Nunqd legatus poſſit pmuta
tionē facere? Bre. uero ſic format. q. i. Pone
q̄ papa conceſſit legato q̄ poſſit auctāte aplica reci
pere reſignationes beneficiōrū a uolentibus pmut
tare. et illa poſtmodum auctāte apoſtolica cōferre.
poterit ne beneficia pmutare? Et in hoc ſupponit
q̄ pmutationem de aliis beneficiis facere poſſit.
cum de reſeruatis ſpecialiter querat. Videtur q̄
ſic. q̄a hic uideſ habere ſpeciale mandatū. Sed ipſe
credit q̄ generalis cōceſſio nō ſe extendit ad illa q̄
ſibi ſedes aplica ſpecialiter reſeruauit. ut. s. de offi.
legi. q̄ tranſlationē. et. ff. de mino. l. illud. §. ſi talis
et infra de re. iur. c. in generali cū ocor. et qd̄ no. ii. q.
v. q̄ de cauſa. ſed melius facit de preben. l. vi. c. iij.

Lepus tamen dicit qd hoc fallit ubi omnia be-
neficia illius puintie ad quam legatus destinatur
referuata essent: ut concessio aliquē sortiret effectū.
Alexan. dicit qd quatuor modis spectat ad papam
collatio. **P**rimus est ex plenaria potestate. xxii.
di. omnes. et de preben. c. ii. di. vi. in prin. Et iste mo-
dus nō aufert potestatem inferioribus conferendi
ad quos de iure spectat. de quo uide de elec. quanq̃
in glo. magna. nisi postquā papa contulit uel cōfer-
ri mādauit in casibus in quibus afficiunt manus
ordinarii. de quo de concess. preben. si soli. et. c. si cui.
li. vi. Et in isto casu nullum dubium est quin lega-
tus possit de talibus pmutationem expedire.

Secundus modus est p deuolutionē ex negli-
gentia inferioris. de quo in. c. nulla. de cōf. prebē.
et in. c. ne pro defectu de elec. et in isto casu inferior
ad quem pertinebat collatio huiusmodi beneficii
nō potest pmutare. quia iam ppter negligentiam
suam collationem amisit. sed legatus illa conferre
potest. ut in. c. i. de offi. lega. li. vi. scdm vnā lectu.
ut ibi no. prout pōt executor pape. ut in clem. si
beneficio de preben. Et in isto casu etiam nulli du-
bium quin legatus possit recipere resignationē ta-
lium beneficiorū. et ex certa scientia illa conferre.

Tercius modus est per uacationem in curia: ut
de preben. c. ii. l. i. vi. Et in casu isto legatus etiā in
terminis ppositis non posset permutare. quia illa
non potest conferre p tale mandatū generale: cum
littera in d. c. dicat sub quacūq; forma. et hoc uerū
nisi papa consentiat. Nam sola impotētia oferen-
di beneficiū nō aufert potestātē permutandi: nam
epūs permutat beneficia spectātia ad collationem
aliorū: sed necesse est q̄ interueniat consensus eorū
qui sufficiunt exposit facto: ut dicitur infra per quod
uidet q̄ sufficiat consensus pape exposit facto. Sed
istud falsum ē in casu isto. q̄a collatio legati oīno
nulla esset: per fr. illius. c. ii. Vnde ratificatio nō ha-
beret locum: de elec. qd̄ sicut. et. c. auditis. Sed poti-
us credo q̄ ex quo papa ex certa scientiā confirmat
quod legatus fecerat: illi sunt tuti. quia extūc talis
collatio dicit apostolica: de preben. si apostolice.

Quartus modus est per reservationē. de quo in
thematē nostro. et tunc credit alex. illud quod dicit
fr. nec placet sibi dictūm lapī ante factū. quia licq;
omnia beneficia in tali puincia sint reservata: tū
ille concessiones nō operant q̄ illa possit conferre.
nec obstat quod dicebat ut res potius ualeat zc. ut
in. c. abbate alle. quia ibi uerba illud poterant im-

portare. hic secus alias sequeret q si impetro bene-
ficiū primo uacaturū in certa diocesi ubi non sunt
nisi curata q mibi deberet curatum. de preben. cū
illis. l. i. vi. **N**ā si ego expressissem q ibi non essent
nisi curata forte papa nō dedisset mibi litteras. Et
idem in pposito quod no. archi. de rescrip. si papa.
e. l. i. Et ibi 10. an. post ipsum super glo. si. ubi dicit
q si ego habeo gratiam sup fructibus primi anni
percipiendis usq ad certū tempus. licet illi pareant
casu a te uel alias non tñ percipia fructus secundi
anni. Et ita loquit 10. an. post archi. de elec. si procu-
rator. l. i. vi. Collec. recitat dicta fre. et p exceptione
alle. de priuile. c. in his. et. c. si papa. sed nulliter il-
lam pbat. quia propter hoc nō sequit q legatio sit
inutilis. **E**go aut distinguo tres casus. Primus
est an legatus possit permutare in non reseruatis.
ut hic. Dico q sic si sit de latere. quia maior ē in p-
uincia post papam. de elec. si abbatem l. i. vi. Sed se-
cus si non sit de latere. prout legi ē et no. in. c. i. de
offi. lega. l. i. vi. Secundus casus est quo ad benefi-
cia reseruata. et hic dico q non pōt. etiā si sit legat⁹
de latere ppter defectum potestatis conferendi. ut
pat⁹ per quandam extraua. benedicti xii. declaran-
tem extraua. ad regimen eiusdē benedicti. nisi sup

hoc mandatum haberet speciale. nec puto qđ suffi-
ceret illud. de quo in. q. fr. ¶ Tertius casus est in
casu quē ponit fr. in quo idem puto quod in pxi-
precedenti. quia in generali mandato. non transeat
reseruata. de peni. et remis. ca. ii. li. vi. §. i. et i ceteris
cum stepha. et alex.

Sextimo querit. Vtrum epūs possit facere p-
mutationē de beneficiis que spectāt ad col-
lationem uel confirmationē aliorum. Fr. dicit q
non potest hoc facere sine illis. inducens illud qđ
infra dicā de prelati. duarū ecclesiā. collegiatarū
¶ Sed fateť q nec inferiores sine episcopo. ga iste
actus solis episcopis est pmissus. et ceteris prohibi-
tus. et in hoc consentit alex. Collector arguit q tūc
in manibus eorū ad quos pertinet debet fieri resi-
gnatio et collatio. sicut in simili. xii. q. ii. placuit. et
c. abbatibus. xvii. q. iiii. in uenditionibus ubi illi
quorum interest alienant. et episcopus auctori-
sat. ¶ Refert tamen io. an. et pau. tenere contrariū.
in clemen. i. infra. e. Conducit collec. q episco-
pus totum faciet. consensientibus tamen illis quo-
rum interest. et hoc dicit bene probari hic in fi. et
ad hoc alle. de elec. cum inter vniuersas in fi. et q
idem canonicus potest eligere p se. et ut procurator

nomine alieno. de elec. si quis iusto. l. i. vi. Ego aut
sto cum collec. q. actus iste omnibus aliis est phi
bitus et soli episcopo pmissus ut hic. et sic e. necesse
q. epus hoc faciat/ uel q. iste casus remaneat impro
uifus. quod nō est credendum. Et quia potestas p
mutandi episcopo generaliter est permiffa. nec iste
casus a tali pmissione excipit. Ex quo infero q. si
beneficia ad collationem epī et alterius. uel ad col
lationem episcopi et ad presentationē alterius pti
nerent. solus epus (illis tñ consentientibus) pmut
ationem expedire posset ut dicit collec. Ita no. per
docto. infra. licet.

Octauo querit. Nunquid epus ordinarius
permutationē alias sibi de iure pmissam.
potest apud sedem ap̄licam expedire. Erz. tenet q.
licet resignationes ibi recipere possit. nō tñ potest
ibi permutationem perficere. quia statim receptis
resignationibus est uerū dicere q. beneficia uacant
in curia/ et p. consequēs q. ad solum papam spectat
collatio. ut predicto. c. ii. de preben. l. i. vi. Ad qd in
ducit. collec. pro et cōtra. in. q. de annualibus. de q.
infra dicam. Collec. inducit in contrariū equitatē.
de qua habet infra. e. licz ibi. in manibus tuis. Et
quia hic littera uidet dicere q. ordinarius q. recipit

resignationē potest facere permutationē. Sed ipse
fateē q̄ tutior est op̄. fr̄. propter generalitatē ver-
borum predicti. c. ii. et ppter dubium p̄ quo semp
fit interpretatio in curia romana. ut. ca. si a sede. de
preben. l. vi. et in cle. i. ut l. pen. et quia hanc sentē
tiam amplectitur curia. ¶ Ego aut̄ sto cum eis. ni
si in casu in quo ordinarius loci. in quo est curia.
de beneficiis ibi existentibus cū subditis suis cau-
sa originis seu beneficiorū ibi stantibus permuta-
tionē expediret. ar. de p̄ben. c. presenti. §. sane. l. vi.

Dono querit̄. Vtrum abbas possit dare pote-
statē permutatōis faciēde inter duos mona-
chos subditos suos de beneficiis ad ipsius abbatis
collationem spectantibus. Refert collect. se audiuisse
a multis dicentibus q̄ nō. quia hoc est episcopale.
ut hic. quod credit collect. iure. permutatōis. dicit tū
q̄ abbas ex officio tales monachos mutare posset.
licet alias eis puidere. cum tota dispositio persona-
rum spectet ad eum. xviii. q. ii. nulla. quia nec hñt
mōachi uelle nec nolle. de elec. si religiosus. l. vi.
Dicit tamē q̄ hoc casu haberet locum uacatio. nec
uendicaret sibi locum. c. licet. et demē. i. infra. e. ti.
et credo q̄ bene.

DEcimo queritur. Nunquid episcopus com-
mittere potest alicui q̄ recepta tali resignati-
one talis beneficii et tali ex causa permutationis
illud conferat alteri compermutati ex causa predi-
cta. nunquid ille possit? Refert collect. se audiuisse
plures dicentes q̄ nō. per. c. deliberatione. §. phibe-
mus. de offi. le. li. vi. Sed subdit q̄ ibi nō loquitur
in illo casu. Vnde uidet̄ sibi contrariū cum cesset
ratio illius. §. et aliorum iuriū similium. cum be-
neficia sint hoc casu permutantibus affecta. ut de.
i. infra. e. Et ideo no. pe. bene post inno. et abbas.
de preben. c. inter cetera. q̄ resignatis beneficiis ex
causa permutationis. nō censent̄ uacare quo ad hō
q̄ aliis conferri possint. Et hec satis placent;

Secunda pars de personis que beneficia pmu-
tare possunt / seu inter quas per episcopum permu-
tatio fieri possit.

2
Ultimo de personis per quas. Nunc
uidendum de psonis inter quas
pmutationes expediri possunt.
Pro cuius declaratiōe formo q.
stiones q sequunt.

Primo ergo querit. An habens tantū ius ad
rem. illud pmutare possit cum habente ius
in re. Et an duo habētes iura ad rem. illa inuicem
pmutare possint. Hec dicit q 10. an. i. c. lic. et guilf.
de mon. lau. in extraua. io. xxiii. sedes aplice tenent
q nō et bene scdm eum. quia beneficiorū sit adin
uicem pmutatio. quod deficit. ar. ff. e. ti. l. i. in fine
et. ff. de cōdi. cau. da. l. si. Item quia cessat ratio bu
ius decre. nam exspectantes nō habent nisi litteras
personales q ad alium transferri nō possunt. de of
fi. dele. p. et. g. Et si executor meus tibi prouiderit
mandatū excedere dicit. contra. c. cum dilecta. de re
scrip. et. e. ti. c. si clericus. i. respon. l. i. vi. Nec obstant
no. de rescrip. ad audientiam. ii. ubi dicit q habens
litteras ad beneficiū. potest ex pacto renuntiare ut
habeat illud beneficiū pensionem reddens. qā in
spūalibus adinuicem potest fieri pmutatio. cum
ius ex litteris competens. ibi in aliū nō translatū
sed p renuntiationem extinguit. licet renuntians

per hoc beneficium consequatur quāuis ibi pāctio
non precedat. La. tāmē dicit q̄ existentes canonici
auctāte ap̄lica licet ultra numerū expectent p̄ben
das uacaturas possunt canonicatus p̄mutare inter
se/uel cū aliis ad alia beneficia. et hoc poterūt au
thoritate diocesani. nec erunt post auctāte ap̄lica ca
nonici. nec habebunt ius ad uacaturas prebendas.
nec habebit in his locum reuocatoriū. de quo de p̄
ben. quedā. et de concess. prebē. c. fi. Sed secus scdm
eum si nō essent canonici/ sed expectarent canoni
catus et p̄bendas/ aut essent alias expectātes. tales
enī permutare nō possunt. **A**lexā. aut approbat
dicta 10. an. et fre. et reprobat dicta la. Suppoit enī
ante omnia q̄ in ecclesia sit certus numerus q̄ ali
as ultra numerū non possunt esse canonici. Tunc
dicit q̄ si talis numerus est confirmatus p̄ papam
cum decreto/ permutatio nō habet locum. q̄a tunc
inferior preter legatum de latere/ illum nō potest
frangere. ut dicit̄ infra parte. iii. q. vi. Sed in p̄mu
tatione interuenit renūtiatio/ et noua collatio. et sic
facta collatio p̄ inferiorē ultra numerū ualere non
potest. Nec obstat q̄ numerus factus est p̄ papam
in p̄sona illius in cuius locum iste successit. iuxta
litterā is qui in ius. et quod dicā infra parte. v. q. v.

nam hoc esset contra imaginationē La. qui dicit q.
iste nō erat canonicus/nec expectabit auctoritē apli
ca. nec habebit in eo locum reuocatoriū. et facit be-
ne quod de numero rescrip. nō p. io. in. c. licq. i glo.
quid si. et quod scripsi infra parte. iii. q. vi. Item fa-
cit optime quod scripsit la. de pben. cum i ecclesia
super uerbo implet. ubi querit. Doneq. in ecclesia
est numerus canonicorū duodenarius/et numerus
.xiii. prebendarū quarum vna debetur dignitati q̄
est in ecclesia. papa contulit ticio canonicatū man-
dans executoribus q. conferant sibi dignitatem et
prebendam proxime uacaturā. uacauit pben-
da canonicā q̄ fuit collata ticio. demū uacauit digni-
tas que etiā fuit collata ticio. et sic uacauit prima p-
benda. p. cle. si. de preben. Nunquid illam poterit
conferre caplm? Dicit ibi la. q. nō sine speciali li-
centia pape ar. de rescrip. cū aliquibus. li. vi. Alias
essent perituri si numerus esset iuratus. de pben. di-
lecto. Dicit tñ q. nō curreret ei tempus donec fuit i
negligētia petendi licentiā. de elec. c. ult. ¶ Si autē
numerus nō esset confirmatus p. papam. sed bene
iuratus p. canonicos. tunc sequēdo opinionē archi.
de preben. si a sede. que habet nō ualere receptionē
extra iuramentū factā. de quo tangā infra. c. pte. iii.

tunc idem quod. s. puta pmutationem nō ualere.
Sed sequendo opi. nouel. in. c. dilecto. q̄ habet rece-
ptionē ualere/ sed canonicos piuros esse/ tunc scdm
alexan. ualebit pmutatio/ sed canonici periuri erūt.

(La. tñ in. q. s. proxi. formata solum loquitur de
numero/ et tñ dicit canonicos nō posse uenire extra
Si uero numerus nō est confirmatus nec iuratus/
tunc possunt pmutare. Et idem si ibi nō est nume-
rus. nec obstat dictum io. an. quia ipse loquitur de
pmutatione eius quod quis permutat ut suū ppter
uerbum sua ibidem positū sed prebenda nō ē sua
sed sibi debita. ut no. in clemē. auditor de rescrip-
et sic nō potest eam pmutare. Sed canonicatus su-
us est quod pt̄ quia percipit illa q̄ ex illo debetur
et sic illum pōt permutare. quia possessio canonica
tus acquiri cum quis installatur in choro et locat̄
in capto de preben. liq. ii. l. i. vi. Non obstat tñ qd̄
dicit fre. de executoribus. quia illud iam ē sublatū
per id quod. s. dixi. sc̄ q̄ isti nō expectant/ nec sunt
canonici auctate ap̄lica. et sic executores ulterius nō
habent se intromittere/ sed ordinarius. ut predicto
.c. si clericus scdm alexan. **(Collec. infra. ecū vni**
uersorum in q̄rta. q. simplr dicit cum nouel. et fre.
tales pmutare nō posse. Per rationes aut̄ eorundē

puto simpliciter q̄ in nullo casu tales canonicatus
supranumerarii p̄mutari possunt et est ratio in p̄-
mutatione de meo debet fieri tuū et econtra. ut p̄t̄
ex p̄pria interpretatione istius nominis. Et probat̄
s. de excep. cum uenerabilis prout ibi plene dixi.
Et dicam infra post fre. p̄te. ii. q. viii. circa prin. Et
no. in d. c. licet. infra e. Modo et tu et ego habentes
duos canonicatus illos inuicem permutare uolu-
mus impossibile est de iure q̄ meus canonicatus
fiat tuus. uel q̄ tuus canonicatus fiat meus. q̄ isti
canonicatus supranumerarii sunt personales et cum
electis nascunt̄ et desinunt cum defunctis. ut predi-
cto. c. dilecto. in uer. p̄terea licet. et sic nō possunt tra-
sire de persona in p̄sonam. quia statim quando a
personis recedunt tūc esse desinunt. Et ideo si hñs
canonicatū supranumerariū allequaī prebendam cū
canonicatu supernumerario extinguit̄ canonicatū
supernumerarius. quia in illo nō potest cadere ua-
catio. ut no. p̄ ber. s. de preben. dilectus. et per guil.
de mō. lau. in clemē. si iuxta. de preben. put scripsi
utrobique. Et ex ista etiā ratione inferē propositum
de directo. quia cessante uacatione cessat collatio q̄
in p̄mutatione est necessaria scdm omēs. Et facit be-
ne pro predictis vnū quod dicit lap. et alex. uidelicet

q̄ canonicatus ex causa huiusmodi permutatiōis
collatus: nō est apostolicus neq; affectiuus neq; su
pernumerarius: et sic nō ille qui per prius erat et p
quem non potest dici q̄ de meo tuū factum fuerit
et econtra: et sic nō est proprie permutatiō: quia nec
talis canonicatus supernumerarius proprie dicit̄ be
neficiū effectualiter: eo q̄ prebendario nihil pre
bet: immo nec etiam descriptiones: ut patet ex his
que scripsi. s. de cōstitu. cum. m. in. vii. q. ar. i. q. iii.
si quis obiecerit. Licet fatear q̄ canonici si alias ad
eos pertineat: possint certo casu numerū frangere et
eos recipere: sed nō ex causa p̄mutationis: ut inui
ti: sed ex mera liberalitate tanquam uoluntarii. Et
miror q̄ in hoc tanti uiri errauerunt sine causa.

Secundo queritur an habens beneficium
tenue: illud permutare ualeat cū habē
te pingue: ita q̄ permutatio non sit nulla ex quali
tate. Fredericus formans questionem tenet q̄ non
est nulla: et dicit q̄ in ista opinione semper fuit.
dicit tamen q̄ talis est qualis presumptio fraudis
quia non est presumendum q̄ uelit quis descende
re: uel res suas iactare de renuntiatione. super hoc

Statetur tamen q̄ hec non est sufficiens probatio.
Et subdit q̄ sibi maxime placent notata in ta. licet
per card. et nouel. super glo. pone. uer. io. mo. que.
rit sic inquiring. Done q̄ habens beneficium pin
gue permutet cum eo qui habet tenue. nūquid eo
ipso fraudulenter uidetur fore factum in preiudi
cium expectantis. Videtur q̄ sic per. c. i. in fi. de re
nuntia. l. vi. Respondent enim q̄ ibi non permu
tabatur maius et minus. sed ibi renūtiāns minori
cōtra quem erat presumptio fraudis. de ea cōuin
tur eo ipso q̄ sibi postea maius confertur. Non ob
stat. ff. de diuor. l. si filia. et. ff. solu. ma. l. si filie. q̄
ibi totum auferitur patri p̄ interpositionē fraudis
sed hic nō auferitur. sed differtur. Postea subdebat
frede. id quod no. io. an. in. c. licet super uerbo. sua.
scilicet q̄ non est permutatio. si ego renuntio bene
ficio meo ut tu illud habeas. et tu tuū nepoti meo
conferas. Aduerte tamē quia. l. si filia. et. l. filie al.
ponūt vnū casum talem. pater tradidit nuptui fili
am / et fuit stipulatus. quia si filia cōstante matri
monio moreretur. ipse rehaberet dotē. maritus ut pa
trē excluderet misit libellū repudii put poterat iu
sta illa iura. et sic solutū est m̄rioniū p̄ repudium

Demum moritur vxor. dicit ibi textus q̄ liq̄ non
sit matrimoniū. cōstante tamē matrimonio pater
debet reddere dotem. Nec obstat respōsioni cardi.
c. quia verisimile de presum. quia illa presumptio
non est facti. ideo statur probationi contrarie si cō
stat de consensu utriusq̄ ut hic. ¶ Dicit g^o cardi.
permutationem valere. alle. ff. de contrahē. emp. l.
si quis. Nam cum emptio et uenditio a pmutatio
ne originem sumpserint. ff. de contrahē. emp. l. i. in
princi. sicut tenet venditio hoc casu. ita tenet pmutatio.
¶ Nouella vero ibi dicit illud uerum ubi non
sunt alie circūstantie fraudis. et inducit. l. dolus.
C. de rescin. ven. et eo fortius tenet permutatio ubi
circūstantie excludunt fraudem. ut infra. e. cū uni
uersorum scdm eam. ¶ Alex. aut dicit q̄ fre. inepte
formauit questionē. ex eo q̄ querit in genere. nun
quid ualet permutatio beneficiorū inequalium. et
allegat archi. et nouel. in. c. licet. qui tñ loquūt ubi
agitur de preiudicio expectantiū quo casu possunt
fraudes locū habere. et tūc bene inducunt leges p̄
dictae. At ubi nullus est expectās. cessat omis fraus
Et ideo in illo casu questio nullū habet dubiū. q̄
pmutans debet uidere cū quo cōtrabat C. de fur.
l. inutili. Facit quod no. nouella in ca. licet super

verbo q̄ si ante finem . uidelicet q̄ si permuto tecū
et beneficium tuū erat alteri debitum (saluo casu
.ca. si beneficia de preben. l. i. vi.) ita q̄ a me euincif
post permutationē non tamē in limitibus permu
tationū videtur q̄ hoc mihi imputeť. nec contra te
habeo aliquem recursū seu regressū. Et idem
si in permutatione non interueniat auctoritas col
latoris beneficii tui. quia licet euincat a me. nullū
habeo regressū ad te. quia debui inuestigare cū
quo permutarem. Et p̄ hoc soluitur questio scđm
eum. Nunquid in permutatione locum habeat q̄
deceptio ultra dimidium de per se solum permu
tationē rescindi faciat? Et apparet scđm cū exp̄sse
q̄ non. quia ego non ago de emptione quādo totū
beneficiū mihi auferē. ut. s. patet. multo mius p̄
pter inequalitatem reddituū dabitur mihi actio cū
fuerim in culpa. et debuerim respicere quid agerē.
Nec obstat q̄ hoc in emptione locum habet. s. de
empti. et vendi. cum dilecti. et in locatione que est
proxima uenditioni eisdem fere regulis utitur. ff.
loca. l. ii. ut scripsi post vincen. et alios in predicto
.c. cum dilecti. ubi etiā scripsi q̄ idem videt in per
mutatione. q̄a similis est emptioni. ff. ex qui. cau.
in pos. ea. l. fi. q̄a dico q̄ predicta referunt ad tp̄alia

de quibus loquitur. c. cum dilecti. loquitur enim in uē-
ditiōe cuiusdam silue. nam circa temporalia be-
ne habet locum in pmutatiōe equitas. d. ca. cū di-
lecti. alias enim nō pcederet electiō. de qua loquitur
.c. cum dilecti nisi in temporalibus loqueretur. ¶ In
beneficiis uero spūalibus secus. quia ibi nō cadit
uenditio neq; precii. Quomō enī posset petere ille
qui dedit beneficiū duplo maius. et accepit benefi-
ciū duplo minus ut aduersarius suppleret precii.
cū illud ibi interuenire non possit. et cum beneficia
estimationē non recipiant. Faciunt bene no. archi.
et nouel. de pben. si postq. li. vi. ubi dicūt q. in istis
spūalibus nō cadit interesse ad quod possit agi.

¶ Preterea si ego pmutarem totam rem unam
quā habeo. cū una quā habes. si illa quā tradis mi-
hi euincatur postea a me (quia nō erat tua) teneris
mibi de euictione. id est debes mibi reddere rem
meā. uel teneris ad interesse rei relide. et in super
possi eligere qd uoluerō. et hic nullū dubiū. ut ff. e-
ti. l. i. Sed hoc nō habet locū in pmutatiōe bnificii
facit qd no. cal. infra. e. li. vi. sup. ru. opponēdo pri-
mo q. pmutatio beneficiorū non habeat locū. quia
permutatio capit initiū efficax a permutatione rei
et pro spūali nil debet dari uel pmitteri. i. q. ii. q. pio

Respondet enim q ratio est quare pmutatio bene-
ficioꝝ fieri pōt. qā non fit audāte beneficioꝝ sed
totū ponitur arbitrio superioris qui ex causis pposi-
tis pcedet uel nō procedet ad pmutatationē ut hic
Simile de excels. prela. sicut vnire. nō ergo proprie
est permutatio beneficioꝝ. Et ideo nō est mirum
si in ea cessent multa q in ppris pmutationibus
locū habēt. ¶ Preferea nonne pnt plura beneficia
permutari cū vno? Certe sic. ut dicā parte sequenti
Et tñ illa plura possent ualere triplū plus q vnū.
Quid dicendum. Distinguo tres casus. qā aut pe-
titur rescindi pmutatio ratione surreptionis. aut ex
interesse tertii conqrentis. aut interesse alterius cō-
permutātis. In primo casu si per ordinariū fuit ex-
pedita. nō noto surreptionē ppter lecta et notata in
cle. ii. de off. ordi. nisi fuisset per dolum facta seq ex
pressi excessum uel depressum ualoris. quia tūc do-
lus nocere deberet. ut dixi in. c. cū dilecti. nec esset cū
culpa cōpensandus. ut. l. si obstetrix. ff. ad. l. acquit.
Sed in papa expressio falsa redderet totū rescriptū
falsum. de rescrip. c. ii. et qd no. per ber. e. ti. ad audi-
entiā in paruo. et per calde. in. cap. i. de si. pres. l. i.
vi. Sed regulariter secus de taciturnitate excessiui
ualoris. ut notat per glo. in clemē. i. de prebendis.

et ibi scripti. 'nisi omisio expressiōis ueri facta fu-
isset p fraudem. ut in. c. sup litteris. s. de rescrip. ut
cū habens modicū beneficiū permutat ad beneficiū
magni ualoris cū aduersario simplici quem circū-
uenit. et cū pmutante ablente facit omnia per pcur-
ratores i curia expediri tacita inequalitate ualoris
qua expressa nunq̄ expeditionē habuisset. Vel po-
ne sine circūuentione aduersarii q̄ auūculus uolēs
fauere nepoti et sibi suū beneficiū p̄uue dare pro
tenui credens uel credere debēs illud p uiam sim-
plicis resignationis optinere nō posse. interposuit
modum pmutationis. et p fraudē tacuit talem ine-
qualitatē. Sed quādo presumā talem fraudem?
Certe duobus modis. Primo si alie circūstantie
iuuant inequalitatē. puta quia auūculus cū nepote
et quia auūculus erat senex. et quia forte erat inha-
bilis ad deseruiendū beneficio ex permutatione. et
quia erat infirmus. et forsan propinquus morti. et
istud ē quod uult dictum io. an. que omnia cū nō
sint determinata lege. dico iudicis arbitrio relin-
quenda. de offi. dele. de causis. ¶ **S**ecundus modus
est cum tanta inequalitas est q̄ uenit simile est re-
nuntiātem potius uelle donare quam permutare.
quia est ptractus ficticius. et fraus de contractu ad

contractū 1c. ff. p. dona. l. ult. uel si cōstaret q. donās
sciret se esse p. p. quū morti ex idemptitate ratiois
Et est ratio huius primi casus. quia papa facilius
inclinat ad dandum cōpermutanti beneficiū resi-
gnatū ex causa p. mutationis. q. ad dandū ex alia
simplici uacatione. ut ex eius cōsuetudine clare ptz
ff. de pig. actio. l. vniuersorū. et ideo nimirū si aile-
gatio tituli p. mutatiui falsi uel ficticii in hoc pro-
posito surreptionē inducat. ¶ In scdo casu cū peti-
tū p. mutatio retrectari ex interesse tertiū. interesse quo
ad hoc ius p. tendentis. et tunc si est expectans q. ali-
as ius habere deberet p. mutatione cessante. Seque-
re dicta card. id est no. coadiuta et mandata p. pre-
cedentia. ¶ Si uero est alius qui habuit p. uisionem
a papa uel ordinario de bñficio ex causa p. mutati-
onis resignato. qui allegat fraudem cōmissam ex
resignatione huiusmodi. dico q. ille ē obiectiuus et
odiosus. et ideo de facili audiri non debet. nec etiā
tunc. nisi clare et plene deducat et p. bet. ar. de p. cur-
tue. et de testi. presentia. de excep. pia. de elec. ut cir-
ca li. vi. et. C. de proba. l. ult. et quod no. innocen-
de elec. super eo. et de accusa. super his. ¶ In ter-
tio uidelicet cum petitur p. mutatio retrectari rati-
one interesse alterius cōpermutantis. et tunc sa-

tis faterer q̄ difficile esset illum audire contra illā
exceptionem q̄ excedit medium iusti precii. et ap-
paret q̄ nō fuisset deceptus ignoranter sed sciēter.
adhuc dicerem illum nullatenus audiendum. ut
infra de regu. iu. scienti. l. i. vi. cum ibi nō. Et idem
si factum esset tale qd̄ uerisimiliter scire debuisset
saltem p̄ facilem inquisitionē. et sic puto pcedere
dicta alexan. Ego autē crederem sibi succurrendum
fore p̄ superiorem / p̄ equitatē dicti. ca. cum dilecti.
Non siquidem ut sibi daret illa optio de q̄ loquit̄
ibi tex. sed ut suū beneficiū recuperet. alio dimisso.
quia illa optio nō conuenit nature beneficiali. ut
predictum est. Et est ratio huius. quia maior puri-
tas / maiorq̄ bona fides. et maior equitas in bene-
ficialibus requirit̄ q̄ in pphanis. ut patz in. ci. de
fi. pres. et in. c. ad audientia. et in. ca. constitutus de
rescrip. Non ob. q̄ inquirere debuit. quia illud no-
tat culpam cōpermutantis beneficiū tam pingue.
pro beneficio tam tenui. retinere uolens proponde-
ret. ut prealle. l. si obstetrix.

Tertio querit̄. Pone habeo beneficiū debi-
tis oneratū / et ad illa soluenda efficaciter ob-
ligatum uolo permutare cum alio / sic q̄ ille p̄mit-
tat mihi soluere debita. nunquid hoc potest fieri?

Videtur q̄ sic. quia sine promissione cogeretur. et
illud quod subintelligit̄ uidetur posse deduci in
pactum. ar. s. de preben. significatū. et de elec. signi-
ficasti. Item quia hic nulla cupiditas ex parte reci-
pientis p̄missionem est. quia hic nihil sibi appli-
catur. Item quia hic nihil deperit cōpermutanti.
cum ecclesia sit obligata et sufficiens ad soluendū.
et sic de suo nihil soluit. In contrariū. quia alias
iste non renūtiaret nisi pars alia hoc sibi pmitteret.
Et renūtiatio nō est pura. sed pendente pactione de
re temporali p̄ spirituali inhibita est. **F**redern-
cus dicit q̄ his nihil datur. et hō infra magis deda-
rabit. Plus dicit q̄ in actu p̄mutationis forte plus
posset dicere rector renūtians in renūtiatōe ecclesie
cā p̄mutationis fienda. cū scilz ad ecclesiam quā ha-
bet sum paratus recipere cū omnibus iuribus ene-
ribus. et actionibus suis. Quicqd sit consulit absti-
nere ne fraus cōmittat. quia a re etiam licita absti-
nendum est si habeat speciem mali. infra de simo-
audiuimus. i. q. i. emendum. **A**lexander dicit q̄
placet sibi hoc consiliū. et dicit aduertēdum esse an
istud pactum fiat in ipsa p̄mutatione. puta quia
facta renūtiatione ex utraq̄ parte in manibus ep̄i
ep̄us confert alteri alterū. et i collatione de b̄nficio

debitis onerato' apponit pactum q̄ teneatur solue-
re debita. et tunc dicit alexā. collationē non tenere
p. c. licet. de elec. l. i. vi. **N**am ille textus in collatiōi-
bus locum habet. ut ibi notat' non tñ obstat si di-
cas q̄ illud nō procedit in cōditōe que inest. ut ibi
subdit compos. quia glo. card. archi. et fran. illam
glo. approbant. **N**am cōditio q̄ inest si exprimatur
facit legatum conditionale. ff. de lega. i. l. si ita. §. i
prout ibi dicit glo. in fine. **F**acit de iuramen- ca-
lum. c. i. l. i. vi. ubi remittitur iuramentū calumnie
tacite quod nō potest remitti expresse. quia exp̄ssa
nocent. Et etiam nō obstat. c. significatū. et. c. signi-
ficasti. quia ibi facto completo adiciebat' qd̄ re ip̄a
inerat. quod reprobatū nō est. ut no. card. et nouel.
in. d. c. ii. **N**ec obstat sc̄da ratio de cupiditate. nam
contrariū uidemus cōiter quando precedūt multi
contractus p̄mutationū. **V**nde uidens bñficiatus
se beneficiū dimissurum' posset fungere multa cū
amico uel cōsanguineo ad que successor teneret' q̄
nō straxisset si ecclesiam retineret. facit quia si cō-
fertur tibi beneficiū/ si es idoneus' nulla ē ibi an-
bitio. et tñ non ualet collatio per. d. c. ii. Et p̄ eun-
dem modum tollit' tertia ratio. **S**ed si nō in ip̄sa
p̄mutatione' sed ante uel post notificat beneficiat⁹

beneficiario suum beneficiū esse debitis oneratum
petens ab eo q̄ debita soluat ne secū postea habeat
litigare propter fraudem supradictā. distinguit' an
debita sint prius estimata anteq̄ fuerit habitus ali
quis tractatus de permutando' an post. Scdo casu
hoc credit illicitū. ad hoc de renū. c. ult. l. i. vi. q̄a hoc
casu aperit' uia simonie p̄ hunc modum. quia ego
habens bonū beneficiū uolens illud dimittere' fa
ciam de cōsensu tuo q̄ amicus meus mutuabit mi
hi de tua pecunia nomine ecclesie et p̄ eius utilita
te certam pecunie quātitatē cum omni solennitate
et demū permutabo tecū illud beneficiū bonū cen
tum librarum' ad illud. forte quod solum ualeat de
cem libras. ita quodāmodo emes illud beneficiū. q̄
bus fraudibus obuiandū est. infra de diuor. q̄nto.
Sed si debitum esset antiquū' tunc credit posse fie
ri nisi' ex aliis coniecturis contrahentiū apparet
p̄mutationē esse uitiosā uel simoniacā scdm
eum. Quid dicendū' Certe dico q̄ si loquimur de
pacto inter cōpermutantes in ipsa p̄mutatione/uel
ante/uel post p̄mutationē statim habito' tunc si
illud quod deducit' pacto inerat tacite. et deducitur
eo modo quo inerat et nō ultra' non reddit p̄mu
tationē uitiosā. et idem oīno teneas in collatiōe

beneficii ex causa pmutationis uel alias quomo-
dolibet facta. Sed si non inerat tacite/uel si inerat/
sed alio modo q̄ inerat in pacto uel collatione ex-
pressa fuerit/tunc uitiat pmutationē seu collationē
ut pt̄ ex le. et no. ff. de le. i. l. si ita legatum. et ff. de
condi. et demon. l. additiones q̄ intrinsecus. et l. nō
nunq̄. que late psequere ut scripsi in. ca. significatū
de preben. ubi p hac materia bonas remissiones re-
peries. et in. c. ii. de elec. l. vi. **M**iror tñ magis. de
dicto alex. qui nō loquit̄ de collatione facta sub cō-
ditione/ sed de illa in qua est pactum appositū iu-
xta dispositionē non reddit illam conditionalem
licet ad illius obseruationē obliget paciscentē. ut le.
et no. ff. si cer. petat. §. dicebam. et. C. de pac. l. petens
sicut. nec modus qui in hoc differt a conditiōe/ qd̄
non prosequor.

Quarto querit̄ occasione p̄cedentis q̄stionis/
qualis tractatus in pmutatione interuenire
pōt̄? Circa qd̄ ibi distinguit henri. Quia aut q̄ris
de tractatu qui transit in cōuentōz uel in pactum
et ille in pmutatione interuenire nō potest. ut. s. de
trāsac. super hoc. cū no. licet guil. de mon. lau. uideat̄
innuere contrariū in cle. gratie de rescrip. in glo. fr
ubi dicit q̄ q̄ fiunt cū superiore sunt licita et pmissa.

quod intelligit ben·dum modo nō transit in con·
uentionē uel pactum. Sed hostiē intelligit saluis
his q̄ scripsi in q̄·proxi·precedenti. Aut queris de
tractatu qui nō transit in conuentionem uel in pa·
ctum·et tunc aut queris! nūquid permutantes/uel
alter eorū possit tractare cum supiore cuius auctāte
permutatio fieri debet! dicendo·Cum ego nō pos·
sum in ecclesia mea secure morari seu ibi proficere
ppter diuersitatem lingue uel alia iusta causa! sup·
phico ut de ecclesia mea alteri puideatis! et mihi
puideatis de alia·Vel dicendo·talī melius cōpetit
ecclesia mea! et mihi sua·et tūc q̄ sic·ars·de prebē·
nisi·et melius le·et no·de cle·exōi· minif·pposuit
scdm inno·hosti·et nouel·hic·et laud·in·d· clemē·
gratie· ¶ Aut quid pmutare uolentes possunt inf·
se tractare·Et hic dicunt inno·et hosti·q̄ nō·et ifra·
e·c·vnico li·vi·et laud·in·de·gratie·Sed huic ulti·
mo contrariū seruāt de facto·et hoc uidetur pbare
glo·super uerbo raynū·ti·de simo·g· excipientē di·
cens q̄ partes pnt sine pacto uoluntates suas sibi·
inuicem intimare· Sed primū teneas scdm eum
et gof·Etiam dicit q̄ tractatus bene pōt interueni·
re! dummodo a·tus pmutationis expediatur p sur·
peniores·et sic interpretaī consuetudo curie· et hoc

dicat tex. infra. e. cum vniuersorū. ubi dicit q̄ per se
nō possunt bñficia ecclesiastica pmutare. Non enī
phibet tractatū scdm gos. et io. an. ibi. et de hoc no-
tat frater io. in summa confes. ti. de simo. q. v. Et
nota q̄ eporum est permutare uel pmutationibus
auctātem prestare. sed non inferiorū. licet ad ipsos
inferiores spectet collatio. quis consensus illorum
sit requirendus. ar. s. de offi. archi. ad hec. et de offi.
super eo. in fi. et de his q̄ fi. c. ult. et infra. e. liq. a cō-
trario. qd̄ dicit ut nō. per hostiē. s. et pōt. uer. et nūqd̄
sufficit. et p̄r hostiē. et nouel. hic. et per archi. l. viii.
di. c. i. glo. fi. et in d. c. liq. et in d. cle. gratie. ubi eti-
am uidep̄ eos utrū caplm̄ sede ep̄ali uacante possit
permutationem expedire. de quo scripsi in parte
proxime p̄cedenti in. v. questione.

Quinto querit̄ prosequēdo materiā duarum
questionū pxime p̄cedentiū. Pone q̄ qui-
dam tractantes de pmutatione suorū beneficiorū.
quia beneficiis dictis utile esse putabant cōuenti-
one et fide adinuicem data p̄miserunt pcurare di-
ctorum beneficiorū permutationē per eos quorū
interesset eam facere. et qui eā auctorizare possent.
Nunc aut̄ huius p̄missionis penitet alterū eorum
nec vult resignare ex dicta cā. querit̄ an ille altero

instante possit ad permutationē compelli? uidetur
q̄ nō quia in talibus debet cessare omnis petitio /
omnisq̄ cōuentio. de pac. c. ult. et. i. q. ii. ca. q̄ pio. et
hic cū similibus. ¶ In contrariū uidet̄ q̄ nō sim-
pliciter cōuenerūt / sed p̄miserunt simp̄r dare ope-
ram q̄ permutatio fieret p̄ illos qui facere poterāt.
quod nō uidet̄ prohibitū. de resti. spoli. oīim. ii. in
glo. sed nunq̄. et de preben. significatū. ¶ Item
fideidatio et iuramentū equipollent. s. quod me-
cau. ad aures. et quod no. de fideius. c. ii. Iuramētū
aut̄ seruandum est quandoq̄. ex quo seruari pōt
sine interitu salutis eterne. Fredericus dicit q̄ uide-
tur dicendum q̄ ille qui instat p̄ permutationē per-
fici / non pōt iure actionis alium compellere. nam
et si ambo instarent p̄ permutatione fienda / nō cō-
pellitur sup̄ior eam facere / sed totū dependet ex suo
arbitrio. ut hic et infra. e. cum olim. Licet male fa-
ciat sup̄ior nō consentiendo permutationi / pre-
sertim necessarie / uel alias expediēti ecclesiis. ad
hoc infra de iure patronatus nullus. et quod ibi
no. Sup̄ior pōt ergo eum cōpellere ut de nolēti
fiat uolens. nam ipse contradicere nō potest / ex quo
p̄misit fide data pcurare p̄mutationem. ad hoc. s.
de renū. quod in dubiis. et. s. q̄d me. cau. c. penulti.

et si illud nollet/posset transferri inuitus. q̄a prius
voluit. Et ad hoc facit ratio uehemens in c. quidā.
de renū. et de spon. c. requisiiuit. Et adde quod dicā
infra. q̄. iiii. in qua querā an aliquis possit cogi inui-
tus ad renuntiandū non ad iura p̄hibentia pactio
nem/ quia loqui de illicita. Et propter hoc hostiē.
in uerbo. que/ dicit. que sc̄ pactio expressio et prece-
dens factio ad aliquid temporale dandum vel fa-
ciendum uel remittendū/ et alia iura bene p̄hibēt
permutationem puenientē ex conuētiōe ptium
sine superioris auctate/ sed non prohibent quin su-
perior possit cōpellere. **A**lexā. dicit q̄ hec q̄stio
modicum habet utilitatis. nam certū est q̄ partes
ante permutationē possunt habere tractatum ad in-
uicem. et iste tractatus nō est illicitus. ut nō in cle-
men. i. c. ti. in glosa. ergo. unde licite dicit vna pars
alteri/ uis mecū permūtare. Et licite potest alter
respōdere volo. etiā potest vnus si alter vult apud
superiorem pcurare et sibi pmittere et e contra. Nec
est hic aliqua simonia. quia non p̄mitto p̄ permu-
tatiōe dare uel facere aliquid/ sed solum rogare su-
periores ut faciat utilitatem beneficiorum/ imo
dicit q̄ sine p̄missione ad hoc tenent permūtantes
Ista tamē pcuratio uel tractatus modicū operatur

Nam si permutatio est utilis uel necessaria /superior eam faciet etiam illis inuitis et fortius altero inuito. ut dicam infra. q. se. Si autem non est utilis uel necessaria /etiam ambobus inuitis reiciet eam. Posset tamen operari illa promissio opinionem que habet quod superior non possit inuitum subditum permutare /nisi assignet sibi equale beneficium. que est factis equa. quia tunc ex quo permutatio est equa uel utilis /uel necessaria beneficiis /poterit dicere episcopus uolo uos permutare. Et si alter contradicat propter meliorem conditionem sui beneficii /obstat sibi promissio facta per eum de tractando et percurando apud superiorem que fuit licita. ad hoc de elec. nulli si. vi. et de re. iur. quod semel. et. commutare. et in de. vnica de renu. cum similibus. Quid dicendum? Vere licet collect. infra. e. cum olim. q. ult. videat approbare dicta frater. tamen ego dubito. quia hec decre. damnat actionem precedentem tanquam continentem labem simonie. Preterea quia doctores damnant omnem tractatum qui transit in conventionem uel pactum. Sed respondent predicti doctores hoc uerum quando conventio continet aliquid temporale /uel aliquid aliud quam illud quod inest /uel inesse debet de natura actus. secus uero quando conventio non continet nisi illud quod inest uel inesse debet

de natura actus. per ea que scripsi. s. e. parte. in. iiii.
questione. Et istud pronūc dimitto sub dubio for.
te intendens de hoc dicere in capitulo licet. et in
clemen. vnica. e. ti.

Sexto queritur de questione superius p me
tacta in questione precedenti. uidelicet. An a.
liqui possint cogi inuiti ad permutandum. Fre.
respondet q nō. quia nemo cogitur recipere bene.
ficio uel dignitatem ecclesiasticam. licet sit secus
in secularibus. ut nō. inno. de his que fi. a ma. par.
cap. c. ii. et probatur de elec. q. si. et de preben. si. tr.
bi absent. li. vi. Sed in permutatione nouū bene.
ficio recipitur et antiquum dimittitur. Sed con.
tra opponit. nam quis inuitus compellitur ordi.
nem recipere. de cta. et quali. queris. vii. q. i. scias. et
hoc etiam probari uidet. quia datur hic episcopo
potestas transferendi personas de loco ad locum si
uidetur sibi expedire. Et dicit hic hostiē. q. illa per.
mutatio est cōmutabilis. cum ad eam compellant
inuiti. et p hoc facit. xx. di. ante omia. xxiiii. q. iiii.
displicet. et hoc uidetur tenere inno. et hostiē. de re.
nunti. nisi cum pridem. s. ppter maliciam. i. glo.
magna. uer. si persecutio est exterior. ubi dicunt q.
si periculum destructionis ecclesie imminet. uel

scandalum magnum. si prelati non cessent cogere
inuitus ad cedendum cum eque bonum sibi assigna-
bitur. de regu. licet. vii. q. i. mutationes. et sic dicunt
posse intelligi istud. ca. io. vii. q. i. episcopus dicit quod non
potest cogi transire ad maiorem locum. quia nemo
cogitur crescere inuitus. allegat predicta. c. Sed archi-
episcopus ibi contra. nam episcopus compellit subditum ascendere
ad maiora. infra de excessu prelati. c. sicut. et. s. de eta.
et quali. c. queris. Io. an. in de vnica. infra. e. sequitur
opinionem io. dicens. quod ad equale beneficium potest
quis cogi inuitus. et in hoc sibi placet opinio io.
Fatetur tamen quod non cogatur ad maius. Dominus
guido concordialis episcopus nepos archiepiscopi. in sua disputa-
tione in qua quesitum est. an optio locum habeat in be-
neficiis permutatis. dicit se credere quod episcopus non
potest compellere clericum ad renuntiandum beneficio
suo ut recipiat melius. Archi. in. c. episcopus. s. allegato.
approbat opinionem hostii. ubi necessitas vel utilitas eccle-
sie hoc expolcit. per. c. queris. quod non distinguit in
qualitate beneficii. ipse etiam archiepiscopus idem tenet in. c.
si propter. de rescrip. li. vi. super uerbo uocabunt. ubi
innuit quod est quedam permutatio uoluntaria. quedam
necessaria que fit ex officio superioris. quasi dice-
ret hic quod secunda fit inuitis beneficiatis. Io. an.

super uerbo personas hic dicit uolentes. quasi di-
cat non inuitos. Sed in capitulo nisi cum pridem
§. propter maliciam. recitat uerba innocē. et hosti.
nihil addens uel minuens. sed ipse in capitulo si
propter post archidia. super glo. morte. dicit q. est
quedam permutatio necessaria. id est inuitis parti-
bus scilicet superioris officio. **¶** Ipse autem frede-
dicit. q. potest satis sustineri q. si nec per dationem
coadiutoris. nec alio modo potest ecclesie consuli.
tunc inuitus possit transferri ita q. fiat bona com-
pensatio sibi in alio beneficio. ut sic utilitas publi-
ca preferatur priuate. maxime in illo ubi iste sedet
tur. de postulati. prelato. capitulo bone. de maiori-
tate et obediē. cum inferior. in fine. cum simili-
bus. Nec mirum cum beneficiatus non sit domi-
nus. sed quidam procurator uel dispensator. de do-
nati. ca. ii. **¶** Episcopus autem est preordinator
in cunctis. xxiiii. di. ca. i. et cura totius diocesis spe-
ctat ad ipsum. x. q. i. per totum. et sic non obstat. ff.
de regu. iur. id quod necessarium. hoc est q. fit unio
et diuisio ex causa eo inuito ut in clemē. i. de rebus
eccle. non alienan. Tamen siue sit translatio. siue
permutatio. fiat cum consensu tali quēadmodum

obseruari debet in collationibus et institutiōibus
de his que fiunt a prela. nouit. et capi. quanto cum
similibus. Nisi prescripserit episcopus q. solus fa
ciat. ut e. ti. c. ea noscitur. et de consue. c. ii. l. vi. cum si
milibus. Et quod dicit q. potest inuitus transferri
intelligitur nō precise sed ut de nolente fiat uolens
per cohercionem et priuationem finalem. ut predi
cto. c. queris. **C**ollecta. hic in sexta questione re
citatur et sequitur dicta frede. **L**ap. autē dicit q. ad
predicta bene faciunt notata per io. post hostien. de
postula. prela. c. si. super uerbo relatum. et in. q. po
lita per eum de regu. iu. quod ob gratiam. Per que
dici posset scdm lap. q. predicta non habent locum
in episcopis qui uelint nolint possunt trāsseri. Et
forte in curatis idem maxime propter rem publi
cam. secus in non curatis. Et est ratio. quia sunt cu
rati astricti iuri publico. non curati. non. Hinc est
q. curati nō possunt habere aliud beneficiū curatū.
uel primū dimittere sine superioris licentia. nō cura
ti. sic. scdm no. per io. de preben. de multa sup uer
bo priuatus. quo ad primos. et p. archi. vii. q. i. q. pe
riculosum. quo ad secundos scdm eum. **A**lexā.
dicit q. hec questio ē multum examinata p. doct. et

q̄ ideo nō expedit multum instare/nisi inquantū
dicit lap. inuitus transferatur. Illud enim intelli
ge de consecrato. Confirmatus enim non consecra
tus nō transfertur inuitus. ut dicit hostien. in pre
dicto capit. si. Sed cum permutatio nō possit fieri
inuitis illis quorū interest/dubitatur que sit ratio
q̄ rectores possunt permutari inuiti/ cum nullius
uideatur magis interesse q̄ illius cuius est ecclesia
Dicit alexander q̄ si uera est opinio q̄ inuitus nō
possit transferri/non procedit dubium. Sed tenen
do q̄ ppter utilitatem uel necessitatem potest in
uitus transferri. Dicit alexander q̄ electio nō depē
det ab episcopo/ sed in dispositione iuris uolentis
q̄ in collegiatis eligantur canonici. ut notatur per
glosam in. capi. si postquā. de elec. l. vi. et idem di
cit de aliis ibi notatis. Si ergo possit illis inuitis
illos inuitos permutare/aufert illis potestatem eli
gendi/quod potest. Preterea uacante ecclesia episco
pus nō posset eos compellere ad eligendum certā
personam/ ergo nec eos potest compellere de certa
permutanda. Et aufertur saltem potestas eligendi
q̄ esse nō debet. de elec. cū terra. cū similibus. Sed
in rectore transferendo inuito/ alia ratio quia sibi

datur aliud beneficium ita bonum. et si aliquan-
tulum est minus. necessitas uel utilitas operatur.
sicut operatur unionem duorum beneficiorum. x.
q. iii. vnio. de preben. pposuisti. et predicto. c. sicut.

Preterea rector priuatur in tanto. quia sibi non
auferitur beneficium in totum. cum sibi datur bene-
ficio equali. uel quali. et sic solum priuat in to-
tum ea uice potestate eligendi. et sic inter ista est ma-
gna differentia secundum archidia. et nouel. in predicto
capi. si propter. secundum alexan.

Quid dicendum?
Certe non facio magnum dubium quin ex causa
necessaria. data competenti recompensatione possit
quis transferri inuitus non distinguendo de quali-
tate beneficii. sed solum in necessitate cause. nisi in
quantum cause necessitas causatur ex qualitate bene-
ficii. Et est ratio. quia si priuatus priuato tenet fa-
cere quod priuato prodest et sibi non nocet. ut patet
ex lectis et no. ff. de dam. infec. l. fluminum cum dua-
bus. l. sequere. et ff. de aqua plu. arc. l. i. §. penult. et si.
Fortiori ratione causa reipublice debet hoc fieri. cum
utilitas publica etiam cum aliquali detrimento priuati.
priuate utilitati preferri debeat. C. de cadu. tol. l. vna
et C. de primipilo. l. utilitas. l. xi. Sed an per quilibet

necessitate debeat fieri talis compulsio/ego dubito
Et etiam an possit fieri per alium q̄ per principem
quia solus princeps potest auferre ius priuati. ut
no. iohan. an. in. ca. si religiosus. de elec. l. vi. Et qd
si non potest dari recompensatio sufficiens/puta si
propter scandalum uel maliciā plebis inuitandus
sit episcopus/nec alia ecclesia uacet/nec alia suffici-
at pro duobus. Vel si quid agatur de sede roma-
na/et propter contētionem duorū probdolor hodie
contententiū de papatu. Vtrunq; imitari expedi-
at prout plures dicunt/cum tamē pape nulla dispē-
satio sufficiens dari possit/nec sit superior qui com-
pellat. Sed hec requirunt altiore indagine/et
eas relinquo studiosis.

Septimo queritur. Done q canonici erāt. xii.
in ecclesia qui fecerunt statutum iuratum q
nullus debet recipi donec deuentū esset ad nume-
rum octonariū. demum sit permutatio p illos sta-
tuentes. nūquid ualet illa pmutatio quasi uideat
sublatū statutum antiquū p contrariū adum. Et
ista ē questio fre. sed prima facie uidef expedita p
ea que scripsi. s. e. parte. in prima questione ante fi.
et per ea que dicam infra parte sequē. questione vi.

Sed ut non desint uerba frederi. ea prosequa-
mur. Dicit fredericus q̄ solutio huius questionis
dependet ex illa qua querit̄ an teneat receptio cano-
nici facta contra statutum iuratum? Super qua ar-
chidi. de preben. si a sede li. vi. et nouel. post eū te-
nent q̄ sic. sed recipientes sunt periuri per. ca. dile-
cto de preben. Sed pau. in clemen. i. de regula. fate-
tur q̄ tenet receptio. sed dicit q̄ recipiētes nō sunt
periuri. quia recipiendo capitulariter tacite statutū
reuocant. et statuto sublato iuramentum nō ligat.
sed cum statutum illud nō potuerit habere uires.
nisi episcopo auctorisante. de constit. ex parte. quo-
modo possunt canonici per actum contrariū tacite
reuocare. cum nō possunt expresse. non uideo qua-
re equior uidetur opinio archidi. ut quicquid sit cō-
tra iuramentum licitum. sit nullum. ad hoc de p̄-
scrip. si diligenti. et secundum hoc nō uidetur p̄mu-
tationem ualere. Subdit tamē q̄ si uolumus tene-
re receptionem canonici cōtra iuramentum ualere
ut dicatur ordinatio fuisse sublata. quia permutati-
oni consenserunt. et cōtra ordinationem fecerunt.
tūc dicemus permutationem tenere. et numerum
antiquum sic per actum contrarium restitūtū. per
capi. cum accessissent de constit. cum ibi nota.

Lap. uero distinguit. quia aut tollunt statutum directe/ ipsum reuocando expresse. et tunc non est dubium quin ualeat reuocatio et permutatio. Aut sit solum conueniendo/ et tunc si ex causa necessaria et legitima/ non sunt periuri. secundum non iohan. an. in ca. i. de offi. vica. et ca. sequē. alias sic. **A**lexander dicit quod ista questio est expedita in locis preactis. et ideo modicum vult insistere circa eam. Sed ante omnia scias secundum eum quod si statutum est iuratum et ego procuro me recipi contra statutum. et facio canonicos deierare/ receptio mea non tenet. ut non in predicto. c. dilecto. et idem non specti. de lega. §. nunc tra demus. uer. sed si legatus. **E**t secundum hoc uidetur quod si isti procurassent quod capitulum consentiret permutationi contra iuramentum/ permutatio non ualere. Restat ergo ratio in non procurante. et tunc uero placet opinio ioh. an. quam sequitur lap. Nec obstat dictum frede. quod statutum non potuit tolli sine consensu episcopi. quia certum est quod in permutatione legitima consensus episcopi interuenit. imo sine ipso non procedit. Quare sicut statutum per episcopum et capitulum factum fuit/ sic et per tacitum consensum utriusque tollitur. Non obstat etiam opinio pau. dicens quod sublato statuto/ iuramentum non obstat.

quia illa procederet si expresse ante receptionē et an-
tequam completa esset receptio tolleretur. Nam an-
tequam completa sit receptio non potest dici statu-
tum sublatum/nec per consequens iuramentum.
Item ante completam receptionem nō possunt di-
ci periuri simul et semel. in perfectione receptiōis
statutum tollit et periurium incurritur. Habet er-
go locum opinio pau. in receptiōe secundi. Nam
tunc procederet qd dicit statutum esse sublatū/ergo
et iuramentum. Ad quod optime facit qd scripsit
iohan. an. in. c. contingit. de sen. excōmu. ubi dicit
q participans i crimine criminoso nō ligatur in
ipso actu participatiōis quia ante actum perfectū
non erat ille cui participatur excōmunicatus et sic
ante actum perfectum nō participabatur crimino-
so. Et idem uidetur uelle super regula quod semel
infra de regu. iur. in. q. mercuriali. Et idem no. in
clemen. vnica. de consan. et affi. in glo. quia supra.
Facit quod scripsi de regular. uidua in glo. ii. ubi
tenet q si nouitius eligat cum professis/lq ex illo
actu induceretur professio quia tamen ante perfe-
ctum actum non est professus non ualet uox sua
in illo primo actu. Multum tamē obstat huic qd
ipse iohan. notauit et scripsit de cōiu. seruo. capi. fi.

super glo. ii. que glo. dicit q si dominus ancille eā
tanguā liberam tradat alicui in uxorem qui est li
ber/ eo ipso intelligitur ei dedisse libertatem. Dicit
ibi iohan. an. q hoc esse uerum nō possit/ quia ma
trimonium nō tenuit propter cōditionis errorem.
Solut q cum incipit contrahere/ amittit dominus
ancille dominium/ et sic cum ea tanguā cum libe
ra contrahitur/ vnde tenet matrimoniū. et facit qd
no. i. q. i. detrahe. Et sic vult iohan. an. q non sit ne
cessarius actus perfectus/ sed sufficit initiū. ¶ Sed
quo ad propositum nostrum. ad illud potest dici
q illud contingat libertatis et matrimonii fauore.
quia si diceremus ibi requiri actum perfectum/ nec
essent matrimonia libera. Sed si dicemus ibi non
requiri actum perfectum/ tenebit matrimonium.
et illa erit libera. Nam matrimoniū et libertas sūt
priuilegiatē. de pba. ex litteris cum glo. sua. et hoc
placet alexan. Fatetur tamē q io. an. ipsum totum
reuoluit. dicit enim in solutione questionis p̄dicte
sup regula qd semel/ opponēdo q scdm testamētū
factū ab illo q iurauit scdm nō facere dicit factū a
priuro. et soluēdo ad supradicta uidef nō esse piu
rus. qa ante testamētū p̄fectū non potuit dici piu
rus. subdit hoc allegando no. de cōiug. seruo. ca. fi.

et sic uidetur uelle q̄ periurus sit ibi in principio fa-
ctionis secundi testamenti. Et sic per consequēs in
casu permutationis incurrunt canonici periurium
actu non completo. Ad hoc dic q̄ istud dictum co-
adiuuat dictum io. et destruit om̄ino opinionem
pauli qui uult istos nō esse periuros. et sic in casu
nostro nō obstat. dicit tamen q̄ nouella in. ca. dile-
cto de preben. dicit capitulum non esse periurum
nisi actu perfectio. et in hoc uidetur contrarius sibi
in eo q̄ dicit in predicta solutione dicte regule. cū
in utroq̄ casu agamus de periurio in currendo.
Henri. dicit q̄ solutio de qua supra ī matrimonio
et libertate. locum habere nō potest. Ideo credit q̄
in solutione cum dicit hoc dictum. allegatio defi-
cit hic. quia nec illa allegatio locum habet in illo
casu quē ipse scripsit de fideiussor. sed in casu simi-
li casui solutionis predictę regule bene habet locū.
ad hoc de elec. li. vi. cū suis concor. Sed obstat mul-
tum contra id quod no. io. an. de elec. prouida ante
finem super uerbo consecrātes. ubi tenet q̄ illi duo
qui assistunt archiepiscopo consecranti contra ca-
sum illius decretalis. incurrunt suspēionem sicut
ipse principalis consecrans. per. c. nuper. de senten-
excom. et tamen antequā consecratio esset p̄fecta.

archiepiscopus non erat ligatus secundum superius dicta. ergo etiam extra casum quem ipse scripsit de coniugio seruorum non requiritur actus perfectus Sed alexander dicit similiter de eo quod non in clem. eos de sepul. in glo. hic occurrunt. que non ibi stepha. qui dicit quod illi casus non videntur sibi dubii cum illi de quibus loquitur illa glo. participant in crimine criminoso. per. c. nuper. s. alle. et eadem verba ponit ibi lap. **Solutio.** Ad primum dic quod in casu. c. prouida non solum ex consecratione sed etiam ex confirmatione inducitur suspensio. Cum ergo archiepiscopus iam esset suspensus per actum precedentem ergo participantes ei participabant iam suspensio. et sic erat ibi actus perfectus. Nec obstat si dicas quod ibi fuit alia suspensio que fuit inducta per confirmationem ab illa que inducit per consecrationem. ut ibi non in glo. propter hoc. quia fatetur ibi hoc. Sed dicit quod cum hoc stat quod negari non potest quin illi participarent iam suspensio perfecte. Ad glo. clem. eos dicit quod illa glo. non dicit eos incurrere penam. immo dicit quod illud egeret declaratione. **¶** Et si vis tenere opinionem lap. et ste. dic illud speciale in odium illorum qui nimis frequenter abatur. Nec obstat ratio archid. quod quicquid sit contra

iuramentum licitum est nullum. quia hoc est falsum prout dicit glo. io. an. in p̄dicto. c. dilecto in eo qui cōtrahit matrimoniū contra iuramentū. quia ualet matrimonium. licet contrahens sit periurus ut infra de sponsa. sicut. Et in illo qui iurauit nō facere sc̄dm testamētum. nam si facit. ualet. ut patz in questioē illa posita sub regula quod semel. Fateor tamē si iurauit licite / et petat a superiore licē. tiam ueniendi contra iuramentū. iudex nunquam dare debet. Sed si uenerit contra in his que per se sortiunt effectum. ualet. licet sit periurus. ut in. d. q. posita in. d. regula quod semel. sc̄dm alexā. et collec. in. c. dum olim. i. xiii. q. sed nihil quasi utile addit. ¶ Quid dicendum ultra. sic iurantes et contra statutum recipientes sunt periuri. Potest dici q. si iurauerūt rem contentam in statuto. a periurio excusari nō possunt. quia contra rem iuratam exp̄sse fecerunt. si uero iurauerint statutum tenere et oīa nō uenire. tunc si statutū fuerit factum cum auctoritate episcopi. ita q. requirit eius auctoritas in tollendo. adhuc periuri sunt. quia tūc cessat ratio pau. Sed si nō interuenit auctoritas episcopi in statuēdo (iure speciali cessante) statutum non ualuit. sed iuramētū ad obseruationē nihilominus astringit

de iureiurā. debitores Vnde ueniendo contra non
potuerunt tollere statutum quod nō erat. nec se ab-
soluere a iuramento qđ eos astringebat. C. de acti.
et obli. sicut. ideo adhuc sunt periuri. Si uero iure
speciali potuerunt statutum facere/et factum tol-
lere sine episcopo. tunc si ante receptionem declara-
uerūt uoluntatem suam qđ uolebant tollere. sicut cū
pau. qđ nō sunt periuri. quia sublato statuto iurato
tollitur iuramentū. C. de legi. non dubium. Sed si
ante nō declarauerint. dico eos periuros. quia iurā-
do declarant mentem suam qđ nō erat eorum intē-
tio qđ faciendū cōtra illud reuocarēt illud. quia ali-
ter iuramētū non potuisset sortiri effectum. Ea. qđ
reuocatio statuti requirit magnam causam et ma-
gne cause cognitionem. et ideo si de reuocando nō
fiat mentio. non censetur de hoc fuisse inquisitum
et deliberatum. et ideo nō uidetur hoc tacite factū.
per ea que no. inno. hosti. et nouel. de scisma. ca. fra-
ternitati. **Q**uem de receptione facta cōtra iuramē-
tum an teneat? Dico plene qđ si nihil aliud obstat
qđ iuramētum. tenet receptio per ea qđ scripsi in pre-
dicto. c. dilecto. Si uero aliud obstat. illud ponde-
rari debet. sed non est presentis speculationis.

De alio dubio qđ iter oportet adū esse completū

ut incurratur pena / materia est proprie in .c. perpe-
tue .de elec. l. i. vi. et in .c. i. de eo qui mit. in poss. cau-
rei ser. Et utrobique dixi et dicam in regula in penis.
et in regula quod semel. Illud uero quod ponit
nouella in .ca. fi. de coniu. ser. que uidetur ibi uelle
dare libertatem ante contractum matrimonium ut
matrimonium teneat simile. C. de neces. ser. here.
insti. l. penult. insti. qui ma. nō pos. in princi. et qui
tu. da. pos. in princi. ¶ De questione principali po-
test dici primo qd si statutum nō ualet utputa quia
factum sine auctoritate episcopi absq; amminiculo
alicuius iuris specialis tūc ualet permutatio nam
tūc non obstat statutum tanquam nullum. ut pre-
dicto .c. ex parte ar. de regu. iur. nō prestat impedi-
mētum. Nec obstat iuramētum per no. in .c. dile-
cto. et in regula quod semel. Si uero statutū ualet
ut quia factum cum auctoritate episcopi. uel sine
auctoritate. sed ex aliquo iure speciali per qd eis sic
statuere licet. et tūc dico qd adhuc permutatio ualet
nec statutum reuocat. nec numerus frangitur. im-
mo in ultimo casu nullum periurium p recipiētes
incurrit. quia illud statutum iuratū. et illud iura-
mētum sic deberet intelligi qd istum casum nō cō-
prehendat. Nam intelligentia uerborū sumenda

est ex causis dicendi. de uerbo. signi. c. intelligentia.
Causa autem predicti statuti ne recipere aliquis
donec deuentum esset ad numerum octonarium fu-
it. ne per receptionem huiusmodi impediret redu-
ctio ad illum numerum. sicut recipere aliquis de
nouo ad canonicum ultra numerum qui est tempo-
re receptionis. tunc enim quia per talem receptionem
ille numerus augetur per hoc talis reductio impedi-
retur. Verum quando fit receptio ex causa promutatio-
nis receptus ponitur in loco recipientis. et sic non au-
getur numerus qui est tempore receptionis. nec im-
peditur. et per consequens nec reductio ad quam ten-
dit ipsum statutum. cum ipse substitutus in locum al-
terius representet personam illius. et pro eius perso-
na sit habendus. C. de rei uxore. ac. l. vna. institui. de
actionibus. §. fuerat. infra de regulis iuris. si quis in ius suc-
cedat. l. i. vi. et ibi concordat. Nec enim est uersimile quod
uoluerint sic statuētes legem imponere sibi et con-
cessionem iuris. de qua hic. et in c. licet. et in clemen-
tica. c. ti. cum teneantur renūtiare. ff. de proba. cum
in debito i. si. Nec enim debet maiorem vim ha-
bere statutum per quod deuenit ad terminum quam sta-
tutum per quod terminus in sua efficacia conseruatur
quia non est minor uirtus querere quam partem tueri. ar. ff.

de sponsa. l. oratio. **M**odo si esset statutū de cer-
to ac determinato numero prohibens receptionem
ultra numerū iuratum et confirmatū. nō impedi-
tur talis permutatio infra illum numerū faciēda.
Aliter autem in ecclesiis gallicanis. in quibus cō-
muniter est certus numerus. nō nulle vnquā fierēt
permutationes. maxime p ordinarios. cuius cōtra-
rium passim et sine questione seruāt. Et facit quia
non ipsi recipientes. sed episcopus propter utilitatē
uel necessitatem ecclesie facit huiusmodi permuta-
tionem ut dicit hic. qui episcopus tali statuto non
ligatur. et cuius auctoritas censetur excepta in sta-
tuto. de iureiurā. uenientes. Referat ergo iuramen-
tum de nō recipiendo. ad receptionem iuris ad iu-
rantes alias pertinēt. nō ad receptionem facti
ad mandatū superioris in casu licito fiendam. qā
iuramētum eorum illam impedire non posset. Et
miror q̄ frede. et colleo. et lap. et alexander hoc non
considerauerunt.

Octauo querit. Nunquid prelati duarū col-
legiatarum ecclesiarū possunt permutare in-
uitis collegiis. Frede. dicit q̄ sic si fiat permutatio
per papā. Nam si potest conferre potest et pmutare

Et idem dicit in episcopo habente liberā ordinatio-
nem ecclesiarū ex consuetudine uel priuilegio quia
i illo casu nō interest collegiorū ad permutationē
uocari ex quo ad collationem non uocant. **Sed**
restat dubium quando ad capitulum pertinet ele-
ctio et ad superiorem permutatio. Tunc enī omēs
dicunt q illi quorū est collatio/presentatio/uel ele-
ctio debent uocari et cōsensum prebere. Et ideo nec
episcopus nec legatus de latere iuxta c. i. de offi. le-
ga. l. i. vi. possunt auferre electionem collegio. Sed
si fieret permutatio eis inuitis iam inducere habe-
rent prelatum sine sua electione et priuarent pote-
state eligendi. Nec episcopus habet subditis aufer-
re ius conferendi uel presentandi. de excessi. prela. c.
ii. xvi. q. vi. decernimus. hoc ē enim priuilegium
pape q ex causa possit auferre ius alterius. ut no-
de reli. domi. constitutus. Nam ordo ecclesiasticus
confunderet. **Lap.** super eo quod dicit delega-
to ad ea que dicam infra post eum permutatione
facta uocatis his qui habent eligere et presentare
saluo quod allegat. c. ad her. de offi. archi. Et addit
q non requirit consensus totius capituli uel maio-
ris partis quando fit permutatio p utilitate eccle-
sie. Sed si fit intuitu psonae tūc requirit cōsensu

totius capituli. prout scripsit nouella in predicto. c.
licet. Et sic disputando determinauit paulus. Et idē
tenet frede. quod pau. tenet in clemen. vnica. e. ti. Et
ultra querit frede. Nunquid predicta distinctio lo
cum habeat si ptineat presentatio ad patronos lai
cos ut singulos? quia si vniuersitas laicorum esset
patrona? saluaret dicta distinctio. Et respondet fre.
q̄ predicta distinctio nō habet locum. quia in re cō
muni melior est conditio possidentis. ut no. in. ca.
cum omnes de consti. et in regula in re cōmuni de
regu. iur. li. vi. Et sic uidetur requirēdus cōsensus
omnium. ¶ Sed contra. nam in patronis laicis ne
dum maior pars omniū. sed etiam maior pars re
spectu aliorum sufficit. de iur. patro. ca. ii. Dicit fre.
credo per. c. alle. et no. in regula in re cōmuni. q̄ eti
am eadem distinctio sit seruanda in casu isto. Et
per hoc uides q̄ in hac questione multe sunt cōdu
siones fre. et lap. ¶ Alexander dicit q̄ id quod pre
dictum est q̄ requirā consensus omniū uel maio
ris partis scdm predictam distinctionem debet in
telligi. siue a principio siue ex post facto interueni
at. Et ita no. pau. in clemen. vnica. infra. e. dicens q̄
terminando sic disputatū fuit Bononie. Et de hoc
dicam infra. e. Secundo dicit q̄ illud qd dicit fre. q̄

si spectat presentatio ad patronos laicos locum ha-
bet distinctio superior scq; q; requiritur maior pars
uel omnes debet intelligi de maiori parte compa-
ratione minoris quasi per talem partem ualet pre-
sentatio ut no. vincen. in d. c. iiii. de iur. patrona. et
ber. de elec. ecclesia. i. Ergo etiam tantum operabilis
consensus maioris partis comparisone minoris in
presentatione predicta quod operatur maior pars
totius capituli in presentatione. Sed quando fit in
iutu ecclesie sufficit maior pars capituli ergo illo
casu sufficit maior pars partium comparatione mi-
noris in patronis. ¶ **A**duerte hic sunt due questio-
nes implicite. Vna in casu in quo nulla dispositio
pertinet ad collegia puta nec electio nec presenta-
tio nec collatio. Et hic omnes concordant q; collegiis
inuitis potest fieri permutatio quia consensus sub-
ditorum in prelatis eis necessario perficiendus non
est necessario requirendus. Alia cum ordinatio ali-
qua puta cum electio uel presentatio aut collatio per-
tinet ad collegium et ista continet duas. Prima est
an tunc collegiis inuitis possit fieri permutatio. Et
hic dicunt omnes q; non regulariter licet fallat in casu
in quo inuitis uocatis quorum interest potest per-
mutatio fieri de quo dicam infra. Secunda questio

est an dum consensus collegii est necessarius: oportet omnes cōsentire? Et hic nulla questio. quia sufficit maior pars: nisi minor ex causa reclamet et appellet. ut patet ex his que legunt et notantur. de his que fiunt a maiori parte cap. ca. i. Sed additur alia de patronis laicis uel clericis que non erat in proposito necessaria. de qua dicitur infra de iur. patrona. capitulo. iiii.

Nono queritur. An si vnus ex compermutantibus non habeat ius. quia symoniace uel alias indebite tenuit beneficium / in quo tamen alius nullum habeat ius: nunquid ualet permutatio? ita q. illi acquiratur ius in isto? Fredericus dicit q. non: duplici ratione. Primo quia sequeretur hec absurditas: q. quis posset per fas et nefas beneficium acquirere. uidens enim taliter se non posse tenere primum salua constitutione: permutaret cum habente ius. Secundo quia hic non contrahit permutatio. quia dans rem alienam nō cōtrahit permutationem. de excep. cū uenerabilis. Item quia episcopus conferēdo beneficium isti ius qui habet ius: intendat sibi conferre loco huius qd dimittit. Et posito q. episcopus alias potuisset isti

conferre simpliciter beneficium. quia tamen idem
nō intendit nec simpliciter contulit nisi causa per
mutatōis. ille nullum ius consequitur. Et sic ha
bet locum qđ potui nolui. 10. de offi. dele. cum su
per. de concessi. pre. proposuit. et nō. de rescrip. susce
ptum. li. vi. et idem dicit 10. tenere in. ca. lic. p. ratio
nem primam. et uerum dicit. ¶ Quid ergo fiet in
casu isto? Respōdet qđ cum fuerit patefactum. ille
qui habebat ius ī suo redibit ad ipsum. et ille qui
nō habebat ius. nō poterit retinere illud quod fu
erat consecutus. nec habebit regressum ad antiquū
quia in illo nullum ius habuit uel habet frederi.

¶ Aduerte dicit alexan. quia istud est contra id qđ
dixi. s. e. parte. q. ii. ubi dixi. qđ si nō habeo ius ī be
neficio et permuto tecum ius habente. si beneficiū
a te euincatur post tibi imputabitur. quia debuisti
respicere cum quo cōtraheres. prout dicit iohā. an.
in. c. licet super glo. quid si. et concordat cum eo fre
dericus in eo quod statim dictum est scz qđ si non
habeo ius in beneficio. et permuto tecū ius habente.
non possum illud salua conscientia retinere.

¶ Dic ad saluandum contrarietatem qđ illud quod
scripsit 10. in. ca. licet alle. intelligitur in illo qui ex

culpa sua carebat iure puta q̄a sim oīacus uel alias
culpabilis. et tunc surgit illa ratio q̄ acquirit bene
fictum per fas et nefas. Illud autem quod dicit sū
per glo. intelligi in illo qui non ē in culpa. ut ibi
dem tangit dicens. Idem uidetur quando sine cul
pa vnus 1c. saluo semper casu. c. si beneficia. de pre
ben. l. i. vi. ¶ Ego simpliciter sto cum frede. eo q̄ p
mutatio claudicare nō debet. vnde oportet q̄ ualeat
in toto uel in nullo. Sed ad declarationē et prose
cutionem eorū que scripsit in d. capitulo. venerabi
lis. in. xlii. questione.

Primo queritur. Nunquid duo episcopi uel
duo abbates permutare possint? nō uidetur
hoc. quia licet in materia indifferenti ueniāt talia
sub nomie beneficii. s. ut eccle. bene. ut nostrum. et
de cler. non resi. per totū. non tamē in materia ista
que dispositionē requirit scdm illa q̄ notat card.
de consue. nō est. et collec. de preben. in fi. ¶ Et cla
rum est de duobus episcopis q̄ alius q̄ papa non
posset dare auctātem permutandi. de transla. epis.
per totum. et in eo quod legi et notatur de offi. le
ga. quod translationem. ¶ Sed omnibus eisdem

concurrentibus et dum esset eadem equitas et ratio
idem diceretur in illis sicut in aliis scdm collecto.

Tu dic q idem in istis sicut in aliis supposita
potestate quia sicut epus potest permutare duos re
dores ppter necessitatem uel utilitatem ut hic: ita
potest permutare duos abbates sibi subditos ex si
mili causa ex idemptitate rationis: reseruatiõibus
apostolicis cessantibus. Et ita papa duos episcopos.
Sed nullus alius preter papam ut hic ex idempti
tate rationis.

Undecimo querit. Nunquid duo monachi
diuersorum monasteriorum beneficia opti
nentes possunt illa permutare adinuicem? saltem
de licetia suorum prelatorũ et etiam monachatus
si sit in eis certus numerus ita q possit ibi esse ua
catio. uel sic saltem q prelati eorũ eos permutare
possint? Videtur q sic quia et domini permutant
seruos cum peculio et monachus seruus e mona
sterii. l. vii. d. i. ca. i. Sed collec. infra. e. cũ olim in ter
tia. q. tenet q nõ. qa ingressus religiosus fit ppter
frugem melioris uite. uel fieri debet. ut de reg. li
cet. cuius uotũ est paupertas. de sta. regu. quos dei

timorē in fi. ¶ deo pauperes sine beneficiis debent
religionem ingredi. de elec. cum ad nostram. et ca.
officii. Et etiam transferri inducit collec. infra. e. ca.
fi. et bene facit scdm eum. de regu. c. iohannes i. fi.
Et quia beneficiū alterius monasterii habere non
potest. ut in predicto. c. cum singula. et quia sub spe
habendi beneficium ingredi non debet. ut dicto. c.
officii. sed primo simpliciter et pure transferri pñt.
ad quod uide de regu. nō est. et translatione facta.
prelati bene possent eis beneficia conferre. Sed nō
uigore permutationis que hic locum habere nō po
test. scdm collec. infra. e. exhibita. in. xvii. q. saluo pa
pa qui supra ius est. et qui tales monachos conti
nuo pmutare solet. s. de cessi. preben. pposuit.

2
Quo de personis restat uidere de
rebus. Et est simile. insti. de iu-
na. gen. et ciui. §. si. de re. diui. in
prin. Nam sicut sine personis
ita sine beneficiis pmutatioēs
non fiunt infra. e. liq. ar. de despon. impu. ad dissol-
uendum. et de eccle. edi. audientiam. de presby. nō
baptis. ueniens. i. q. i. principatus. Et hanc ptem
sicut et precedentes expeditio per questioēs quas mo-
uebo de his beneficiis de quibus est dubium an
permutari possint. quia cum edictum istud sit p-
hibitorium. omnia beneficia non prohibita pmutari
possunt. ut. ff. ex qui. cau. ma. l. nec non. §. q. eis
ff. de test. l. i. §. i. uer. et hi quibus. Et ideo solū illi
casus de quibus est dubium discutiendi sunt. quia
questio. dubia propositio dicitur. ut legitur in ali-
a facultate. et ideo de bono et facili solū est lex. ff.
ad carbo. l. q. ab eo.

Primo queritur. Vtrum beneficia reseruata
coram ordinariis pmutari possint ita q. pmutatio
ualeat cū effectu. Et uidet q. sic. Nam p. specialem
reseruatiōē q. fit p. executores apostolicos ad instā-
tia illorū qbus puidendū ē de bñficiis uacaturis.

uel quando facti iam canonici auctoritate apostolice in quibus casibus iam est affecta prebenda uel beneficium proxime uacaturum. ut. s. de preben. c. si postquam li. vi. et de concessi. preben. c. si capitulo et. c. si soli. c. li. cum similibus. non impeditur peruentio aliter canonice facta infra. e. tit. et li. c. licet ergo nec per reservationem generalem cum fortior uideatur specialis quam generalis. ar. de preben. dudum. §. nos ergo attendentes. uer. eo presertim et. c. quibus. ii. §. i. Sed contrarium uidetur uerum per extrau. bonifacii. xii. que incipit dudum. et per extra. execrabilis. ex quibus inferitur quod collatio facta per alium quam per papam de beneficiis reservatis siue speciali mandato sedis apostolice non ualeat. Et an sola reservatio sine decreto liget manus ordinarii. no. per iohan. an. de elec. si eo tempore li. vi. Et est ratio quia sicut literę beneficiales odiosę sunt restringende. de preben. quauis. i. et ca. si motu et ca. si pluribus li. vi. sic et reservationes factę per executores graciarum debent restringi. et simpliciter interpretari ne impediant equitatem. capitulo licet. e. titu. li. vi. et supra capitulo. ad hec de rescrip. Sed alii reservationes generales et speciales que fiunt per papam proprio motu non sunt odiosę sed

favorabiles·et plenissimam recipiunt interpretati
onem·de preben·si motu et·ca·si pluribus l1·vi·
et de·si romanus·e·t1· Hinc est·q· si duo sint exspe
ctantes in simili gratia sub eadem data· et alter
proprio motu expectet·et alter non·licet is qui nō
habet proprium motum preuenerit in presentan
do· tamen sibi non prodest illa preuentio·cum in
altero mera gracia·in altero ambitio denotetur·ut
pulchre notat io·an· de rescrip·c· penul·l1·vi·super
uerbo eligitur in tertia colum·uer·sed quero si ce
teris paribus· Cū ergo·c· licet ponat suum casum
specialem propter equitatem seruandam·et sic ex
parte expectantis ambitio non excedat suū casum
et maneat firma regula qua cauet·q· inferior non
potest se intromittere de his que princeps reserua
uit·de app·ut nostrum cum glo·ergo hinc est·q· re
integra non ligantur manus ordinarii per reser
uationem quaz facit papa· ut de elec·si eo tempo
re l1·vi· Et dicit archi·q· paria sunt· uacare in cu
ria· et beneficia esse reseruata· et per papam colla
ta·ut ipse no·de consue·c·f1·l1·vi· Nec pōt negari
quin ī pmutatiōe interueniat uacatio·et hinc inde
collatio·ut no·io·an·de rescrip·si papa ī glo·morte
l1·vi·Et probatur in de·vnica·e·t1·1b1·conferatur·

Modo beneficium non uacans non potest conferri. ut in. c. i. et. ii. de concessio. prebend. Et illud est magis uerum q̄ dictum iohan. mona. dicentis q̄ hic non est uacatio in permutatione. sed quasi continuatio presentis tituli ministerio superioris. Et q̄tum ad dictum inno. dicētis q̄ statim postq̄ interuenit auctoritas sui superioris habent pmutantes ius in beneficiis suis causa pmutatiois. et consuetudo seruat q̄ permutare uolentes. renuncient. et postea fit collatio. ut dicit pau. in de. vnica. e. ti. Si igitur uacauit beneficium. non potest alteri cōferri obstante reservatione. Non obstat. c. dudum et c. quāuis. ii. li. vi. quia ibi nulla fuit reservatio facta. sed potestas data alicui circa collationem beneficiorum. fre. **A**lexan. satis credit hanc solutionem esse ueram. sed apparet sibi q̄ rationes parū ualent. quod ostendit sic. quia ut patet. s. fre. fundat se primo super fauorabili. ut est expectatio. dicens q̄ reservatio accipit plenissimam interpretationem. et ppter hoc pmutatio nō ualet. Sed si bene ponderentur ea q̄ hic simul allegantur cum. licet talis ratio nō debuit cadere in mēte sua. Nam certū est q̄ si alicui mandat p papā provideri pprio motu de p̄benda. tale mādatū recipit plenā inter-

pretationē. ut d. c. si motu proprio et .c. si pluribus
allegatis. et in d. c. si romanus. Et tamen si duo
permutarent prebendas. ubi ille expectat ppro
motu. tenet permutatio. cum litera istius. c. dicat
generaliter de expectantibus non facta mētionē
seu facta distinctione an proprio motu. an ad in-
stantiam partis. Ratio ergo fauoris et odii non est
bona. Et nec illa. que dicit negari nō posse quin
in permutatiōe interueniat uacatio. et sic collatio
est necessaria et per consequens permutatio nō ua-
let. quia reseruatō abstulit potestatem conferendi.
quia eadem ratio habet locum quando papa man-
dat alicui puideri de proximo uacaturo. q̃a cum
illud sibi reseruat. et ligata sit manus ordinarii. er-
go 10. **D**ico ergo primam solutionē tenendo q̃
ideo potest. quia ille qui expectat beneficium re-
seruatū. debet illud et nō aliud habere. Si igitur
illud per permutationem transfertur. preiudi-
catur sibi in toto. Ad hoc optime facit quod no. ar-
chidi. et io. an. post eum de rescrip. si propter super
glo. morte li. vi. sed non in casu. c. licet. quia si non
habeo permutatum. habeo aliud. nec multū mihi
p̃iudicat. quia facilius vnū ex .x. uel .xx. beneficiis
quorū quodlibet mihi debitū est nec primo uacās

potero optinere/ quā vnū solū quod mibi debet.
posset enim ille cum quo facta est pmutatio benefi-
cii reseruati esse iuuenis/ et ille qui optinebat esse
antiquus. Sed ista ratio non ualet/ quia etiā si nul-
lus exspectaret beneficium reseruatum/ non uale-
ret permutatio. Et ideo dicas q̄ in q̄libet pmutati-
one est necesse q̄ interueniat consensus illius ad
quē spectat collatio. ut no. in. c. licet in glo. quid si.
et sup̄ ea per io. Sed uirtute reseruationis/ ad papā
spectat collatio. ergo sine ipsius consensu fieri non
potest. Sed dices q̄ non iam in casu huius. c. quan-
do scribit super proximo uacaturo/ spectat collatio
ad eū uel saltē ad executores eius. certe sic. et sic ui-
detur q̄ uocandi essent saltem executores/ quod nō
uidetur de mente. c. licet. Dic quādoq̄ papa aufert
potestātē collatori. ut quando scribit pro aliquo
datis executoribus ad prouidendum/ tūc facta pre-
sentatiōe literarū/ executores sunt illi ad quos spe-
ctat collatio. In omnibus uero aliis casibus/ siue scri-
bat ei ad quē solū spectat collatio. siue soli execu-
tori ad compellendū. siue sibi et illi ad quē spectat
(de quibus in predicto. c. si soli) cessat obiectio. quia
semp̄ relinquit potestās ad eum ad quem spectat
collatio. licet i certis casibus sit affecta. ut. d. c. si soli.

Sed redeūdo ad casum in quo dixi obiectionem
procedere. scq. quando scribitur executori ad proui
dendum. possum fateri q. sit necesse executorē uo
candum in pmutatione. ex quo. ad eū spectat colla
tio. et tex. in. c. licet remanet in casibus aliis. de qui
bus. s. dixi. Vel possum dicere q. iste intellectus
uideat extraneus. quia. litera. c. licet dicit in hac par
te quasi diceret cum sit resignatio causa permutati
onis fiende. quāuis alicui expectent proxime uac
aturam. quocūq. spectent. siue datis executoribz
ad prouidendum. siue ad cōpellendum. siue sint
effecti canonici siue nō. put de hoc ultimo scripsit
10. an. in. c. licet. et sic ista pte excepta. cōtrarium re
manebit regulare. scq. ut impediat permutatio. S;
de resignatione. nulla sit mētio in. c. licet ergo in il
la remanebit regula. qua cauet q. inferior de facto
principis se nō intromittat. de ap. ut. nostrū. et qd
ibi no. inno. et hosti. de pben. inter cetera. iiii. q. vi.
multum. faciunt no. archi. et 10. an. de consue. c. fi.
li. vi. super uerbo uacantibus. Et sic nō obstat qd
solet dici q. tenet permutatio facta contemptis his
quorum interest. si ipsi postea consenserunt. et hoc
dicit si papa postea consentiat. tenebit permutatio
scdm alex. Collecta. in. c. quesitū in. x. q. fatetur.

permutationē factam de beneficiis non pmutatis
ualere. p. c. licet de preben. et de elec. sup. eo. Itē q̃a
subiacent restitutioni zc. a. eorum que no. de pro-
ba. in presentia. Postea recitat aliqua de dictis fre.
et in fi. remittit ad collecta sua de rescrip. manda-
tum. Postea dicit q̃ illud dictum fre. q̃d in gratiis
paribus habens motum propriū preferi. scdm do-
minum bertrandum tunc auditore contradiclarū.
quia. c. si motu. c. si pluribus. et de. si romanus lo-
quūt in alio casu. nec obstat quod no. 10. an. de ek.
si eo tempore li. vi. per collec. de preben. dilectus/
duia inferior non potest se intromittere de his que
superior sibi reseruauit. ut in. d. c. ut nostrum. et. c.
si eo tempore. vnde no. archi. de consue. c. fi. li. vi. q̃
paria sunt beneficia uacare in curia. uel esse refer-
uata et per papam collata. Et facit extra. execrabi-
lis in fi. Non tamen placet sibi q̃ reservationes
sint fauorabiles. inducit no. sua in. c. i. de iureiur.
in questione fi. Exple etiā collecta. in. c. vniuersorū.
in. e. ti. tenet q̃ prebenda iam affecta ratione cano-
nicatus iam collati processus facti. saltem si pro-
cessus est ad collationem. permutari non potest.

¶ Quid dicendum. Breuiter me expedito uno uer-
et dico cum alexandro beneficium reseruatum

uel affectum i genere uel forte p aliquo in specie
regulariter pmutare non posse. fallit in casu. c. li.
cet. Et mihi sufficiunt pro primo fundamēto fre.
et p scdo fundamenta alex. et hoc forte dederabo
latius. Ad fallentiam tamē excipimus casum i quo
processum esset ad collationē factam exspectanti.
scdm collec. Plus etiam excipias casum in quo so
lum fuisset pcessum ad acceptationē exspectantis.
ut dicit in. c. licet. Dico preterea cum collec. q refer
uationes pape etiam generales etiam pprio motu
facile sunt odiose et restringende siue restringibi
les. quia ordinariis auferunt sua iura. ar. ff. de his
qui sunt sui uel alie. iu. l. ii. §. duorum et. ff. de iusti
cia et iure. l. iusticia. §. iuris precepta. i. di. in princi
pio. xi. q. i. peruenit. et quod legitur et notatur de
rescrip. c. ad hec. licet enim dicamus motū propri
um largam habere interpretationem. ff. de con
stit. prin. l. i. in hoc. debet intelligi in preiudiciū con
cedentis. C. de bo. uatan. l. si quando l. i. x. etiam
non in preiudicium tertii. quia hoc respectu ma
gis est iniuriosum quam beniuolum. C. de sta.
et yma. l. i. et. C. de pre. impe. offe. l. quociens et no.
per inno. de dona. cū dilecti. et eandem conclusionē
posuit card. in. c. p̄senti de offi. lega. l. vi.

Secundo queritur. An permutatio facta p papam/uel de eius speciali cōmissione de duobus beneficiis expressis et nominatis/ sed nō facta mētiōe de reseruatiōe de iure ualeat? Primo tñ occurrit alia questio uidelicet. An collatio facta per papam de beneficio reseruato/nō facta mētiōe de reseruatiōe ualeat? Videť q sic. quia papa sine q. cūq. reseruatiōe potest puenire omnes benefici. orū collatores de priu. c. ii. l. vi. ergo multo fortiq. potest conferre ex quo cōcessit reseruatiōē. et p reseruatiōem solum intendit q ipse solus conferat et q ordinarius nō conferat ut no. archi. in. c. ii. de pben. l. vi. Si ergo papa contulit in quo potest/ potest notari surreptio et circūuentio/ certe in nullo. Sed contra de re iudi. cū olim. ubi cōtra ordinatō facta est surrepticia. Item quādo papa reseruatiōem beneficiū sue collationi/ credendum est q ex certa scientia mouet. Nam sine causa non pturbaret iurisdictionē aliorum nec usurparet. xi. q. i. peruenit supra de reli. domi. c. ii. Et est uersimile q si de causa que mouet eū ad reseruandum fuisset recordatus/nō sic de facili cōtulisset. Item p hoc facit stilus cācellarie. secūndū quem in literis apostolicis sit mētiō de reseruatiōe generali uel speciali.

Frede. dicit q̄ reseruatō aut erat generalis aut plu-
rimū nota. ita q̄ uerisimile est eam potuisse scire
sicut ius. et ualet collatio. sicut ī simili notatur de
consti. c. i. l. vi. sed si erat particularis et secreta de
certis et notis beneficiis. tunc nō ualet collatio.
Nam uidet̄ tunc papa de reseruatione et eius cā
non fuisse certificatus. Et si dicat̄ q̄ nō est uerisimile
q̄ ignoret factum p̄prium de rescrip. ab excoicato.
Respondet q̄ ueritas cōtraria tollit illā uerisimili-
tudinē. de rescript. ceterū de p̄sump. quia uerisimi-
le. et facit de rescrip. si quādo. ergo si posset cōstare
q̄ papa reseruauit sue p̄uisioni contemplatione.
Licet et postea eidem Titio cōtulit. ualet collatio
etiam de reseruatione mētiōe non facta. Item si
papa reseruauit sibi p̄uisionē beneficiorū solum
in odium conferentis forte quia indignus cōfere-
bat beneficia. ualet collatio mētiōe non habita
de reseruatione. q̄a utroq̄ casu nō uiciat̄ causa re-
seruationis. In dubio autem presumitur. q̄ con-
templatione alicuius et ad instantiam reseruatō
nem fecerit. q̄a ut plurimū fieri consueuit. ff. de
usu. c. q̄ census. ff. de pig. et h. l. v. ni uerforū. de pig.
illo uos. Ad p̄positū redeundo in casu ubi dixi
collationē ualere nō obstante reseruatione. eo casu

ualeat cum effectu pmutationis·ut ibi dixi· Col-
latio non ualeat·sed firma maneat·renūtiatio·ut
dixi·s· questione proxima· **Fre.** **Alexan.** dicit q
id q dicit frē·reſeruatiōē factam eſſe ad inſtanti-
am alicuius·ego intelligo de reſeruatiōē ſpeciali·
ſecus autem de generali· Et ſic uidet ipſe intellige-
re in prima questione huius partis·ibi dum dicit·
ſed reſeruatiōes que fiunt p papā generaliter uel
ſpecialiter pproprio motu eſſe fauorabiles· Et poteſt
eſſe ratio·quia nō eſt uerſimile·q papā ſciat vnū
beneficiū ſingulare quod reſeruat in certa parte
in qua nūquam fuit·ideo credendum eſt q ad in-
ſtantiā fecerit de conſti·c·li·vi·ubi dicit q con-
ſtitutiones et ſtatuta ſingulorū l·corum preſumit
ignorare·et ideo p ius ſuum nouiter editum·non
intendit tollere·**S**i ergo ignorat locorū conſuetudi-
nes et iura ſingularia·fortius in ſpecie· igitur rō·
In genere autem non ſic·quia ſi reſeruat omnes
dignitates et beneficia curata in certa parte preſu-
mitur hoc proprio motu facere quia hic ſine alicu-
ius inſtantiā moueri pōt·quia cum beneficia cu-
rata et dignitates requirant perſonas ydoneas·dig-
num eſt q percuriam conferant· **N**ec eſt hic neceſ-
ſe q dicat· reſeruamus omnes dignitates in tali

prouintia existentes. quia potest facere sine instā-
tia alicuius. quia dignitas est nomen iuris. quod
non presumit ignorare Et quid dico de curatis. di-
co de personatibus. de canonicatibus. et de omni-
bus aliis. Sed quando reseruat vnum speciale nec
reseruat alia eiusdem q̄latis. ut q̄a reseruat unā
plebaniam in dyocesi florentina ubi forte tamen
sunt tricenē. quis diceret q̄ motu proprio hoc fe-
cisset. maxime quando reseruatō fit in mōtanis et
in loco siluestri. propter hoc dico q̄ talis reseruatō
strictam recipiet interpretationē. per. c. si motu. et
c. si pluribus alle. ¶ Ad questionē autē fre. redeū
do. dicit fre. q̄ si reseruatō est specialis. non ualet
permutatō. quia papa non presuinitur de tali re-
cordari. et sic hoc casu non tenet collatō. nec p̄ con-
sequens permutatō. Sed dices tu. non uidetur hō
bene dictum. quia episcopus nō potest auferre be-
nefitia spectantia ad collationē alterius. et tñ illa
permutat. et ualet permutatō ubi non ualet col-
latō. dum modo interueniat consensus illius ad
quem spectat collatō. ut nō. in de. vnica. c. ti. Exi-
git cum hic consensus pape interueniat et ex ipsius
auctoritate fiat permutatō. ex nullo capite nō pos-
se impediri. Et sic uidet̄ ob stare qd dixi in prima

questione huius partis. Sed respondet alex. q. non
apparet q. papa in hac pmutatione consentiat tan-
quā fiat de beneficio reservato. Cum ergo multis
modis spectat ad ipm papam talis collatio ut dixi-
s. debuit exprimere permutans ex quo modo vo-
lebat papā auctorizare. et cū modus per reservatio-
nem sit specialis p quē collatio beneficii ad papā
spectat. ille non uenit nisi exprimat. ymmo presu-
mitur q. ex generali potestate papa nō consentit.
ad hoc de offi. uica. cum in generali l. i. vi. infra de
peni. et remissi. c. iii. de regu. iur. in generali. cum si-
milibus. Facit quod no. de appel. c. penul. in glo.
et insuper l. i. vi. Veniant ad hoc argumēta de con-
cessi. preben. postulasti. Sed dices nunquid iste ra-
tiones habent locū in reservatione generali. Dicit
q. non. quia ex quo papa presumitur scire reservati-
onē. ex hoc presumit uelle auctorizare. q. si nollet
auctorizare ex quo nota eēt sibi reservatio nō aucto-
risset. alias esset dicere q. notaret fraus in actibus
aplicis quod non est dicendum. xxvii. q. i. de iudu-
is secūdm alexan. ¶ Collec. uero solum disting-
uit inter publicam et non publicā reservationē. ut
de publica sit mentio facienda. alias non. ¶ Quid
dicendum. Tene simpliciter q. de omni reservatio

ne siue sit generalis siue specialis siue sit publica
siue secreta siue pprio motu facta siue ad instanti-
am necesse est in omni impetratiōe papali siue ex
causa permutatiōis siue alias facere mentionem.
ymmo idem in quacunq cōessione pape etiam
motu pprio facta per ordinationes domini grego-
pape. xi. et suorum successorū. et ita obseruat curia.
saluo q ordinationes de permutatiōe specialem
mentionē non faciunt. Sed hoc nō pondero. quia
scribentes in pmutatiōe specialitatem nō ponūt.
ut patz p ea q scripsi. s. e. q. et in q. pxime pcedenti.
Quatio queritur occasione pxime precedentis
questionis. **A**n in pmutatiōe sit necesse facere
mentionē de beneficiis que optinent pmutantes.
Pre. dicit q si sit pmutatio auctoritate ordinaria
nō est necesse. ut de. si apostolice de offi. ordina.
Procedit ergo in papa et legato. Et uidet q nō. qd
sola uidetur surrogatio. et sic uidet cessare ambitio
Et quia permutatio debet fieri ob necessitatem uel
utilitatem ecclesiarū. ut patet hic in si. et no. per io-
an. infra. e. licet tam in glo. q in nouella. In cōtra-
rium quia maior ydoneitas requirit in curato q i
simplici. de preben. cū in illis. et maiore assiduita-
tem psona requirit illud. Pone ergo q qs habēs

duo simplicia beneficia: permutat alterum. difficilius debet permitti habere curatum et simplex: quod duo simplicia. Item forte iste qui erat ydoneus ad simplex: non est ydoneus ad curatum. Sed non obstant ista contraria: quia licet loco simplicis recipiat curatum: non tamen per hoc intelligitur dispensatum cum eo ut teneat utrumque: de preben. non potest li. vi. Ad illud quod dicitur quod forte non est ydoneus. Respondetur quod tunc superior non assensiat permutati oni. ¶ Quidam distinguunt inter permutationem que fit intuitu persone et illam que fit ob necessitatem vel utilitatem ecclesiarum. ut primo debeat fieri mentio secundo uero non. ut etiam distinguunt in simili. parte secunda. q. viii. Alii dicunt: recipiens pingue loco tenuis: debet facere mentionem: quia de ambitione notatur. ¶ Bre. tenet permutationem indistincte ualere: non facta mentione de aliis beneficiis. cum hic cesset impetratio et collatio simpliciter facta. et sic ambitio: saluo stilo curie secundum eum. ¶ Alex. tenet cum fre. quia hic nulla est impetratio. et quia iura hac mentionem requirunt: loquuntur in impetrante. Et patet quia in motu proprio locum non haberet. ut patet in se. pedicto. c. si motu. et de. si romanus. Licet enim

impetretur permutationem admittit tamen permutatio
admissa non impetratur collatio. scilicet quod dicitur
infra. q. An plura beneficia ualeant permutari cum
vno secundum alexan. ¶ Quid dicendum? certe
curia seruat contrarium. Et puto quod bene per rationes
quas induxi. s. per se. ad partem istam. Et quia
in collationis impetratione ista mentio est fienda
dicitur quod impetratur quando exprimitur motus
prius. ut predicto. c. si motu in fi. Nam solum est
considerandum propter quid. ff. pro dona. l. ult. ff.
de iuris. do. l. dos profectitia. ff. solu. ma. l. si uero
q. idem quicquid. ff. de condi. et de mon. l. de filio. i.
q. iii. si quis obiecit. Modo ita est quod tota permutatio
sit propter collationes et affectationes que debent
fieri hinc inde. ergo considerande sunt ille.

Quarto queritur. An beneficium cum hospita
li uel cum prestimonio permutari possit?
Io. an. in. c. licet super uerbo beneficia. et in. de. uni
ca. e. ti. tenet quod sic. dummodo hospitale uel prestimo
nium concedatur clericis. secus si laicis. ¶ E. re. ue
ro recitans io. an. nihil quod immutans. subdit sic sed
pone quod hospitale concessum est clerico. non ut bene
ficio sed ut bono uiro. quam concessionem non
inhibet consilium de. quia contingit de religi. de.

Nūquid clericus taliter habens istud hospitale. cū
beneficio potest illud permutare. Et respondet q
non. Sed in contrarium arguitur. quia hoc non p
hibetur. Nam licet hospitale non sit beneficium.
non tamen est titulus omnino prophanus. sed ec
clesiasticus. nec posset uendi sine uicio symonie p
id quod le. et no. infra de symo. cōsulere. et accedūt
sibi spiritualia. ut in de. literas de pben. Et ex hoc
uideť q duo tales hospitalarii clerici possunt adin
uicem huiusmodi hospitalia permutare. **C**la. cō
tra. cum hoc satis sit prohibitum. cū non tempora
lium sed spiritualium beneficiorū inter se tantū
sit permutatio. ut hic. et infra. e. ad questiones. et. c.
liq. et de. vnica. e. ti. ut sic fiat permutatio de spūali
ad spirituale. de temporalī ad temporale. de bene
ficio ad beneficium. et sic non de temporalī ad spi
rituale. nec de beneficio ad non beneficium. Dicit
tamen q de beneficio curato ad non curatum uel
ad monachatum pōt fieri permutatio et econtra.
Alex. uero dicit q fre. iudicio suo male loquī.
ideo tenet opi. la. quam dicit tandem in effectu cū
io. an. Ratio sua. quia eius quod nō est beneficiū.
ut de beneficio permutatio fieri non potest. ar. de
despon. impu. ad dissoluendū. et. e. ti. c. vnico. li. vi.

Aut ergo fit permutatio ut de beneficio et non ual; ut dixi quia non ut beneficiū sed tanq̃ vni probouiro sibi commissum est ut esse ipse dicit. Aut fit permutatio ut de spiritali cum beneficio et non ualetp̃ rationem lapī. Non obstat q̃ dicit q̃ est spirituale quia nō potest uendi sine uicio symonie quia ius funerandi et decimandi sunt spiritalia nec uendi possunt sine uicio symonie et tamen cū beneficio non possunt permutari et idem de similibus. Non ergo sequitur est spirituale ergo cum beneficio potest permutari cū beneficiorum permutatio adinuicē fieri debeat ut dicit glo in de i. et ti. **I**n eo uero quod dicit fre. q̃ duo tales clerici hospitalarii possunt adinuicem permutare hic credit alex. eum bene dicere quia tunc non fit permutatio ut de beneficio sed ut de administratione cum tituli sint separati ut no. in d. de. cum cōtingit super uerbo committantur in fi. Nec tales sine causa possunt remoueri ut ibi no. **D**icit ergo aut hospitale conceditur in beneficium et tunc locum habet permutatio duorum hospitalium sic in beneficium cōcessorum et hospitalis cum beneficio et sic loquitur io. an. in c. licet et in de i. et ti. Aut committuntur duo hospitalia duobus clericis tanquā

bonis uiris et isti duo adinuicem possunt permutari et idem si layci essent ut isto casu locum haberet opi. fre. Et ista creditur fuisse sua intentio. quod apparet ex fr. dicti sui ubi dicit duo tales clerici uel layci hospitalarii possunt adinuicem permutare. Si autem alter istorum uellet cum beneficio permutare non posset ut dixi. s. Item dicit q si uellet posset permutare cum aliquo clerico qui haberet aliquod hospitale in beneficium cum tale hospitale beneficium censeat. quod apparet quia cum beneficio permutari potest. ut dicit glo. in d. cle. i. Collet. autē hoc mouet in c. cum uniuersorū in v. q. recitans fr. et nihil addens. Postea in c. exhibita in xiiii q. arguit pro fr. quia licet talia prohibeantur conferri non prohibentur permutari. Et quia secundum quosdam titulum habent sicut religiosi qui bus committuntur simplices prioratus. de sta. regula. cum ad monasterium. q. tales. Committere enim conferre ē. ut cle. q. regulares de sup. neg. prela. Ipse tamen finaliter uidetur uelle contrarium. q. fructus hospitalium istorum non sunt. ut le. et no. in d. cle. q. contingit de relig. do. Et quia eorum industria uidetur electa non uidetur sic iuri consonum talia permutari sicut in beneficiis. ut hic et in c. licet. et in

clemen. vnica. e. ti. Et ita no. pau. in. dic. clemen. nisi
in duobus casibus positis in clemen. quia contin-
git. Et maxime de hospitali cum beneficio: et sic
de spirituali ad temporale. quod esse non potest. ut
de. vnica. infra. e. ubi non assignaretur pro titulo.
ad quod uide. collec. de libel. obla. c. i. et tunc uera
posset esse opi. fre. Et ita no. laudu. in. d. de per lite-
ras. Non tamen negat quin episcopus possit mu-
tare vnum de uno loco ad alium. Sed idem uide-
ret de inferioribus si hospitalia spectarent ad eo-
rum ordinationem: non iure permutationis sed ex
officio providendo ad eorum instantiam. sicut et pro-
videre possunt secundum eum. ¶ Ego autem sto
cum alex. saluo q. dico q. cum duo hospitalia in be-
neficium nō collata permuentur: cessat eqtas. c. lic.
e. ti. l. vi. que refertur ad exspectantes beneficia ec-
clesiastica. cuiusmodi nō sunt illa fa. no. in cle. per
lras de preben. ¶ Item cessat ibi equitas cle. vnice
infra. e. quia illa etiā nō loquitur nisi de beneficiis
eclesiasticis. et tñ ponit ius nouū p. ut ibi no. Et pu-
to etiā q. hoc uoluit sentire collec. q. 8° dicit q. dicit
domini talia p. mutari: expone id est p. scias de vno
ad aliud cōmutari. ut hic i. si. et itelligi de cōmu-
tatiōe nō priuilegiata p. i. uisicōs. c. lic. et de vnice.

Ego autē nō facio differētiā quo ad hoc. an duo clerici inter se. an uero vnus laycus et vnus clericus inter se inuicē pmutent. dūmodo superior personas comutet. et hospitalia sint talia que indifferēter clericis et laycis ut probis uiris cōferant. Quia cum clerici et layci equanimiter se habeant. debent quo ad hoc ad paria iudicari. argumen. infra de sta. re. gula. circa princi.

Quinto queritur. Vtrum beneficium comēdatum secundum formam capituli. nemo de elec. li. vi. possit cum alio beneficio perpetuo pmutari. **R**es. dicit forte posse dici q sic. cū titulus comēde sit canonicus nec interim uacet ecclesia. ut nō comuniter ī predicto capi. nemo. et dicit q forte duo comendatarii ad inuicem permutare possunt parochiales ecclesias sibi comendatas. **L**a. dicit idem de comēdis que hodie fiunt ad uitā potius in fauorē psonarū q ecclesiarū. quia tales comēdatarii faciūt fructus suos. et quasi iidē sunt cū administratoribus datis a sede apostolica. de elec. is cui. li. vi. Et subdit q tēpore suo fuit dubitātū an expirata comēda. de nouo uacet beneficiū. an duret uacatō prima. dicitq deliberate se respōdisse q dureret. atiq. qā iste nō fuit p̄lat. q̄re. uacare itelligit.

donec de prelato ecclesie sit prouisum. ut no. in cle.
i. ut li. pen. Vnde si tempore commendationis bene
ficiu uacat in curia. sublatu est comenda. Siue
ro tempore comende facte per papam. collatio ad
aliu pertinebat. tunc ea sublatu. redeat collatio ad
ordinarium. **C**ompo. de elec. cum nobis olim
innuit q. non. **I**dem archi. in d. c. is cui. **V**ide
iohan. an. de excess. prela. inter. Si autem comenda
habens decedat in curia. ut dicit sibi fuisse respon
sum per iohan. an. inducit predictu. c. nemo. et
de. quia regulares de sup. neg. prela. ibi per mortē
humilis ministri beneficiu uacare censetur. ac
hec sunt uerba lap. **A**lex. dicit q. non placet dic
tum fr. Et primo nō placet sibi q. comenda possit
cum alio beneficio permutari. quia aut alter reci
peret beneficiu comendatū in titulu. et non
pōt dici. quia sic non haberet nisi ad sex mēses. q.
nemo pōt plus iuris trāsserre q. ipse habeat. ut no.
io. an. sup. uerbo sua. Modo beneficia data in titu
lu. danē in ppetuū. Aut reciperet in comendam
et comēdatarius aliud in titulu. et hoc uidet nō
posse stare. quia in pmutatiōe debz interuenire re
nūtiatiō. et postea hinc inde. collatio. ut dixi. s. e. g. te
q. i. circa medium. sed hoc nō pōt esse in casu isto.

ex eo q̄ durat antiqua. ut dixi. s. scdm lapū. ¶ Item
quia in comenda nō fit collatio sed commissio. et hīc
est q̄ comendatarius non est prelatus sed custos.
ut no. in. d. c. nemo. et p. inno. de accusa. si cōfiterit.
ubi scribit materiam comēde. et per inno. et hosti.
de elec. dudum. ii. ¶ Item quia ille qui comisit
ecclesiam in comendam. ea finita non potest itera
to illam comittere eidem uel alteri. ut no. in pre-
dicto c. nemo in glo. fina. Et licet glo. illa demum
dicat q̄ si intuitu ecclesie hoc fieret. hoc posset. sed
si intuitu persone secus. tamen illa distinctio est
directe contra illum casum. quia certum est q̄ co-
menda nunq̄ potest fieri nisi propter necessitatem
uel utilitatem ecclesie. ut ibi no. guil. et expresse
dicit tex. et glo. fatetur. ¶ Restat ergo q̄ si comen-
datarius deberet solum tenere per vnum uel duos
dies. q̄ posset habere vnum beneficium in titu-
lum uigore permutationis et compermutans co-
mendam vnus diei. quod esset satis absurdum.
Si uero fiede. intellexisset q̄ comendatarius renun-
ciasset comēde sue et ille alius beneficio suo. ut ip̄e
ad quē spectabat collatio utriusq̄ cōferret l. nōficiū
alteri. tūc fateor q̄ hoc fieri posset. Si hō nō
esset uirtute permutationis. quia de natura ip̄ius est

q̄ beneficia conferantur permutantibus et renun-
ciantibus illa de causa ut in cle. vnica. e. ti. sed illa
cle. non prohibet q̄ episcopus illud beneficium co-
mendatum per comendatarium renūciatum post
renunciationem non possit conferre alteri quia lo-
quitur de permutatione beneficiorum. Et benefi-
cia proprie dicuntur perpetua. lv. di. precepta. et p̄-
bat optime glo. in cle. vnica de reli. domi. sup uer-
comittatur. Multum me mouet ad id quod supra
dixi in q. proxime glo. posita in clemen. vnica de
re. permu. que uult q̄ quādo hospitale comittitur
non in beneficium nō habeat locum permutatio
ipsius cum alio beneficio. sic in casu nostro iste co-
mendatarius est custos. nec habet beneficium in p̄-
petuū sed habet illud ad tēpus tanq̄ custos. Item
id qd scdo dicit fre. uidelz q̄ duo comendarii pos-
sunt adinuicē pmutare est minus dubiū. q̄a tunc
fit pmutatō de tēporali ad tēporale. Dico tñ q̄ nul-
la comēda durabit ultra illud tēpus qd utriq̄ sup
erat. et necesse est q̄ in tali permutationē interueiat
necessitas et utilitas. p̄ p̄dictum. c. nemo. et ibi no.
Dicta autē la. non recipiūt tantum dubiū quia
loquit̄ de comēda que fit a sede apostolica ad ui-
tam alicuius. et sic dicit̄ perpetua. ad hec. ff. pro so.

.l.i. et no. io. an. de ca. mona. c. vnico li. vi. et patet
per. c. si gratiose de rescrip. li. vi. in. fi. cum glo. sua.
de hoc. iii. q. ii. perpetua. Illud autem quod alle.
de de. i. ut lite pen. (q. talis allegatio est extranea)
intelligo si ante confirmationem non dicitur pro.
uisum ecclesie. ut ibi no. in glo. magna. Sed per co.
mendam nō fit confirmatio. et sic antiqua uacatio
durat. Alia dicta (quia sunt satis proluxa) in statu
suo dimitto. hec sunt dicta alex. **C**ollec. hic in
ultima questioe recitatis dictis fre. subdit. Ego in
premissis sibi non adhareo. quia licet comenda sit
titulus. non tamen ppetuus. nec facit fructus suos.
nec commendatarius dicitur prelatus. Remittens
ad collecta sua. in. c. si constitent de accusa. et. ques.
pxi. precedēte. et idem tenet infra. e. c. culti. in. xiii.
q. Addens q. uidetur electa industria. et q. subia.
cet in breui restitutioni. et sic non potest alienare.
ut no. de proba. in presentia. Et quia beneficia non
dicuntur sua. s. de excep. cum uenerabilis. **Q**uid
dicendū? Breuiter de comēda tēporali. sto cū alex.
et per motiua sua. de perpetua uero usq. ad uitā nō
uidef. mibi q. in ea p. pria pmutatio uendicet sibi
locū. q. nō possunt aliq. pmutare bñficia nisi sua.
ut in. d. c. l. i. et tamē comēdarius nō potest dicere

beneficium suum cum. nō sit prelatus ut dictum

est. ¶ Preterea aut loquimur de permutatōe expedienda coram ordinario. et hoc solum planum. quia ordinarius non potest talem comendam de nouo concedere. ut predicto. c. nemo. et tamen in pmutatōe noua comenda necessario esset opus.

¶ Aut loquimur de permutatōe fienda coram papa. et tunc si tota ueritas non exprimitur. totū est surrepticiū. per predicta. Si uero tota ueritas exprimitur. ualeat q̄ papa facit. quia ip̄e supra ius est de concel. preben. proposuit. ¶ Et si ip̄e exprimit quo iure permutatōis ualebit. sicut quando ad importunitatē petentis in gracia impetrata concedit motum propriū. ualeat gracia tanq̄ motu proprio facta licq̄ sit impetratiua. ut scripsi infra de preben. si motu li. vi. Sed si hoc exprimat. nec talis quo ad hoc de eius intentione appareat. non ualebit iure permutatōis licet alias ualeat suo modo. ut scripsi post alex. s. e. q. et. q. proxi. prece. quia tales impetratōes sunt stricti iuris. et ideo in eis non uenit nisi id quod actum est ut ueniat. ff. de uer. ob. l. quicquid.

¶ Exto querit. An beneficia manualia possint adiūicē pmutari. Bre. dicit q̄ sic licq̄ sunt

reuocabilia tñ p eorū reuocationē uacant. ut. no. in
cle. q. a regulares de regu. in glo. et talibus. Et fa. ad
hoc que scripta sunt s. q. proxi. Vnde hodie isti pre
lati mendicantes qui sunt reuocabiles a sede apol
tolica delegantur. Et si uelles tenere q. sola perpe
tua possunt permutari. adhuc isti possent permu
tare. quia possunt perpetuo nō reuocari. et hoc suf
ficit. ff. de condi. inde. l. sufficit. fa. quod no. dere
scrip. c. si. l. i. vi. **A**lex. dicit q. placet sibi hec solu
tio. sed q. non egebat fr. hoc mendicato suffragio.
scilicet allegando solum stilum curie seu cancellarie
quia cle. et si principalis de rescrip. hoc probat cū
glo. ibi posita. sup. uerbo ad electionem. que ad lit
teram dicit. satis esse q. possint esse perpetui id est
q. liu. uiuāt. ar. ff. p. socio. l. i. in fr. de auc. tu. §. neq.
ff. de cōdi. inde. l. in lege cum similibus. Et dum
dicit q. per mortem talium uacant beneficia. per
de. quia regulares. non credit alex. q. per hoc fuerit
intentio fr. q. sola perpetua beneficia permutan
tur. quia esset cōtra id quod dixit. s. q. proxi. uidelz
q. duo beneficia cōmendata possunt adinuicem p
mutari. q. a temporale cū tēporali permutari pōt. ut
dixi post la. s. q. iiii. ante mediū. Sed si intendit dī
cere fr. q. illud etiam esset uerū q. non pmutantur

nisi perpetua' adhuc procederet questio et eius solutio. ¶ Collec. tangit hoc in eum vniuersorum in .v. q. et tenet idem. ¶ Quid dicendum? Certe faciunt me dubitare que scripsi in parte .s. pxi. q. ultima. Et ideo saluis que scripsi ibi de regularibus intellige .s. pxi. dicta.

Septimo queritur. Si duo habentes manualia beneficia pmutent auctoritate apostolica' possint pro libito sue uoluntatis ab illis reuocari per prelatum sicut prius poterant? Et uideť q non quia quando papa confert uel confirmat alicui aliquem prioratum uel ecclesiam manualement ex certa scientia' iste efficitur obedientarius pape et uoluntatem eius detinet' non ad uoluntate' sui prelati. facit quia sententia per papam lata' per inferiorem infirmari non potest. de confir. uti. c. ii. Ad premissa fa. quod no. iohan. an. post inno. et hosti. de electione cum inter de preben. nisi de confir. uti porrectis. In contrarium facit q papa pmutando' solum intendit alterum loco alterius substituere. et ideo solet poni in literis apłicis. et nō plus iuris ipsis pmutatibus acquirat' q prius habebat fa. regla si qs i ius cū cōcor. infra de re. iur. li. vi. et q res substituta loco alterius ac. s. ut li. pen. ecclia.

Et quia papa non intendit consuetudines locorū
religiosorum tollere uel iuri alterius derogare ni
si exprimat. de offi. dele. super eo. ii. de reli. do. c.
.ii. de consti. c. i. li. vi. et hoc uideē placere fre. La.
autē dicit q̄ pro ista parte optime facit constitutio
benedicti. xii. que est. xxxi. in ordine de monachis
nigris. et decima de canonicis regularibus. et hoc
sibi placet. Ad quod inducit quod no. in de. quia
regulares in glo. et in talibus. Nec ob. contraria.
quia loquūtur quando papa ex certa scientia intē
dit illū facere obedientiarū et auferre potestā
tem remouendi eum pprio prelato. **A**lex. uero
miratur q̄ fre. et la. non allegāt pau. qui hanc que
stionē disputauit pulsū. et incipit religioso. in qua
sic tenet. uidelicet q̄ si abbas fuerit negligēs in cō
ferendo prioratum manualement. ita q̄ ad papā fuit
deuoluta potestas. Iq̄ papa succedat uel suppleat
negligentiam. nō tamē ille quem ponet erit ppe
tuus quin per abbatem possit remoueri. sicut dicit
glo. quam alle. la. de episcopo. Si uero gratiose sibi
conferat. non poterit per eum remoueri. unde sup
illa glo. scilicet q̄ abbas remouere non possit 1c. so
let dicere alex. idem si per papam. secus si cui gra
tiose confert. ut perusii terminauit paulus. Modo

ad propositum non est dubium q in pmutatiōe
non est gratiosa collatio sed necessaria. per cle. vni
cam. e. ti. ergo locum habet reuocatio sicut prius.

Preterea magis ad collationem gratiosam accedit
illa quam fecit papa per negligētiā abbatis / quā
hec. et tamen ibi habet locū reuocatio ut dixi. ergo
hoc casu fortius habebit locum reuocatio. pro quo
bene faciunt iura. s. allegata per eos. **C**ollectan
git infra. e. cum vniuersorum in. vi. questioē et ar
guit q non per. c. cū in distribuendis de tem. ordi.
et per no. de elec. cū inter. et de confirma. uti. c. ii.
Sed ipse determinauit cōtrarium. quia non plus
iuris zo. et quia res surrogata zo. ut. c. ecclesia et. c. si
quis in ius et que colliguntur de maiori. et obe. p
tuas. et de confirma. uti. porrecta. **E**go etiā puto
idem per ea que scripsi in. c. presenti de offi. or. li.
vi. in. ii. questione.

Octauo queritur an beneficia vnita possint
simul permutari? Hec est questio fre. xxxii.
quā ponit sub his terminis. due ecclesie sunt vnite
canonice in e. i. cuiusdam monasterii. uolunt rec
tores eorum permutare. querit nūquid possunt
maxime non consentiente monasterio? Bre. dicit
q non. quia ex quo iste ecclesie sunt facte. de mēsa

monasterii non possunt uacare. ut in cle. vnica de
excessi. pre. uer. quidam. quia non potest permuta-
tio fieri absq. collatioe beneficiorum uacantium.
ut sepe dictum ē. ad hoc facit illa declaratoria sup
constitutioe execrabilis. in qua dicitur q. si ecclesia
erat canonice vnita et postea uigore diēte constitu-
tionis eam dimitti contigerit non cadit sub illa re-
seruatione quia uacat. Et ex contrario sequeretur ab-
surdum. quia si isti pmutare possent. ergo et alii.
et sic vnio desideratum haberet effectum. et nunq.
subderentur ecclesie mense monasterii. cuius tenu-
itas fuit causa unionis. Et subdit fr. idem de bene-
ficio exempto. dicens q. io. an. hoc tenuit in. c. licet.
Clap. annexit aliam questionem uidelicet nū.
quid est locus pmutationi canonicatuū. et preben-
darum. et arguit scdm superius dicta uideri q. sic.
per. c. dilecto de preben. sed refert io. an. sibi respō-
disse contrarium. et potest esse ratio. quia per renū-
ciationē etiam simplicem nō uacat ibi prebenda.
demum opponit contra istud dictum io. an. quia
licet nō uacet prebenda uel canonicatus p mortem
uel renūciationē illorum qui canonici et preben-
dati sunt. ut in. d. c. dilecto. tamen satis est quoad
pmutationē q. renūciatur eis ex causa pmutationis

Sed respondet lap. hoc non esse iuri consonum! cū
non possit uacare ut dictum est. et in permutatiōe
debeat utrunq; uacare. post quod dicit lap. dictum
io. an. uerum esse. **A**lexan. uero ppter argumē
tum absurditatis frē. dubitat de alia questione.
Done' mandatur Ricio puideri de beneficio certo
cū uacabit! an tale beneficium anteq; uacet possit
permutari. Per predictam rationem frē. uidetur
q; non. quia si primus potest permutare! et scdus
et tertius. et sic in infinitum. et p consequēs expec
tans nunq; habebit beneficium aliud. cum aliud
sibi nō debeat. In contrarium uidetur ratio po
sita in. c. licet in si. quia illud beneficium nisi per
mutatum fu illi! alias nō uacasset. Item quia tex.
c. licet loquitur generaliter de quolibet expectāte.
Alex. distinguit. qā quandoq; mandaf; prouideri
de primo uacaturo. tunc licet primo uacans et non
aliud illi debeat. ita q; si negligēs ē illud petere!
aliud sibi non debebitur. de preben. si clericus. et
in isto casu locum habet. c. licet. **E**t si dicas quo
modo expectans iste habebit scdo uacans! si debe
tur solum primum uacans! Respondet q; debetur
primo uacans alteri non debitum. sed equitate. c.
licet! illud primo uacās debetur permutāti. ut ibi.

et in de vnica. e. ti. ergo non expectanti scdo. scdm
ergo uacans si alteri non debeat. expectanti debe
tur. sicut esset si alius istum expectantem in data
precederet. nisi in casibus ad quos remittit glo. c.
licet. Quandoq; papa reseruat vnum beneficium
et illud specialiter confert. et tunc non habet locū
.c. licet. ut dixi. s. in prima questione huius partis.
et hoc est quod no. archi. et io. an. de consue. c. si. li.
.vi. sup. uerbo uacantibus. quandoq; uero mandat
conferri beneficium certum. et tunc nō habere locū
.c. licet. propter uerbum proxime quod ibi precedit.
Nam iste non expectat pxime uacaturū. **N**on
obstat q; istud beneficium alias nō uacet ut ibi di
citur. quia narratio refert ad narrata superius scilz
quando alius expectat primo uacaturum. quo ca
su prouideri potest primo expectanti de alio post
uacate. Sed in isto casu expectans maneret uacu
us uel saltē nimium lederetur. quia forte bene
ficio vnus ualde senis impetrauit. et ille senex
cum iuvene permutauit. et ita refert finis ad prin
cipium. ga. tñ debēt esse subiecta. qualia sunt pre
dicata. de si. instru. inter dilectos ad si. et tales par
tes in substitutioē fieri intelliguntur. q̄les in insti
tutione precesserunt. insti. de vulg. et pupil. §. ex

disparibus. et notat glosa in. c. vnico de reli. domi.
q. nos enim in fi. li. vi. **P**reterea illa non fuit
ratio illius tex. sed fuit equitas de qua sequitur.
infra. Non obstat q. tex. ille loquitur generaliter
in quolibet expectante. Nec obstat glo. ibi posita
super uerbo primum. Nec uult q. c. illud locum
habeat in illo qui habet clausulam acceptandi. q. a
et ille proximum expectat. licz possit illud dimit
tere. Item et illi prouidetur sicut et alteri secus hic
Nec obstat quod alexan. solet dicere in. c. fi. de con
sue. li. vi. uidelicet q. si mandetur alicui prouideri
de beneficio certo. habet locum consuetudo optio
nis. ut ibi. quia illo casu semper remanet vnum be
neficio non optatum. quod iuris dispositio cen
setur loco illius. ar. c. ecclesia ut li. pen. et regule si
quis in in ius et q. no. io. de reli. do. c. vnico in fi.
glo. li. vi. et de priuile. cum persone in glo. fi. e. li.
Sed in casu nostro nullum remanet beneficium
quod censetur ut succedat loco illius super quo scri
bebatur. Vel dic. q. licet in casu que posui succedat
beneficiu quod recipit permutas loco illius quod
tenebat super quo rescriptum fuerat. tamen illud
non obstat. quia ut solet ibi alex. dicere. ratio alia
ibi locum habet quia si ibi non habet locu optio

quando scriptum est de certo beneficio' tolleretur
consuetudo de qua nulla fuit mentio facta in re-
scripto. quod esse non potest. ut patet ex no. io. an. de
rescrip. cū. aliquibus li. vi. facit de rescrip. si propter
.e. li. et de prebē. cum in ecclesia et capitulo is qui.
.e. li. Sed in casu quē posui' nulla collatio uel con-
suetudo requiritur. ymmo res ad naturā suam re-
uertitur. Nam ante. c. licet etiam si beneficium ua-
cabat per pmutationem' debebatur impetranti et
primo expectanti. sed uoluit illius. c. equitas. q. nō
debeatur. isto casu sublato. remanet ius antiquum
quia quod nō ymitatur' q̄re stare prohibetur. C.
de app. precipimus. et de testa. sanctimus secundū
alex. ¶ Collect. tangit hoc in. c. isto in. xii. questioē
et infra. e. cum olim in. xi. questione. s. de rescrip.
.c. constitutus. et ubiq. tenet q. non. per motiua fre-
et per de. vnicam. e. ti. et p. c. vnicū de excessi. prela-
li. vi. et quia non habet locum in pmutatione. ipse
tamen in. d. c. cum olim dicit se audiuisse aliquos
magnos dicentes. q. equum esset q. sciens et uolēs
posset permutare cum reseruato. et q. posset tenere
permutatum q̄diu uiueret ille qui tenebat ut sic
ius suum transferre potuerit. sicut dicit de uasallo
temporalī. de do. inter vi. et vx. nuper. Sed hoc est

contra naturā tituli. cū titulus debet esse perpetuus.
lxx. di. sanctorum. Et quia in permutatione inter-
uenit resignatio et uicatio et per consequens statim
eum uocat. est affectum beneficium uirtute reser-
uationis. Ipse etiam in. c. quesitum. s. e. si. dicit q
dignitate suppressa. canonicè cessat permutatio. ut
no. nouella in. c. licet. **Q**uid dicendum. Aduerte
hic sunt tres questiones. Prima questio est. vtrum
beneficium vnitum possit pmutari. Et in hac om-
nes concordant q non. et ego cum eis. dūmodo iu-
ridice facta ita q de iure teneat. quia si de iure non
ualeret propter defectum potestatis solennitatis
uel cause aut propter aliud impedimētum. tūc nō
impediret permutationē infra de regu. iu. nō pre-
tat li. vi. et ibi concor. Et dūmodo vnio ipsa tota p-
mutationem precesserit. Nam si sequeretur renūti-
ones factas seu renūtiatōnē beneficii vniti factā ex
causa pmutationis licet precederet collationes fiē.
das. ipsa vnio de iure non ualeret. et sic pmutatio-
nem ipsam impedire non posset. **Q**uā autem tunc
vnio non ualeret. probatur. renunciata ex causa p-
mutationis. non possunt conferri aliis q pmutā-
tibus. ne cōcessioē iuris utentibus presertim circa
spiritualia illudatur. ut in de. unica. e. ti. et sic non

possunt conferri aliis q̄ p̄mutantibus. ita nec pōt
alto modo disponi de his in preiudicium permu-
tantium. quia tunc uiget eadem ratio et eadem eq̄-
tas. uidelicet ne concessione iuris. ut dicam in p̄
dicta de. Fallit etiam ubi papa (non obstante vni-
one et de ipsa facta mentione expressa) p̄mutatioē
expediret. quia tunc censeretur preiudicare vniōi.
saltem ea uice. eo q̄ permutatio aliter ualere non
posset. ar. ff. de excusa. tuto. l. idem vulprianus in
fi. et. ff. de re iudi. l. quidam consulebant. sed tacito
de vniōe. impetratio permutationis surrepticia
esset propter defectum uacationis. s. de concessi. pre-
ben. c. ii. et. c. cum nostris.

Secunda questio est vtrum in ecclesiis in qui-
bus non est certus numerus canonicorum nec dis-
tinctio prebendarum. p̄mutatōi sit locus. Et hic
subdistinguo. Aut queris de propria et priuilegi-
ata permutatione. et dico q̄ nō. quia in illa necessa-
rie sunt collatio et uacatio et iuris vnius in alterū
translatio et e contra. que hic fieri nequirent ut pre-
dictum est. Et i hoc sequor fre. lap. et alex. Aut que-
ris. nunquid persone per superiorem. nō iure p̄mu-
tatiois sed ex officio ymitari possunt. Et dico q̄ sic
cum istud nō reperiat iure p̄hibitum.

Tertia questio est. vtrum in beneficio certo de quo certe persone p certum modum puideri mandauit. illud in fauorem illius reseruando permutationi possit esse locus. Et hic dico q non sequēdo predictos doc. et motiua eorum. et faciunt bene que scripsi in prima questione huius partis. Et facit etiam. quia impetratio permutationis per papam facta tale mandatū tacens. surrepticia censetur de re iudi. cum olim. et si fieret per ordinarium obstante reseruatōe nō ualeret. per ea que scripsi in prima questione huius ptis. et hoc nisi in permutatione pape fieret mentio de nō obstātia de dicto mandato. ut scrip. in simili in questione proxime precedenti. **D**e suppresso autē est indubitatum. quia illud quod non est. permutari non potest. ut cad dissoluendum de de spon. impu. nisi suppressio uenisset post renuntiationes. ut dixi. s. in alia questione.

Nono querit. Done q numerus. xx. canonicorū est restrictus ad numerū. xii. canonicorū alias legitime et cū iuramento. nunquid ualet permutatio facta in illa ecclesia antequam deueniatur ad numerum duodenarium. **R**es. dicit q non. per id qd no. s. questione proxima. Et subdit

q̄ si etiam fieret permutatio auctoritate legati nō
teneret quia legatus non potest tollere statuta ec-
clesie. ut nō archi. de preben. si apostolice sedis le-
gatus li. vi. ¶ **L**ap. tamen dicit q̄ si statutū non
est per papam auctorisatum licz sit iuratum p̄ sta-
tuentes nō obstat legato de latere quin saltem ad
mandatum eius facta monitione de numero pos-
sit et debeat capitulum sine metu p̄iurii facere ue-
nire contra. Est enim in statuto auctoritas sup̄io-
ris excepta. de iureiur. uenientes. et ibi ro. Vnde si
quis iurauit nō exire domum infra. xv. dies et in-
ferim citetur a iudice. tenetur uenire. et non erit iu-
ramenti transgressor. ut nō archi. xv. q. vi. auctonta-
te. et guil. in specu. de accu. §. i. uer. si quis. de quo
per 10. an. de preben. si eum li. vi. et de ap. cum cau-
sam in antiquis. Statetur tamen q̄ tale statutum
obstaret inpretranti nō facienti mentionē de sta-
tuto iurato. de rescrip. c. constitutus et etiam obstat
statuentibus. de preben. dilecto. de iuriur. debito-
res. Sed mirandum q̄ isti doct. 10. an. in principali
questione non allegat qui illam scilicet de nu-
mero restricto ponit in nouella in. c. licet super glosa
quid si. et tenet ibi 10. an. illud quod dicit he. ter. et
q̄ canonicos esse p̄iuros. sed de mandato legati licet

non ponit. sed uide de hoc no. in specu. de lega. in
§. nūc tractemus. uer. legatus. ubi dicit q si in ec-
clesia est certus numerus canonicorū et iuramēto
roborat. cū nullus canonicatus uacet. nō poterit le-
gatus infringere numerū. nec pro quo scribitur fa-
cere in canonicū recipi. donec fuerit mihi de pben-
da prouisum. Sed si ad mandatum legati capitu-
lum me scienter recipiat. tenet receptio. ipsi tamen
sunt periuri. vult ergo spe. q. numerus statutus iu-
ratus obstat legato. ergo in casu nostro cū restrictio
esset numerus et iuratus. non potuit fieri restrictio
cū nullus canonicatus uacet quousq. pueniatur ad
numerū duodenariū. **Alex.** dicit q si semp pla-
cuit opinio lap. per rationē suam. pro qua ipse alle-
gat id quod scripsit bar. brix. i. q. dominicali. xxx
ubi tenet q nō obstantē uoto emisso p sacerdotem
de noniurando si est infamatus. cogit se per sacra-
mentū purgare. et sup cōtraclū dicere ueritatē i ducit
de iureiur. ueniētes. xxii. q. ii. beatus. et. ii. q. iiii.
tribz in fi. et. c. inter cetera infra de uoto. c. nō est. fa.
xxxi. q. v. noluit. et uide quod no. spe. de actō. §. i.
uer. §. iurauit. Et de citati. §. i. i. fi. et de teste. §. i. uer
si qs. et de iura. calū. §. ult. post prin. q̄ satis faciūt
ad premissa. et in illis locis inuenies casus in qbus

non obstat iuramentū rei agende. et facit quod nō.
io. an. de appel. cum parati secundum eum. Adde
que scripsi. s. parte. ii. in vii. q. et alia si occurrant.
dicam in. c. licet.

Sciro queritur. Vtrum plura beneficia ua
leant pmutari cum vno. Io. an. de excep. cū
uenerabilis super uerbo ecclesie tenet q. sic. quia
sicut iure proprietatis due ecclesie possunt permu
tari cum vna sic eadem ratione in titulum. allegat
in ar. quod nō. de mu. pe. c. ii. et dicit q. uidit ita fi
eri de facto. Sed pone q. habet quis duo beneficia
curata ex dispensatione. vult illa permutare cū ha
bente vnicum curatum uel simplex. nunquid po
terit. Certe non. quia dispensatio est personalis. et
non transit ad alium cum quo vult permutare. de
priui. sane cum similibus. **E**re. fatetur hoc ulti
mum et subdit. q. si iste qui habet duo curata ex
dispensatione vult vnum ex illis permutare cum
habente curatū vnū. pōt. sed caueat sibi. q. recipien
do curatū illud. uacabit aliud curatū qd sibi rema
nebat. alle. c. nō pōt. ii. responso. de pbe. e. l. i. et de.
si plures. e. ti. sed si pmutat vnū de suis curatis cū
beneficio simplici. certe poterit retinere illud sim
plex cū alio curato saltē cum dispēlatiōe episcopi.

qui circa talia potest. ut no. de elec. dudum. ii. de cō
cessi. preben. literas. Dicendum est igitur in questi
one predicta. Et idem si duo cum duobus permu
tantur. q. siue ex vna parte siue ex utraq. plura be
neficia teneantur ex dispensatione papali psonali
ibi non potest interuenire permutatio nisi per pa
pam fiat. si dispensare uoluerit. si non et hincinde
possint teneri beneficia. iure comuni res est expe
dita. alias non potest secundum fre. **C**lap. contra
dicit solum in vno passu. scilicet cum fre. dicit q. si
iste qui habet duo curata ex dispensatione vult vnū
ex illis permutare cum habente curatum. potest.
hoc est tantum contra casum. c. ordinarii. §. in con
ferendis. s. de offi. ordi. li. vi. ubi patet q. habens
duo beneficia curata ex dispensatione. non potest
aliud simile recipere nisi renunciat ambobus. uel
nisi dispensatio extendat ad aliud. Et scias q. hec
questio tangit hic per io. an. sup. uerbo beneficia.
qui tenet q. in. d. c. cū uenerabilis. ad quod remittit
frederi. **A**lex. dicit q. non fuit de mente io. an. q.
nō capax unitate pmutationis possit talia beneficia
cōsequi. sed de iure cōi. q. s. nō est capax duorū bene
ficioꝝ curatorū. p. c. de multa de p. bē. et p. extraua.
exce. tabi. Fuit intentio io. an. q. ambo pmutantes

possent alter alterius beneficia recipere. Non ergo
impeditur pmutatio ex eo quia plura non possunt
cum vno permutari: sed quia ambo permutantes
non capaces sunt. sicut etiam non teneret permuta-
tio si essent inhabiles ex alio defectu. ut ipse idem
no. in cle. si quis suadente de penis. ¶ Donamus
ergo personas habiles et capaces. et procedet pmutatio. Et est simile quod dicit io. an. contra archi. de
rescrip. cum aliquibus li. vi. super glo. tantum est
zc. clare demonstratur. Done q haberes duo bene-
ficia curata cum dispensatione. permutat cum ha-
bente vnum qui etiam habet dispensatiue ut pos-
sit duo alia habere. illo dimisso nonne poterit per-
mutare. et tenebit pmutatio. Certe sic. Item nonne
procedit pmutatio in beneficiis q de iure coi sunt
tenentur. Certe sic scdm fre. ergo bene dicit io. qui
refert se ad beneficia. non ad psonas. ¶ Collec. in
c. quesitu. q. xliii. et tribus sequenti. concor. cu fre.
Et quia ista sunt satis clara. no infisto. S; esset dif-
ficultas si beneficia essent in diuersis dyocesisibus
et esset dispensatio epalis. quia epus non dispensat
nisi cu subdito. scdm collec. Sed si uterq dispensat
qntum i se est. uel vnus comittat alteri q pro se et
comutante dispensat. cessabit difficultas.

Undecimo queritur occasione premissorum
Nunquid duo beneficia simplicia possint si-
mul de iure absque dispensatione retineri? *Re.* tenet
quod sic ut patet ex dictis. Sed contra uidetur quod saltem sit
necessaria dispensatio episcopi. quia nullus uidetur capax
duorum beneficiorum etiam simplicium ut non in ca-
de multa de preben. *Ad hoc* potest responderi per
non de rescrip. gracia. l. i. vi. Nam secundum varias
opiniones aliqua beneficia tenentur simul de iu-
re comuni. et in illis procedit questio. Sed dices
quomodo potest esse quod duo beneficia teneantur si-
mul de iure comuni? Dic quod de consuetudine uel
statuto potest quis habere duo beneficia et in diuer-
sis ecclesiis. dum modo non habeat duas canonias seu
prebendas in eadem ecclesia. quia illud nec consuetudo
nec statutum nec dispensatio episcopi potest operari. iuxta
non per iohannem de concess. preben. l. i. r. et pro hoc facit cle. fi.
de preben. Item potest vnum curatum et vnum simplex ha-
bere. nec in istis est necessaria dispensatio. ut non glo.
s. de consue. c. i. l. i. vi. Restat ergo dubium postposi-
tis aliis casibus non dubiis. si in loco non est consue-
tudo nec statutum. et aliquis habet duo beneficia sim-
plicia. nunquid potest illa tenere de iure communi simul et
nihilominus sit necessaria dispensatio episcopi?

Alex. cuius sunt dicta pxi. dicit q. sic. quia licq. ego
habeam vnum simplex beneficium uel curatum
et recipiam aliud curatum. non propter hoc uacat
primum per receptionem secundi. sicut fit in duo
bus curatis. ego maneo rector nec teneor ad restitu
tionem fructuū perceptorum et tamen episcopus
potest me nuda uoluntate priuare altero. **Nec** mi
retur ex hoc dicto. quia etiam solet dicere alexan.
in clemen. gracia de rescrip. et in capi. i. de consue.
li. vi. scilicet quomodo hoc possit procedere. q. si te
neo de iure beneficium licite. q. illo possum nuda
uoluntate episcopi priuari. quia dicit q. titulus pri
mi per receptionem secundi non uiciatur nec defi
cit. sicut fit in curatis. **Non** ergo sequitur. possum
beneficio priuari uel teneor illi renunciare. ergo il
lud de iure non teneo. et pro hoc de renun. c. qui
dam. ubi ille qui petit licentia cedendi pot. compelli
beneficio cedere. et tamē quousq. cedat. beneficiū
tenet de iure. Idē est i. qu. oibz casu ubi pot. quis p.
superiorem priuari. Vnde dicit inno. de concess. pben.
cū nr̄is. q. homicida cū quo dispensatū nō est tenet
de iure bñficiū donec deponat. uel renūciat. fa. etiā
quod no. compos. de elec. c. quod sicut in. vii. colū.
uer. alia aut crimina. Et idē de priuatione iuris.

per. c. cōpromissa in prin. de elec. l. vi. Daret ergo q
de iure teneo duo simplica bñficia ul' vnū simplex
cū uno curato. et tamē possum altero priuari. Mo
do ad propositum questionis precedentis. si de iu
re teneo hec duo beneficia! merito uirtute pmuta
tionis sicut de iure teneo sic de iure in alium trans
ferre possum ministerio superioris interueniēte.
Sed redeamus ad dictum lap. ubi reprobatur fre. scilicet
licet q si habeo duo curata ex dispensatione et per
muto vnum ex istis cum altero habēte curatum!
tenet permutatio. **L**ap. tenet contrariū m. cuius
opinionem credo ueram. Nec posset responderi il
li. c. ordinarii. nec. c. nō potest. s. allega. ga per. c. or
dinarii. nō ualē collatō ultimi nisi renūciat duobz
primis. sed in collatione nō interuenit pmutatio.
ergo zc. Et si dicis vnū hic ex primis dimittit. dico
q vnū hic loco alterius surrogari non pōt. nec vnū
cum alio pmutari. etiam nec expresse dicit glo. in
c. ordinarii que incipit nota q. que expresse loquit
de pmutatioē. unde mirat al. q. fre. hoc dixerit.
uel saltem non fecerit mentionem de ea. **A**lteri
us aduerte hic q. ille qui habebat duo beneficia q
debent esse curata et alterum pmutat. remanebit
in totū uacuu. nec aliqd beneficiū retinere poterit!

si recipiat possessionē secundī permutatī. Ille uero
qui habebat vnum retinebit illud quod recipit ab
habente duo. Quod sic ostendo quia si aliquis ha
beat duo curata ex dispensatione et recipit aliud
curatum duo prima uacant per de. si plures de p
ben. et tamen collatio ultimi nō ualuit per dictū
ordinarii prout etiam no. glo. penult. in de. al
lega. si plures licet ergo non tenuerit collatio ulti
mi cum ipsius recipit possessionem uacāt priora.
Ratio quia per uiciosam possessionem secundī cu
rati ita uacat primū sicut p iuridicā de preben. eū
qui li. vi. ad qd bene facit de procura. si duo in glo.
ii. e. li. et no. io. an. sup. ea in nouella. Sed sic est q
q iste habēs duo curata recipit terciū nō dimissis
duobus primis licet dimiserit vnū qd nō potuit
ut dixi. s. ergo uacarūt duo priora collatō ultimi nō
tenuit p iura superius alle. Non obstat q ex quo
pmutatio nō habuit effectū ex vna parte nec effec
tum debuit habere ex alia ex quo uidet q quilibet
redire poterit ad sua priora beneficia propter con
ditionē tacitā intellectam in pmutatiōe. scilicet q
pmutatio haberet effectū ut hic no. io. an. sup. glo.
qd si. qā illud locū habz quādo alter nō fuit i culpa
s; si alter i culpa fuerit sibi imputat ut ipe subdit

in fr. illius addi. sed iste habēs duo beneficia fuit
in culpa recipiēdo aliud noīe alterius duorū. intā
tum q̄ per ipsius possessionē (uacāte prima) etiam
collatio secundi nō ualuit. p̄ iura superius induc-
ta. ergo non pōt ad sua priora habere recursum se-
cūdum alex. q̄ dicit se fuisse longū ut. q. clata rema-
neat. ¶ Quid dicendū de questioē an̄ plura bene-
ficia simplicia de iure comui simul teneri possint?
Sufficiūt mihi ea que scripsi in de. gratie. et in. c.
gracia. et in. c. de multa alle. in. c. si. de de. nō resi. et
in. c. cū iam dudū de prebē. dispēlatio ep̄i dico q̄ q̄o
ad ius recipiēdi uel tenendi regulariter nō est ne-
cessaria in beneficiis simplicibus cessante consue-
tudine uel statuto. q̄a sine ea et teneri et recipi pos-
sunt. ut patet ex dictis. sed quo ad periculum priua-
tionis euitandum. bene esset expediens. quod sic
intelligo secundum dicta alexan. In aliis uero
sto cum alex.

Dodecimo querit̄. Nunqd̄ est locus pmu-
tatiōi canonicatū et prebendarū in eccl̄is ubi
nō est certus numerus canonicorū. nec distinctio pre-
bendarū. Videt̄ q̄ nō. q̄a pmutatio nō pōt fieri nisi
preuia libera resignatiōe. e. ti. c. i. l. vi. facta uero re-
signatiōe. si res p̄bē de extingunt. de p̄bē. dilecto.

De. dicebat q ymmo. quia in pmutatione non in-
teruenit simplex resignatio. sed ponitur in manu
superioris cū tacita condicione. ut probat in dicto
c. unico ifra. e. d. i. vi. et ad hoc inducebat. l. que dicit
solutione facta cessat omnis obligatio. tamen sup-
ponitur q non obstante solutione. actio remaneat
penes alium. hoc casu non extinguit obligatio p
solutionem. ff. de solu. l. modestinus. Sic in ppositi-
to. licet ubi aliud non ageret. per resignationē ius
extingueret. reseruatur tamen propter id quod tra-
cite geritur. Non enim dubium est quin permutā-
tes hoc casu in prebendis suis licq indistinctis ius
habeant. quod ius ponere possunt in manu supio-
ris. sicut ius ad rem qd est minus. s. de renū. sane.
no. hosti. de preben. dilectio. et c. exposuisti. et d. c.
sane. et archi. et io. an. et i. c. i. secundum colle. Sed
dic melius ut dixi. s. e. parte. q. viii. uer. lapus an.
nescit. et forsan dicam in c. liq. uel in de. unica. e.
ti. **C**ollecta. etiam subdit. q illud quod dicit hic
de prebenda debet intelligi de prebenda consueta
pro beneficio ecclesiastico assignari. et de alio non
scdm hosti. Fateatur tamen q securius est. q etiam
de illo tēporali quod p prebenda accipitur. aucto-
ritate superioris cōmutatio fiat. sicut est uidere in

ecclesiis ubi sunt distincte prebende. i qbus unus
canonicus accipit tantū de blado et tātū de uino in
uno loco. et alius i aliis p suis p̄bendis. hoc enim
tempore bene possent pmutare sine ep̄o. scđm in-
no. quod intelligendum est cum canonico eiusdē
ecclesie. alias secus. Et secus si esset talis prebenda
que ppetuo esset assignata certe p̄sone in certo offi-
cio constitute. secundum collec. ymmo certe etiam
secus esset in canonicatibus et prebendis certas dis-
tinctiones habentibus. quia tunc equiparare p̄-
benda abbacie uel alteri dignitati quo ad iurium
suorum conseruationem. ut no. per inno. de proba.
ex literis circa medium secunde glo. et sic non pos-
set dimembrari t̄is prebenda. nisi de auctoritate
ep̄iscope et propter necessitatē uel utilitatē p̄ben-
de. et iuris solennitate seruata. xii. q. ii. sine excepti-
one. et infra de re. ec. nō alie. c. ii. l. vi.

De pensione autem certum est q non potest cū
beneficio pmutari. quia omnia ista iura loquuntur
de beneficiis ecclesiasticis. ut patet. e. ti. licet in uer-
bo beneficia l. vi. **C**auet tamen quod collec. dicit
q ymmo si pensio consueuerit pro ecclesiastico be-
neficio assignari. ar. s. de rescrip. in nostra. inducit
collec. l. i. e. ti. postula. l. i. alias secus. de p̄bē. l. i. q.

li. vi. licet guil. contrarium no. in de. vnica de sup-
plen. negli. prela. scdm eum. Et ego sto cum guil.
et dico etiam q. si pensio pro beneficio assignetur
dum tamen reuera non sit beneficium ecclesiasti-
cum: non potest cum beneficio ecclesiastico pmu-
tari. quia semper eadem fundalis ratio locum ha-
bet. quia solum de pmutationibus beneficiorum
ecclesiasticorū hic loquimur. licet enim talis pensio
quo ad effectum iuris p. beneficio ecclesiastico ha-
beat: tamen non est beneficium.

Finit tertia pars **I**ncipit quarta.

Quarta pars de personis que ad expeditionē
permutationis sunt uocande. seu quarū cōsen-
sus ad hoc est necessarius.

4
O Voniā ad actus qui preiudicare possunt illis quorū interest et qui ledi possunt regulariter sunt uocandi. ff. de adop. l. nam ut ait. de aqua plu. ar. l. in concedendo. de na. resti. l. ultima. s.

de ma. et obe. c. cum inter quatuor. et. c. humilis. et de cau. po. c. i. Ideo uisus de psonis principalibus pmutationem principaliter expedire habentibus. restat uidendum de illis qui ex permutatione ledi possunt. et que ideo uocande sunt. quod intendo p questionēs decidere.

Primo igitur queritur. Nunqd inuitis illis quorū interest. episcopus pōt permutare. Et est questio fre. xxiiii. et arguit fre. q. non. eo modo quo scripsi. s. e. parte ii. q. viii. circa prin. et plus dicit ibi. q. inferiores hoc sine episcopo non possunt. cum pmutatio sit eis prohibita et solis episcopis permissa. faciunt no. glo. in cle. ne in agro. s. ad hoc de sta. regu. **S**ed contra opponitur. quia episcopus cum capitulo possunt facere maiora negocia. scilicet vnire. subire. et diuidere ecclesiā. et ab ea depone. re ex causa. facit glo. x. di. c. i. et xxv. q. ii. in summa x. q. iii. unio. et. xvi. q. vii. c. et temporis. de excess.

prela. sicut et de. si vna de re. ecclie. non alie. et. c. cō
stitutus de religi. do. et de ec. ed. c. iiii. de iudi. at si
clerici. cum similibus. ¶ Fre. dicit se credere q. nō
Et q. contraria vendicant sibi locū in suis casibus.
q. quia pprie non est alienatio si res vnus ecclesie
ad aliam transferantur. de hoc que si. a prela. cum
apostolica. que non est in casu nostro. Item aliter
potest consuli utilitati ecclesiarum iniuria litigā.
tium. puta q. inutiles remoueantur et alii eligan.
tur. et sufficit q. boni eligant. licet meliores inue.
niantur. de elec. cū nobis olim. ¶ La. idem tenet
et respōdet ad de. ne in agro. §. ad hec q. loquitur
in vnione. Et demum queritur nūquid possit fieri
permutatio inuitis rectoribus ecclesiarū parochia.
lium. Et dicit q. sic. scūdm hosti. et nouel. qui hoc
no. in. c. si. de pos. pre. allegat istud. c. Ex quo infert
q. non fiet. inuitis permutantibus. et remittit ad
ea que scripsi post eum. s. e. parte. ii. q. iiii. ¶ Tamē
fre. lap. et collec. formant questionē in casu in quo
permutatio duorum ualde ecclesie est necessaria.
¶ Collec. autem non audet bene adberere opini.
oni. fre. propter iura allega. et de his que fiunt a
ma. par. ca. c. i. et si. cum ibi notatis. maxime ubi il
li quorum interest sunt persone ecclesiastice. q. bus

inuitis potest episcopus ecclesias ordinare necessi-
tate uel utilitate suadente uel imminente. ut iuri-
bus allegatis. Sed non sic ubi essent layci. de offi.
lega. dilectus. de iu. patro. cum dilectus. Nec obstat
quod dicit de inutilibus remouendis. quia constat
q̄ possunt esse inutiles. sed non ex culpa eorū. de
renunci. c. nisi. vii. q. i. cum percussio. et est. c. iii. et
remittit ad ea que scripsit in questione p me mo-
ta. s. e. parte. ii. uidelicet an inuiti cogi possunt ad
p̄mutādum. ubi post frede. arguit pro et contra. et
recitat dicta inno. et hosti. de renū. c. nisi. et de eta.
et qualita. queris. et iohan. et ber. et archi. vii. q. i.
episcopus de loco. et iohan. an. e. ti. c. vnico. li. vi. et
nouella hic in uer. personas. et fre. in tractatu suo.
et archi. in. c. si p̄pter de rescrip. li. vi. que quasi om-
nia recitauī in predicta. vi. q. nō nominādo collec-
quia nihil uidet ponere de suo. De laycis autē ipe
infra. e. cum olim. in. v. q. Et dicit q̄ tutior uidetur
esse sententia saltem extra curiam. q̄ si patroni lai-
ci dicunt q̄ uolunt q̄ inuitis iplis possit fieri per-
mutatio. cum requiratur eorum consensus. secun-
dum collecta sua hic. et scdm notata hic per hosti.
et dicit q̄ sic. ¶ Fre. autem et multi alii. dicunt q̄
sola uoluntate patronus pōt permutationē impe-

dire. sicut si duo prelati creati per electionem uellent
pmutare. nō possent electoribus inuitis scdm eos.
de quo dic ut. s. e. parte. ii. et scripsi questione. viii.

Estatetur tamen collecta. q. equitas dicat contra.
rium. nisi iustam contradicendi causam haberet.
xi. q. i. illa. de iu. patro. nullus. Nam alias nō pē-
derent actus huiusmōi ex dispensatiōe superiorū.
cuius contrarium apparet hic. et in no. in c. licet. et
in de. vnica. e. fi. Rigor tamen uidetur pro prima
sententia. de preben. cum in ecclesiis. et de elec. qd
sicut. cum similibus. et q. nullus de suo compellitur
facere beneficium. xi. q. ii. preterea. **Q**uid
discendum. Certe non possum capere p. rationem
quin in illo casu in quo possent compelli inuiti be-
neficiati ad sua beneficia pmutandum. possint et
possent etiam compelli illi quorum interest. per
argumētum a maiori casu et fortiori ratione. Et
quia modicum interesse posset pretēdere. q. aliter
beneficia non uacarent. et ideo nō uidef. multum
interesse quis possideat. iuxta no. inno. de p̄scrip-
ueniens. Et si dicatur q. permutantes recipiūt com-
pensationem et non illi quorū interest. respondet
q. non immerito pmutantes compensatiōem reci-
piunt. tum quia hoc habet natura permutatiōis.

tum quia magnū est eorū interesse. quia dimittunt
beneficia magnis laboribus acquisita. Si illi quo-
rum interest pro presentatione vel consensu eorum
non debent extimationē recipere. nec possūt mag-
num interesse pretendere. et sic possumus arguere
a minori ad maius affirmatiue et e contra negati-
ue. ff. de sena. l. qui indignis. et ff. de seruis expor-
t. l. cui pacto. et s. de elec. cū in cunctis i prin. huius
modi tamē difficultas aliquāliter declarabitur ex
questiōe sequenti.

Secundo queritur. An permutatio facta con-
temptis hijs quorū interest puta electoribus
uē patronis. sit nulla ipso iure uel p sententiā anul-
landa. Breuius est ista questiō. xxx. dicit q pau-
in de. i. e. t. i. dicit q cōsensus istorū pōt interuēire
ante et post et p hoc dat itelligere q nō sit nulla sed
annullāda. nā si fuisset nulla nō posset ratificari de
elec. auditis cū similib. Et q sit annullanda de elec.
quod sicut et de preben. cum in ecclesiis li. vi. fac.
optime de hijs q fi. a prela. ea noscitur ubi contēptus
capli cōsensus. reddit actum annullandum secundum
expositionē io. an. sed contra de hijs que fi. a pre. c.
i. ubi imita xii. q. ii. sine exceptione. xvi. q. vi. deter-
nimus. Et tū quia qd debet fieri consensu aliquorū.

si non habeatur non ualet quod agitur. ut no. de
offi. de. c. causam matrimonii. Item nō debet vna
uia concedi quod alia uia denegatur. de procura-
tue. sed si episcopus confert prebendam ubi ad ca-
pitulum ptinet collatio. collatio nulla est. ymmo
etiam si legatus de latere hoc faceret. de offi. lega-
c. iiii. l. vi. Et facit illud vulgare quod datur ab il-
lo qui dare non potest. c. de iu. pa. quod autem. cū
similibus. ergo nō ualet collatio causa pmutatiōis
facta. **E**re. placet q̄ sit annullanda. per iura pre-
uia. et est ratio quam dixi. s. parte. i. q. vii. quia iste
actus auctorisandi in permutatione principaliter
dependet ab episcopo. Et licq̄ debeat illud facere de
consensu capituli. non tamē illa est nulla eo ipso.
Item licet collatio non spectet ad ipm. tamē non
est omnino defectus ex parte faciētis. licet male fa-
ciat contemnendo illos quorū interest. Nec obstat
iura que innuūt collationē nullam. que loquunt̄ in
illo casu quo epūs debet requiri. et in quo epūs nō
habet collationē. sed in pmutatiōe epūs habet col-
lationē. licet cum alio. et sic loquit̄. c. decernimus.
Non obstat. c. sine exceptione. q̄a potest dici q̄ ibi
est casus specialis. ut bona ecclesie melius conser-
uentur. uel secundum hosti. qui hoc notat de his

que fiunt a pre. c. l. nō est ibi nulla sed annullanda.
Non obstat. c. causam. quia ibi actus iudicandi per
tinebat ad plures eq̄liter. et ita vnus sine alio nil
facere potest. Sed in casu nostro. principaliter per
tinet ad illum. Vnde illi quorum interest eligere
uel presentare. non faciunt p̄mutationem. sed ha
bent consentire permutationi cum superiore. et hec
sunt diuersa. ff. de uer. sig. l. aliud. Est enim aliud
uendere. aliud uenditioni consentire. simile quod
no. de preben. cum in illis in fi. li. vi. ubi idem p̄
io. an. Ex quo infert fr̄. q. non poterunt illi qui de
bent p̄mutationi consentire. priusq̄ cassetur colla
tio facta ex causa p̄mutationis. eligere conferre ul
presentare. et si fieret. non ualeret. secus uideretur
si id ex causa p̄mutationis non fieret. tūc enim ui
derentur q. non impediretur quin electionem col
lationem aut presentationem facere possent illi ad
quos spectat. ymmo tunc libere per eos poterit fie
ri collatio electio uel presentatio absq̄ alia cassatio
ne p̄ superiorē facta. iuxta no. per io. an. de excef. p̄
la. inter dilectos secundum fr̄. **C**ap. primo di
cit illud qd̄ dicit fr̄. q. si fuisset nulla. nō potuiss̄
ratificari. per. c. auditis. Speciale est in electiōe ubi
requirit certa forma. et idem in sententia. sed secus

in alijs secundum io. an. in c. i. de re. ec. non alie. su
per glo. scdm quam. Item q. permutatio sit annu.
landa hoc casu. inducit lap. de iu. patro. illud i. fi.
et quod no. per io. an. et vin. et hosti. de elec. dudū.
.ii. super uerbo comendatam. et de iu. patrona. per
literas. et de elec. nemo. li. vi. cum ibi notatis. Et tē
dicit lap. q. nedum debet episcopus pmutationem
facere de consensu capituli. sed etiam debet inter
uenire consensus illorum quorum interest id est
qui eligere aut p̄sentare aut conferre habent. et tūc
si illi contradicunt uel non consentiunt. nulla est
permutatio. Qz q. sine illis quorum interest per
mutationem facere non potest. et propter hoc non
impeditur fieri collatio/electio/uel presentatio. per
regulam. non prestat impedimentum zc. infra de
regu. iu. li. vi. subdit etiam forte dici posse. q. etiam
si legatus de latere conferat causa pmutationis col
legiatam ecclesiam non consentientibus illis quo
rum interest. non ualet collatio. nec impedit colla
tionem uel electionem eorum ad quos spectat. fa
cit de offi. lega. c. deliberatiōe primo responso li. vi.
Et est ratio. quia legatus hoc non potest absq. con
sensu illorum. ymmo prohibitus est. ut ibi. Item
plus dicit. q. forte cōtra ius nō esset dicere. q. legatus

de latere etiā de consensu illorū de capitulo nō pos
set permutare uel causa pmutationis conferre. per
d. c. deliberatione. sed epūs de cōsensu illorū pmu
tationē facere poterit. alias nō. et si eam facit eis cō
tradicentibus. nō ualebit nec impediet collationē
uel electionē fieri. Ratio. q̄a eam facere non potest
sine consensu eorū. et si hoc aliter facit. non prę
stat impedimentū. Caue tñ quia scđm eum p̄det
ista nullitas ab ipsis cōtemptis ut si consentiant.
ualeat. alias nō. et super hoc remittit ad ea que scri
psi post eum. s. parte. ii. q. viii. et hoc menti. tene.

Alex. dicit q̄ nō placet sibi dictū lap. in eo q̄ di
cit q̄ pmutatio facta per ep̄m cōtēptis his quorū
interest nō impedit quominus ipsi possint eligere
conferre uel p̄sentare. sed si consenserūt ex post facto
ualet pmutatio. et non ē nulla. Et p̄ hoc salua ma
nebit opinio glosa. posite in c. de. i. c. i. q̄ uoluit q̄ hi
quorū interest consentiāt. q̄a licet cōsentire ex post
facto. Item per hoc salua manebit opinio pauli. et
illius disputātis qui uoluit q̄ sufficiat ex post factō
consensus illorum quorū interest. Ad hoc aut̄ indu
cit alexā. illud quod scripsi. s. parte proxima. q. xi.
uidelicet q̄ possum habere duo beneficia simplicia
de iure. et tamen epūs potest me altero priuare.

Vnde est ibi necessaria dispensatio ep̄i et tamē
si exposit facto interuenit/sufficit. Item inducit qđ
scripsit nouella de elec. licet canon. li. vi. sup glo. pe
nult. ubi dicit qđ si prelati inferior ep̄o qui nō po
test a beneficio destituere subditū/dāt illi licētiā
se absentandi. talis licentia ualet et pendet a uolū
tate ep̄i. Ad idem facit qđ scripsit nouel. de insti. c.
.ii. li. vi. Et sit ratio quia licet iste cōsensus interue
niat in limitibus pmutacionis/ non tñ cauet iure
qđ nō possit postea interuenire. vnde licet illud qđ
ab initio nō ualet/ex solo tractu superioris nō fir
met/ tñ ex nouo cōsensu interueniente bene firmat
ut no. in reg. non firmat. infra de reg. iu. li. vi. Nō
obstat quod no. infra de elec. qđ sit. li. vi. in fi. qđ la
pso tēpore illius. ca. electus perdit omne ius qđ ha
bebat. et confirmatio supueniens post illud tēpus
nō reperit quid confirmet. cōfirmatio enī habet fir
mate ius antiquū. de fi. instru. inter dilectos. no. de
elec. quorundā. super uerbo acquiri. li. vi. Et sic eti
am tollit glo. fi. ibi posita. Sic etiā tollit quod no.
e. ti. si religiosus. li. vi. in fi. primo r̄iso. Et qđ ibi
no. io. an. quia eo ipso qđ monachus consensit electio
ni de se facte sine licētia superioris nullum ius ac
quiri. et ideo consensus superueniens nil operatur.

Idem dicendū est de tertia. q. posita p nouel. super
regula Ratū. et ad alias questioēs illius regle. Res
ponde ut. s. dixit lap. q. speciale ē in electiōe et sen-
tentia. ut no. io. an. in. c. i. de re. ec. nō alie. et sic etiā
cessat qd no. de elec. cupiētes l. vi. §. sed q. p. viginti
in glo. sed nūqd in fi. Sic etiā tollitur qd scripserūt
io. mo. et io. an. de elec. l. vi. c. quorundā sup. uerbo
de se facta in prin. additionis. licq. finis additionis
fuerat pro his que dixi. Sed ut dixi si ipsi nō con-
sentiūt. ipsi possunt p̄sentare / conferre / et eligere. eti-
am nō causata pmutatiōe. ¶ Ad qd aduertendū
q. in pmutatiōe requirūt q. uocentur illi quorū in-
terest. Item q. omnes consentiant. quādo ad instan-
tiam fit permutatio. uel maior pars. quādo fit mo-
tu proprio propter utilitatem ecclesie. ut scripsit no-
uel. in. c. licq. et. l. vi. super glo. fi. Si igitur epūs
facit permutationem his non uocatis uel contra-
dicentibus. hec permutatio dupliciter impugna-
tur. Primo ex eo. quia eis notificatū non fuit. Itē
ex eo q. non consenserūt. sicut in electione et ceteris
collationibus fit. s. de electi. q. ppter. et de preben-
. c. cum in ecclesiis l. vi. Licet ergo fateatur alexā.
q. ex eo q. nō consenserūt nō est necesse q. psequantē
eum. vnde ab huiusmodi declaratione distinguit.

Aut permutatio fit ad instantiam. et hoc casu ne
tesse est q̄ interueniat consensus omnium. et tunc
si nullus consentiat uel minor pars cōsentiat. post
maior procederet ad collationem/electionē/uel pre
sentationem. Fortius enim quando nullus cōsen
tit. ad hoc de ele. auditis. Si uero consensit maior
pars. tūc minor ex quo nō uult consentire uocat ma
iorem si uult eligere. quo uolente. minor tenetur
sequi illam. Sed si maior manere uult in consen
su prebito episcopo. tunc minor potest eligere. q̄a
maior fecit se alienam. de elec. cum nobis. et quod
ibi scripsit nouella super glo. nunquid in fi. dicēs
q̄ si maior pars uocat minorem et dicit se non uel
le eligere. ius eligendi recedit in minorem. Aut p
mutatio fit motu proprio. et hoc casu sufficit maior
pars. et tunc si minor consentit. idem qd. s. Si uero
consentiat maior pars. tunc minor pars nō potest.
quia tūc consensus maioris partis ualidat permu
tationem. sed si illa minor pars non fuisset uocata.
tunc posset agere de contemptu propter non uoca
tionē. de electi. qd. sicut. Non tamen ex eo q̄ nō con
sensit. quia ipsius consensus nō erat necessarius. et
isto casu posset habere locum opinio frede. licq̄ ipe
eā sic nō intellexerit. alias credit alex. ipa. fallam.

Nam alias sequeretur q epus inter nepotulum su-
um et vnum canonicum antiquū posset facere uel
auctorisare inuitis quorū interest et sic priuare eos
collatione uel electione que in proximo spectatā.
Et si dicat q isti agendo de contemptu possunt il-
lam facere cassari. respondet q saltem grauā in
hoc quia nō possunt libere cōferre propter conten-
tionē quā habent cū illo nepote. Et qā sic nepos cū
fructibus beneficii litigādo. uexabit illos ad quos
spectat cōferre uel eligere. Sed si possint statim cō-
ferre uel eligere seu presentare tunc non esset qui se
opponeret pmutationi. ex eo quia in beneficio uel
ad beneficium ius haberet. et optime facit de elec.
li. vi. c. cōmissa in uerbo iusto impedimento in fi.
ad illud quod scripsit iohan. an. ibidem super glo.
magna. ubi dicit q si commenda facta est. illi quo-
rum interest non uocatis zc. Respondet alexan. q
quidam tenent contrarium. ut scripsit nouella de
elec. dudū. ad fi. in glo. de cōmenda. Sed tenendo
opinionē glo. que est inno. et aliorum. dicit alexā.
q cōmenda non potest durare nisi per sex menses.
in quo modicum preiudiciū fit ei cuius interest.
Et faciūt no. archi. et io. an. de rescrip. si ppter. li. vi.
super glo. morte. Item quia cōmenda fit semper

propter necessitatē uel utilitatem 10. scdm collec.

Collec. infra. e. cū olim in. ii. q. tenet cū fre. q. p. mutatio facta contēptis his quorū interest. nō est nulla sed annullanda. p. motiua fre. Et quia nō est defectus ex pte auctoritatis. cū dependeat ab epō. ut hic. licet male facit si faciat contemnendo. **N**ec obstat. c. decernimus. xvii. q. vii. ubi dicit q. collatō episcopi facta contēptis patronis est irrita. dicit enim collecta. q. ibi loquitur extra casum permutationis et de collatione simplici. unde ibi non plenaria collatio. s. solū institutio ad epm ptinet. sup quo remittit ad collecta sua de iu. pa. nobis. quia si dicat q. in casu permutationis plenaria collatio ptinet ad epm auctate huius decre. in fi. Ego autē in primo āno quo fui auditor palatii circa principū anni domini. **M.**ccc. lxx. in cōsiliis rote uolui defendere permutationē factam per epm contempto patrono esse nullam. Et primo quia ibi est necessaria collatio et tamen talis est irrita. vt. c. decernimus alle. Item quia ad episcopum pertinet institutio. non collatio. et sic si constititerit. nulla est collatio. de preben. cū in illis li. vi. Item q. nullo iure hoc casu aufert pmutatio patrono. seu dat collatio epō. si ergo cōferat. collatio ē nulla. de offi. dele. sup eo.

Item quia culpa interueniens ex parte pmutantis
um impedit collationē. et cessat equitas. c. licet. et
de vnice. e. ti. ut uidet. no. nouel. in. c. licet sup glo.
quid si super penultima suppletioe. Modo in cul
pa fuerunt pmutantes qui non fecerunt uocari pa
tronū in renūtiationis admissione. ut no. de renū.
admonet. et. c. cū in dubiis. et de. cum illusio. e. ti. et
in permutationis expeditione in q̄ patronus et il
li quorū interest sunt uocandi. ut no. hic et in. c. licet
et in de. vnica. e. ti. Itē quia equitas istorū triū. c. ui
det esse ius nouū speciale et exorbitās. et sic nō habet
locū nisi in cau suo. uidelicet in illis q̄ cōessione u
tentes iuris forāz obseruant. Mō iuris forma req̄
rit uocatioē illorū quorū interest. Itē q̄a equitas ex
orbitās inducta in fauorē certarū psonarū debz sic
interpretari q̄ aliis nō noceat. nisi q̄tū minus pōt.
de rescrip. c. quis li. vi. non preiudicat ergo patrois
de quorū preiudicio nō est cogitātū. sed ut satisfiat
iuri. uocentur et presentent uel consentiant. quia
aliqua fiunt solum ut satisfiat iuri. de renun. c. si
de cau. poss. cum ecclesia. et. c. cum dilectus. dicebā
tamen cū patronus uocatus consentit. et cū pmuta
tio fit ppter ecclesie euidentem utilitatem. et patro
nus uocatus nullam iustam cōtradicens causam

opponit. presentatio absq pmutatione procedit. ar.
de his que fiunt a ma. par. cap. c. i. in fi. et per no.
in predicta de vnica in fi. per glo. sed ubi patronus
non esset uocatus nec presentationi uoluntarie con
sensisset uel uocatus ex iusta causa reclamatus. tūc
uoluntarie presentationi illius locus foret. Nam
equitas istorum. c. solum habet locum. culpa per
mutantium circumscripita. et in permutationibus
expeditis secundum iura. et in illis qui iuris con
cessione utuntur. Et facit quia patronus non culpa
bilis. iure suo presentandi priuari non debet saltē
sine causa. Facit quod dicunt doc. consensum patro
ni esse necessarium. qā ille loco presentationis sur
rogatur. Inducebam tamen in contrarium q regu
lare est q cum expeditio alicuius actus spectet ad a
liquem consensu uel consilio alterius. si faciat sine
huiusmodi consensu uel consilio. ualet ipso iure.
ut. c. quod sicut. et. c. cum in ecclesiis de elec. de his
que fi. a prela. cum uos. de arbi. cum olim. xii. q.
.ii. si qua de rebus. et no. in. c. dudum. et in regu.
non firmatur allega. saluis no. in regula ratum. et
regula qui tacet. et in. c. prudentiam de offi. delega.
Aduerte tamē qā lap. et alex. in alia pte redeunt
ad istam questionem. et dicit lap. et uidet dicere si

sint beneficia collegiata et fiat per legatum/etiam
de consensu illorū ad quos spectat collatio/ electio/
uel presentatio/nō ualet. per. c. penul. de offi. lega.
li. vi. Sed si dispositio. d. c. pe. non comprehenderet
permutationem. tunc bene ualeret etiam sine eorū
consensu qui habent eligere presentare uel conferre.
et per. c. dilectus de offi. lega. et. c. si abbatē de elec.
li. vi. sed in aliis beneficiis ualet etiam sine consen
su eorum qui habent eligere/ presentare/ uel confet
re. etiam si persone sint ecclesiastice. Si uero patro
ni sint clerici et contradicant/ non ualet presentatio
per eos fienda. sed si nō contradicant/ ualet permu
tatio. Si uero fiat per episcopum/ debet fieri de cō
sensu illorum quorum interest et de cōsensu capi
tuli sui. alias eis contradicentibus/ est nulla. ita q
absq; alia cassatiōe poterit collatio uel p̄sentatio fi
eri. ut p̄dic. c. decernim⁹. et de re iudi. c. cum bartol
dus. si tñ capi. suū cōtradicat/ nō ē nulla s; ānullan
da. de his q; fi. a p̄. ea noscē. Nūc enī eis cōtradicēti
bus ē nulla sicut i aliis. Et hec uera sunt in pmuta
tionib⁹ bñficiarū ut bñficiarū ad uitā pmutanti
um tenēdorū. Non autē in pmutatiōe ppetua in
illa enī et in vniōe requir. ē cōsensus illorū quorū
interest et sui capituli expressus. nec sufficit tacitus.

In temporalı uero sufficit ratıhabıtıo secuta tacite
uel expresse. et tunc in ppetua ualet ex nunc quod
factum est. In tēporali non auditur ille qui fecit p
textu solennitatis omısse cōtrauenıens et reuocare
uolens quod fecit. in ppetua uero auditur. Ratio
differentie. quia solennitas omıssio in tēporali est
de iure priuato. cui potest renūciari. scus in publi.
co cuiusmodi est ppetua. ut in. c. quia diligēti de
fo. compe. Nec referendo singula singulis colligi
possunt. xii. q. ii. in summa. et. c. sine exceptione. et
.c. abbatibus. et. xvi. q. i. possessiones. et. c. temporis
q̄litas. de his que fiunt a pla. c. i. ii. et. iii. et. c. ea nos
citur. et. c. tua. et. c. pastoralis. et. c. inter dilectos. et
.c. cū dilecti qđ me. cau. de resti. spo. olim. de excessi.
pla. sicut vnire. de elec. nosti. de fi. pres. ueniens. de
de. coniu. diuersis fallaciis. de preben. cum in ecclē
sis li. vi. et de. vnica. e. ti. et de. ne in agro. s. ad hoc
de sta. mo. et his q̄ nō utrobıq; lap. sed nihilomi.
nus dubius sum. et intendo dicere in de. vnica. e.
ti. Adde tamē omnino que scripsi supra i questıōe
.s. proxime precedenti.

Quarto queritur. Quantum tempus habent
contempti ad agendum de contēptu. Et idē
posset quēri de illo qui contemnitur in collatione.

Fre cuius est hec questio numero xxxi. dicit q
si primo tacite uel expresse consenserint. non audi
untur. de his que fiunt a maio. pat. cap. ex ore. de
appel. concertationi li. vi. alias audiunt infra sex
menses a tempore scientie computandos. secundum
hosti. allegat de concessi. pben. quia diuersitatem
ut li. nō contesta. quoniam. s. si uero. de his que fi
unt a prela. c. ii. secus in electione. ut ibi no. io. an.
ex quo nō comparuit uotatus infra tempus edicti.
saluo quod habetur infra. q. ma. ac. pos. c. ul. de his
qui pmutationē ignorare potuerūt. fre **A**lex.
dicit q hec opinio sibi placet cum determinatione
questionis. s. pxi. et dicit q in electionibus et simi
libus uocati ut uenire debeant infra terminum
competentem. non ueniunt. post non admittuntur
sine causa. quia fuerunt contumaces. de elec. cum a
nobis. Ratio quia uocati tenentur ire si eligere uo
lunt. sed in pmutatione licet uocet illos quorū in
terest et consentiant. isti nō tenentur ire quia nō te
nentur consentire. ideo si nullus uadat post q̄ scue
rūt permutationem factam et sic beneficiū uacasse.
possunt eligere uel cōferre infra tempus eis statu
tum a lege. nec est necesse q contemptum prosequā
tur. si uero maior pars iuit et consensuit si facta fuit

permutatio motu pprio/ minor ex quo uocata fuit
nil pōt dicere. Sed si non fuisset uocata/ agere pos
set de contemptu. ut dicit fre. Si uero sit ad instā
tiam/ licet maior pars consentiat/ minor eligere po
terit. per modum quem dixit alexan. s. questione
proxima ubi uide. **C**ollecta infra. e. cum olim
in. viii. questione/ recitat hosti. omisso fre. et insert
ex dictis hosti. q. si in pmutatione uel collatione
pretermittere ē/ esset idem sicut in illo qui tacite uel
expresse consentit. de his que fiunt a prela. ex ore.
Subdit tamen q. ipse non bene uidet q. contemp
tis sit limitatū tempus a iure quicqd dicit hosti.

Quid dicendū/ i ueritate etiā nō uideo quomō
cum bona equitate possit sustineri q. liceat patrois
uel aliis quorum interest impune contemnere uo
cationem episcopi sine causa. maxime si episcopus
propter necessitatem uel utilitatem ecclesiarū uelit
mutare psonas. vnde iudicio meo essent hic sex dis
tincte examinanda. Primum. vtrum illis quorū
interest presentibus et contradicentibus/ possit et
debeat de iure talis conditio sine causa rationabili
facta impedire huiusmodi psonarum cōmutatio
nem ob necessitatem uel utilitatem ecclesiarum p
ipm faciendam. Scdm est quid de alia cōmutatioe

que voluntarie fieret. Tercū quid de contumacia
uocatorum non comparentium. Quartum an re-
ferat quo ad hoc an motu proprio an ad instantiā
alicuius permutatio fiat. Quintum est an referat
quo ad hoc inter patronos clericos et laicos. Sextū
quid de questione principali.

Ad primum ueniens dico q̄ apparet mihi q̄ p
mutatio personarum de loco ad locum seu de eccle-
sia ad ecclesiam ob necessitatem euidentem ecclesi-
arum ipsarum per episcopum sit fienda. et q̄ uo-
luntaria contraditio illorum qui sua dicunt inter
esse absq̄ aliqua causa rationabili facta. eam de iu-
re impedire non potest. Et quia in his que euiden-
tem necessitatem vel utilitatem ecclesie respiciunt
cōtraditio facta fuit. causa audiri nō debet. de his
que fiunt a maio. par. ca. c. i. cū similibus. Sic enim
est in alienatione rei ecclesiastice immobilis per p̄
dicta. in qua etiam si audiri debeant illi quorum
interest. tamen si ob necessitatem vel utilitatem ec-
clesie euidentem fiat. et causam sue contraditiois
rationabilem non allegent. tenet alienatio facta p̄
illos ad quos principaliter ptinet. tali contraditio-
ne non obstante. ut predicto. c. i. et de re eccle. non
alie. c. i. et ii. l. vi. et. c. ti. de. i. et. c. sine exceptione.

xii. q. ii. p. que iura apparet q. talis alienatio indis-
tincte tenet. Et perpetuo preiudicat si causa et forma
interueniant. et q. in his minor pars licet eius in-
ter sit non pōt contradicere sine causa. Tamen alie-
natio possessionis est grauior q. p. sone quo ad ppo-
situm. Et est ratio huius. quia inter ea que sunt de
iusticia et ea que sunt de gracia hic se refert. Nam
in his que sunt de iusticia. minor pars non potest
maiori cōtradicere sine causa ut in .c. i. de his q. fi-
unt a prela. ym mo tenet qd facit maior pars. ff. qd
cuiusq. vniuer. l. plane. et. ff. ad municipia. l. quod
maior. et. ff. de regu. iu. l. aliud. §. infer. C. de decu-
ri. l. nominationū fr. x. Sed in his que sunt de gra-
tia vnius. etiā voluntaria cōtradictio impedit oēs
. ff. comu. pre. l. est receptū. ff. comu. diui. l. sabinus.
Sic in proposito permutatio propter ecclesias et ob
necessitatem ul' utilitatem earum. censetur de iusti-
tia. et nō de gracia. Custum enim est q. episcopus
qui ē omniū ecclesiarū preordinator in cūctis. xxv.
di. perle. c. i. ecclesiis ipsis prout necessitas et vtili-
tas euidentis ecclesiarum ipsarum exigere dinoscū-
tur. q. q. enim aliq. l. iter illis preiudicare videat. tū-
q. preiudiciū nō est grande. priuate et modice vti-
litati eorum. maior ecclesiarū vtilitas que publica

est preferri debet. **Q**uod autē ecclesiarū utilitas publica sit/textū habes. ff. de iust. et iu. l. 5. publicum ius. Item quia priuilegium iuris in fauorem ecclesiarum et ob causam necessariam datum/ep̄is auferri non debet sine causa et pro libito infra de regulis iu. indultum. et ibi concor. sed istud est huiusmodi ut hic patet in fi. Non enim esse debet in potestate illorū hoc ius deludere et circūuenire. s. de elec. cōmissa. §. porro. cum similibus. q. vi. et patebit responsio ad multa de obiectis in questione sequenti. **I**tem aut pretendit seu allegat tale inter esse seu causam rationabilem ppter quam debeat permutatio rationabiliter impediri/ et tunc constituto de illo/ permutatio impediretur. Aut non allegat aliquid tale/ et tunc apparet q̄ sua non interest saltem taliter q̄ propter hoc debeat permutatio impediri. quia/ qui interrogatus nullam causam allegat/ nullam habere uidetur. ut. ff. de petiti. here. l. qui interrogatus cū. l. sequenti.

Ad secundum quid de alia permutatione que uoluntarie fieret. id est nō ob causam necessariam nec propter necessitatem uel utilitatem euidentem ecclesiarū. Et in isto casu sto cū predictis doc. et dico q̄ tūc est necessarius cōsensus illorū quorū interest.

et simpliciter eorum contradictio etiam uoluntaria habet pmutationē impedire. quia tunc cessant omnes rationes supradicte. ymmo et tunc forsan cessat equitas huius decre. in fi. Dicit enim si epūs inspexerit causam necessariam. de vno loco ad aliū locum. poterit transferre personas. ut que vni loco sunt minus vtilēs. alibi ualeant utilius exercere. In eo autem qđ dicit. si episcopus causam inspexerit necessariam. notat necessitatem cause permutationis. et in eo quod dicit. ut que vni loco minus sunt utiles. alibi se ualeant utilius exercere. notat utilitatem nedum psonarum. sed etiam ecclesiarū. Et fit ista permissio a iure comuni. de quo in principio decreta. et in c. maioribus de prebē. qđ prohibitio exorbitans non habet locū nisi ubi causa permutationis est necessaria. et utilitas ecclesiarū hoc exposcit. **S**i autem aliter hoc episcopus facere uelit. uoluntarie facit et forsan contra ius. et sic non mirum si per illos quorum interest. ei contradici possit.

Ad tertium. quid de contumacia illorum quorum interest. seu uocatorum. et non comparentiū. Breuiter uideē mibi distinguēdū ad ea qđ s. pxi. me dixi. qđ aut permutatio fit ppter necessitatem

uel utilitatem ecclesiarum et tunc illis uocatis non
comparentibus (diuina repleta presentia) potest episcopus
pmutationem expedire quia ipsis inuitis si presen-
tes essent et contradicerent sed contra dicendi cau-
sam rationabilem non allegarent quod hoc posset fie-
ri. Modo uocati et non comparentes habentur pro
presentibus et nihil allegantibus. C. si ut se ab he-
re. absit. aut. oēs. C. de remissi. pig. l. si eo tempore
que loquuntur in actibus extraiudicialibus et quod dicitur
et non de maio. et obe. inter quatuor. et. c. humilis.
Aut pmutatio non fit ob necessitatem uel utilita-
tem ecclesiarum sed ob fauorem personarum et a-
lias uoluntarie et tunc sic cum dictis doc. uidelicet
quod talis absentia pro contradictione habet et impe-
dit pmutatioem eo quod ipsis inuitis non potest pmutatio
fieri. ut patet ex dictis.

Ad quartum. utrum referat an motu proprio an ad-
instantiam fiat pmutatio. Et hic dico quod inter ista
modicum refert. quia licet motus proprius reddat
gracias eius magis fauorabiles. tamen motus p-
prius episcopi iuris communis dispensationem non
immutat in aliquo casu. ff. de le. i. l. nemo. et. infra
de testa. ca. regliti. Sed dico quod solum est facienda
differetia an propter necessitatem. quam s. prime dixi.

Ad quintū. an sit quo ad hoc differentia facien-
da inter patronos laicos et clericos. Et uere puto q
non/ quia eque uigeret in patronis clericis/ sicut lai-
cis. Et quia licet papa quandoq̃ p̃sentationes cleri-
cis/ et nūq̃ consueuerit auferre laicis. iuxta lecta et
no. de iur. patro. cum dilectus. et de p̃ben. c. ii. li. vi.
Tamen episcopus nō plus potest auferre patrono
clerico q̃ laico. Et ideo q̃tum ad episcopū utrobicq̃
est ydemptitas rationis. et per consequens ydemp-
titas iuris. sed papa facit differentiam quo ad hoc
inter eos. Nam in p̃mutationibus per eum uť de
eius mandato in curia expediendis/ non exigitur
collatio uel consensus collatorū electorum uel pa-
tronorum laicorum. quia q̃q̃ omnibus preiudica-
re possit et uelit preiudicare/ patronis laicis preiu-
dicare non intendit/ ut eos a foundationibus ecclesi-
arum non retrahat.

Ad sextū. dico cum collecta q̃ cū non sit tempus
prefixū et determinatū a iure/ oportet q̃ p̃figat a
iudice. ff. de optio. et elec. lega. l. m̃cipiorum. C. de
inge. ma. l. diffamari. de p̃ben. si tibi li. vi. ar. s. de
offi. delega. de causis. Tamē prosecutio cōtemptus
pprie non habet locum si permutatio nulla fuerit
ipso iure. quia qđ nullum est/ de iure rescindi non

pōt. ff. de iniur. rap. et m. fac. testa. l. v. §. i. Et ideo
hic esset discutiendum quādo permutatio expedita
his nō uocatis? est ipso iure nulla uel annullanda.
de quo satis scripsi post dictos doct. in q̄stionibus
s. p̄xime precedentibus. tamē uideretur satis ueri
similiter posse dici quia si ppter necessitatē uel uti
litate ecclesiarū ex causa necessaria alias sine frau
de fuerit per episcopū celebrata permutatio nō uo
catis quorū interest? maxime si nō fuerit per frau
dem obmissa uocatio? ualet permutatio ipso iure.
sed possunt illi agere de contemptu. Et est ratio. q̄a
que possunt agi inuitis aliquibus? et eis ignoran
tibus agi possunt. ff. de regu. iur. l. qui pōt inuitis.
et ibi cōcor. Et habes simile in electione. nā minor
pars non potest impedire maiorem ne eligat? facta
electione a maiori parte contempta minori? ualet.
licet minor possit agere de cōtemptu. s. de elec. ca.
quod sicut modo ut dixi. s. in illis p̄sentibus et cō
tradicientibus sine causa? teneret p̄mutatio ergo 10.
In alio aut casu? uidelicet ubi non ppter necessitatē
uel utilitate ecclesiarū? sed ppter fauorem p̄sona
rū uel alias uoluntarie fieret permutatio? optinent
dicta doctorū p̄dictorū? uidelicet q̄ nulla sit p̄muta
tio ipso iure. nec tūc sit opus agere de cōtemptu.

Quarto queritur quia dictum ē sepius q̄ au-
toritas episcopi requirit̄/licq̄ ad inferiorem
pertineant collatio/presentatio/electio/seu renūcia-
tio. Done ergo q̄ renūciatio/admissio/presentatio/
uel electio/collatio uel institutio/pertineāt ad ali-
os. Nunquid in permutatione ista per illos inferi-
ores sint fienda auctorisante episcopo? Vel nūq̄d
ep̄s omnia faciet puta renūciationem/receptionē
et beneficiorum renūciatorum collationem de con-
sensu illorum ad quos predista alias pertinerent?
Et uidet̄r q̄ immo auctorisante ep̄o illi ad quos
talita pertinerent ea debeant expedire quia quan-
do alienatio fienda est p̄ prelatum aliquē ille ali-
nationem facit consentiente et auctorisante episco-
po. xii. q. ii. placuit. et c. abbatibus. xvii. q. iiii. in uē-
ditionibus. Item quia ex contrario sequerē absur-
dum quia si in manibus episcopi fieret renūciatio
et per eum collatio ep̄s posset in proxima uacati-
one asserere se esse in possessione conferendi. q̄d ne-
fas est cōsentire. Sed io. an. et pau. in. de. i. e. ti. di-
cunt totum expediet consentiētibus illis quorum
interest. Et uidetur hoc comprobare per c. quēlitum
in fi. e. ti. Et ex hoc sequerē hoc nouū et mirabile
q̄ consueta fieri seu reformari per viam electionū

et cōfirmationum/uel per viam presentationum
et institutionū/nunc reformabuntur per viam col
lationis per episcopum uidelicet qui alias non ha
bet instituere uel cōfirmare. Sed certe hic nullum
inconueniens ex quo consentit is cuius interest. Et
est simile quod no. hosti. in summa de iure patro
in fi. ubi dicit q. presentatus per patronum potest
recipere vacantem ecclesiam/113. episcopo nō perti
neat collatio/ sed institutio. Et no. idem io. an. post
eum de iure patro. per uestras. non ob. q. preiudi
cium fieret instituenti. Nam illud habet locum
ubi episcopus simpliciter conferret. ut in. ca. finali
de cau. pos. cum similibus. quod non est in casu no
stro. frederi. **A**lexander dicit q. hec solutio est
uera/ideo non est necesse instare. Pro qua bene fa.
quod no. innoce. et iohan. an. post eum de renū. ca.
fi. super glo. et in fine ubi queritur nūquid presby
ter presentatus ab abbate quo ad temporalia possit
renuntiare in manibus episcopi quo ad spiritua
lia. Et tenet q. non. dicit tamen ibi hostien. q. per
renuntiationem factam in manibus abbatis. epi
scopus posset illum priuare. Nam quod dicit he.
est mirabile q. beneficium consuetum reformari

per electionem reformari habeat per collationem.
Nā hoc nō est mirabile nec nouū. sicut ip̄e ad quē
ius eligendi deuoluitur/posset prouideri conferē-
do. et sic reformat per collationem beneficium con-
suetum reformari per electionem. Et no. iohan. de
elec. ne pro defectu. et. e. ti. ca. si post quā. li. vi. et no.
in clemen. si de beneficio de preben. in glo. coniūge
ad illud quod dicit in fine. Quod non preiudicat
his ad quos spectat. Bene facit clemē. quamuis in
fi. et quod no. ibi in glo. et vii. q. i. pontifices scdm
alexan. Quid dicendum? Certe ab ista opinione
deuiare nō possum/ maxime quia cōmuniter om-
nes tenent eam. et quia hec decre. totum cōmittit
soli episcopo. Et ex hac determinatione concludo q̄
cum solus consensus ptineat ad illos qui alias cō-
ferre/presentare/eligere/constituere/uel cōfirmare
habebunt/ualet permutatio p̄ episcopum expedita
etiam ipsis presentibus et cōtradictentibus/dicenti-
bus uel consentientibus. vocatis aut non uocatis.
scientibus uel ignorantibus. dummodo facta fue-
rit secundum formam que habetur in fine huius
decreta. in uerbo. si autem. uidelicet ob causam ne-
cessariam et propter utilitatem ipsarum ecclesiarū.

Eodem modo quo declaratur in fine. q. proxime
preceden. Nam istud regulare est. q. quando expe-
ditio actus pertinet ad aliquem principaliter. licet
ad alium pertineat consentire. et ille ad quē perti-
net specialiter actum expedire sine consensu illius
tenet quod facit. licet cōtemptus agere ualeat de cō-
temptu. ut scripsi. s. e. parte. ii. q. s. ego autem. ver.
inducebam tamē in contrarium ubi reperies alle-
iura que hoc probant. Et facit quia consensus ī ta-
libus potest interuenire expost facto. ut scripsit in-
nocen. de consue. c. cum consuetudinis. et in prece-
den. c. dudum. de re. eccle. non alienan. li. vi. in glo.
fina. Et in propria materia q. consensus istorum
post permutationem ex intervallo interuenire pos-
sit. scripsit pau. in clemē. i. infra. e. et approbāt lap.
et alexan. Modo alia est in legibus regula q. illud
quod est ipso iure nullum. non potest confirmari
postea per consensum. ut in. c. auditis de elec. ubi ē
similis casus. q. ibi dicitur q. si electio sit ipso iu-
re nulla. quia sit facta a paucioribus. consensus ex-
post facto interueniens eam confirmare nō potest
ut no. per innocen. de offi. delega. c. prudentiam in
glo. sed quid si iudex. Et maxime de permutatione
hoc fateri oportet. quia sunt necessarie collationes

hincinde que non possunt esse in suspenso. ut no. p
io. et alios modernos in. c. ii. de elec. li. vi. quia alit
excōmunicatio esset in suspenso. si ad dignitatem
pertineret et ille excōmunicaret. quod esse non pōt
ut patet ex lec. et no. per inno. de appel. preterea. Et
ideo tenet nouel. de preben. statutum. li. vi. q. colla
tio ordinarii facta infra mēsem acceptāti qui infra
mensem nō acceptat. est nulla. nec reconualecit. sed
noua collatione opus ē. quia esse nō potuit in sus
penso. Vnde si qui casus sint in quibus nullitas
pendeat uel reconualescere ualeat per cōsensum. illi
sunt speciales et specialiter expressi in iure. ut in. l.
filio preterito. ff. de iniur. rap. nam nō est in posse
glosantium uel scribentium. tales inducere fictio
nes uel pendentias que a solius legis uel principis
potestate dependent. et ideo non respondeo ad glo.
et no. quas lap. et alexan. inducunt in contrarium
s. e. parte. q. ii. licet pateat responsio vno uerbo. q̄
loquūtur in collationibus que suspensionem nō re
cipiunt scdm omnes. Sed et alias respōdeni potest
quod omitto. ¶ Preterea aut dices cōsensum esse
de substantia aut forma adus. et consensus postea
superueniens nō confirmat. ut d. capitulo. auditis
Aut non est de substantia uel forma. et tunc non

est questio. quia actus ualet. quia habet omnia sua
substantialia. ff. de confir. tu. l. i. et ideo nō debet vi
uari ab extrinseco. ff. de contra. emp. l. in venditio
nibus. Non obstat lex per fundum. et. l. receptum
quia ibi ualebat quo ad obligationem illius qui
imponebat seruitutem. Nec obstat. l. i. §. fallas. ff.
rem ra. ba. quia ibi ualebat actus quo ad obligati
onem falsi pcuratoris. ut no. per inno. c. dilecto. de
appel. et in hoc sequor fre. qui fuit ita magne au
thoritatis sicut lap. et alexan.

Quinto querit̃ utrū in cōsensu p collegiū
1. uel patronos in permutatione adhibendo.
maior pars sufficit? Dicit collec. s. e. iustum q̃ suf
ficit maior pars collegii ubi fit ppter necessitatem
uel utilitatem ecclesie. alias secus. inducit no. de cō
sti. cum omēs. et no. nouel. in c. licet. et pau. i. de. i.
infra. e. ad questiones. in glo. fi. Consensum tamē
collegii dicit necessariū. inducit notata sua de ma.
et obedi. ca. dilecti. et le. et no. in de. i. de supplē. ne
glo. prela. Et requirit̃ potestas dispensandi. si vnus
est monachus et alius est canonicus regularis. De
patronis uero dicit q̃ si spectat ad eos ut ad vniuer
sos. idem quod supra. sed si spectat ad eos ut ad
singulos. non est locus regule que dicit q̃ melior

lit conditio possidentis. ff. cōiuni diui. l. sabinus.
Nam hoc casu sufficit nedum maior pars respēū
aliarum partiū/etiam minoris. de iure patro. c. iiii.
et hoc credit frede. in fauorem ecclesie. ut patet per
casus exceptos in. d. regula in re cōmuni. et hoc si fi
at propter ntilitatem. et alias secus scdm eum. de
quo satis scripsi post lap. et alexan. s. e. parte. q. ii. in
dictis alexan. ver. vnde ad huius declarationem.
Sed distinctionem inter motum proprium et in
stantiam/ conuerte in aliam distinctionem/ nidelq
an propter necessitatē/ uel utilitatem/ aut ob fauo
rem personarum/ uel alias uoluntarie fiat permu
tatio. In qua distinctione consentit frede. ut pt̄ ex
dictis. Et licet collec. soi met. q. in patronis laicis.
idem tamē dicas in patronis clericis. quia quo ad
hoc nou est rationis diuersitas inter illos. ar. ff. de
verborum obli. l. a titio.

Sed nunquid cū permutat prelatus ecclesie col
legiate sufficit consiliū collegii. uel nūquid necessa
rius est consensus illius? Collec. s. e. iniustum in
xiiii. q. dicit se credere q. sufficit consiliū quo ad re
signationē faciendam supiori. in cuius arbitrio ē eā
recipere aliis uocatis. ut apparet in his que le. et no
tat de renū. c. fi. Credit tamē q. renūtiatio fieri nō

possit nisi de consensu eorū ad quos spectat electio
quia eorum interest nullum sine eorum consensu
prefici. de elec. c. i. et xvi. q. vii. decernimus cū simi-
libus. saltem quantū ad cōsensum eorum quibus
causa permutationis prelatus est preficiendus. ut
in. d. c. dilecti scdm eum. Ego autem puto consen-
sum requirendum. quia dum de interesse aut de p
iudicio alicuius agitur. nō requiritur eius consiliū
sed consensus. C. de auc. prelan. l. fi. in fi. infra de
regu. iur. quod omnes et ibi concordantie. liq. p. cō-
siliū de faciendo uel nō faciendo satis appareat
consensus ipsius uel dissensus. dico tamē p. distin-
ctionem. s. proxime factam videlicet q. si propter
necessitatem uel utilitatem. n. non sit necesse inter-
uenire consensum. maxime si nō habet causam cō-
tradicens. sed alias secus. ut patet ex supradictis.

Sed utrum uocabunt absentes canonici ad cō-
sentiendum? Credit collect. q. nō quo ad resignati-
onem. sed bene quo ad pmtationem cū agatur de
substituēda et preficienda noua psona. alle. de pre-
ben. cū in illis li. vi. de elec. quia ppter. Et hoc tene-
menti quo ad primū de renūtiatiōe. quia satis pu-
to q. prelatus ecclesie collegiate possit renūtiare in
manibus superioris sine cōsensu sui collegii. q. hoc

officiū pertinet ad superiorem. et nullo iure cauet
q̄ consensus subditorum quo ad hoc sit necessari-
us. licet aliqui notent contrariū. s. de renunti. ca. ad
monet. et. c. quod in dubiis. super quo remittit col-
lec. ad collecta sua ad nota. in no. s. de renun. c. post
translationem. et ad nota. archi. et nouel. in. c. i. e. ti.
li. vi. et pau. in demē. i. infra. e. qui notare uidet q̄
omnes consentire debent. Saluo qd pau. dicit q̄ ex
post facto sufficit consentire. et q̄ ita fuit disputatū
et terminatū bononie. et hoc uerum si fiat cōtem-
platione persone. secus si fiat ppter necessitatē uel
utilitatem ecclesie recitans etiā de permutatione be-
neficii tenuis cū pingui. recitat nouella. et card. in
c. licet. dicens illa esse uera nisi beneficia essent no-
tabiliter inaequalia. et fieret inter senem et iuuenē.
uel inter p̄p̄quos. Item dicit collec. in. c. questū
in. q. viii. q̄ presentans/instituens/eligens/uel con-
ferens sunt uocandi. de quo per archi. lvi. di. ca. i.
licet uideatur facere contra. c. licet. et clemen. i. infra.
e. ubi non est expressum. Sed immo hoc innuit
quia loquūtur de illis qui iuris concessione utunt̄
et hoc etiam innuit innocē. infra. c. proximo. Et hō
etiam cōmuniter tenetur scdm collecta. Sed an p̄-
sumitur patronum qui nō interfuit fuisse uocatū.

Videtur q̄ nō quia ista est solennitas extrinseca q̄
non presumiū. ut legitur et nō. de his que fiunt a
prela. ea noscitur. Nisi dicatur q̄ consensus patro-
ni nō est ita intrinsecus sicut consensus collegii in
compatione solennitatū. iuxta nō. et lec. C. de vtra.
et cōmit. stip. l. i. et nō. in. d. c. ut circa. Sed p̄t̄ solu-
tio ex p̄cedentibus. quia si ob utilitatē nel necessi-
tatem nō. non est nulla. sed annullanda ad prosecu-
tionem contempti. ut apparet ex dictis. Si vero nō
appareat et patronus hoc prosequi. non presumiū
uocatus. sed si non prosequi. presumitur pro facto
episcopi. uidelicet propter necessitatem vel utilitatē
vel patrono cōsentiente vel uocato. ¶ Sed quid
si permutatio fit in curia. Certe licet de iuris rigo-
re uocandi essent patroni saltem laici. uel eorū con-
sensus requirendus. p̄ nō. de preben. c. ii. l. vi. dicit
tamē collectarius se credere q̄ papa id nō admitter-
ret. et tñ re uera a tempore quo fui referendarius i
curia. uidi seruari q̄ nō expeditur permutatio nisi
exhibeatur consensus patroni laici.

¶ Quinta pars per quem modum debet permu-
tatio expeditur.

Supra diximus de personis per
quas et inter quas et cum quibus
debent permutationes expediri
et de beneficiis permutandis. Verum
quia sepe defectus in modo ui-
ciat actum qui geritur. ut ff. de transac. l. cum hi. §.
modus et §. si pretor. Ideo nunc restat uidere per quem
modum debet permutatio expediri. Et quia modus
requirit debitam proportionem temporis. uidelicet
quod res agatur tempore quo agi debet. Ideo de hoc
primo queramus.

Primo igitur queritur infra quod tempus su-
perior in cuius manibus sunt beneficia cau-
sa permutationis resignata. illa conferre teneatur.
Et de. cuius est hec questio numero. xxix. dicit quod
pau. in clemen. vnica. e. tr. dicit. quod non est tempus
prefixum a iure. sed compellatur per superiorem con-
ferre si est negligens. ad hoc de iure. patronato. nul-
lus. fa. no. per pau. in cle. ii. de religi. do. ubi dicit quod
non est tempus statutum infra quod hospitalia con-
ferantur uel comittantur. Idem no. de executore dato
a papa in cle. si. de preb. sed secus de dato ab alio.
de electi. si compromissarius li. vi. Idem in electio-
nibus imperatoris. ut no. in c. ii. de re iudi. li. vi.

Idem. de receptionibus canonicorū ubi est certus
numerus. ut no. nouel. post hosti. de elec. ecclesia.
de conces. preben. ex parte. Sed in. c. ex parte nō di-
citur uacare canonicatus uel prebēda. quia ibi nō
est numerus. de preben. dilecto. Nec obstat de con-
ces. preben. c. ii. quia ibi uacant beneficia simplici-
ter. sed in permutatione scdm quid uel ex causa.
Item ibi collator habet libertatem in conferendo.
hic necessitatem in dando certū. scz permutantibus
Sed ista posset impugnari ex his que no. io. an. de
elec. publicato in fi. post inno. compos. pe. et abba.
ubi dicit qd si publicato scrutinio. canonici non eli-
gant illum quē nominauerunt. deuoluūt potestas
eligendi ad superiorem qui debet illum nomina-
tum in scrutinio eligere. et ibi compos. quem io. ex-
primit de spacio triū mēsum. Sed ibi expressum
est tempus de iure infra quod canonici tenent eli-
gere. et in hoc casu nō est expressum. Compellatur
ergo p̄ superiorem. et si monitus nō expediat ifra
terminū assignatum sibi. hoc faciet superior. ad hō
de offi. ordi. irrefragabilis. §. excessus. et c. quanto.
fa. quod no. de suppl. negli. prela. c. i. li. vi. et quod
no. io. an. de elec. cum ecclesia vulerana. post hosti.
et compos. Ered. Lap. ibi dicit pbabiliter posse

dicti q̄ si superior qui per emendationem recepit ex
causa permutationis fiende/tertio requisitus a re
nūtiantibus nō contulit.uel in resignatione dicit se
nolle facere/ est in optione renūtiantiū an uel int
alium superiorem adire ut eis beneficia assignata
conferat. an a permutatione retrocedere et ad sua be
neficia reuerti. quod libere tūc eis licet. fa. ad hoc. c.
li. beneficia de p̄bē. li. vi. fa. de. vni. de offi. ordi. Et
ca. irrefragabili. c. ti. Et quod ubiq̄ no. per 10. de lo
ca. potuit. de appel. ab eo. li. vi. et de. q̄uis. c. ti. Idē
forte erit lapsis sex mensibus a tempore renūtiatio
nis ipsius. Lap. **A**lexā. uero dicit q̄ opinio lap.
equa uidetur. sed sibi nō placet q̄ isti possint redi
re ad sua beneficia/ ex eo quia uacant ergo est neces
saria noua collatio. et hec fuit ratio clemē. vnice. c.
ti. uidelicet q̄ ex quo uacabant/ uidebatur q̄ possent
alteri conferri de iuris rigore. sed illa statuit q̄ per
mutantibus/ nō aliis uoluit collationem fieri/ nō
aut q̄ ipsi redirent propria auctoritate. Vnde pone
q̄ episcopus bononiensis beneficia resignata causa
permutationis confert aliis q̄ resignantibus/ licet
collatio nō teneat/ non tamē possunt illi qui p̄mu
tare uolebāt ad illa redire absq̄ audāte epi. quia il
lud non cōpetit a dispositōe illius tex. uel alterius

iuris alias quare nō dicit illa clementi. talia beneficia conferant aliis q̄ permutantibus. permutantes remaneant in suis beneficiis. de deci. ad audiētiā cum suis cōcor. Dicit ergo alexan. q̄ si nō possent redire. sic aliis fieret collatio. S; dices tu. quomodo si ep̄s nō uelit eis conferre. eis p̄uidebit. Respondeo per superiorem assignato termino ep̄i scopo infra quem conferat. quo lapso. faciat superior. Ad hoc induco vnam glo. omīssam per eos. que hoc solenniter probat de rescrip. duobus. l. i. vi. que incipit nō tenetur. Nam nullum tempus est statutum in casu huius. c. infra quod illi ad quos spectabat electio teneant eligere alterum de pmutantibus. et tamē de necessitate eligere tenent. quod si noluerint. dicit ibi glo. q̄ superior eis assignato termino et eo lapso faciat. Sic recte hic ep̄iscopus tenetur conferre permutantibus. Vnde si facere noluerit. hoc superior facere potuerit. Non obstat contraria lap. que locum habere possunt quādo permutatio potest sortiri effectum. sed hic potest p̄ modum quem ego dixi. Sed dices quantū tempus assignabit superior isti ep̄iscopo. Dico q̄ licq̄ posset dici de decem diebus per. c. si pluribus de preben. l. i. vi. et de. xx. per. c. si. de consue. ed. i. uel de mente.

per dēmen. cum ei quem de concess. prebē. Tamen
puto relinquēdum superioris arbitrio. Ad hoc op
time fa. quod no. io. de rescrip. gratie in fi. li. vi. in
nouella. ¶ **Q**uid dicēdum? Certe dubito de ista
deuolutione q̄ nō sit in potestate superioris limi
tare tempus suo arbitrio per cuius lapsum collatō
ad eum deuoluat. Nam deuolutio nō ponitur in
casibus expressis. ut legi et nota. in. c. quanquam
de elec. li. vi. et no. de renū. c. nisi cum pridem. et de
concess. preben. quia diuersitatem. Modo iste casus
non est isto modo in iure expressus. Preterea licet
collatio ab inferiore deuoluat ad superiorem. hoc
est uerum in beneficiis ad simplicem et liberam
inferioris dispositionem expediantibus. et post sex
menses a tempore note uacationis computādo in
c. nulla. de concess. preben. et. ca. quia diuersitatem
alle. Aut in proposito loquimur in permutatione
in q̄ uasimplices et libere collationes ad episco
pum nō pertinent. et nō loquimur de tempore iu
ris sex mensium. sed de tempore arbitrario per iu
dicem presigēdo. Vnde licet fatear q̄ superior adiri
potest ut compellat. et q̄ superior in modum com
pulsionis potest episcopum negligētem uel mali
gnantem monere ut infra certum terminum per

superiorem prefigendum / episcopus collationes
faciat et episcopum punire si non faciat tamen q
propter negligenciam contemptum . aut maliciā
episcopi / collatio ad superiorem deuoluatur / tex.
non reperiō allegatum / sed solum glo. que legis
condende auctoritatem non habet . unde ad papā
uel legatum de latere esset recurrendum . Et certe
puto q cum nihil sit imputandum permutanti-
bus ubi episcopus conferre recusat nec teneantur se
imbrigare uel litibus inuoluere cum episcopo suo
nec per se adimplere possint . quod satis uidetur .
permutationem adimpleri non posse et sine culpa
compermutantiū . et q per consequens possunt ad
sua beneficia recurrere iuxta opinionem frederici .

Considera enim ista materia in equitate fundatur
et equum nō est q pro bono malum recipiam . Nec
etiā q statutum eorū pacificū in litem cōmutet .
presertim contra dominū et superiorem suum cō-
tra quem est nimis difficile subito obtinere . hoc
aut certum est q si post renūtiationem noua causa
iusta et rationabilis superueniret propter quā per-
mutatio deberet impediri / tūc episcopus nō debe-
ret compelli ad eam adimplendam . de excep. c. pa-
storalis . de elec. c. statuimus . in fi. si . vi . et . c. ut circa

et. et. l. immo posset et deberet episcopus pma-
tantibus mandare q̄ redirent ad beneficia sua/ dū
modo non essent in culpa. alias posset illa confer-
re aliis. iuxta no. per nouel. infra. e. c. l. q̄. **C**ollec-
tangit hoc in. c. exhibita. infra. e. t. et solum recitat
dicta frede. nihil addens.

Secundo querit. Done q̄ presentibus permu-
tare uolentibus et petentibus eorū renunti-
ationes admitti/ et collationes hincinde fieri/ ep̄s
respondet. placet nobis et nos p̄mittimus/ nūquid
sufficit? Fre. cuius est hec. q. dicit q̄ uidetur q̄ sic
ut in hoc breui compendio uideant̄ isti renūtiasse/
et episcopus renūtiationes admisisse. et beneficia
hincinde cōtulisse. simile. ff. de vul. et pupil. sub. l.
iam hoc iur. Ad idem quod no. inno. de preben. in
.c. inter cetera. ubi dicit q̄ permutantes habent ius
in beneficiis suis/ statim postquā superior auctori-
tatem suam interponit. fa. quod no. io. post hostiē.
de maio. et obe. ex ore. ubi dicit q̄ si ep̄s de uolū-
tate beneficiati confert beneficiū/ id est eo presente
et tacente/ ualet collatio. quia ille uidet̄ renuntiare
et episcopus acceptare. **S**olutio de subtilitate iu-
ris potest hoc sustineri. sed tutius est et ita ibi con-
sultat hostien. q̄ fiat expresse renūtiatio et collatio.

et sic seruat consuetudo. et probatur in clemen. vni.
ca. e. ti. scdm fre. **A**lexan. dicit q scda opinio ē
uera. saluo q nō est uerum q subtilitas iuris facit
p prima parte. immo facit p ista secunda. quod de
monstrat sic. Nam certum est q in pmutatione de
bet vacatio interuenire. etiam ut ipse frede. dicit. et
no. de rescrip. si propter. in glo. morte. et super ea li.
vi. sed si fieret per modum de quo. s. nō interueni-
ret uacatio ergo. **P**robatur minor. quia antequā
dicat episcopus confero uel placet. non uacant bene-
ficia. quia licet isti peterent admitti renūtiationes
nondum supponit admitti p episcopum. et sic nō
uacabant. ad hoc de renū. quidam. ubi ille q petit
licentiā cedendi cogitur ad cedendum. ergo petitio
nō est cessio. sic ille qui constituit procuratorem ad
cedendum. nōdum censetur cedere nisi postquam
procurator cessarit. de renū. c. i. in de. cum ibi no. Sic
qui constituit procuratorem ad eligendum certam
personam. non dicitur eligere tunc de elec. ut quis
iusto. li. vi. et sic ante actum perfectum non potue-
runt beneficia uacare. post aut perfectum uacant.
quia iam facta est permutatio. ergo apparet q va-
catio nō interuenit. **N**ec obstat dictum inno. quia
fateor q postq̄ auctorisaret. pmutantes habent ius

si fuit seruatum quod debuit seruari. et hoc quia sic
nunc consentientibus illis quorum interest auctori
saut illi cassarent permutationem. et sic pmutan-
tes non habent ius hoc casu ex sola auctorisatione
episcopi. Dicitur etiam inno. loquit in collatione
non odiosa et non in collatione alteri facta contra iu-
ra cuiusmodi est ista. ut. c. questu. infra. e. ti. et no.
archi. de consue. c. si. li. vi. et sic in ea nil debet omis-
ti quod inueniat expressum. sed littera in. c. licet di-
cit renuntient et resignent. et dement. vnica. e. ti. dicit
resignata. que notant resignationem precedere col-
lationem. quod non est in forma de qua supra dicit
scdm alexan. ¶ Collet. infra. e. cum olim in. ii. q.
arguit qd sic per. l. iam hoc iure. ff. de vulga. Et no.
inno. de preben. inter cetera. Et no. hosti. et nouella
de his que fiunt a prela. ca. ex ore. Et de concess. pre-
ben. c. si. li. Rnso. Tamen sequendo hosti. sto cum
fre. distinguendo inter rigorem et securitatem.

¶ Quid dicendum? Certe magis sto cum alexa.
et credo qd de ueritate iuris per talium uerborum
breue compendium sit permutatio quo ad renuntiati-
ones et collationes. et pro hoc allego. c. beneficiu.
de regula. li. vi. ubi dicit qd licet beneficium ingre-
dientis religionem. nec p ingressum nec toto anno

quo fuerit ingressus uacet! tñ de consensu ingressi
conferri potest. et sic tacito consensu utriusq; absq;
alia renūtiatione et renuntiationis admissione. re-
nūtiatio et renūtiationis admissio cēsent interue-
nisse. sicut acceptatiq; in expectante petente colatio-
nem beneficii. ut de vnica. de concess. preben. in fi.
et collatio quam censetur facere executor in posselli-
onem inducendo seu inuestiundo. ut no. per inno.
de his que fi. a ma. par. ca. c. ex ore. in. i. glo. p. cōtra-
rio optime faciunt q̄ ibi scripsi in. i. ii. iii. et. iiii. q.
per que ista questio p. ista parte uidetur decisa. si-
cut enim agnoscens hereditatem ex vno iure. alteri
tacite renūtiat. ff. de acqui. here. l. illud. Et est ratio
huius. quia in talibus in quibus nulla verborum
sollennitas nullaq; forma est necessaria. sed suffi-
cit tacitus consensus uel expressus. non est vis per
quē modum de illo consensu appareat. seu an uer-
bis uel factis de hoc constet. ff. de legi. l. de quibus
§. i. maxime quādo se habent ut antecedens et cō-
sequens et in se habent connexitatē et consequentiā
necessariam. Nam tūc disponens consequens cen-
setur disponere cōmnia antecedentia ad illud conse-
quēs necessaria. C. de neces. seru. here. insti. l. ult.
et. ff. de iur. o. iudi. l. ii. et. l. illud alle. et. s. de offi.

dele. c. i. et. c. pretere. et. c. prudentiam. §. sexta. ff. de
ser. rus. prela. l. iii. §. qui iter cum similibus. Modo
renuntiatio et renūtiationis admissio nullam uer
borum solennitatem/ nullamq; formā preter con
sensum tacitum uel expressum de iure requirunt.
ut patet ex dictis. Et est certū quo ad actum pmuta
tionis. predicta se habent sicut antecedens et con
sequens/ etiam esse cōnexitatem et consequētiā
necessariam inter se habent. ideo dicendo de con
sensu illorū permitto vos/ uel placet nobis. cēsen
tur ipsi facere oīa antecedentia necessaria uidelicet
renūciatiōes. renūtiatiōnū admissiōes. et tollō
nē Et parcat mihi alex. quia si fuisset legista/ non
dubitasset. **N**am talia antecedentia consequentia
et connexa bene possunt breui manu sub vno in
uolui. ff. si. cer. pe. l. certi cōditio. §. si nummos. uer.
nec dubitari. et. l. singularia. ver. quod igitur. e. si.
consensus enī hominū in his qui ex eius pcedunt
arbitrio multa potest operari in momento. ut patet
ex iuribus alle per que fundamentū alexandri est
sublatum. nam hic. et. rentianuntiones et uacatio
nes / et collationes interuenisse cēsentur. ut patet
ex dictis. fator tamen cum hostienfi. et frederico
q; ad tollendum difficultates que ex cōtrarietate

opinionum occurrere possunt. consultius ē ante factum q̄ omnia expresse fiant.

¶ Tertio querit̄ nūquid permutatio potest fieri cum temporis interuallo? Cardī. et 10. an. infra. e. licet l. vi. suadent q̄ omnia fiant in instāti et si sint beneficia in diuersis diocesisibus q̄ ambo episcopi simul conueniant et simul expediant/uel sibi inuicem aut eidem persone ambo cōmittant. et sic habeant̄ pro vno ar. infra de senten. exco. cū illo rum ad finem. et ff. de condi. et demon. l. cum fundum in fi. Si tamen ex interuallo fieret/ualetet. et ita seruatur scdm̄ collec. et ista est ueritas. Super hoc tñ vide que scripsi s. e. tractatu parte. i. q. ii. per que sunt expedita que scripsit collec. infra. e. exhibita. q. xviii. et. xix. que expediui in predicta. q. v.

¶ Possem etiā querere de beneficiis reſeruatis et de beneficiis tacitis in superioribus dixi. Et de culpa et recurſu. de quibus infra dicam.

¶ Sexta pars de causa ex qua seu per quam fit permutatio.

Supra proxime premisimus de modo per quem permutatio expediri debet. Verum quia uolentes sua beneficia permutare sine causa audiri non debent quia sine causa neminē audist pretor. ff. de transac. l. cū hi. q. vult ergo ver. in causa. Nec mirū quia a iuris communis prohibitione non debet recedi sine causa. ff. de est. prin. l. ii. Ideo nūc subiici de causa ex qua siue ppter quam permutatio debet expediri.

Primo ergo queritur que est cā ex qua seu propter quam debet moueri episcopus ad permutationem faciendam? Et certe dico q causa non debet esse voluntaria ut hic patet ad fi. i. ver. si autem et faci. iura. s. proxi. alle. Et dicitur causa necessaria illa que necessitatem uel euidentem utilitatē ecclesie respicit. ut in. c. dudum. de re. ec. non alienā. l. i. vi. et probatur in fine huius decreta.

TSecundo queritur. Vtrum propter solum fauorem personarum beneficiarū beneficia sua permutare uolentium non habita aliqua consideratione ad necessitatē uel utilitatē ecclesiarū

a quibus hinc inde persone ille transferri cupiunt
de iure possit et debeat moueri episcopus ad pmuta-
tionem faciendam. Et uidetur q non p hanc de-
cre. ad fi. ver. si autem ubi dicitur si episcopus cau-
sam inspexerit necessariam licite poterit de vno lo-
co ad alium trāsferre personas. per quem tex. appa-
ret q oportet causam esse necessariam. et idco uide-
tur q uoluntaria nō sufficiat. Causa autem neces-
sitatem uel utilitatem ecclesie respiciens dicitur neces-
saria. sicut in alienatione dicimus. ut pre. c. dudū.
de re. eccle. non alienan. li. vi. Illa uero que solum
fauorem personarū respicit. dicitur uoluntaria. quia
ad primam tenet prelati. cum teneatur procurare
utilitatem ecclesie. sed ad scdā non tenetur prela-
tus. cum nō teneatur fauorilare psonas nisi uelit.
Item fa. pro hoc finis huius decre. ubi dum di-
cit. ut qui vni loco minus sunt utiles. alibi se uale-
ant utilius exercere. Per hunc enim tex. datur intel-
ligi q utilitas loci attenditur et non persone. Cum
igitur iste tex. ponat ius nouū exorbitans et specia-
le. et adiiciat certam formam. quicquid sit contra
formā. est ipso iure nullum. de of. dele. venerabili.
de rescrip. cū dilecta. de resti. spoli. pisanis. de offi.
ordina. quāuis. li. vi. Certa enim uidetur fienda

interpretatio infra de regulis iur. que a iure l. vi.
Item fa. ga. ratione iuris specialis cessat illud ius.
C. de epis. et cler. generaliter. C. de restitu. mili. l.
ulsi. ff. de iure patrio. l. adigere. §. quāvis. et no. per
nouel. de renuntia. c. post translationem. ¶ Hosti.
prouidit ante dubitationem. et ideo hic in p̄dicto
ver. si autem super uerbo necessariam posuit vnā
glossellā quam scripsi post nouel. in expositione
littere sup dicto uerbo. in qua dicit ad dictum ver.
bum necessariam subaudiēdo maxime. Nam ibi
dicit idem se putare si expediret personis. scdm ea
que no. p̄reum. s. de preben. c. super inordinata.

¶ Collec. vero primo arguit q. non. quia permu.
tatio ut dictum est requirit dispensationem q. sit
propter ecclēsie utilitatem uel necessitatem. inducit
collectā sua de iudi. ac si clerici. Ipse tamen credit
se credere contrariū ad hoc ut locum mutet et mē.
tem. lxxxviii. dist. in. si enim. ualet enim interdum
pro utilitate anime mutatio loci. lxxxii. dist. valet.
cum similibus. et quo ad minora beneficia p̄bat.
infra. e. cū vnuerforū. de maioribus tñ dicit q. nō
est fienda nisi propter necessitatem uel utilitatem
ecclēsie. ¶ Nouel. uero uidetur insequi opinionē
hostien. in eo q. ipsum recitat et non reprehendit.

Pre. Lap. et Alexan. non tangunt. sed nō mire
ris. quia ipsi consueuerūt sequi nouellam dum nō
reprehendunt eam. **Q**uid dicendum? Certe pu
to distinguendum. quia aut querit quid debet fa
cere. aut si fecerit ualeat factum eius. **I**n primo
casu dico primo q̄ debet inspicere necessitatem uel
utilitatē ecclesie. et si reperiat q̄ necessitas uel utili
tas ecclesie hoc requirat. tunc debet absq̄ dubio p
mutationem expedire. ut hic. Si uero reperiat q̄ ne
cessitas uel utilitas ecclesie hoc exposcat illam non
fieri. tūc propter nullam causam mundi debet in
clinari ad illam faciendam. quia ipse non debet p
curare damnum ecclesie. sed potius utilitatem ipsius
et si aliter faceret. esset infidelis. **C**. manda. l. a pro
curatore. Si uero reperiat q̄ utilitas ecclesie neutrum
requirat. quia uterq̄ eorum utriq̄ ecclesie est eque
utilis. tūc debet considerare cōditiones permutare
uolentium utrum expediat eis pmutatio. et pro
pter quam causam expediat. et tunc si nullam cau
sam probabilem reperit propter quam persone id
debeant desiderare. tunc debet eas repellere et per
mutationem denegare. tum. quia sine causa. nemi
nem audit pretor. et sine causa a prohibitione iuris
recedi nō debet. ut dixi in principio huius partis

Item quia cōmuniter personarum mutationes ec-
clesiis sunt damnose/put continue experientie do-
cent. Si uero aliquā rationabilem causam reperi-
rit/ tunc si illa cedat in damnum ipsarum ecclesia-
rum/ nequaquam faciat. ut dixi supra. Si uero in
utilitatem ipsarum ecclesiarum/ aut alterius ea-
rundemet non in damnū alicuius ipsarū cedat-ut
quia iste sanius et melius hic. et iste meliores ami-
cos et patrimonium habet ibi q̄ hic. de quibus illa
et non istam iuuare potest/ et ille econtra. aut saltē
vnus eorū. ut sic in utriusq̄ uel saltem alterius ec-
clesie utilitatem cedat. et tunc certe permutationē
expedire debet. quia tunc propter utilitatem ecclē-
sie facit. Et sic intelligit qd̄ hic dicit in fi. Si uero
cā probabilis allegatur. nec in damnū nec in utili-
tatem ecclesiarū directe uel indirecte cedat (qd̄ dif-
ficile est reperire) sed solum cedat in utilitatem et
fauorem ipsarū psonarū/ tūc considerare dēt si ille
fauor ē pecuniarius uel carnalis. aut habet aliquā
fraudem admixtā veram seu patentē aut presum-
ptam/ tūc a pmutatione absteineat. quia ista intētio
nō est pura nec munda/ sed indecens et corrupta. s.
de pben. graue. et ut ecc. bene. c. ut nostrum. et infra
e. c. li. vi. et in d. clemen. vnica. cū vtrobiq̄ no-

Et maxime si labem aliquam contineret symonie
ut hic circa principi. uer. presertim. alias aut si uidet q
non noceat ecclesiis et q notabiliter pfit personis
consensum pmutationi prebere potest. quia si pro
ximus tenetur facere proximo qd illi prodest et si
bi non nocet. in virtute scd precepti euangelici. dili
ges proximum sicut teipsum. 1c. de sen. ex. ommu.
quante. et. e. ti. c. dilecto li. vi. et. i. di. in principi. forti
us debet facere episcopus. qui ad maiorem caritatē
tenetur subditis ratione cognationis spiritualis et
ratione immense christi caritatis cuius ipse est in
suo episcopatu vicarius. xxi. di. in nouo. Et idem
etiam de ecclesia que a christo est fundata. Cum er
go non noceat ecclesiis et prosit personis. episcopus
debet hoc facere. Non obstat hec decret. in fi. quia
debet suppleri maxime per interpretationē docto
rum pdidorū coadiutam ex rationibus antedictis
et per interpretationem consuetudinis laudabilis.
quia ita seruat et seruari consuetum est. ar. ff. de le
gi. l. si de interpretatione. et. s. de consue. cum dile
ctus. et per. c. vniuersorum. infra. e. ti. in principi. ibi
quā utilitati utriusq. imminere credebant. Et fa
cit. quia minime mutanda sunt que interpretatio
nem longam acceperunt. et fa. ff. de legi. l. minime

Sed caueat episcopus ne pro causa nimis leui hoc
faciat. quia sic damnū ecclesiarum procuraret cum
mutationes personarum ecclesiis cōiter sint dam-
nose ut dixi. licet enim propter magnas utilitates
personarū quandoq; portare habeant aliquod leue
damnum. sed sicut proximus pro iuuando pximū
in sua necessitate. vt predicto. c. 1. q̄te. tamen p leui
fauore personarū nō debet inferri damnū ecclesie.
quia in pari causa utilitas ecclesie que publica est.
debet preferri priuate. ut dixi. s. Sed nunquid quo
ad hoc est differentia facienda inter beneficia ma-
iora et minora sicut fa. collec. Sed certe videt̃ mi-
hi q nō. cum eadem sit ratio utrobique. ff. de verbo.
obli. l. a. ticio in fi. Saluo q episcopus ubi non tā-
gis damnū vel utilitas ecclesiarū. sed solum fauor
personarum. debet se reddere magis difficilem. et
reddere maiorem causam. quia ubi maius pericu-
lum. ibi cautius est agendum. ut in c. ubi maius. i.
princi. de elec. l. i. vi. ¶ In secundo casu cum queri-
tur. vtrum si episcopus permutationē faciat valeat
Subdistingue tres casus. quia aut est certum q
episcopus bene facit. et tunc tenet pmutatio et est
indubitatum. Aut est dubium an bene fecerit aut
male fecerit et tūc i dubio p̄sumitur q bene fecerit

•s. de renunti. in presentia. et que ibi no. et sic in du
bio tenendum est q. pmutatio teneat. Aut constat
q. episcopus malefecit. ut quia permutare nō potu
it uel debuit. et tūc aut casus ille est a iure damna
tus et nullus reputatus. ut q. symonia ut fraus
notoria interuenit aut aliud impedimentū. renun
tiationes et collationes uel aliquā earum seu ipsa
rum pmutationē de iure ipso facto irritans. et tūc
certum est q. permutatio non tenet. aut omnia cas
sant. et tunc magis puto q. permutatio non sit ipso
iure nulla. licq. ad psecutionem illorum quorum
interest seu ad quos pertinet possit p. superiorē epi
scopi irritari. et episcopus. puniri de eo q. malefe
cerit. maxime si scienter malefecerat. Et est ratio
huius. quia ista decreta. in ver. faciūt duo. Nam dat
episcopo potestatem permutationem faciendi. et eū
instruit qualiter debet pcedere ad permutationem
faciendam. tamē licet instruat eum. tū non astrin
git eum ad aliquam certam formam. ut patet ex
his que scripsi. s. e. parte. q. iii. primo casu principa
li. Constat autem q. ea que quis non astrictus ab
homine uel a iure ad aliquam certam formam fa
cit. infra suam potestatem regulariter tenet. etiam
si male fecerit. licet sint per superiorem reuocāda.

ut patet ex his que notant in clemen. vnica. de iu-
re patro. super verbo. inhibentes. sicut patz in colla-
tione beneficii facta p habentē potestatē persone
minus idonee. ipō iure tenet. licet posset irritari.
ut patet ex no. de concess. preben. cum nostris. et de
elec. quod sicut. per compos. et guil. de mon. lau. et
aliorum in clemen. auditor. et aliorum in c. inter
dilectos. infra de excels. prela. et sic etiam permuta-
tio facta contemptis illis quorū interest. regulari-
ter tenet. ut patz ex his que scripsi. s. e. tractatu pte
iii. q. ii. modo sic est in pposito. quia episcopo da-
ta est potestas permutandi. nec est astrictus ad cer-
tam formam ut patet hic. ergo ualet permutatio p
eum facta licet non debuerit eam facere dum mō
non sit casus ipso iure irritans. ut dixi.

Septima pars de impedimentis que possunt
obstare permutationi fiende.

Quodato de causis quibus debent p-
mutationes fieri. quoniā non solum
defectus cause. verū etiam multa im-
pedimenta possunt obstare pmutati-
oni. ideo de huiusmodi impedimē-
tis uidendum est. Ille enim qui vult actum gerere
debet tollere impedimenta que actui gerendo ob-
starent. Et ideo ille qui vult seruū heredem insti-
tuere/uel tutorem filio suo dare. impedimentum
seruitutis debet tollere et libertatem dare. insti. ex
qui. cau. ma. nō licet in princ. et C. de neces. seruis
here. insti. l. penul. et habes simile. ff. de excusa. tu-
to. l. idem. v. vulpre. i. fi. et. ff. de re iudi. l. quidā cō-
sulebant in fi. et de. ne romani. §. ceterū de elec.

Primo ergo quærentur que impedimēta pos-
sint obstare permutationi fiende. Ad quod
respondeo q̄ quadruplicia impedimenta esse possint
Primo enim ex parte illius qui permutationem
habet auctorizare. Scdo ex parte illorū inter quos
debet permutatio expediri. Tercio ex parte bñfici-
orū de quibus psonæ debent transmutari. Et quar-
to ex parte modi per quem debet pmutatio expedi-
ri. Quo ad primum dico ex parte illius qui debet

permutationem expedire seu auctorizare potest in
teruenire impedimētū triplex. Primo ex defectu
potestatis intrinsece. et hoc impedit omnes inferi-
ores episcopo. cessante consuetudine. de quo dixi. s.
e. tractatu parte prima in. i. et. vii. et. x. q. Secundo
ex defectu potestatis extrinsece. et hoc dupliciter. vi-
delicet aut propter necessariam vocationem seu re-
quisitionē aliorū quorum dicitur interesse. de quo
satis scripsi. s. e. tractatu parte. iiii. in quinq. q̄stio-
nibus. Aut propter ligamen manū seu impedi-
mentū aliud extrinsecum. de quo satis scripsi. s. e.
tractatu parte. ii. in. xii. q. quod statim cadet sub a-
lio membro. Tercio prouenit impedimētum ex de-
fectu habilitatis persone alias potestātē habentis
Et potest uenire inhabilitas ratione excomunica-
tionis publice. s. de re iudi. ad probandum. aut ra-
tione suspensionis. de do. et contu. ueritatis. de ap-
pel. pastoralis. aut ratione criminis uel sententie
suspensionem seu inhabilitatem inducentis. quod
non p̄sequor. ¶ Quo ad scdm de impedimēto p-
ueniente ex parte illorum inter quos debet p̄mu-
tatio expedire. et hoc impedimētū potest puenire
ex inhabilitate sicut dixi i precedenti membro. q̄a
longiorum requireret discussionem. aut ex defectu

iuris sufficientis seu potestatis utputa quia non
habet ius in re sed ad rem de quo scripsi .s. e. p
te .ii. in prima .q. uel quia habet beneficium te
nue de quo ibi scripsi in predicta questione. Aut
ex defectu uoluntatis ut quia cogitur inuitus .s.
.e. parte .ii. questi. septima. Aut ex defectu dispo
sitionis materie permutande uel consensus alio
rum qui consentire debent ut in .e. parte .ii. in .vii
et .viii. q. Aut ratione maioris dignitatis ut .e.
parte .ii. in .x. questi. Aut ppter diuersitatem ordi
num religionum uel monasteriorum ut .s. pte .ii.
questi. xi. ¶ De tercio satis scripsi .s. e. parte .iii. et
etiam scripsi de hoc parte .ii. quia omnia ista cathe
nata sunt unde sub isto totus tractatus compre
hendi posset. ¶ Circa quartum de ista materia
habes uidere que scripsi .s. e. parte .v. ubi reperies
de tempore in prima questione et de modo aucto
risandi in .ii. questi. Sed de tractatibus qui inter
uenire possunt et modū respiciunt uide que scrip
si .s. e. tractatu parte .ii. in .iii. .iiii. et .v. questi. et que
infra dicam in .ix. .x. et .xi. partibus. ¶ Verum quia
aliqua restant examinanda que nec in dictis nec
in dicendis reperiuntur repetita. Ideo specialiter
de illis queramus.

Secundo ergo queritur. Vtrum consuetudo optionis impediat permutationem sic q̄ in prebendis permutatis habeat locum optio ī ecclesiis in quibus ē consuetudo optionis iuxta formā e-cum in tua. de consue. li. vi. Et hec est questio frequenter numero. xxviii. Et uidetur q̄ sic quia ibi interuenit renuntiatio et sic vacatio et per consequens optio. Item quia papa conferendo uel permutando non uidetur uelle illam uel aliā ecclesie consuetudinē tollere. ut. d. c. cum in tua. et e-cum aliquibus. et ca. si propter. de rescrip. li. vi. et e-cum in ecclesia de preben. e. li. et s. de consue. cum olim. et de concess. preben. ex parte. Sicut nec statutum rationabile. de cōstitu. c. i. li. vi. maxime quia permutantes consuetudinem ignorare nō debent quia non debent impugnare quod debent defendere. de na. ex libe. v. c. i. **Incontrariū uidetur per c. licet. et clemen. vnicam. e. ti.** **G**uido gordienſis ep̄s nepos archidia. da sp̄tauit hanc questionem et determinauit q̄ de iuris rigore habet locum optio. fundans se specialit̄ in hoc q̄ ibi interuenit vacatio. Respondens ad. ca. licet. quia ibi permutantes in totū priuarent iure suo si expectantibus locus esset. et hic habebit p̄bendam non optatam. **P**au. contra p. c. licet et cle. i.

alle. Ad. e. cum in tua respondent q ibi mandabat
prouideri de beneficio: nulli alii de iure debito. et
sic nō fit iniuria expectanti. Sed in permutatione
mandatur ex certa scientia conferri cum decreto.
Item in expectatione notat ambitio: sed nō in p-
mutatione. **M.** Jodera tenet cum d. episcopo. Io.
an. in. d. c. cū in tua non eligit: sed dicit q qui vult
tenere esse locum optioni: potest respondere ad cle.
q ibi prohibet collatio et non optio. quia ibi non
interuenit collatio: sed antiquus canonicus sue an-
tique institutioni et consuetudini ecclesie inherens
prebendam pignam uacantem sine collatione re-
cipiant. **P**re-dicit q salua reuerencia tanti pa-
tris intentio concilii vienensis est. q beneficia per
mutationis causa uacancia: nedum nō conferantur
aliis: sed q illis conferant qui ex causa pmutatois
resignarunt. Omnis ergo modus uel via per quē
permutare uolentes suo uoto frustarentur in per-
petuum uel ad tempus in totum uel i partem p-
hibetur. alioquin illuderetur eis. et hoc contra inē-
tem et uerba concilii. Ea quod ipse io. an. no. in. fi.
glo. penult. Et dicit fr. sic fui semper in hac opi-
nio: et in ea perseuero. Sed ad id quod dicebatur
q prebenda non optata possit conferri pmutanti

rñdet q non renuntiavit ob hanc cām permutare
volens ut illam haberet/ sed ut illā haberet qd ha
bēbat ille cum quo permutare intendebat. alias si
bi illuderet contra elem. cum illis de renūtia.
Item pone q prebenda nō optata habet onus anne
xum/ puta sacerdotium uel aliud cuius iste pmu.
tans nō est capax. de preben. ei cui li. vi. ergo ille si
ne prebenda absit. Et si dicis q expectat sequētem/
respondit q non renūtiavit sue/ ut sequentem ha
beret uel ut expectaret uacaturā/ sed ut haberet resi
gnatam per illum cū quo permutabat. **Lap. di**
stinguit sic quia aut constat talem consuetudinem
extendi quo ad uacaturam ex causa pmutationis.
Aut constat nō extendi/ aut dubium est. **Primo**
casu. aut illi quorum interest permutationi consen
serunt aut nō. Et si consentiant/ aut simpliciter/ aut
nō simpliciter sed reseruando sibi potestatem optan
di. Et sic reseruando/ aut tali permutationi consen
serunt permutare uolentes/ aut nō. si non simplici
ter consenserunt/ sed reseruando ius/ et permutare
uolentibus consentientibus/ erit locus optioni. sed
si non consentientibus/ secus. quasi primo sit re
seruatio uestita/ coherentia consensus/ et ultimo ca
su nuda. fa. quod no. io. de elec. cum ana. de reg. iu.

in generali. Si uero non consentiant permutationi ius
optandi habēs: tunc distinguitur aut superior quod
puta papa uel legatus tali consuetudini derogat
per clausulam non obstantibus &c. aut non dero-
gat. primo casu non est locus optioni. secundo casu sub
distingue. quia aut permutantes scribant aut scri-
re debebant talem fore consuetudinem. aut non. pri-
mo casu est locus optioni. sed si nolint acceptare
possunt ad priora beneficia redire. Si uero constat
non extendi. non est locus optioni aliquo casu. Si
autem est dubium in quo casu procedit questio: tunc
videtur esse dicendum non esse locum optioni. ut
potius stemus permutationem permittenti fieri et
uolenti permutantes consequi beneficia permutata
ut in iuribus alle. s. qm consuetudini. que in dubio
non reuocat. Potest tamen in casu isto sic distingi
Aut permutatio fit per superiorem ad instantiam
permutare uolentium. aut fit proprio motu. Pri-
mo casu. aut fit in fauorem iuris priuati. aut publici
puta ecclesie. Primo casu locus est optioni. Ratio est
quia hic concurrunt permutatio odiosa et consuetu-
do fauorabilis. Ideo preferri debet consuetudo et
extendi ad instar legis. de offi. archi. dilecto et quod
ibi nota. Sed secundo casu non fit locus optioni. et ideo

si motu proprio ad hoc de preben. si motu ppro.
et. c. si pluribus. li. vi. et de rescrip. cum aliquibus.
e. li. et in demē. si duobus. q. neutro. ut lite pendē.
et quod no. nouel. in sepe dicto. ca. licet et hic. **Non**
omitto q. in omnem casum prebendam dimissam
peroptantem consequi poterit etiā qui optare pote
rit optatam. Ratio quia illa dimissa habebitur p
optata loco eius. s. ut lite pen. c. ecclesia. infra de re.
iu. si quis in ius li. vi. **Alex.** uero dicit q. hec di
stinctio sibi placet cum aliqua adiunctione et li
mitatione. limitat ergo in casu ipso principali quā
do dicit q. si habentes ius optandi consenserūt sim
pliciter. non est locus optioni. dicit q. licet consenti
ant pmutationi. non tamē cum eorum preiudicio
sed intelligit consentire scdm eorum statuta et con
suetudines ecclesie. sed consuetudo erat q. in benefi
ciis permutatis haberet locum. et de illa constabat
ergo scdm illm videtur facta permutatio. cum con
suetudines nō tollantur nisi dicatur. de cō
stitu. c. i. li. vi. et de prebē. cum in ecclesia. e. li. ar. de
offi. vica. c. si. et de re. iu. in generali. e. li. cū ibi no.
Sed ad quid tūc ualet talis consensus? Respondet
q. ad eos ad quos spectat receptio. et sic eorum consen
sus fuit necessarius. ut pt. ex no. in. c. licet. et in de.

vnica. infra. e. secundo addit alex. ad secundū mē
brum principale illud quod no. archi. et io. an. de
rescrip. si propter in uerbo pro te li. vi. ubi patet q
priuilegiatus debet recipere fructus bñeficiorū ex
causa pmutationis uacantium. si permutatio fiat
ad instantiam. secus si ex officio superioris scilicq
propter necessitatem. Sic in pposito haberet locū
optio in vno casu et nō in alio. Sed p hoc destrui
tur quod s. dicit fr. uidelicq q omnis modus per
quem permutantes frustrant uoto suo etiā ad tem
pus uel in parte. prohibet a iure scdm alexan.

Quid dicendum? uide in primis que scripsi i
.d. c. cum in tua de consue. li. vi. ubi illam integrā
questionem inuenies in continenti post istum tra
ctatum. infra ubi etiam scripsi. et uide in illo uer.
quid dicendum. ubi aliquas modificationes et cor
rectiones reperies. et his saluis nō placet mihi dif
ferentia quam ponit lap. inter motum proprium
et instantiam. per ea q scripsi. s. e. tractatu pte. iiii.
q. iii. uer. ad quartū. Et breuiter magis puto q sub
motis tot distinctionibus q cōsuetudo optandi nō
habet locum in prebenda uacante per renūtiatiōē
factam ex causa permutationis in ecclesia in qua ē
talis cōsuetudo. et ut dixi. collec. placebat ista optio

Et est ratio huius quia omnis modus et omnis via
per quam possunt permutationes fraudari/ intelli-
guntur excludi per. c. licet. et clemen. vnicam. e. fi. Et
ista opinio etiam placet colleo. et etiam mihi quia
prohibitio cle. ne beneficia ex causa permutationis
relinquatur aliis q̄ ip[s]is permutare volentibus confe-
rantur/ intelligit cum effectu/ nedum ut vera pro-
pria/ sed etiam de interpretatiua et effectuali colla-
tione quia de his que effectuali equipollent/ idem
est iudicium. ut. s. de testi. c. licet ex quadam. et. ff.
si cer. pe. l. certū quia mentem ponderare debemus
et nō verba. ff. de legi. l. scire leges. Mens aut iuriū
effectū respicit et requirit. ff. q. s. iu. l. i. i. fi. s. de cle.
nō resi. relat. modo in optione licet nō sit propria
collatio/ est tñ interpretatiua et effectualis collatio
equivalens proprie collationi in effectu/ puta ipsa
optio relata ad titulum antiquiorem et coniunctū
illi iuxta no. per io. an. in predicto. ca. cum in tua.
Cum enim presupponat uacatio/ oportet q̄ intue-
nerit collatio/ aut aliud habens vim uel effectum
collationis/ alioquin optans in optata ius habere
non posset. nec p̄ optionem vacatio toleret. Cuius
contrariū consuetudo supponit. **E**t cōfirmo. q̄a
consuetudo specialis debet interpretari scdm ius/

vt minus iuri deroget q̄ fieri potest. de consuetudi
cum dilectus. et de uerbo. signifi. abbate. Item q̄
licet uere vacationes et collationes in permutatio
ne interueniant. tamen iura que uolunt ex ista cō
cessione eludi permutantibus vnum compermuta
tum in locum alterius. et permutationis surro
gatum habens locum illius et econtra. ita q̄ si pre
benda mea tibi ex causa permutationis conferatur
tu habebis loco mei sic q̄ non uidetur uacatio. sed
surrogatio. et ita nō habet locum regula q̄ res sur
rogata in locum alterius eodem iure censetur. ut
C. de rei. uxō. ac. l. tua. Cum igitur optans non po
ssit illū excludere. ergo nec istum. Preterea si non
esset ista pmutatio non fuisset facta resignatio nec
secuta uacatio. et ideo non potest conqueri optans
si nūc optare non possit. sicut nec tunc. Nec obstat
q̄ constitutio noua non tollit consuetudinem. nec
ei derogat siue consequens fuerit siue precedens. nī
si expresse eam damnet. ut patet ex let. et no. de cō
stitū. ca. i. l. vi. Fateor enim hoc. sed dico q̄ consue
tudo per cōstitutionem declaratur et interpretatur
capi. cum dilectus. de consuetu. et capitu. abbate. de
uerbo. signifi. alle. Plus dico quod forte attem
ptari posset. Et dico q̄ consuetudo de natura sua

non comprehendit hūc casum nisi aliud appareat.
Et primo quia in casu isto consuetudo esset nota-
bilis. Nam irrationabile esset q̄ uolens permuta-
re prebendam suam ducentarum librarum cū pre-
benda equiualeanti deberet causa optionis recipere
prebendam decem librarum. sicut est in multis ec-
clesiis quia talis deceptio esset ultra medium iusti
precii contra equitatem. c. cum dilecti. de empti. et
ven. de qua equitate scripsi. s. e. tractatu parte. ii.
Modo ad casum irrationabilem consuetudo non
debet trahi. cum debeat esse rationalis et prescri-
pta. de consue. c. fi. Preterea quia talis consuetudo
est introduda in fauorem canonicorū. et sic in eo-
rum odium retorqueri nō debet. ff. de legi. l. nulla
infra de regu. iur. ca. quod ob gratiā. Modo in eorū
odium retorqueretur si auferret eis beneficiū iuris
ne scq̄ suos canonicatum et prebendam permutare
posset. Preterea cum tota mutatio a facto episcopi
personas de loco ad locum propter necessitatem et
utilitatem ecclesie ex suo officio commutantis pē-
dere noscat. non debet consuetudo intelligi de isto
casu per quem factum officiū et auctoritas episco-
pi et utilitas ecclesie impedirētur. cum auctoritas
superioris censeatur excepta. de iureiuran. veniētes

Item quia hec consuetudo ius ad prebendam alteri debitam dare non potest. ar. infra de preben. cum in ecclesia. modo ista prebenda est compermutata. ergo zo. ¶ Et quicquid sit. ad ultimum videtur distinguendum an episcopus propter necessitatem uel utilitatem ecclesiarum prebendarum hoc faciat. et tunc per optionem huiusmodi impediri non possit. Nec forsitan valeret consuetudo contraria. etiam si ad casum istum se extenderet. tanquam irrationabilis per predicta. Aut vult hoc facere solum in fauorem personarum. et tunc sequeris dicta lap. et alexan. saluis modificationibus per me datis tam supra in principio quam in dicto capitulo si in tua. ad finem tertie questionis. Et adde omnino que scripsi in clemen. vnica. in. vi. questione.

Tertio queritur. Pone opponitur contra permutationem factam per episcopum de duabus parochialibus ecclesiis quod vnus permutantiu tenuit ecclesiam suam tanto tempore ut puta forte per vnde- cim menses et quamplius non poterat promoueri ad sacerdotium. et taliter quod ecclesia sua erat de proximo necessario uacatura. et sic per eum non potuit

permutari? nunquid talis oppositio de iure pcedit?
Videtur q sic per no. et collec. de cleri. non resi. c. ad
hec. Et quia permutatio censetur contractus bone
fidei/et non debet fieri fraudulenter. s. de excepti.
cum venerabilis. et. e. ti. c. licet. li. vi. in verbo sine
fraude. et quod ibi no. nouel. super glo. quid dicen
dum. ¶ Collec. credit q permutatio nō debet ad
mitti. fatetur tamē quosdam dicere q si fieret tene
ret. quia verum est q beneficium adhuc nō vacat.
ut infra de elec. commissa. li. vi. et que colliguntur
per eum in d. c. cum venerabilis. et. s. e. ti. c. i. dicit
q non propter hoc lapso anno ius sibi creatur in p
mutato per ea que ibi habentur. ¶ Quid dicen
dum? vide que scripsi latius post parum in pre
dicto capitulo cōmissa. iii. oppositione. s. sed tunc
queritur que utilitas. ver. alius autem videtur esse.
ctus ex eadem radice procedens usq; ad ver. alius
autem videtur effectus huius expectationis. per
que magis puto q non valeat. propter fraudem
que inest tali pmutationi. ¶ Sed pone q recepti
beneficium curatum ea intentione q non promo
ueret ad sacros ordines? sed q ego permutarem eo
adepto cū aliquo alio non curato/ uel ut resignare
nepoti meo et post pmutato? nūquid ualet pmutatio.

Videtur q̄ sic quia certum est beneficiū esse meum
Sed in contrarium est ueritas scđm collec. infra. e. .
cum vniuersorum in ultima. q̄ quia fraudulenter
recepī tale beneficiū. ergo permutare non possum
.e. ti. c. licet li. vi. Plus credit tales peccare mortali-
ter. quia voluntas recipiētis beneficium debet esse
propter diuinum officium seu seruitium. de cleri-
non residen. quia nōnulli. cum similibus. et debet
esse perpetua. xxi. q. i. capi. i. Et quia conferens hoc
facit. ut. d. c. commissā. Dicit tamen collec. se audi-
uisse a frede. et quibusdam aliis litteratis q̄ hoc fi-
eri poterat. quicquid tamē sit in foro contētiōso. in
foro tamen anime talem nō credit collec. tutū esse.
ut ipse scripsit infra. e. cum vniuersorum questio.
ultima. et in sepe dicto. c. licet. e. ti. in vi. Ego autem
credo permutationem ipso iure valere. nam licet
simonia vitiet collationem. i. q. i. ordinatiōes. et. q.
.iii. ea que. si tamen sit mente concepta ab extra nō
producta. collationem nullam non reddit. nec de-
missionem beneficiorum seu restitutionē fructuū
requirit. ut patz ex his que le. et no. infra de simo-
.c. ulti. Sed hoc verum si mutata uoluntate pmo
ueri intenderet. alioquin tenetur ad restitutionem
fructuum et per consequens beneficii. de elec. capi.

commilla. §. ceterum. li. vi. Et assignatur ibi ratio.
quia eos accepit fraudulenter propter que quo ad
eum qui tale beneficium permutaret cum non cu
rato secundum fraudem preconceptam reputarem
permutationem in foro penitentiali sibi damna
bilem cum fraus damnet permutationem ut dixi
supra. Et si permutaret cum alio curato per cuius
medium debet habere facilius curatum. quia ista
esset commutatio fraudis. Sed si mutato proposito
intenderet promoueri ex causa permutaret cum a
lio curato. tunc fraude cessante cessare dicerem pe
nam fraudis et permutationem. quia hic mutatio
uoluntatis ut predicto. §. ceterum. ibi nisi volun
tate mutata. **S**ed quid si dolo te induxi ad re
signandum et permutandum nunquid tenet resi
gnatio? Johan. no. p. no. vii. q. i. suggestum. quod
est verum in effectu. sed bene tenet ipso iure. ut no.
s. quod me. cau. abbas. secundum collec. infra. eccl
olim in. ix. q. **S**ed in contrarium facit. quia per
mutatio dicitur contractus bone fidei. de excep. cum
venerabilis. Et maxime in quorum receptione debet
interuenire omnis puritas. scdm inno. s. de rescrip.
constitutus. Et quia scdm communem opi. fraus
in permutatione commilla reddit ipsam nullam.

vt legitur et notatur in capitulo licet. c. ti. li. vi. et
ibi dicitur. et interim tu cogitabis.

Quarto queritur. Done permutatio facta est
apud sedem apostolicam coram ordinario.
Nunquid potest opponi de reservatione. c. ii. de p
ben. li. vi. Colecta. mouet infra. e. exhibita in. ix.
questioe. Et refert fredericus tenere qd licet ordina
rius possit ibi resignationem recipere. non tamen
permutationem perficere. quia statim qd resignata
sunt. uacant in curia. et spectat collatio ad papam.
per predictum. c. ii. Et licet aliqui contra. tamē hec
opinio tutior est propter no. s. c. ii. et quia curia ro
mana semper interpretat pro sede. clemen. i. ut lite
pendente. et capi. si a sede. de preben. li. vi. Et hanc
opi. amplectitur curia romana secundum eum.

Finit pars septima Incipit octaua.

¶ O⁸taua pars de procuratoribus p quos possunt
permutationes expediri.

¶ I⁸to de impedimētis que possunt p-
mutationi obstare. Nunc quia pmu-
tationes per pcuratores sepius expe-
diuntur et plerumq aliqua contra pro-
curatores opponuntur propter que pmutationes hu-
iusmodi impediuntur. Ideo de procuratoribus et p-
curatoriis huiusmodi aliqua videamus. ¶ Circa
que formantur questiones.

¶ P¹rimo igitur querit an duo pmutare uolē-
tes possint vnū et eundem pcuratorem ad
sua beneficia pmutanda constituere? ¶ Fre. cuius ē
hec. q. numero. xxxvii. dicit q istud dubium mo-
uet. l. si q. si plures. ff. de pcura. et id quod legit et
no. ff. de auctori. tuto. l. accipientis. et. ff. de adop. l.
si consul. et de proba. ex litteris. Respondet se crede-
re q sic et sic practicabatur. Nam si sit procurator
ioban. et p. uolentium sua beneficia permutare.
renuntiabit primo pro iobanne. ex causa permuta-
tionis fiende cum petro. et postea renuntiabit pro
petro ex causa permutationis fiende cum ioban-
ne. Quibus resignationibus sic factis episcopus

confert sibi vnam ecclesiam pro iohan. et secundo
aliam pro petro. uel econtra. Nam sine procurato-
rio ualet collatio facta pro absente. s. de preben. ac-
cedens. et. et. si tibi absenti. l. i. vi. **C**ollec. infra
e. exhibita in. vi. questione arguit primo q. l. i. nō
possit fieri. cum nullus possit fungi duobus offi-
ciis. ff. de pac. l. si plures. nō. de proba. ca. ex litteris
sicut nullus potest esse actor et reus. iiii. q. iiii. nul-
lus. Sed pro contrario inducit de elec. cum inter. et
nō. in. d. c. ex litteris. et non eligit. **A**lexander di-
cit q. sibi non placet solutio frederici. Nam vnus
bene gerit uices duorum. Vnde episcopus est in. c.
ut episcopus et ut canonicus prebēdatus. de pben.
cum in ecclesia l. i. vi. Et si ibi fuerit ut canonicus.
ad eum tanquā ad episcopum appellatur. de ap. ca.
a collatione. l. i. vi. et est. c. penul. et quod nō. de con-
suetu. c. nō putamus. e. l. i. et procuratorem vnū el-
git nomine suo. et alium nomine domini. de elec.
si quis iuste. e. l. i. et hic conueniunt omnia iura. ff.
quod cuius. vniuer. nō. l. idem in principi. ff. de suc-
cesso. edic. l. i. §. sed uidendum. C. de adulte. l. mari-
ti. s. de elec. cum inter vniuersas. de quo nō. de con-
cessi. preben. capitulo postulasti. et hoc tene menti.
quia et ita seruatur.

Secundo queritur. Nunquid ad permutandum seu ad reuertiendum ex causa permutationis sufficit generale mandatum? Collec. s. e. iniustum in x. questione mouet questionem in religioso ecclesie collegiate preposito. qui per electionem canonicorum preficitur. qui sicut procuratorem quendam laicum ad permutandum cum quacunque persona et cum quocunque beneficio. et queritur. nunquid tale procuratorium ualeat? Et arguitur sic. quia ista forma non reperitur prohibita. ergo ualeat. ut ff. de procura. l. i. Et quia isto modo potest constitui procurator in matrimonio carnali. ut uidetur ar. de procura. c. si l. vi. Item quia host. no. de preb. c. accedens quod procurator potest constitui ad recipiendum seu acceptandum quodcunque beneficium curatum et non curatum. **S**ubdit collec. ibi quod licet videatur verum de rigore iuris multisque placeat. tamen si esset papa cum eo. contrarium sibi placeret. quia iste prepositus non posset cum quocunque beneficio. nec etiam cum quacunque persona permutare. de preben. cum singula. et de mē. vnica. de supplen. negligē. prela. et de mē. i. de elec. ergo nec per alium facere poterit. xxvi. di. si quis non suo. Ad idem dicit in sequenti questione in seculari. quia nec ille cum quocunque

posset permutare. Et quia decens videtur q̄ restrin-
gantur tales vagationes. de elec. c. fi. l. i. vi. facit q̄
nec excommunicatus potest procuratorem cōstitue-
re. nisi ad illa que posset facere. iuxta collec. de pro-
curatorem constituere. nisi ad illa que ipse posset.
facere. iuxta collec. de procura. c. i. et infra. e. cū vni-
uersorum in princi. Et facit quia in matrimonio
carnali nō. idem iohan. an. in. d. c. fi. de procura. l. i.
vi. et per. l. fi. de ritu nupti. et de arbi. ca. innotuit.
sc̄q̄ q̄ debet habere speciale mandatū de contrahen-
do cum certa persona. Item ipse collecta. idem tan-
git in. d. c. iniustum. in xviii. questione. et dicit q̄
pe. bene tenet q̄ sufficit generalis procurator ad re-
signandum si liberam habeant amministrationē
ar. ff. de procura. l. iii. et facit de elec. is cui. et de pro-
cura. qui generaliter. l. i. vi. Item ipse collec. infra. e.
cum vniuersorum in prin. querit Nunquid pro-
curator posset simpliciter constitui ad resignandū
seu permutandū. Et dicit ibi q̄ pe. bene dicebat
q̄ non. ar. huius decre. et infra. e. cum vniuersorū.
nec etiam ad resignandum eodem modo. cum ipse
per se resignare uel permutare nō possit. sed habi-
ta superioris licentia. sic intelligebat clemē. vnicā
de renū. ar. de iure patro. per uestras cū similibus.

Sed melius facit. quia procurator potest constitui
ad ea que facere potest dominus. de dona. ca. finali
faciunt collecta de procura. c. i. Debet ergo constitui
ad resignandum ex causa permutationis in mani-
bus superioris. si sibi placuerit renuntiationem ad-
mittere. Sed nunquid potest constitui procurator
ad permutandum beneficium nōdum habitum?
Fredericus scripsit q sic. quia procurator constitui-
tur ad presentia et futura. de procura. ca. fidi. vi. ff.
de seruitu. urba. pre. seruitus cum similibus. Sed
incontrarium faciunt supra proxime dicta. et quia
permutatio nō fit nisi ex dispensatione et ex cau-
sa ut hic. que ante adeptiōem ipsius ecclesie non
possunt superuenire. ad hoc de eccle. edifi. ad audi-
entiam. et maxime quantum ad incertum benefi-
cium. Et quātum ad secundum obstat capitulum
.ii. de concessio. preben. Item dicta opinio in con-
stantiam notat. et illusionem et uariationem so-
uet. et nutrit cupiditatem contra iura. de renū. qui-
dam. et clem. vnica. c. tri. et clemen. fi. de elec. cum
similibus. Multe tamen sunt opiniones frederici
secundum. collec. s. c. iniustum in. xii. questione.

Bernardus de bolqueto in consiliis questione
xlvi. querit utrum quis possit constituere procuratorem

ad recipiendum / acceptandum / et permutandum
etiam beneficia impostero compermutanda. et
arguit q non nisi in spem et de certo beneficio da-
retur mandatum .ar. ff. de acqui. poss. si quis mi-
hi bona.uer. sed utrum generaliter. Tamē omnes
tenuerunt q imo .per. l. iii. ff. de procura. Et quia
isti sunt de casibus in quibus requiritur speciale
mandatum. fatetur tamen tunc quosdam dixisse
contrarium. q imo requiritur speciale mandatum
quia agitur de spirituali matrimonio contrahendo
de procura. c. si. l. vi. pro qua opinione uidetur ar-
chi. de consue. cum in tua l. vi. super uerbo per
alios. sed pro prima pte scilicet q procuratorium
valeat faciūt no. ci. C. qui per procur. in inte. resti.
pe. pos. l. i. Item q sufficiat generale mandatum cū
libera. alle. ff. de procura. l. procurator cui libera.
quod uerum si habeat generale mandatum scdm
formam. c. qui ad agendum de pcura. l. vi. et no.
per io. an. in nouella in predicto. c. cum in tua sup
uerbo per alios fatetur tamē se audiuisse q cancel-
laria nō expediret procuratorium ad beneficia op-
tinēda. **¶** Quid dicendum? Certe predicta mihi
dubia sunt. vnde facio differenciam ytrum quera-
tur an ad acceptandum beneficium vacans uel ua

caturum. collatum uel conferendum. et tunc satis
puto q sic salua distinctione quam feci in clemen.
vnica de concessi. preben. §. sicut. ubi omnino vide
as. quia etiam fui dubius. Aut querit vtrum ge
nerale procuratorium sufficiat ad renuntiandum
beneficio. et tunc dico q si non faciat mentionem
expressam de potestate renuntiandi. nō poterit re
nuntiare. ff. de procura. l. procurator tutorum. et. ff.
de offi. procura. c. l. i. §. i. sed si habet potestatem
expressam reuētiandi beneficiis. tunc si beneficia
sunt expressa. renuntiare poterit. ut in c. mē. vnica
de reuēti. sed si beneficia non sint specialit. expressa.
ualde dubius sum. Et forte dicerēt aliqui procura
torium nō ualere propter grauitatem actus et ueri
similitudinem rei. ac propter periculum captiosita
tis et fraudis. sicut dicimus de fortuitis casibus. §.
de renū. super hoc. et. ff. si quis cautionibus. §. que
situm. Et ego tibi alibi dicam. Et presertim vi
detur istud clarum de beneficio nō habito. sed ha
bendo. quia prouideri non potest quantū aut qua
le fuerit. sicut nec casus fortuitus. Aut querit utiū
procuratorium generale sufficiat ad permutandum
et tunc ea permutatio censetur quedam alienatio.
ibi quia interuenit renuntiatio. dico procuratoriū

generale non sufficere per. l. procurator tutorū alle.
et per predictam. l. i. §. i. ff. de offi. procura. cesa. nisi
quemadmodum de renuntiatione est distindum.

Tertio queritur. Nunquid laicus potest pro
curator constitui ad permutandum? Vide
tur q̄ sic quia ad resignandum et acceptandum cō
stitui potest/ergo ad recipiendum nomine ablen
tis. de procura. ca. i. li. vi. per notata collec. de iudi.
c. li. s. e. iniustum in. xiii. questione sic videtur in
decens. Vtinam decideretur ipsum non admitten
dum maxime ubi deputaretur ad permutandum
cum certa persona. quia tunc haberet eligere perso
nam et beneficium cum quibus fieret permutatio
quod non videtur licere laico. ar. s. de electio. cum
terra. Sed nō esset ita indecens si constitueretur ad
permutandum cum persona eiusdem ecclesie et cū
beneficio consimili. secundū collec. Sed certe puto
quo ad hoc esse habilem. quia nullo iure reperio
hoc prohibitum. cum tamē istud edictum sit pro
hibitorium. super quo omnino vide quod scripsi
in predicto. §. secus in. vii. questione. ¶ Sed nun
quid est necessarium dum prelatus collegii consti

tuit procuratorem ad resignandum prelaturam quod interueniat consilium uel consensus ipsius collegii. Videtur quod sic cum negotium omnes tangat. Collec. in predicto. ca. iniustum in xv. questione dicit se credere quod non et sufficit solus prelatus ex quo apparet de uoluntate et assensu conventus ad hoc de offi. dele. coram. de arbi. contingit et quia illud non reperitur expressum. ¶ Sed contra quia agitur de alienatione persone perpetua. ar. de rebus ecclie. non alienandis. li. vi. et est. ca. i. x. questione. ii. hoc ius. Soluit quod non est alienatio extra religionem. ar. de elec. si religiosus li. vi. de preben. cum singulari. e. li. et clemen. i. de elec. Dicit tamen ibidem in questione xiiii. quod si prepositus uult permutare non potest sine conventu suo sed credit sufficere consilium conventus dummodo placeat superiori in cuius arbitrio est eam recipere aliis vocatis iuxta lecta et notata de renunti. c. penultimo et si. Sed credit quod non posset fieri nisi de consensu eorum ad quos spectat electio quia eorum interest sine consensu eorum nullum prefici. de elec. c. i. li. vi. xvi. questione vii. decernimus cum similibus. saltem quantum ad consensum eorum quibus ex causa permutationis

est perficiendus. ut in dicto capitulo dudum. Pri-
mo ergo uidelicet consilium non requiri quo ad
procuratoris constitutionē. et reliqua intellige quo
ad permutationis expeditionem. de quo tamē ple-
nius scripsi. s. e. Preterea dixi tibi in. xvi. questiōe
q̄ non est necesse quantum ad resignandum voca-
ri absentes. sed bene quo ad perficiendum. q̄ ibi
de noua persona perficienda agitur. ar. de electi. q̄
propter. et de preben. cum in ecclesiis. Subdit q̄ in
renuntiatione scriptura non est necessaria. ar. de re-
nunti. q̄ in dubiis. et capi. penulti. et si. licet pe. te-
net contrarium. de renunti. super ar. vii. questiōe
i. quamuis. et. g. ecce. sed alia loquitur quando peti-
tur dari coadiutor. Subdit etiam q̄ nō debet adii-
ci conditio in renuntiatione. ut nō. iohan. viii. que-
stione. i. apostolica. alias esset simonia. per nō. ipsi
us collecta. de renunti. sane in si. et. s. de offi. deleg.
ex parte glo. ii. ubi scripsi de hoc. **Q**uid si cōsue-
tudo in ecclesia sit q̄ non possint permutare nisi
presentes. nunquid possunt tunc existentes in ser-
nitio pape. Archidia. in dicto. capi. cum in tua de
consuetu. li. vi. tenet q̄ non. quia consuetudo stricti
iuris est. 1c. Tamen secus in statuto videretur. ar.

de electis cum non debeat li. vi. de clerici non residē
cap. i. e. li. Sed nouella in. d. c. cum in tua distin-
guit inter illos qui habent hoc solum ex priuile-
gio. quo casu est uera opinio archidi. quo ad illos
qui sunt in seruitio episcopi uel ecclesie. q. a isti cen-
sentur presentes. ergo et illi qui sunt i seruitio pa-
pe. et ita scripsit collect. infra. e. exhibita in. xvi. que-
stione. Super quo uide que scripsi in predicto capi-
tulo cum in tua in. iiii. q. **S**ed pone. Duo existe-
tes in curia faciunt procuratores ad faciendum p-
mutationes extra curiam. poterit ne tunc permuta-
tio i partibus fieri. Collect. infra. e. exhibita in. x.
questione dicit q. scdm opinionem illorum qui di-
cunt beneficia uacare in curia post resignationem
factam in partibus per procuratorem habentē spe-
ciale mandatum a domino in curia existente. est
clarum q. non. Sed uerius est dicere q. uacant ubi
procurator resignat. non ubi est dominus. de quo
p. collect. a. s. de electis cum i cunctis. et secundum
hoc potest permutatio extra curiam expediri. nisi
priuilegium curie romane aliud induceret. quod
non uidetur. facit tamen pro prima parte. quia ua-
catio uidetur uere esse ubi est tenens et possidens.

ac ius habens. et probatur in clemen. i. ut li. pendē.
Non sic in matrimonio carnali. quia uxor non vi
detur viduari nisi ubi est quia ipsa nō sic posside
tur a marito. sed e contra. Vnde dicitur modus pos
sidendi alienissimus scdm collec. ¶ Tu dic q re
uera uacat in partibus. et potest permutatio fieri.
et hoc tenet iohan. an. in clemen. in plerisq. de ele
ctio. et in clemen. i. ut lite pendē. et utrobisq. scri
psi. licet archidi. teneat contrariū in capitulo com
missa. de electio. li. vi.

Finit pars octaua. Incipit nona.

Nona pars de renuntiationibus ex causa pmu
tationum factis. seu de impedimentis que contra
huiusmodi renuntiationes opponuntur.

Ostēdū tractauimus de impedimētis
que opponunt pmutantibus ratiōe
defectū qui in pmutatoriis eorū qui
pro aliis pmutant annotant. Nunc
de defectibus qui contra renuntiationes factas ex
causa permutationis opponunt videndum est.

Primo ergo querit de renūtiatiōe q̄ sit ex
causa pmutatiōis q̄lis esse debet. Et primo
an debeat fieri in scriptis. tetigi post collec. in parte
proxi. p̄ce. in tertia. q. ibi subdit q̄ in renuntiatione
etiam qualiter debeat fieri pure et sine cōditione
etiā tetigi in ver. subdit etiam q̄ nō debet adici
conditio. Item an resignatio ex cā permutationis
facta inducat vacationē ueram et purā seu simpli-
cem an uero cōditionalem. Alex. dicit q̄ sic quo ad
renuntiantem. non tū quo ad presidentē. nisi renū-
tiationem admittat. de renū. admonet. et. c. q̄ in du-
biis. Sed car. in sepelido. c. licet dicit q̄ non censet
hic vacatio. sed cōtinuatio auctate supioris benefi-
cio tituli precedentis. ar. ff. de p̄st. pecu. l. licet. et. ff.
de diuor. l. diuorciū. et. ff. de testa. mili. l. qd̄ dicitur
ibi quasi coniūctio munere milicie. de quo per no-
uel. infra. e. licet. tenet q̄ imo cadit ibi uera vaca-
tio ut dixi. s. in. i. parte. et dicā in predicto. c. licet.

Secundo queritur. Renūtiationes facte sunt
ex causa pmutationis que de iure tenere seu
adimplere non potest. nūquid saltem tenent renū
tiationes facte ex causa permutationis? **F**rederi.
cuius est ista questio numero. xxx. ponens questio
nem de beneficiis reseruatis. resignatis in mani
bus ordinarii uel legati. dicit q̄ uidet̄ q̄ nō. Nam
ipsi permutare volentes intendebant q̄ per lega
tum uel ordinariū totum posset expediri. non au
tem intendebant q̄ receptio resignationū fieret per
legatum uel ordinarium. et collationes fierent p
papam. quia nec uideretur bonum. ne diuideretur
continētia huius actus. ar. s. de sequet. c. i. Cum er
go hec permutatio non possit perfici per legatum
uel ordinariū absq̄ culpa permutare volentium.
redeat quisq̄ ad beneficiū suum iuxta equitatē. c.
si beneficia de preben. l. i. vi. Et quod no. io. an. in si
milli in. d. c. licet. Incontrariū uidetur. nam licet re
seruatio impediat prouisionem friendam per ordi
narium. non tamen impedit vacationem. Vnde
beneficiatus cuius est beneficium reseruātū potest
renuntiare. priuari. et deponi. ac si reseruatio non
esset facta. et est simile quod no. de confirma. uti. c.
i. in glo. ii. Teneat igit̄ renūtiatio et fiat hincinde

promissio per papam. ar. ad hoc. s. de renun. quidā.
Solutio. aut ista reservatio erat talis que verisimi-
liter poterat sciri. quia generalis in puincia et plu-
ribus nota. Aut erat secreta. ita q. non poterat di-
uinari. Primo casu dicendum est q. maneat firma
renuntiatio et veniat perficienda per papam. quia
hic iusta ignorantia nō potest pretēdi. Secundo ca-
su iusta ignorantia potest allegari. et ideo hoc ca-
su relinquat optioni eorum. an uelint ad sua bene-
ficia redire. sc. quod nō. de pos. pre. c. i. et de consue-
c. ii. l. i. vi. de preben. si beneficia. et de regu. iu. pre-
sumit. l. i. vi. An uelint ad papam suis sumptibus
venire pro expeditione permutationis. Sed certe
isto casu potest distingui. aut de facili et absq. gran-
di preiudicio posset per papam pmutatio perfici.
aut cū difficultate. et scdo casu debetur optio. ut di-
ctum est. sed in primo casu nō. quia semper urget
ratio decre. prime. de renū. ad hoc. de tempo. or. ca-
nūquam in glo. i. l. i. vi. scdm fre. **A**lexan. dicit q.
fre. male loquit in vno passu tantū. uidelicet ubi di-
cit q. si reservatio est nota ueniat permutatio expe-
dienda et pficienda per papam. quia licet fateat q.
renūtiatio teneat. cū nihil impediat quominus opti-
nēs beneficiū reservatum illud possit renūtiare et

coram ordinario et coram delegato/et corā quocūq;
alio quo ad se non tamē sequitur/ergo ista renūtia
tio operatur q̄ superior teneatur perficere pmutati
onem. vnde dico q̄ cum isti permutantes ignora
uerunt ius/eis poterit imputari q̄ papa illa bene
ficia poterit aliis conferre etiam citra plenitudinē
potestatis solum ex virtute renūtiationis benefi
cii reseruati. nec enim potuit talis dici renūtiatio
ex causa permutationis/cum facta fuerit corā illo
qui non poterat permutare. et fa. q̄ scripsi post alex.
s. e. tractatu parte. i. q. iiii. ¶ Collec. dicit q̄ nō be
ne uidet q̄ papa habeat supplere impotentia ordi
narii. vnde dicit si scienter fecerunt/licit teneāt re
signationes in eorum odium/nisi de licentia pa
pe hoc fecerint. sed redire ad beneficia nō poterunt
propter culpam suam. ar. ca. de consti. cum. m. de p̄
ben. dilecto. et c. dilecti. de renun. c. quod in dubiis
et ca. quidam. et c. beneficia et ca. licet alle. ibi sine
fraude. quia tales contra iura mercant. infra de re
gulis. iu. qui contra iura l. i. vi. ¶ Ego autem pu
to etiam in reservatione generali distinguendum
inter scientes et ignorantes. quia plures sunt reser
uationes generales que a pluribus ignorantur. et
scientiam non ignorantiam uolumus obligari.

C. de tabu. l. generali li. x. et s. de constitu. cogno-
scentes. immo plus forte attemptari posset/uideli-
cet q. ignorantia huius iuris excusaret hoc casu a
perditione beneficii. quia ignorantia iuris nō no-
cet illis qui certant de damno uitādo. ut. ff. de iur.
et fac. igno. l. i. iuris ignorantia. et presertim q. nisi
emanass. extrauagans dudum bonifacii. xii. decla-
rans aliam que incipit ad regimen. casus iste fuisse
dubius. Vnde ad tollendum dubium emana-
uit ista extrauagā. modo ista extrauagans nō est
in corpore iuris inclusa/et a pluribus ignoratur q.
scitur. et ideo credo q. in hoc casu papa deberet sim-
plicitati parere. et magis q. in c. vniuersorū. infra
e. ut patet in casu minus dubio. et hoc maxime si
renūtiantes erant homines simplices et illiterati.
ar. ff. de iu. et fac. igno. l. regula. §. i. et ita uidi iudi-
cari in rota et in simili casu. et fa. quia nō est veri-
simile q. tales scientes uellent se exponere pericu-
lo perditionis beneficiorum suorum. argu. s. de re
nuntia. super hoc.

Tertio querit. eandem materiam psequendo
Done q. factis resignationibus et admissis
p. papam uel de eius mandato ex causa pmutatio-
nis/ et collationibus inde secutis ex eadem causa.

reperitur q̄ licet renuntiationes tenuerint/ tamen
collationes nō tenuerunt. quia beneficia erāt refer
uata. et de referuatōe nō fuerat facta mētio. Iuxta
ea que scripsi s. tractatu parte. iiii. q. ii. Quid tunc
habebunt facere renūtiantes? Frede dicit q̄ pape
sic dicent. Pater sancte ex quo renūtiatio nostra fa
cta ex causa pmutationis ualuit/ licet non collatio
quia de referuatione nō fecistis mentionem/ place
at sanctitati uestre ex quo constat de referuatione q̄
tunc occulta erat/ dare nobis licētiā redeundi ad
beneficia nostra/ uel perficere permutationē/ hinc
inde collationē faciendo. quia scitis pater sancte q̄
beneficia tali modo renuntiata nō debent conferri
nisi permutantibus. Et tunc papa bene facit perfi
ciendo permutationem/ nisi causa permutationis
suadeat contrariū. puta quia papa intendit et intē
debat de beneficiis illis/ uel de altero illorum ali
ter ordinare et alteri prouidere ex causa. et uacatio
alterius saltem speratur in proximo scdm frede.

Alexander remittit ad ea que dicam post eum
infra parte. xi. q. i. per que uidetur q̄ cum referua
tio esset occulta in casu proposito ualet permutatio
quia permutantes nō uidentur esse in culpa. quia
non tenent diuinari. s. ut eccle. beneficiatis. c. vnico

Ex quo uidet̃ q̃ ad sua beneficia possint redire au-
dorit̃ate p̃pria. et sic uidetur hic q̃ cesset consiliu m-
fre. ut nō post eum. s. e. tractatu parte. iiii. q. ii. et hō
tenendo op̃. io. an. nō. in. ca. licet super glo. quid si.
que ibi etiā placet fre. et que est magis equa q̃ alia
Et si dicis possibile est q̃ isti permutātes sciebant
reseruationem. licet papa et alii ignorarent. Nam
dicit si de hoc constaret tunc culpa nō abesset. et tūc
per papam possent legitime conferri tanquā vacā-
tia. ut dicit io. an. super dida glo. in fi. Nec uerifi-
care tunc quod dicit frederi. Pater sancte scitis q̃
non debent aliis personis conferri. ac. et si hoc casu
fieret petitio. de gratia et nō de iure scdm alexan.
Sed dic de hoc ut scripsi. s. in proxima. q.

Quarto queritur. Done in casibus predictis
ubi nō tenuit permutatio. pmutantes credē-
tes permutationem ualere administauerūt in be-
neficiis permutatis. deinde moriunt̃ permutātes.
et alias non apparet q̃ eorum collatio tenuerit. an
beneficia uacēt per mortem uel per resignationē.

Rede. cuius fuit hec questio numero. vi. dicit
q̃ per renūtiaciones. et q̃ prius per renūtiacionem
uacabant. et q̃ collatio et institutio sequens non fe-

cit eos rectores. et sic remanserūt beneficia in illo
statu in quo erant tempore illo/ scilicet post renūtia
tionem. Incontrariū videtur uidelicet q̄ lap. di
cit hoc non esse uerum quando nō fuerūt in dolo.
Nam si ambo uel alter fuisset in dolo/ puta quia
sciēbant reservationem/ uel aliud impedimentum
permutationis/ tūc secus/ quia uacaret beneficium
dolose per renūtiaciones/ non per mortem. **F**re
dericus autē qui tenet indistincte q̄ per mortem ua
cant/ assignat talem rationem. **N**am certum est q̄
renūtiatio fuit facta sub conditione tacita/ uel ex
pressa/ uel saltē ob causam quo non fuit secuta/ nec
impleta. et sic cum permutatio nō fuerat perfecta
ante mortem/ perinde est ac si simul factum fuerit
id est perfecta. uel ac simul factum fuerit/ et sic
per mortem dicatur uacare. et habebat locum re
seruatio. et subdit q̄ io. uidetur hoc tenere hic sup
glo. quid si. **A**lexāder dicit q̄ sibi placet utrūq;
dictum. et q̄ utrūq; sentit iohan. super dicta glo.
Nam primū dictum frederici tenet dum dicit que
impleta nō fuit/ q̄ episcopus mutinensis conferat
mutinensibus. Et scdm dictum lapī tenet/ dum
dicit. Ex alterius culpa dabitur locus expectanti in
locum alterius culpam committentis.

Aduerte tamen quia io. loquitur quando pmuta-
tio nō fuit sortita effectum de facto ex altera parte
tantum. non aut quando ex utraq; parte sortita est
effectum de facto nō de iure. et hoc dicit alex. quia
in casu io. an. actus nō fuit perfectus. sed in q̄stio-
ne actus fuit perfectus. et in perfecto actu mortui
sunt permutantes. ppter qd̄ occurrit dubium alex.
Vtrum ista beneficia uacēt p mortem ex antiqua
eorum institutione. an ex noua facta in permuta-
tione. prout ecce in terminis. Titius habet ecclesiā
sancti andree. Sempronius habet ecclesiā sancti
bernardi. permutant in casu superiori. ita q̄ titius
habet ex permutatione ecclesiā sancti bernardi. et
sempronius ecclesiā sancti andree. Moriuñ isti
ita q̄ uolo ipetrare ecclesiā sancti andree debeo ne
dicere uacātem p mortē ticii qui eam olim tenuit.
an per mortem sempronii qui hodie eam tenebat
Si nos consideramus dictum io. an. uidet q̄ ego
debeam exprimere ticiū olim eam tenentē. Nam
ipse dicit q̄ si bononienles et mutinēses canonici
uolentes pmutare iuerunt ad mutinēsem ep̄m. et
ibi canonicus mutinensis renūtiavit. et ep̄s mu-
tinenlis canonicatū illum mutinē. canonico bono-
nensi stulit. et statim canonicus mutinē. moriaē

antequam sibi cōferatur canonicatus bononiensis.
episcopus mutinensis confert canonicatum muti-
nensem illius mortui. et sic uides q̄ attendit̄ an-
tiqua institutio. **A**lexan. uero dicit se nō credere
hoc debere obseruari in q̄ nostra. et quod pro tanto
s. dixi aduerte. Ratio que eum mouet est ista. q̄
impetrans satis uidet̄ fecisse exprimendo ultimū
possessorem. et ad hoc facit quod notatur de deci. c.
.ii. in glo. iure suo. cū suis remissionibus. Nā am-
bo permutantes tenuerūt beneficium bona fide. et
tamē iam notoriū est permutationem nō tenuisse.
Caute facit impetrans in impetratione hoc narrā-
do. Sed dices tu. quid mihi prodest hoc? Respon-
deo propter. c. susceptum. de rescrip. l. i. vi. et que ibi
soleo dicere. Nam si mandetur ticio puideri de
beneficio uacante per mortem Sey. sibi nō dabit̄
illud si uacet per mortem. Sempronii etiā si adii-
ciatur. uel alio modo quocunq̄. ut disputando ter-
minauit. licet io. cal. disputādo terminauerit otuariū.
Alexan. **Q**uid dicēdum? Aduerte quia ista. q̄
supponit non esse locū recurrere. et locū esse libere
pape collationi et ipetrationi. Et hic ē modus quē
impetrare uolens debet exprimere. Et sic ista. q̄. me-
lius caderet i. d. c. susceptū l. i. vi. q̄ in hac decre. q̄ sitū

Ego autem puto in hac q. duplicem uacationē con-
siderandam fore. Vnam iuris/et aliam facti. Et
puto q. uera uacatio iuris fuit per renūtiationem/
si (prout supponitur) sequētes collationes nō tenu-
erint. Si eius (p. quia prout supponimus) resigna-
tio facta ex causa permutationis/ueram uacationē
inducit. Nam alias collatio que est in permutati-
one necessaria/nō posset fieri. non potuit talis ua-
catio que iuris fuit tolli/ nisi per sequentem colla-
tionem/aut aliam dispositionem equivalentem.
nec sufficeret inualida. quia quod de iure nō ualet
effectum operari nō debet. infra de reg. iur. nō pre-
stat l. vi. **N**am salua pace frē. non potest q. renūti-
atio facta ex causa permutationis/ habeat conditio-
nem tacitā uel expressam. **N**am scdm hoc simpli-
cem induceret uacationē/ nec precedere posset una
collatio aliam. quia ad utranq. collationē factam
penderet conditio renūtiationis et uacationis. et sic
non posset dici uacatio/conditio uacationis non
impleta. ff. de condi. insti. l. si quis ita. ff. de condi.
et demon. l. qui heredi. et sic non posset fieri secūda
collatio tanq. de beneficio nō uacāte. s. de concessi.
preben. c. ii. **D**e uacatione aut facti fateor q. illa in-
ducitur p. mortem in casu predicto. Enor autē in

uacatione iuris uitaret impetrationem. ut p̄dicto
.c. susceptum. sed non taciturnitas uacationis facta
propter illam clausulam. amoto quolibet licito de
tentore. qui hodie solet poni ī huiusmodi litteris.
ut scripsi. s. de concess. prebē. cum nostris. saluis his
que scripsi in p̄dicto. c. susceptum. in. v. et. vi. q. et
in remissionibus ibi datis in expositione sup̄ uer-
bo per illius obitum qui tenebat.

Quinto querit̄ occasione premissorū. Done q̄
isti permutantes fuerūt in culpa. q̄a sciebāt
uel scire debebant beneficia fore reseruata. uel per-
mutationem nō posse impleri saltem per illū qui
fecit ex aliqua causa. et hoc nō obstante se īmiscue-
runt ad illa et mortui sunt. querit̄ qualiter uacēt.
Frede. cuius est hec questio numero. vii. dicit fore
dicendum q̄ nō uacent per mortem. nec per renūti-
ationem. sed per iuris priuationem. de preben. cū
qui. li. vi. Et hoc locum habet in beneficiis in qui-
bus loquitur. c. de multa. Frede. **C**lap. dicit q̄ cre-
dit q̄ uacent p̄ renūtiationem. dicens q̄ nec uidet
quod frede. uoluit sonare nisi uoluerit intelligere
q̄ ex quo nō tenuit permutatio. eo q̄ me immisit ui-
beneficio tuo qd̄ est curatū. uacet meum similiter

quod prius habebam. sicut uacaret si de iure immi-
serem me. per capitulum eum qui. de preb. li. vi.
Alexan. dicit q. parcat sibi lap. quia nō conside-
rauit q. illud quod prius habebam. iam uacauerit
per renūtiatio nem meam. et similiter tuam. et sic
alia uacatio in illis non potuit intelligi. ar. de de-
spon. impu. ad dissoluendū cum sua materia. Non
ob. q. causa permutationis fuerit renuntiata. quia
ipse supponit q. fuerit in culpa. quo casu secū dum
omnes tenet renūtiatio. licet nō sequatur permuta-
tio. et tanquā uacantia per renuntiationem possint
eo casu conferri aliis. ut dicit nouel. in capitu. licet.
super glo. quid si. et placet mihi ista opinio per ea
que scripsi in proxima questione.

Decima pars de effectibus permutationis.

Quia iste tractatus nihil proficeret nisi permutatio aliquem effectum haberet subicitur ista regula de effectibus permutationum.

Primo querit. Qui sunt permutationis effectus. Et primo dico quod primus effectus permutationis ponitur in fr. huius decre. uidelicet ut persone que vni loco minus sunt utiles alibi se ualeant utilius exercere. Alii uero duo effectus accessorii ponunt in c. licet. et in clem. vnica. e. fr. Non potest recursum quia non uenit ex beneficio permutationis que tunc locum habere non potest sed ex beneficio ignorantie probabilis cui succurri iussu est equum est. s. de offi. c. ii. de preb. c. si beneficia li. vi. Alius effectus est quia in permutatione beneficiorum per mutationem admissa et renuntiationibus et colloisibus secutis statim etiam ante possessiones adeptas acquiritur dominium id est titulus beneficalis in beneficiis sic collatis licet secus in pphanis ut no. inno. cen. et hosti. et nouel. s. de preben. inter cetera. et collationes. s. e. c. i. in princ. et ca. iniustum in. i. q. Et simile dicit collect. in diuisione inducens collecta sua de excessu prela. cum uenerabilis. Refert etiam perbene notasse post alios in predicto. c. inter cetera. q.

in ecclesiasticis est speciale. q̄ facta permutatione
maxime auctate pape/ statim acquirit ius permu-
tantibus in beneficiis quod concedit collect. de iure
ad rem/ sed nō de iure in re/ nisi facta collatiōe. et
hoc clarum est de concess. preben. c. si in fi. l. i. vi. In
prophanis uero necessaria est traditio. C. de pac. l.
traditionibus. et C. de rei vendi. l. quotiens. et C.
de rerum permu. l. i. cum ibi nota. per cy. et quod
legit et nota. in predicto cap. cum venerabilis.

Secundo queritur. Donec ius nō habens per-
mutat cum ius habente. et hincinde benefi-
cia conferuntur. querit̄ utrum sola collatio facta illi
qui ius nō habuit de beneficio illius qui ius ha-
buerat/ ualeat ipso iure? Collectari. refert pe. bene
dixisse q̄ nō. quia episcopus hoc facere non potuit.
et maxime q̄a hoc ignorauit. ar. s. de rescrip. susce-
ptum. et de preben. cum in illis. l. i. vi. ubi si ille q̄
debet per certam formam prouidere/ per aliā for-
mam prouidet/ nō ualet prouisio. Refert tamē q̄
quidam alter doctor solennis eo presente tenuit eō
trariū. quia causa quam conferens intendebat/ nō
impedit translationē domini. ff. de acqui. re. do. l.
cū in corpus. cū ibi no. Collec. uero. s. c. i. i. q. ii.

credit q̄ licet in casu. talis ex vi permutationis et
traditionis facte per partem ius non habeat. tamē
virtute prouisiois et institutiois facte per superi-
orem sine qua pmutatio non potest fieri ut hic tal
ius habet. et in tantum q̄ tenet prouisio ipso iure ex.
quo non est peccatum in forma nec alias in mate-
ria. ar. de vnice. e. tr. dicit tamen q̄ prouisio est iniusta
et q̄ posset amoueri fraude detecta. nec sana consciē-
tia beneficium pmutatum recipere potest ut infra
de regu. iu. c. i. li. vi. Item dicit se credere q̄ si nul-
lum ius habebat in primo. dicitur uacans de iure
quod sic nō posset dici de permutato. ar. s. de cōces.
preben. cum nostris. Et remittit ad collec. sua in. d.
c. cum uenerabilis. ¶ Ego autē puto ambas colla-
tiones esse ipso iure nullas. prout late psecutus fui
in. d. c. cum uenerabilis. in. xiii. q. in. §. quid dicen-
dum. Et ibi reperies dicta fre. alexan. et mar. ac io.
de ligniano. Sed ille qui habuit ius in primo. ad
illud redire poterit. qd̄ dic ut scripsi ibi in. §. iuxta
quod querit collec.

Quarto querit. Nunquid ille qui impleuit p
mutationem p parte sua. potest agere contra
illum. precise ut ille renūtiat et adimpleat p parte
sua. Glo. C. e. l. cum precibus. dicit q̄ in istis con-

tractibus nominatis nō agitur precise ut fiat. ut. ff.
e. l. naturalis. §. i. Et idem dicit notari per inno. et
remittit ad collecta sua. de senten. excō. sacro super
uerbo interesset. et in hoc differunt a nominatis.
quia sunt debiliores q̄ nominati. ¶ Pe. uero sen-
tit contrariū. quia eadem ratio est si quis bene ad-
uertat. et quia lex indistincte loquit. ff. de uerbo. ob-
li. l. si seruū. §. ult. ar. ff. de publi. l. a ticio. nō obstat
lex naturalis. §. i. quia ibi nō dicitur q̄ in obligati-
one sit interesse. Sed dicit q̄ uenit interesse. sed pro-
pter hoc non sequit̄ quin sit compellendus precise.
quia sic dicit. ff. de acti. emp. l. traditio. no. per cy. in
predicta. l. cum precibus. in prima. q. et probatur in
fra. e. cum vniuersorum. et facit. s. de fide instru. cū
iohannes. ¶ Dicit tamē cy. post. pe. in. d. l. precipi-
mus in. ii. q. q̄ si conuenero tecum permutare librū
meum cum libro tuo. et trado librum meum nō
sequendo fidem tuam. nō acquiritur tibi domini-
um ad instar venditionis. ut insti. de re. diui. §. vē-
dite. ar. C. e. l. ii. licet glo. ibi sentiat contrariū. quia
eadem ratio est in venditione et in permutatio-
ne scdm pe. ¶ Sed quid in beneficialibus collige-
re potes ex his que scripti. s. in. q. proxima. et ī sua
remissione.

Quarto queritur. Nunquid si beneficia uacant per renūtiaciones factas ex causa pmutationis. debebunt annualia debita ex priuilegio uel alias de beneficiis uacantibus? Refert collec. q. cardinalis infra. e. licet tenet q. nō. per. c. illud. et q. archi. et 10. an. de rescrip. si propter l. vi. tenent contrariū. Et subdit collec. infra. e. exhibita in. viii. q. q. equior uidetur prima sententia. per illud quod legitur et nō. de prebē. si tibi concessio l. vi. et demē. vnica. e. ti ubi tenet guil. Plus dicit q. ita seruabatur tempore iohan. xxii. prout audiuit a curialibus. Subdit tamē q. de tempore clementis. vi. seruabatur opi. cōtra archi. super quo videas duo q. scripsi in dispo. c. si propter. in. x. et. xi. q. et in xxvii. q. **I**tem posset queri. nūquid permutatio sit tanti effectus q. vincat consuetudinem optionis. sed de hoc scripsi plenissime. s. e. tractatu parte. ii. q. vii.

Undecima pars de recurſu qui renuntiantibus ex causa pmutacionis que non ualet pſici ad priora beneficia poteſt competere.

2
Quod est s. proxi. de effectu permuta-
tionis que perfici potest nunc ui-
dere oportet de permutatione q̄ nō
potest perfici uidelicet quid tunc ha-
bent facere renuntiantes et qualiter
eis succurrere potest et specialiter an et qualiter ad pri-
ora beneficia ex causa permutationis q̄ non potest
impleri per eos renūtiata recurrere possit.

Primo ergo querit quādo est locus tali recur-
sui? Doctores iurium dicunt et bene q̄ si re-
nūtiantes fuerint sine culpa ad priora beneficia re-
currere possunt alias non. hoc sumunt ex lectis et
no. e. tr. ca. licet. Et eadem ratione potest dici q̄ ubi
vnus renūtiantium fuit sine culpa ille qui fuit si-
ne culpa habebit recursum sed ille qui in culpa fu-
erit carebit recursu quia culpa debet tenere suum
solum auctorem. C. de pe. sanctimus. Effectus autē
huius magnus est. Nam dum recursus competit
ad beneficia resignata illa pro resignantibus tali-
ter sunt affecta q̄ per expectantes acceptari uel aliis
q̄ resignantibus conferri non pūt quia resignata fu-
erunt ex causa permutationis sine fraude ut in pre-
dic. c. licet et in de. i. e. tr. et hoc per equitatem ca. si

beneficia de preben. l. i. vi. Nec obstat quod dicitur
in ca. licet. ibi. illos tamē qui scdm formam iuris
sua beneficia pmutare uolentes. 1c. quia tex. seipm
soluit. in verbo. volentes. Nam vult dicere q suffi
cit q renuntiantes voluerint permutare scdm for
mam iuris / licet sic non potuerint permutare. Et
ideo ibi sequit in tex. uerbum sine fraude. Nam si
aliter vellent in fraude essēt. Vt ergo habeat locū
illa decre. licet. non ē necesse q scdm formam iuris
permutarent / sed sufficit q scdm formam iuris p
mutare vellent. et q talit vellent q essent sine frau
de. et hoc perpetuo tene menti.

Secundo querit. **Q**ue causa est sufficiens ad
impediendum talem recursum. habemus
enim tres species culpe. Nam vna lata. alia leuis
alia leuissima. ut no. infra de regu. iur. tractus. l. i.
vi. et dixi. s. de cōmo. ca. vnico. in. iii. q. et hic certe
nullus docto. clare scripsit. de quo satis miror. nisi
q nouel. in. c. l. q. adeo loquit late de culpa. qui uide
tur sentire de omni culpa. Sed salua pace hoc nō
placet mihi. Nam graue esset dicere q leuissima
culpa esset causa sufficiens pdendi recursum. et sic
beneficium proprium cum magnis laboribus ac
quisitum. cum difficilimū / immo qsi impossibile

sit omnem culpam/etiam leuissimam ab ipsis p-
mutatibus omnino excludere quia leuissima cul-
pa est quā etiam cōmittunt homines communit
diligentes puta non preuidere quod subtili et dili-
genti ingenio preuideri potest ut dixi in predicta
·iii· q. in ver. leuis culpa a contrario et in ver. leuif-
sima. De lata aut culpa non facio dubium. q̃a
illa equiparat dolo ff. de po. l. quod nerna nam illa
inducit p̃sūptionem vere sciētie s. de postula. pre-
·c. i. xvi. di. quid dicitis. Lata enī culpa est nō intel-
ligere quod omnes intelligunt/et nescire qđ omēs
sciūt ff. de uerbo. sig. l. cedere diem. §. fi. et. l. late cul-
pe et dixi in principi. iii. q. **S**ed de leui culpa est
mibi dubium videtur enim primo qđ leuis culpa
sit sufficiens ad impediēdum recursum nam ille
qui vult permutare beneficiū suum cum benefi-
o alterius ex causa huius permutationis beneficiū
suum resignando debet primo diligenter inquire-
re si hoc possit de iure facere ar. ff. de reg. iur. l. qui
cum alio et ideo debent diligēter inquirere an sit
impedimentū ex parte sua uel compermutātis vel
aliunde vnde si fecerat sufficientem informationē
de inquirendo et impedimentū fuerit ita occultum
qđ nihil potuerit reperire uel fecerit saltem omnem

diligentiam vt sic non enitet culpam leuissimam
satis est excusatus a culpa. et ideo habet recursum.
sed si nō fecerit leuissimam excedentem. uel etiam
cōmunem excedentem leuem culpam. uidetur q̄
sibi debeat imputari eo q̄ tenebat ad istam inqui-
sitionem faciendam. ut. ff. loca. l. si quis domum. et
.s. de seruis non ordi. c. i. cum his que scripsi in pre-
dicta. iiii. q. ver. leuis culpa. Et pro hoc optime facit
quia licet ignorantia regulariter presumatur. ff. de
proba. l. verius. infra de regu. iur. presumitur l. vi.
tamen ubi quis tenetur inquirere. presumi scien-
tia. nisi ignorantia fuerit probata. s. de elec. in notu
it ad si. in ver. parentes. et no. in regula presumi
alle. Et confirmo. nam refert satis ut uideat an q̄s
tractet de suo conseruando et nō perdendo propter
culpam. et tūc saltem sit necessaria culpa dolo equi-
parata. et tunc sit stricta et benigna interpretatio.
siue agat de petendo quod suum est. et ita loquit̃
l. iuris ignorantia non prodest. ff. de iure et facti
ignorantia. ar. de electi. statutum. l. i. vi. et de regu.
lis iur. in penis. c. li. **¶** An vero quis tractet de eo
quod modo non est suum. licet ante fuisse suum
per factum suum. id est per suam propriam et

voluntariam renuntiationem amissum. recuperā
do ut de nouo fiat suum in preiudicium illius ad
quem iam pertinet collatio seu dispositio. tunc enī
non oportet probare contra eum causam aliquam
rationabilem propter quā ipse perdiderit seu per-
dere debuerit suum beneficium. cum iam constet
q̄ per suam propriam voluntatem / et propriam re-
nuntiationem ipse iam perdidit quod suum erat.
Sed si est necesse q̄ ipse ostēdat causam rationabi-
lem et equitatem bonam / et sufficientem propter
quam ipse in modum cuiusdam restitutionis de-
bet restitui seu admitti cōtra factum suum propri-
um. et ad recuperandum beneficium suum qđ nō
nō est per suam propriam renūtiationem iam a-
missum. talis enim restitutio nō est danda alicui
contra factum proprium / et cum iudicio alieno et
sine magna causa. ff. de in integ. resti. l. scio. Nam
etiam sine causa neminem audist prefor. ff. de tras.
acti. l. cum hi. §. in causa. Maxime contra ius com-
mune. ff. de constituti. princi. l. ii. Et presertim con-
tra factum proprium. ff. de adopti. l. post mortem.
C. de reuocati. donati. l. cum profitearis. de filiis
presbyterorum. veniens. de cleri. coniuga. diuersis.

infra de donati inter dilectos et specialiter in pre
iudicium tertii nullus regulariter audiri debet ff
qui sunt sui vel alie iur. l. ii. §. duorū. Tamē dum
omnia predicta simul concurrunt fortius urget ra
tio. quia causa maior exigi debet. ut in proposito
et dico nimirum si ex parte petentis requiraf ma
ior deceptio id est ignorantia magis probabilis et
per consequens minor culpa. **C**ulpa uero leuis
non modica sed magna censetur. **I**ncontrarium
tamē ualde faciūt ea que scripsi. s. parte. ix. questio
ne. ii. ver. ego autem puto. et questione sequenti.

Quid dicendum? In ueritate ego fui et sum
semper dubius. sed in re dubia benigniorem par
tem amplector iuxta canonicam equitatem. Et di
co primo q si constet renuntiantes tempore renū
tiationis sciuisse defectum permutationis propter
culpam repellunt a recurſu. et iste casus est clarus
scdm omnes. **S**ecundo dicit q si constet renūti
antes tempore renuntiationis defectum permuta
tionis ignorasse. ipsis debet dari recurſus in qua
cunq; culpa fuerint inquirendi. per ea que scripsi
s. quest. i. prox. prece. ad finem ipsius questionis
Nam ut ibi dixi. tex. e. ti. capitu. licet non requirit

nisi q̄ p̄mutantes voluerint permutare secundū
formam iuris sine fraude. vnde equitas canonica
deceptis voluit succurrere. dummodo fuerint sine
culpa. etiā si in culpa fuissent. ne a tali culpa caren
te fraude (que simplicitas appellat̄) inextimabile
damnū incurrant. ar. optimū. infra. e. cum vniuer
sorū. et miror quomodo scribentes super uerbo
culpa ita vsi sunt magistraliter. cum tex. non utat̄
illo uerbo. sed ponat uerbum sine fraude. ¶ Ter
tio dico q̄ si sit dubium. an renūtiantes tempore re
nuntiationū sciuerint uel ignorauerint et appareāt
iudicia pbabilia scientie uel ignorantie. illa sequē
da sunt. quia in factis dubiis. ad iudicia seu p̄sum
ptiones pbabiles recurri oportet. s. ut ecc. bene. c. ut
nostrum. vnde si notoriū erat impedimentum aut
adeo patens uel publicum q̄ uerisimiliter fieri de
buit. saltem cum leui et modica inquisitione. p̄su
mam ignorantia p̄ predicta. ¶ In dubio autem et
iudiciis seu presumptionibus pbabilibus hincin
de cessantibus. dedino in partem benigniorem. et
dico tunc ignorantia presumendam. Et primo qa
non est uerisimile q̄ quis in dubio uelit fraudem
cōmittere. Et ideo qui fraudem allegat. fraudem
probare debet. ff. de probati. l. quotiens. §. qui dolo.

Modo aut vera aut presumpta fraus hic requiritur.
Item probatur e. ti. licet in. vi. et declarauit in fine
precedentis. q. Et patet quia hic requiritur scientia
uera uel presumpta. ut patet ex predictis. Item pa-
tet. quia non est uerisimile q. quis scienter uelit se ex-
ponere tanto periculo suum beneficium amittendi.
ar. ff. de proba. ti. l. cum de indebito. §. si. et de renū-
ti. super hoc. Non obstat q. debuit inquirere. quia di-
co q. simplicitas canonica culpam inquisitoris non
exacte non tam acerbè punire uoluit. nec obstat q.
petens restitutiones huiusmodi sine magna causa
audiri non debet. quia dico q. equitas canonica cau-
sam sufficientem reputabit q. renūtians taliter de-
ceptus fuerit sine fraude. Tu cogitabis et forsan a-
liquid dicam in. c. licet. e. ti. in. vi. aut in demē. uni-
ca. e. ti. Sed pone q. culpa insurgat ex ignorantia iu-
ris. ¶ Io. au. frede. et quasi omnes uidentur tenere
q. talis ignorantia in proposito non excuset. nec det-
rētursum. sed certe ista opinio ita generaliter posi-
ta. uidetur mihi nimis dura et nimis aduersa equi-
tati canonice. de qua dixi. s. in. e. parte ix. q. iii. ver-
ego autem puto. ¶ De hoc dicite ut dicam infra
e. parte. questione. iii. ver. et per hoc quod dicit he.
de errore facti.

Quarto querit. Donec q. permutatio non pot. pfi
ci. et q. locus est recurſui de quo. s. Nūquid
tunc poterunt renunciantes ad ſua priora benefi-
cia p.pria auctate recurrere. vel nūqd. egz. noua col-
latione. aut ſaltem ſuperioris licentia. Bre. cuius
eſt hec. q. viii. dicit q. io. an. in. c. lic. dicit de equita-
te. c. ſi beneficia de preben. l. vi. poſſunt auctoriſa-
te p.pria recurrere. alle. C. e. l. cum precibus. et. l.
ſe. **A**lii tamē contra. quia. ca. ſi beneficia non lo-
quūt in renuntiatione expreſſa. ſed in permutatōe
iuris que nō habuit effectum. ex quo tenuit adeptō
ſecundū beneficii. uel fuit ibi dimiſſio facti ſine re-
nuntiatione expreſſa. que dimiſſio facti nō habet
vim tacite renuntiationis. ex quo nō fuit ſecuta cū effe-
ctu adeptio ſcdi beneficii. ſa. pro hoc dicto quod
no. in. d. l. cū precibus in glo. ii. vbi no. q. quāuis ex
pte alterius non ſit ſecuta traditio. ille tamen qui
tradidit dominiū amiſit. facit etiā quod ibi no. in
glo. ſi. vbi dicit q. fiat reſtitutio per conditionē ob-
cauſam. Sed id non cōpetit domino. ſi. de uſufruc-
et quemad. quis utatur uel fruatur. l. ſi. Igitur ſi in
caſu noſtro per renuntiationem amiſit dominiū.
ergo eſt reſtituendus. Sed hec reſtitutio fieri non
pot. eſt ſine canonica inſtitutione. de regu. iur. cap. i.

Nam quis seipsum instituere non potest. de insti.
c. si. Opi. io. an. est equa. quia p. eam vitatur intri-
catio et incōmoditas beneficiorū. ar. cle. auditor de
rescrip. nec grauatur iste sumptibus et laboribus.
Item bona fide et propter utilitatem beneficii. iste
ad permutationem beneficii procedebat. vnde isti
nō debet immitti laqueus. xxvii. q. i. c. de uiduis.
et iuris actus ad dispendiū non debet trahi. C. de
usufruc. pro emp. l. eum qui. de priuile. c. quod non
nullis. **A**lexan. dicit q. hec opi. equa sibi placet.
quia nunquā negari posset scdm eum quin i. casu
c. si beneficia nō interuenerit uacatio primi per re-
ceptionem scd. quod patet. quia adeptus secundū
iam dimiserat primū. quia sciebat illud vacare. ali-
as si nō uacasset. illud nō dimisisset. Preterea aut
scdm habuit de iure aut de facto. et utroq. casu lo-
cum habet q. uacat primū per possessionem secūdi
quesitā. ut in. c. eū qui de preben. l. vi. Illud 3° qd
facit eum redire ad primū beneficium nō est q. nō
uacauerit. sed ex eo q. fuit ductus p. babilī ignorā-
tia. Sic in casu nostro. licet interueniat renūtiatio
ex causa permutationis ex quo p. babilis ignorātia
excusat permutationem ab eo qd impedit pmuta-
tionem. reuertat ad suum beneficiū. Caueat tñ a

pena. c. eum qui de preben. li. vi. put dicit 10. an. in
dicto. c. si bñficia. Dixi autem contraria, videlicet qd
recursus non potest ipso iure competere. sed qd opo
sit noua collatione. placuit omnibus auditoribus
palatii preter duos in consiliis rote. Anno domini
millesimo tricentesimo octuagesimo. vi. sexta mē
sis may. **P**lacuit qd eis qd renuntiatio facta ex cā
pmutationis veram vacationem et psequens pri
mi tituli veram et totalem extinctionem inducat
ex quo inferebat qd non ipso iure. sed supioris au
toritate poterat competere reuersus. Et qd renunti
atio huiusmodi talem effectum habebat. sic p babā
Nam renuntia^o huiusmōi sub expressa vel tacita
additione non videt fieri sed magis videt sub mō
vel ob causam. Modo actus factus sub modo ob
causam simplex et purus est licet causa nō secuta
ad rescissionem illius possit agi. put probat totus
titulus. ff. de condi. ob cau. ar. ff. de le. ii. l. si tibi. de
condi. et demō. l. a testatore. et. l. quibus diebus. §.
si. ubi bar. prosequitur differentiā et modum. et. ff.
quando dies le. ce. l. post diem. §. si. et probat p. ca.
licet. e. ti. l. vi. in uerbo libere. et no. ibi per archi. p
bat etiam de vnica. e. ti. in uerbo conferant. quia si
conferri potest. necesse est qd uacet. de conces. preben.

c. i. et. ii. Subaudi pure ac libere/ id est sine exp̃ssa
et tacita conditione. nam si inesset conditio/ oportet
res illius purificationē expectare. ff. de condi. insti.
l. si quis ita hereditatur. et. l. quibus diebus.

Preterea quia aliter neutra renuntiatio ualeret
propter perplexitatem et conditionē. ut. ff. de here
insti. l. ticius. facit quia licet collatio recipiat tacitā
conditionem de presenti uel de preterito/ nō tamē
respicit suspensionem conditionis de futuro. infra
de elec. c. in electionibus. l. i. vi. cum ibi no. per io.
an. in glo. ex quo p̃positum inferebam q̃ recursus
ip̃so iure non competit/ sed noua collatione opus
est. Et p̃bābam sic quia si competet ip̃so iure. aut
ex priore titulo. et hoc nō. quia ut. s. probaui per re
nuntiationē extinctus est. et sic reuiuiscere non pōt
ar. ff. de verborum significatione. l. inter stipulan
tem. §. sacram. et de solu. l. qui rem. §. arcam. Nec
obstat. c. cum in tua de consue. l. i. vi. quia hoc facit
ibi auctoritas consuetudinis. **A**ut recurrent ex
nouo titulo. et hoc nō q̃a non pōt aliquis sibi illū
dare. de insti. c. si ergo restat q̃ debet petere a superi
ore ut ex officio suo rescindat et de nouo conferat et
restituatur. et sic sonant uerba. c. inter cetera de p̃ben
dum dicit defecta fuerint et per premissa tolluntur

no. per io. in predicto. c. inter cetera. quia non loqui
tur in conditione. sed in modo. et videtur tex. in ra
tione de elec. cum inter. R. seniore. et de elec. tras
missa. **N**on ob predictum. c. si beneficia. quia ibi
dimittens primum beneficiū in quo habebat ius
propter scdm in quo non habebat ius. ignorans se
cundum sibi deberi nō posse q̄diu durat ignoran
tia probabilis non perdit ius qd habebat in pri
mo. et iste est verus intellectus istius. c. si beneficia
et uera ratio eius. et probatur hoc. **M**am nō perdit
per decreta. de multa. quia loquit̄ de asscutione ca
nonica. ut patz̄ ibi ex tex. et ex alia constitutione ad
ditua ad illam. videlicet ex decre. eum qui de pre
ben. li. vi. Item quia nō perdit istud ius quod ha
bebat in primo p̄ predictam decre. eum qui q̄ non
loquitur in probabiliter ignorante. immo in sciē
te. et tamē decre. si beneficia non loquit̄ in scientē
sed in probabiliter ignorāte. nisi a contrario ut ibi
manifeste apparet in tex. Casus vero noster loqui
tur in illo qui sua uoluntate renūtiavit in mani
bus superioris primo beneficio. superiore acceptā
te renūtiationem. Nec ob q̄ plus est facto dimitte
re q̄ uerbo. ar. de appel. dilecti cum concor. ibi si
gnatis in glo. ii. quia verum est in his q̄ depēdēt

a sola voluntate facientis. Modo nō sic in proposito. quia quis nō potest a se sola uoluntate beneficium abdicare. Sed admissio renuntiationis facta p̄ superiorem vacationem inducit. de renū. admonet. et. ca. quod in dubiis. et fa. ff. de offi. presi. l. p̄. unde uacationes de quibus loquitur. ca. de multa et. c. eum qui alle. sunt uacationes de iure indute. vim priuationis habentes. Nec est uerū q̄ ibi uacationem inducat renuntiatio expressa. et hoc uerū quia ibi de illa non fit uerbum. Item etiam ē uerum q̄ ibi s̄q̄ in. c. de multa. et. c. eum qui nō inducit uacationem renuntiatio tacita. et pat̄ primo q̄a possibile est q̄ ille primū optinens qui scdm allequitur incompatible. nō habet intentionem p̄ assecutionem secūdi primū dimittere. immo forte haet intentionē contrariam. Secundo nam etsi illa intentionē haberet. illa intentio non sufficeret quātum ad hoc. quia etsi uellet primū beneficium a se abdicare uel abiicere seu p̄ derelicto habere. absq̄ superioris auctate uel approbatione hoc nō poss̄ ut p̄ ex lectis et no. in. c. qd̄ in dubiis et in. c. admonet alle. et tū non deb̄ plus opari tacitū q̄ expressū. ar. ff. loca. l. qui ad certum. et sic non est eadem ratio in casu nostro. et. c. si bñficia quantū ad hoc. unde lic̄

equitas predicti. c. si beneficia' ad casum nostrum
extendat in genere' non tamen ad talem recursum
in specie extendi debet. quia cessante ratione iuris
specialis' cessat illud ius. ff. de iure patro. l. adigere
. §. quāuis. Et plus fuit dictum in dictis consiliis
per dictos dominos auditores' q' competente et pē
dente tali recurſu' nō potest impetrari illud bene
ficiū' / forte uacans per mortem alterius comper
mutantiū ex causa permutationis de illo prouisi/
et ante sui beneficii compermutandi renuntiatio
nem morte preuenti. quia illud est renūtiāti debi
tum. et sic non potest cadere sub gratia impetran
tis de preben. c. cum in ecclesia li. vi. cū concor. Item
dixerunt predicti domini q' si primo renuntians
in petendo complementū permutationis fiende ex
parte alia fuerit negligens forte per tres menses. et
postea alius cōpermutās ante complementū p'mu
tationis moriat' ex tali negligentia nō perdit pri
mus ius recursus. quia istud est regulare q' negli
gentia non priuat aliquē iure suo' nisi terminum
habeat certū a iure. ut in materia omniū prescripti
onum. uel ab homine puta a superiore. ut. c. si tibi
habenti. de prebē. li. vi. et. ff. de adop. l. mancipiorū
et de remis. pig. l. si eo tempore. Nec obstat. c. tibi

de rescrip. l. i. vi. et. ca. si clericus de preben. e. l. i. quia
sunt casus speciales in fauorem beneficiorum ua-
cantiū. ne vacent diutius introducti. s. de ap. oblate
et de elec. ne pro defectu. hic vero semper beneficiū
fuit plenum. et fa. bene. quia iste recurrens solum
tractare videtur de damno uitando. cōcor. ff. de iur.
et fac. i. g. l. error in fi. cum. l. prece. de quo omnino
uideas q̄ scripsi. s. e. tractatu parte. iiii. q. ii. Collec.
vero. s. e. iniustum. q. ii. solum recitat opi. io. an. et
opi. frede. remittens ad collec. sua. de excep. cum ve-
nerabili. Ego autem sequor opini. docto. de qua. s.
per motiua ibi facta.

Quarto querit. Done q̄ permutatio est com-
pleta ex parte vna. et etiam ex parte alia cō-
pleri nō potest. verbi gratia. Done Ticius habens
parrochialem ecclesiam. pmutauit cum. B. habēte
canonicatū. demum euincit canonicatus a ticio uel
apparet reseruatus. nūquid Ticius habebit recursū
ad suam primā parrochialem ecclesiam. Frede. cu-
ius est ista. q. numero. ix. dicit q̄ sic. dum modo pro-
babilis error facti excusat ipsum. p̄ predictum. c. si
beneficia. et idem sentit collec. s. e. iniustū. in. iiii. et
.iiii. q. dicens q̄ si nihil potest imputari resignāti
nec aliud obstat. redire poterit ad beneficiū suum

vt predicto. c. si beneficia. Plus dicit q si pmutan-
tes ius non habet/ nec ualet permutatio in effectu.
tūc ius habens redibit ad illud. ut. d. c. si beneficia.
sed ius nō habens/ redire nō poterit hoc patefacto
scdm frē. Quod uidetur intelligendum in priuato
p sentētiā/ cum titulum habuerit/ licq vitiosum.
scdm illa que colligunt de renunti. admonet. et hoc
quando resignauit in manu prelati ad quē spectat
alia secus. ut ibi collec. sed predicta saporem nō ha-
bent. et ideo in eis non insisto/ sed redeundo ad di-
cta frēde. uidetur uelle q redeat auctoritate ppriā.
de quo satis scripsi. s. q. proxi. Per hoc aut quod di-
xit frē. de errore facti/ uidet excludere errorem iu-
ris. Sed de hō dic ut dixi. s. e. parte. ix. q. ii. ver. ego
aut puto. et duabus. q. se. et. s. e. parte. q. ii. et illis sal-
uis dicere potes q aut nos loquimur de iure in cor-
pore iuris clauso. et tūc uidetur distinguendū inter
ius clari et dubii intellectus/ seu difficilis et faci-
lis cognitionis. vt in primo excuset ignorantia. in
scdo non. per no. car. in regula ignorantia. de reg.
iur. in. vi. et per lec. no. ff. de iur. et fac. igno. l. error
in fi. cum. l. prece. Et etiam tūc posset distingui in-
ter litteratos/ expertos et simplices homines. per
lec. et no. ff. de iur. et fac. igno. l. regula. §. i. et duob

¶ sequen. et. l. in bonorum. Aut loquimur de iure non clauso in corpore iuris nec extra curiam publica to/puta in extraua. ad regimē. et extraua. dudum. benedicti. xii. et in aliis extraua. similibus. et cancellarie constitutionibus seu ordinationibus beneficia referuantibus extra curiam et in partibus nō publicatis. Et hic forte uidetur esse distinguendum an tale ius sit in partibus illis publicum et notorium/ sicut q̄ beneficia vacantia p̄ cappellanos uel collectores/ uel per assentionem litterarum apostolicarum. quod ubiq̄ notorium et publicum est. et tunc talis ignorantia nec excusat nec dat recursum et de hoc ē tex. planus in. d. l. regula. §. sed et facti ignorantia. ff. de iur. et fac. igno. saltem in ratione. An uero tale ius nō sit publice notum in ptibus illis/ ut forte q̄ beneficia referuata non possunt coram ordinario permutari. ut loquit̄ predicta extra uagan. dudum. quia de illo posset dubitari inter simplices et minus litteratos/ sequētes doctrinam card. qui dicit q̄ ibi non est proprie vacatio/ sed solum quedam cōtinuatio et subrogatio. et tunc forte posset excusare et recursum dare talis ignorantia. quia censet̄ ignorantia facti. uidelicet an sit uel nō sit tale ius editum. ut. s. de consti. c. i. l. vi. uel quia

tenetur ignorantia iuris dubii intellectus aut difficilis cognitionis. qd excusat simplices et minus litteratos. ut prox. dixi. que omnia relinquenda puto bono iudicis arbitrio. eo qd ex variationibus personarum rerum et temporum. magnam in iure variationem recipiunt. et certa lege determinari non possunt. s. de offi. dele. de causis.

Quinto querit. Nunquid permutans cum beneficio cuius ad patronum spectat presentatio non vocato patrono potest redire ad beneficium quod prius obtinebat irrita permutatio? Collecta. infra. e. cum olim. in. vi. q. movet hanc questionem et refert aliquos dicere qd sic. quia non est sibi imputandum si patronus vocatus non extitit. quia ad ipsum non spectat. sed ad superiorem ad quem spectat recipere permutationem. et ideo ex delicto alterius aggravari non debet. de his que fi. a prela. ca. que siunt. de consti. c. cognoscentes. sicut non imputatur electo qui post confirmationem administrat si confirmator nullum vocavit. ut no. per io. an. in. ca. si. de elec. li. vi. Sed ipse collecta. credit contrarium per no. archi. in. c. si. de elec. alle. et per no. ipsius collecta. de preben. de multa. de re iudi. c. i. et de re. ecclie. non alie. c. possessiones. hoc tamen intelligit supposito

q̄ ille sciat patronatum. q̄a tunc certum est q̄ talis
non permutat sine fraude et dolo /et q̄ pmutat cō-
tra formā iuris. et sic priuilegio iuris gaudere nō
debet. ut. ca. licet. et clemen. vnica. e. ti. a contrario: et
infra. e. cum olim. et p̄consequens q̄ sibi possit im-
putari. et ideo recursus sibi nō debet dari. ar. ca. pre-
dicti. debuit enī instare q̄ citare illi quorū intest-
de ma. et obe. inter quatuor. Et dicit q̄ in ista sn̄a
erat fr̄ eo q̄ iste pmutās fuit particeps culpe iudi-
cis patronū nō vacantis. ar. de sen. excō. si concubi-
ne. et. c. nuper. Fatetur tamē aliquos dicere q̄ in p-
mutatione non est vocandus patronus. inducens
ad hoc collecta sua hic. et. s. de rebus eccl̄e. nō alienā
dis. c. possessiones in principi. **¶ Quid dicendum?**
In primis si tenemus q̄ permutatio facta non vo-
cato patrono non sit nulla. de quo satis scripsi. s. e.
tractatu parte. iiii. i. et. ii. questionibus. tunc dicere
oportet antequam patronus de contemptu agat et
permutationem irritari obtineat. necessario cessat
recursus. quia cessat causa recurrendi. sed prosequi
retur questio post cassationem. que tamen tunc eti-
am cessaret. et si recurrrens scienter impediuisset pa-
tronum in lite et prosecutione cassationis predictę
per lecta et notata in dicto capitulo si beneficia.

Sed si teneremus aliam opinionem que habet q
permutatio facta contempto patrono est ipso iure
nulla. tunc ad hoc forte compermutantem precedens
declaratio est nulla. ar. de here. cum scdm. l. i. vi. et
tunc patronus conquerens debet esse actor pro suo
interesse. et permutans possidens debet esse defen-
sor ratione possessionis quam tenet. et tenetur com-
permutantem vocare p. recursum contra eum ratio-
ne future euictionis habendo. sicut dicimus de tempo-
re contra uenditorem. s. de emp. et uendi. si vendi-
tori. cum his que ibi scripsi. Et ideo si per negligē-
tiam suam uel imperitiam iudicis. uel quia com-
permutanti non denūtiavit tempore congruo cau-
sam perdidit. recursu carebit. ut patet ex his que
leguntur et notantur in predicto capitulo si vendi-
tori. Et idem si calumniose seu scienter et iniuste
litem contra patronum duxerit. ut in predicto ca-
pi. si beneficia post principi. ibi statuimus. Et si ipsi de
reservatione seu collatione predicta postea certio-
res effecti. sublata difficultate quacunque omnino
dimiserint. et post pauca. et ibi alioquin redeun-
di ad ea si difficultatem adhibuerint. in aliis di-
mittendis sit ipsis penitus interdicta facultas.

Et quia illa decretalis habet locum in hoc casu.

videtur esse patens casus in fine illius decretalis/
dum dicit eum quoq; modum in dimittendo rece-
pta/et recuperanda dimissa. quo ad omēs alios for-
san q̄ occasione predicta sua dimiserunt beneficia.
et dimissa per alios fuerint assecuti per omnia de-
cernimus observandum. Ex quibus sequitur ma-
gna et periculosa perplexitas in indigente recurſu
Nec ob uerbum libere positum in c. si beneficia
quia illud intelligitur scdm aliquos ubi nō appa-
ret alius qui speciale interesse possit pretēdere. sup
quo tamen vide que scripsi in d. ca. si beneficia in
.iiii. v. et. vi. q. usq; in fi. **Sed** predictis difficul-
tatibus cessantibus. et supposito q̄ reuertens nō sit
in culpa. nec respectu patroni. nec respectu comper-
mutantis. nūquid tunc habebit recurſum? Et hic
potest ex parte recurrentis allegari duplex causa.
Prima ē ignorantia facti. puta quia ignorauit illū
esse patronū. et ista si sit probabilis. indubitanē ex-
culabit/et recurſum dabit ex idempnitatem rationis
Tamen aliter et aliter capis pbabilitas huiusmōi
hic et ibi. ut scripsi. s. e. parte. ii. iii. et. iiii. questio. i.
Sed ad ppositum applicando. solum restat videre
an ignorantia iuris per quod dicimus patronum
esse uocandū adeo sit excusabilis q̄ det recurſum.

Et in ueritate si persone sint simplices et nō multum litterate: crederem quo ad hoc earum simplicitati parcendum. maxime quia circa hoc est opinio num diuersitas. Et tenent aliqui ipsum de necessitate nō esse uocandum. et ideo si iste persone simplices ad hoc non aduertentes: et totum per episcopum fieri credentes: circa uocationem huiusmodi instare apud episcopū sine fraude et per solam simplicitatem obmiserit: crederem huiusmodi simplicitati parcendū. per ea que scripsi. s. e. tractatu parte .iiii. in .i. et .ii. questionibus. ¶ Tu cogitabis. et aliquid forte dicam in .c. licet uel in de .vnica. e.

¶ Duodecima pars et ultima de pmutationibus aliarum rerum q̄ beneficiorū ecclesiasticorum.

Satis supra tractatum est de pmuta-
tionibus beneficiorū ecclesiasticorū
verum ut tractatus permutationum
in genere perfectus complereē posset
hic tractatus de pmutatione aliarum rerum q̄ be-
neficiorum ecclesiasticorū hic subiici. Et quia illa
non sunt frede. lap. alex. quorū dicta dederunt cau-
sam huic tractatui. istum tractatum uolui hic im-
miscere. sed me expeditio per remissionem ad sum-
mā hō. quā dedi. s. ad fi. rubrice. et assumā a. 30. C.
e. ti. **Q**uerit idem egi. in. c. cum in tua. de osue.
li. vi. in. iii. q. de vna. q. que tangit materiam pmu-
tationis. quā questionem submittam ut nihil de-
sit. quia ad eam remittit in tractatu proximo parte
vii. q. ii. ver. quid dicendū. **Q**uid de uacantibus?
causa permutationis possunt optari quia vere ua-
cant. sed nō de equitate. sicut nec impetrāti uel alii
q̄ illi pro quo resignata sunt. tenet collatio de eis
facta. que equitas rigori prefertur. infra de re. pmu-
ta. dicit li. vi. et. e. ti. c. vnico in de. Sed p rigore fa-
cit q̄ illa equitas in certis casibus scripta. non est
extendenda ad hunc casum ubi ē consuetudo opti-
onis. secūdum ea que no. s. e. li. de rescrip. si papa. su-
per verbo uacabunt. quia nec optanti fit collatio

de prebenda optanti fit collatio. de preben. optata.
nec optando eam sibi cōfert. extra de insti. c. si. im-
mo innitens collationi sibi facte de antiqua prebē-
da et consuetudini. dimittit antiquā et recipit opta-
tam. sicut in consuetudine domorū. antiquior sine
noua collatione antiquā egrediens. nouam ingre-
ditur. simile. ff. de cōtra. emp. l. fistulas. §. si fundū.
et ar. C. quando decre. opus nō est. l. i. et. iii. ubi no-
uum decretū non requiritur propter precedentem
voluntatē testatoris in apprehendenda re pupilli.
Constat etiam q̄ ille p̄ quo est resignata ex causa
p̄mutationis. nō plus iuris habet in ea q̄ habebat
impetrans cui hic prouideri mandatur. scdm̄ io. et
pro hoc fa. q̄ consuetudo faciens quādam permuta-
tionem et surrogationem vnius prebende ad aliā
eiusdem ecclesie. facit q̄ prebenda que uere uacabat
statim q̄ est optata censet non uacasse. quia prebē-
da dimissa est ei in illa vacatione p̄ consuetudinē
subrogata. et ideo ille pro quo facta fuit resignatio
nō potest petere sibi conferri resignatam et optatā
que nō censetur uacare. sed solum dimissam vacan-
tem et loco resignate in vacatione auctate consuetu-
dinis. surrogatam. ar. ff. de le. ii. qui solidum. §. i. et
l. sed q̄ inde eum. l. prece. et eius concor. de donati.

inter virū et uxō. si donatio. §. si sponsas ut lite pen
den. ecclesia. Item imputat sibi ille pro quo fuerat
sibi facta resignatio. cum iste casus esset per consue
tudinē prebende vacature implicitus. ff. si ex nox.
cau. aga. l. si. et prospicere debuit q̄ per antiquiorē
poterat optari. ff. loca. si quis demum. §. item querit
nec nocebit canonico antiquiori. si forte ille q̄ non
erat canonicus illius ecclesie dicat se ignorasse p
babiliter illam consuetudinem. q̄a debuit inqui
rere. et presumit hoc fecisse. ff. de regu. iur. qui cum
alio. Circa quod uide que scripsi super uerbo cum
uacant. uer. sed qd de uacantibus p̄ permutationē.
Lap. aut circa hec sic distinguit. quia aut cōstat
consuetudinem ad hunc casum extendi aut non ex
tendi. aut dubium est. Primo casu. aut illi quorū
interest consenserunt permutationi. aut non. si sic
aut simpliciter. aut non simpliciter. sed referuādo
sibi potestatem optandi. et si referuando. aut refer
uatione tali consenserunt permutare uolentes aut
non. Si uero nō simplr sed referuando ius optan
di. et permutare uolentibus et cōsentientibus erit
locus optandi. Si uero non consentientibus erit lo
cus optioni. quasi primo casu sit reservatio uestita
coherencia consensus. et ultimo casu non sit uestita

sed nuda. scilicet quod non. nouella post iohannis de elec. cu-
mana. et infra de regu. iur. in generali. Si non con-
senserunt permutationi ius habentes optandi. tunc
subdistingue. aut est superior qui possit puta papa
uel legatus de latere tali consuetudini per clausulam
non obstantiarum derogare et derogat. et tunc non
est locus optioni. aut non derogat. et tunc aut per-
mutantes sciebant aut scire debebant talem consuetu-
dinem et tunc est locus optioni uelint nolint. nec
possunt redire ad priora beneficia. aut non. et tunc
non est locus optioni. uel si uelint stare optioni. pos-
sunt redire ad beneficia. Secundo casu quando constat
non extendi. non est locus optioni aliquo casu. Ter-
tio casu cum dubium est quo casu procedit. quo vi-
detur dicendum quod non sit locus optioni ut potius
stemus iuri permittenti et uolenti permutationem
fieri ut permutantes beneficia permutata consequan-
tur. Quia consuetudini que in dubio iuri derogari non
debet. ¶ Potest tamen isto casu distingui. quia aut
permutatio fit per superiorem ad instantiam permu-
tare uolentium et in fauorem iuris priuati puta per-
mutantium. et tunc sit locus optioni. quia tunc est
odiosa et consuetudo fauorabilis. et ideo debet
interpretatio per consuetudinem fieri et extendi ad instar

legis ad hoc. s. de offi. archi. dilecto. et ibi no. Aut
fit motu proprio/uel ad instantiam pmutare vo-
lentium/sed in fauorem iuris publici et ipsorum
beneficiorum. et tunc nō est locus optioni/sed per
mutationi. et hoc maxime quando appositā ē clau-
sula generalis non obstantiarū. ar. infra de prebē.
si motu. et c. sequenti. et c. si beneficia. et c. cum in
ecclesia. et de rescrip. cū aliquibus. e. li. et c. si ppter
In omni tamē casu prebendam dimissam p optā-
tem obtinere poterit iis qui obtinere poterat opta-
tam. quia dimissa habetur loco optati. ar. infra de
regu. iur. si quis. et. s. ut lite penden. c. ecclesia cum
similibus. et quod no. io. an. de religio. do. c. vnico
li. vi. et de priuilegiis cum persone in nouella. e. li.
¶ Quid dicendū? Breuiter p̄dicta/saluīs infra se-
quentibus satis placent. Aduerte enim in primis
quia non placet q̄ legatus de latere p clausulas su-
as non obstantiarū possit tollere consuetudinē op-
tionis. quia speciale est priuilegium principis au-
ferre ius partis. ut no. io. an. de elec. c. si religiosus.
li. vi. in glo. debito modo in fi. quia legatus inferi-
or a p̄cipe non est solutus legibus. q̄ uolunt ser-
uare unicuiq̄ quod suum est. ff. de iusti. et in. l. iu-
stitia. §. i. et de his qui sunt sui iuris. l. ii. §. duorū

Item non placet q̄ permutatio sit in fauorem per
mutantiū q̄ in dubio auferat̄ eis recursus ad prio
ra beneficia dummodo ignorātia nō sit crassa uel
supina. Nam nō debemus penam infligere sine
culpa. de consti. c. ii. nec in dubio interpretari p̄ pe
na infra de regu. iu. in penis. maxime ubi agit de
damno vitando. ff. de iu. et fac. igno. l. iuris ignorā
tia nō excusat. cum legibus sequen. Item nō pla
cet q̄ motus proprius/ uel generalis clausula non
obstantiarum in aliquo preiudicet consuetudini
optionis. p̄ ea que scripsi de rescrip. duobus l. vi.
et c. cum aliquibus. nam ad tollendū ius alterius
requirit̄ expressa mentio. ut de rescrip. si p̄pter l. i.
vi. et de consti. l. i. c. l. Nec motus proprius tollit
ius alterius. ut patet ex nota. nouel. in c. si motu p̄
prio de p̄ben. l. i. vi. ¶ Et de ista. q̄ dic latius ut ip̄e
egidius scripsit. s. tractatu proximo parte vii. q. ii.
ubi de hoc uide omnino. et per iohannem andree
in addi. spe. ti. de re. permuta.

¶ Tractatus de permutatione beneficiorum finit
feliciter. ¶ Impressus Parisius per venerabilem
virum Petrum Cesaris in artibus Magistrum
ac huius operis industriosum opificem;

